

KRISTUS IN SVETO PISMO

Krščanski teozofsko duhovni zapis št. 71

Izdal Franz Schumi 1904/1905

Prevedel Renato Grobelnik

Uredil Janko Žagar

www.novorazodetje.si

PRVI DEL: Dokaz, da poleg Jezusa nikoli ni bilo drugega Boga

DRUGI DEL: Elohim Jehova je Jezus Kristus

TRETJI DEL: Jezus Kristus glede na njegov zemeljski izvor in njegovo Božansko Besedo v Svetem pismu

Navedeni zgodovinski podatki po letih

Leta pred Kristusom:

- 31 po stvarjenju Adama = (duhovni) Padec Adama in Eve (izvirni greh)
- 919 po stvarjenju Adama = oznanjenje Odrešenika Puri in Ghemeli
- 1657 po stvarjenju Adama = 2494 (pred Kr.) konec potopa, Noetu je obljubljen Mesija
- 1978 po stvarjenju Adama = 2173 (pred Kr.) rojstvo Abrahama
- 2053 po stvarjenju Adama = mesec oktober Abraham premaga kralja Elama
- 2055 po stvarjenju Adama = obljuba Abrahamu
- 2495 = 1656 po stvarjenju Adama, potop v Gruziji
- 2050 = čas babilonskega kralja Hammurabija (približno 600 let pred Mojzesom)
- 1866 = Jakob prerokuje Mesijo iz Judove hiše (1Mz 49,10)
- 1458 = Mojzes prerokuje o velikem preroku (Mesiji) (5Mz 18,15-18)
- 1451 = 2700 let po stvarjenju Adama, Melkizedek je **že 1043 let Salemu**
- 1203 = prerokba Simahijske Sibile o koncu Troje
- 1194 = padec Troje
- 1055 = David postane kralj
- 1043 = 24. januar Psalm 2 Davidu
- 1043 = Psalm 22,31 in 50, Davidu o delitvi oblačil
- 1038 = Davidovo seme postane resničnost
- 1036 = David prerokuje o tretji besedi na križu (Psalm 22,2)
- 1028 = Natan prerokuje o mesiji iz Davidove hiše
- 1025 = David prerokuje o „vogelnem kamnu“, ki so ga duhovniki zavrnil (118,22)
- 743 = Izaija piše 5,24
- 726 = Izaija prerokuje, da se bo Mesija rodil iz Device (Iz 7,14)
- 725 = Izaija prerokuje o utelešenju Boga v Jezusu (Iz 9,5)
- 725 = Izaija prerokuje o bičanju Jezusa (Iz 50,6).
- 724 = Izaija prerokuje o predhodniku Janezu Krstniku (Iz 40,3)
- 723 = Izaija prerokuje Jezusovo trpljenje (Iz 50,6; 53,7)
- 723 = Izaija prerokuje o „vogelnem kamnu“ (Iz 28,16)
- 719 = Mihej opisuje kraj Mesijevega rojstva v Betlehemu (Mih 5,1)
- 718 = Izaija prerokuje Jezusovo mučeništvo in sedmo besedo o križu (Iz 53,5; 45,17)
- 717 = Izaija prerokuje o križu (46,4; 46,13; 53,9)
- 668 - 626 = kralj Ašurbanipal zbira klinopisne napise iz babilonskega templja
- 602 = Jeremija prerokuje o pokolu nedolžnih (Jer 31,15)
- 594 - 572 = Ezekiel 26. poglavje
- 578 = Ezekiel prejme 30. poglavje
- 543 = Daniel prerokuje prihod Mesije po 458 letih
- 525 = perzijski kralj Kambizem je porušil Tebe

513 = Zaharija prerokuje o kopju za Jezusa
500 = Zaharija prerokuje o Jezusovem vstopu v Jeruzalem (Zah 9,9)
440 = Malahija prerokuje o Janezu Krstniku (Mal 3,1-23)
85 = Tebe je drugič uničil Ptolemaj Latiro, Kleopatrin ded
25 = zgodovinar Strabon obišče mesti Tebe in Memfis
29 = 25. oktober - Vergilijeva prerokba v Eglogi IV, 4 in dalje

Leta po Kristusu:

0 (5039) = Jezusovo rojstvo po 4120 letih od 919 letih obljube Adamu
30 1. junij - Jezusov krst
33 21. marec - Jezusov zmagoslavni vhod v Jeruzalem
33 - 25. marec (tj. 458 po Danielovi prerokbi) - sodba Poncija Pilata
33 - 7. maj - objava sodbe v templju
48 - Peter napiše „Pismo Hebrejcem“
102 - 5. oktober - Tacitovo pismo
132 - 6. september - Suetonijevo pismo
325 - Nicejski koncil (dogma o dvojnosti Boga)
381 - Koncil v Konstantinoplu (dogma o Božji trojici)
1159 = 11. maj - lažno pismo PublijaLentula
1236 - Lažni prevod in olepšava pisma PublijaLentula
1277 = Arabski popotnik Abd-ul-Latif opisuje ruševine Memfisa
1280 = Orel obnovi eno od 12 ploščic Jezusove sodbe
1854 - Študije o Ninivah (v današnjem Kuundšiku)
1866 - Jakob prerokuje o prihodu Mesije po koncu judovskih kraljev

PRVI DEL: Dokaz, da poleg Jezusa nikoli ni bilo drugega Boga

1. POGLAVJE

Razlogi za nastanek tega dela kot Božje sodbe v svetu - Zürich, 2. avgust 1904

(**Urednik:** Oče Jezus prek Franca Šumija govori o razmerah v svetu, o tem, kako ljudje živijo in delujejo v nasprotju z Njegovimi nauki in zapovedmi, ter prerokuje iztrebljenje rodbine Habsburžanov, ker se je večkrat pregrešila zoper Njega. Prerokuje tudi uničenje tiskarn, knjižnic in vseh tiskovin. Človeštvo, ki hodi po napačnih poteh, nagovarja k spreobrnjenju in pokori ter ga poziva, naj Njegove knjige, ki vsebujejo čiste Kristusove nauke, širi med vsemi ljudmi na Zemlji.)

Govori Jezus:

1 Dragi Moji otroci! S to knjigo Jaz prihajam pred svet, ki je že skoraj pozabil, da Jaz, njegov Bog, Gospod, Kralj in Sodnik sveta, še vedno obstajam.
2 Skozi 19 stoletij sem Jaz z Mojimi otroki na svetu ravnal z ljubeznijo, strpnostjo in potrpežljivostjo, da bi spoznali, da jim vlada ljubeči Oče, ki jim želi in delati samo dobro. Vendar so ljudje vse to spregledali in namesto po Mojih poteh, določenimi z desetimi

zapovedmi, hodili po poteh brezna ali pekla.

3 To sem Jaz kot Bog v človeški podobi predvidel, zato sem Jaz pred Kajfo prerokoval svojo vrnitev na Zemljo v času, ko bi ljudje popolnoma zašli s poti. Ta čas je zdaj nastopil, oblaki so vidni že od leta 1840 po besedah, ki jih govorim svojim otrokom v knjigah krščanske teozofije (1*) tistim, ki so ponižnega srca in polni ljubezni do Mene in do bližnjega. Ti redki po glasu ljubezni in božanske resnice prepoznajo svojega glavnega pastirja Jezusa in se vsak dan hranijo z duhovno hrano na mizi, ki sem jim jo Jaz pripravil.

4 Teh otrok je še vedno zelo malo, čeprav je veliko število Mojih angelov prišlo z Menoj na Zemljo skozi reinkarnacijo, da bi delali kot Moji glasniki in predstojniki v Mojem vinogradu za tisočletno kraljestvo Svetega Duha, ki se je začelo, ki sem ga Jaz, Jezus Jehova, sam ustanovil.

5 Vsaka doba ima svoje značilnosti, zato jih ima tudi Moja: pogledjte evropske države, kako peklenško je zdaj! Vsi so po rojstvu, z redkimi izjemami, kristjani, po življenju in delovanju pa nasprotno! Preprosti ljudje, cerkve, sekte, vlade in izobraženci živijo proti Mojim zapovedim in naukom tako, da je to postal pravi pekel, ki ga prepozna vsakdo, ki zna duhovno gledati na svet ali duhovno videti z jasnovidnostjo.

6 Ljudje niso več duhovno človeška bitja, temveč kače, tigri, hijene in vse vrste drugih divjih in nevarnih pošasti. Če bi se videli duhovno, bi se zgrozili pred ogabnimi duhovnimi živalmi, ki jih sami predstavljajo. Vse to pa izvira iz grobih in živalskih vrlin, želja, hrepenenj, strasti, pokvarjenosti in zločinov, ki jih častijo in se jim predajajo.

7 Jaz sem vam dovolil, da ste naredili toliko čudovitih izumov, da bi mi izkazali hvaležnost, vendar se je vedno zgodilo ravno nasprotno. Tako sem vam Jaz dal izumiti tudi umetnost tiskanja, ki je bila največji blagoslov in največji izum za širjenje Moje božanske vere med vsemi ljudstvi na Zemlji. In kaj se je zgodilo namesto tega? Zgodilo se je ravno nasprotno: v vseh razredih in družbenih slojih ljudi se je povečalo lažno prerokovanje - in za povrh še literatura, s katero Me želijo izkoreniniti iz src Mojih otrok!

8 O, ubogi črvi prašne zemlje! Želite Me izkoreniniti, svojega Boga! Zelo se motite. Zanikajte Me, kolikor hočete, in delajte, kar hočete, Jaz ostajam, kar sem bil od vekomaj, Jaz sem in bom za vse večne čase!

9 Že dolgo opazujem, kaj pišete, pridigate in razširjate proti Meni. Toda končno se bosta Moja božanska potrpežljivost in usmiljenje končala, kajti sicer bo človeški rod duhovno in telesno propadel. Jaz moram posredovati in vam dati dokaz, da sem resnično navzoč.

10 Glejte, ta brošura dokazuje Moj obstoj z zgodovinskimi dejstvi in na podlagi nauka Svetega pisma. Naravni, elementarni in svetovni dogodki pa zunanje kažejo, da Jaz nad svojimi otroki, ki so postali hudobni, iz leta v leto močnejše vihtim svojo kaznovalno palico! Toda kaj koristi vse to, če so ljudje postali slepi, gluhi in brezbožni in ne spoznajo, da je to Božja kazen?

11 Leta 1901 sem Jaz narekoval, dal napisati in izdati knjigo: »[Sveta Trojica](#)«, v kateri sem vladarjem pojasnil svojo Božansko stališče, toda oni se niso obrnili k njej, nasprotno, Avstrija je zaradi Svete Trojice in drugih knjig napadla Mene v Mojem pisarju ([Francu Šumiju](#)) in ga zaprla v norišnico, čeprav sem Jaz strogo prepovedal, da bi se kdor koli dotaknil Mojih orodij! Da, če so ljudje postali hudiči, potem je seveda Moja Beseda zanje prazno govorjenje - in zato sem se Jaz odločil, da popolnoma iztrebim [rod Habsburžanov](#).

12 In kaj naj bo s tiskarsko umetnostjo, saj jo večinoma v Cerkvi in državi uporabljajo za širjenje protikrščanskih nauk!? Zlo je veliko, pekel postaja vedno večji, ker Moji otroci, namesto da bi sledili Mojim naukom, da bi postali bogovi, počnejo nasprotno, da bi postali zli duhovi pekla. Jaz moram zato, razen tiskanja Mojih knjig, uničiti celotno tiskarsko umetnost in izbrisati vse natisnjeno in pripravljeno za tisk, kar ne ustreza resnici, in ne bom več dovolil tiskanja ničesar, kar ne bo odobreno od Mene, Jezusa Kristusa. Človek se je Meni preveč izneveril, da bi lahko na drug način popravil zlo.

13 Tako vam bom Jaz pokazal, da obstaja Bog, ki lahko kaznuje vaša zla dejanja. Toda tudi cerkve in sekte bodo občutile Mojo kaznovalno palico, saj v njih ni Kristusovega duha ljubezni in razumevanja za Mojo sveto Besedo! Jaz želim enkrat vzpostaviti red na svetu in ljudi voditi k resnici Mojega nauka! Zato jemljite te Moje Besede resno, saj so od Boga, vašega Stvarnika, Očeta, Kralja in Sodnika sveta, in zato se pokesajte, dokler je še čas!

14 Vi, Moji otroci, pa si prizadevajte, da boste to knjigo, kakor tudi [Molitvenik](#) in [Krščansko teozofijo](#) (tako, ko bodo natisnjene), razširili med vse ljudi, vseh slojev in religij, kajti te tri knjige so najpomembnejše med vsemi knjigami, da bi vodile ljudi na pot odrešitve; šele potem pridejo na vrsto tudi ostale knjige, kajti poznati Mene, Jezusa, vedeti, kdo Jaz pravzaprav sem, moliti ter živeti in ravnati po Mojih zapovedih in naukih, je prva in glavna naloga vsakega človeka - in te tri stvari so v teh treh knjigah najbolj jasno razložene,

15 Ravnajte po Mojih Besedah in razširjajte Moje knjige, kajti to je zdaj vaša naloga na Zemlji, če želite nekoč od Mene prejeti plačilo za svoje delo.

16 To vam pravi vaš Oče Jezus, Amen.

1/1 Besede večne resnice Božjim otrokom

17 Besede večnega življenja izvirajo iz večne ljubezni, ki se je spustila k ljudem, da bi jim razodela odrešenje duše v njeni slavi, tako da bi se ljudje zavedali, da ne živijo v njej osamljeni kot živi poganjki zemlje in po smrti telesa propadejo kot trava jeseni pred silovitim mrazom začetka zime.

18 Božja ljubezen se usmili ljudi, ki se začnejo počutiti kot bitja brez gospodarja, ker začnejo izgubljati prepričanje, da je nad njimi na prestolu ljubeči Oče, ki v nebeški zbranosti bdi nad njimi s svojo Očetovsko ljubeznijo, kakor dvorni zlatar nad svojimi dragocenimi biseri in diamanti, ki zasedajo vse njegovo notranje življenje, saj v njih vidi svojo blaginjo in srečo.

19 Tako tudi Jaz, nebeški Oče, bedim nad bridkostjo in blagostanjem Mojih otrok, ki so v šoli življenjskih preizkušenj v širnem univerzumu, saj so deloma dragoceni in deloma navadni kamni, pa tudi biseri in diamanti v gradnji nebeškega Jeruzalema, katerega Mojster graditelj sem Jaz, Jezus Kristus, ki predstavljam večno ljubezen v Božjem srcu.

20 Ljubezen in življenje v srcu Božjega Očetovstva predstavljata ljudi, pa naj bodo dobri ali zli, kajti Očetova ljubezen jih vse zaobjame in počasi, a zanesljivo, četudi prek trnja in bodic, vodi njihove duše k večnemu odrešenju in večnemu življenju. Moja ljubezen kot večni Oče pozna razliko med dobrimi in slabimi ljudmi, vendar jih ne ločuje od ljubezni Moje Očetovske naklonjenosti in milosti.

21 Leta minevajo in ljudje drug za drugim odhajajo v onstranstvo, ki je nevidno telesnim očem, v duhovno kraljestvo svojega velikega in ljubečega Očeta, kjer prihajajo na tista področja duhovnega življenja, za katera so imeli srce in um že na tem svetu, tako da se

vsak posveča svojim najljubšim idejam in študijam, za katere je imel ljubezen in naklonjenost na Zemlji. Šele tu, v duhovnem kraljestvu, vsakdo vidi posledice svojih strasti in ljubezni do dobrega ali zla, in v tem je blagor ali gorje za človeka, saj žanje dobre ali slabe posledice v skladu s svojimi najljubšimi idejami, v katerih se veseli in raduje v svoji blaženosti ali pa žaluje, preklinja in obtožuje sebe in druge zaradi napačnih poti in napačnega načina življenja, ki ga je nepremišljeno preživel in izgubil svojo srečo in nebesa, zaradi katerih je prišel v šolo življenja na Zemlji.

22 Jaz, večna ljubezen v Bogu, nikogar ne puščam večno v njegovi nesreči, kajti po Svetem pismu, ki vsebuje besede o večnem življenju, res obstajajo večna mesta prekletstva, večni peklenski ogenj in večno škripanje z zobmi zaradi večnega črva vesti, vendar ne večno preleti, kajti večna ljubezen ne more biti večno maščevanje ali Bog in Satan v eni osebi hkrati.

23 Znano je, da zemeljski ljudje rojevajo svoje otroke le iz ljubezni in v tej ljubezni še naprej bdijo nad blagostanjem in nesrečo svojih otrok, dokler živijo, se veselijo njihove sreče in žalujejo zaradi njihove nesreče ter ne varčujejo, da bi svojim otrokom povrnili žalostno usodo, ki jih je doletela zaradi nesrečnih okoliščin in dogodkov ali zaradi lastne krivde nepravilnega načina življenja, da bi svojim izbrancem pomagali nazaj do sreče in blaginje na Zemlji. Če so torej zemeljski starši, ki imajo komaj iskrico Moje božanske in svet zaobjemajoče ljubezni, tako zaskrbljeni in tako ljubeči do svojih otrok, koliko bolj sem to Jaz, ki sem vas iz sebe postavil v pojavnost in ste členi Mojega telesa večne popolnosti Mojega Jaza, skrbim za vašo duhovno in hkrati telesno blaginjo, saj mora človek, dokler živi na Zemlji, skrbeti za oboje, da bi izpolnil dolžnost, ki mu je predpisana za srečno življenje tukaj v onstranstvu.

24 Iz tega vidite, da je nauk vaših cerkva o večnem prekletstvu napačen ali zmoten, saj Jaz sam prebivam v srcu vaše duše kot Božji Duh, ki daje duši življenje in inteligenco, zato vam mora biti jasno, da se sam ne bom obsodil na večno bivanje v peklu, saj brez Mene duša nima življenja, in ker je duša prav življenje v človeškem mesenem telesu, bi, če bi se od nje ločil, takoj postala brez življenja in zato brezčutna, potem pa zanjo pekel ne bi mogel več obstajati. Vprašanje zdaj je, če bi duša postala brezčutna, kdo bi zanjo prestajal muke za storjene grehe?

25 Tako vidite, da se pravi nauk o Bogu ne ujema z naukom cerkve, saj njegovi varuhi niso pravi duhovniki z duhovnim načinom življenja, ampak mrtvi črkobralci (op.p. literati), ki Svetega pisma ne razumejo in razlagajo po duhu, ki daje življenje, ampak po črki, ki prinaša smrt.

26 Ker zadeva zdaj stoji tako, kot sem jo razložil, bo torej smiselno, da temeljito raziščete tega Božjega duha v srcu svoje duše, da bi natančno vedeli, kako ste z dejstvi in kje je ta iskra velikega vseobsegajočega Božjega duha, da ne bi verjeli samo zato, ker se to uči, ampak bi dobili živo prepričanje iz brezhibnih dokazov, kot vam jih ponuja svetovna zgodovina s prerokbami na podlagi Svetega pisma. To bo zdaj naloga naslednjih obravnav, da bo svet nekoč spoznal, da Božji Duh ni nihče drug kot Jezus Kristus in da tako Moj Duh kot Jezusov Duh prebiva v vas in tvori življenjsko načelo, hkrati pa tudi večno življenje v vas.

1/2 Varovanje in opozorilo apostola Janeza pri dojemanju preroške Božje Besede

27 Janez, evangelist, je v zadnjih vrsticah izrekel naslednje varovanje in opozorilo glede Besed prerokb Božjega razodetja ([Raz 22,16](#)):

28 *»Vsakemu, ki posluša Besede prerokb te knjige, pričujem: če bi kdo kaj dodal, mu bo Bog dodal nadloge. In če bi kdo kaj odvil od Besed prerokbe te knjige (Božjih razodetij v Svetem pismu), mu bo Bog vzel njegov delež na drevesu življenja in v svetem mestu, v Novem Jeruzalemu.«*

29 To mesto evangelista vsi v veri utrjeni kristjani obračajo na glavo in tako sami postajajo suhoparni premišljevalci svetopisemskih Besed, od katerih mrtvih črk tudi sami duhovno umirajo, kakor pravi apostol Pavel ([2Kor 3,6-10](#)): *»Toda naša zmožnost pa prihaja od Boga, ki nas je usposobil, da smo služabniki nove zaveze, ne črke, temveč Duha; kajti črka ubija, Duh pa oživlja.«*

30 Če bi bilo navedene vrstice evangelista treba razumeti dobesedno, potem ne bi smeli imeti nobenega pridigarja, nobenega veroučitelja, nobene revije, nobenega traktata in prav ničesar drugega kakor golo Sveto pismo ter se ga učiti natančno Besedo za Besedo tako, kot je v njem zapisano; kajti sicer bi bil Jaz, Jezus, kot vaš Bog in Stvarnik ter Tisti, ki mora bdeti nad izpolnjevanjem svetopisemskih Besed, prisiljen kaznovati vse vas brez izjeme in vas vreči v pekel, ker nihče izmed vas ne upošteva navedenega varovanja in opozorila evangelista Janeza; in tako bi bili duhovniki, veroučitelji, uredniki verskih revij in pisci traktatov pred vsemi - torej najprej zreli za pekel, ker se tako veliko napačno razlaga, dodaja in odzema.

31 In zakaj vas zaradi tega ne kaznujem, čeprav ste vsi brez izjeme prestopniki svetopisemske Besede in Janezovega varovanja? Ker je treba te vrstice razlagati duhovno in ne tako, kot mislite, temveč je njihov pomen naslednji:

32 Dodajanje besed prerokbam pomeni: razlagati Besedo po svojem lastnem mnenju in po lastni presoji, kar vam ustreza, s čimer se resnica izkrivlja in vleče v blato.

33 Odvzemanje besed prerokbam pa pomeni: neizpolnjevanje desetih zapovedi in nauk, ki sem jih Jaz podal v času svojega triletnega učiteljskega delovanja, s čimer sem dodal pojasnjevalno razjasnitev k desetim zapovedim. Kdor torej ne izpolnjuje tam zahtevanih pogojev, je tisti, ki zmanjšuje polno moč Mojih nauk in Mojih zapovedi, torej jim nekaj odzema; zato se oddaljuje od Boga kot od drevesa življenja in tudi od Svetega mesta, skupnosti blaženih, ter hodi po široki poti, ki vodi v pekel.

34 Torej berite Sveto pismo duhovno ter živite in ravnajte po Besedah Mojih prerokb, kakor vam je v njem rečeno, kaj storiti ali opustiti; tedaj boste storili to, kar od vas zahtevam: ljubite Mene nad vse, bližnjega pa kakor samega sebe, in tako do Mene dosledno izpolnjujte zapovedi, ne pa da si ob mrtvi črki Svetega pisma nakopljete duhovno smrt duše!

(**Franc Šumi:** Tisti viri in podatki, ki se tukaj izjemoma pojavljajo, vendar ne stojijo v Svetem pismu, so bili od Boga posredovani Njegovemu piscu; kajti še vedno obstaja isti Bog, ki je govoril po prerokih, apostolih in drugih ljudeh, in deluje na enak način za dobro svojih otrok, kakor je rečeno: Kristus je včeraj, danes in na veke isti, v ljubezni skrbeči Oče

za svoje otroke, kakor je vedno bil. Po tem uvodu preidemo k dokazovanjem, iz katerih bo jasno razvidno, kako stvari stojijo in kaj morate verovati kot Božjo resnico.)

2. POGlavJE

Dokazi, da se je Jezus dal prepoznavati kot Kristus ali Mesija - Zürich, 17. julij 1904

1 Med izobraženim razredom obstaja neka vrsta profesorjev, ki si drznejo širiti vse vrste laži, da bi izkoreninili Mojo božanskost ter dostojanstvo in čast Moje Osebe. Med njimi je tudi ta, da se Jaz sam nikoli nisem imenoval Kristus ali Mesija, zato Jaz nisem zgodovinska, temveč zgolj poetična oseba, se pravi, da Jaz nikoli nisem obstajal, temveč sem zgolj izmišljena oseba novega verskega gibanja tistega časa. Iz tega je mogoče razbrati popolno nevednost ali pomanjkanje znanja takšnih lažnih prerokov, hkrati pa tudi njihovo hudobno voljo, da delujejo proti Meni, da bi Me iztrgali iz src in misli Mojih otrok, kar počnejo vsi Satanovi pomočniki ali Moj nasprotni pol. Toda to veselje jim bo vseeno prineslo grenke čase na tej in drugi strani groba, da bodo vedeli, koga so zbodli s svojo hudobijo. Zdaj vam bom pokazal nekaj dokazov, iz katerih boste videli, da sem se Jaz res imenoval Kristus ali Mesija, kar pomeni isto kot Kralj duhovnega življenja ali Knez miru, kakor je zapisano pri Izaiji, namreč:

2 Ko sem Jaz, Jezus, prišel v okolico Cezareje Filipove, sem vprašal svoje učence ([Mt 16,13-20](#)) : *»Za koga pravijo ljudje, da je Sin človekov?«*

Rekli so: *»Nekateri pravijo Janez Krstnik, drugi Elija, Jeremija ali kateri od prerokov«*.

Nato sem jih Jaz vprašal: *»Kdo pa vi pravite, da sem Jaz?«*

Simon Peter je odgovoril in rekel: *»Ti si Kristus, Sin živega Boga.«*

In Jaz, Jezus, sem potrdil, da sem res Kristus ali (Mesija), tako da sem to rekel in Petra javno imenoval blaženega zaradi te izjave: *»Blagor tebi, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri (to je telesni um), ampak Moj Oče (to je Moja ljubezen) v nebesih (tvoje srce, ki Me ljubi).«* Ker pa je pod njihovim mogočnim Bogom Jahvejem razumel Mesija, sem svojim učencem prepovedal, da bi ljudem oznanjali to resnico, saj bi se sicer Judje, ki živijo v grehu, zaradi strahu in groze kesali v vrečevini in pepelu, ker bi jih to spoznanje suženjsko zatrla v njihovi duhovni svobodi uma. To spoznanje pa ni škodovalo ljudem, ki ljubijo Boga.

3 Ko sem Jaz v času svoje učiteljske službe s svojimi učenci prvič prišel v Nazaret, sem šel v sinagogo ali judovsko šolo, ker je bila sobota. Prosil sem za glasno branje, nakar so mi dali zvitek preroka Izaije. Ko sem ga Jaz odvil, sem našel prav tisti odlomek, ki sem ga želel - tam, kjer je zapisano: *»Gospodov duh je nad Menoj! Zato Me je mazilil (Me naredil za Mesijo), da bi oznanjal evangelij ubogim. Poslal Me je, da ozdravim zatirane v srcu, da izpustim ujetnike (v duhovni temi), da slepim (v duhu) oznanim vid (resnice). Da osvobodim (Božji nauk) tiste, ki so zvezani (v duhovni omami); da oznanim Gospodovo prijetno leto (kot združitev otrok z Očetom) in da oznanim dan maščevanja (proti lažnim verskim učiteljem skozi širjenje resnice o Božji Besedi).«*

In ko sem zvitek zložil, sem rekel svojim poslušalcem: *»Danes se je to Pismo izpolnilo pred vašimi očmi.«*

S tem sem odkrito priznal: *»Jaz sem Mesija, o katerem tukaj govori Izaija.«* (2*) ([Lk 4,16-](#)

21)

4 Jaz sem Samarijanki pri Jakobovem vodnjaku odkrito priznal in rekel: *»Jaz sem Mesija, ki govori s teboj.«* ([Jn 4,25-26](#)).

5 V Moji pridigi proti učiteljem Svetega pisma in farizejem sem Jaz ljudem in svojim učencem rekel: *»Ne imenujte se učitelji (doktor teologije), kajti Eden je vaš učitelj, namreč Kristus.«* ([Mt 23,10](#)). Če sem Jaz, Jezus, govoril o Kristusu kot o učitelju, potem je moral biti navzoč, in da sem mislil sebe kot Kristusa, vam pove naslednje sporočilo.

6 Ko sem Jaz prerokoval o uničenju Jeruzalema, sem svojim učencem govoril o prihodnjih lažnih Kristusih, rekoč: *»Mnogi se bodo pojavili pod Mojim imenom, rekoč: ‚Jaz sem Kristus‘, in mnoge bodo zavedli«* ([Mt 24,5](#); [24,23-24](#)).

7 Ko mi je vrhovni duhovnik Kajfa postavil prisegajoče vprašanje, ali sem Jaz (Mesija), Sin živega Boga (1*), sem mu Jaz z odgovorom zagotovil, da sem: *»Ti to praviš, se pravi, da ti tega ne zanikam, ker je tako, nakar sem Jaz svoj kratek odgovor podkrepil z močno in odločilno prerokbo o Kristusovem drugem prihodu, rekoč: »Toda Jaz vam povem: Odslej se bo zgodilo, da boste videli Sina Človekovega (2*), kako sedi na desnici Božje moči in prihaja v nebeških oblakih.«*

8 V vzvišeni molitvi, ki sem jo Jaz izrekel pri zadnji večerji, sem Jaz rekel: To je večno Življenje, da bodo spoznali Tebe, edinega pravega Boga, in Tistega, ki si ga poslal, Mene, Jezusa Kristusa, kateri sem Jaz izšel iz Tebe ([Jn 17,3-8](#)).

9 Po starozaveznem načinu govora je Maziljenec, Kristus ali Mesija pomenil toliko kot Kralj, kot je bodoči Mesija večkrat imenovan v Svetem pismu, in da je bilo to namenjeno Meni, Jezusu Kristusu, sem Jaz, Jezus, pred Pilatom sam zatrdil: *»Jaz sem Kralj, toda Moje kraljestvo ni od tega sveta«* ([Jn 18,37](#)). Da, še več, Jaz Sam sem 21. marca leta 33 pod hozano in alelujo ljudstva jezdil v Jeruzalem kot Maziljenec, to je Kristus ali Kralj, in vendar si nekdo drzne brezsravno trditi: *»Jezus se nikoli ni imenoval Kristus.«* Zato so se mi farizeji in njihovi privrženci na križu posmehovali, rekoč: *»Pridi dol, če si Judovski kralj, potem bomo verjeli Vate.«* ([Mt 27,42](#); [Mk 15,32](#))

10. Po Mojem vstajenju sem spremljal dva izmed svojih učencev, Kleofa in Barsaba Justa, ki sta šla v Emause, in rekel o Sebi ne da bi Me prepoznala: *»Ali ni moral Kristus trpeti teh stvari, da bi dosegel svojo slavo?«* ([Lk 24,26](#))

11 In ko sem Jaz zvečer stal med zbranimi učenci, sem Jaz rekel: *»Tako je zapisano v prerokih in tako mora (Jaz kot) Kristus trpeti in tretji dan vstati od mrtvih.«* ([Lk 24,26](#)).

3. POGLAVJE

Sinoptični in sinhronični viri

1 Kar zadeva vire Moje zgodovine, izvirajo od Mojih očitvidcev in sodobnikov, ki so jo zapisali, namreč od Mojih učencev: Prvi Janez in drugi Matej, evangelista, kot sinoptika ali očitvidca. Matej je sam odpotoval v Indijo in s seboj vzel svoj originalni evangelij. Tretji Marko, Petrov sin, in četrti Luka, zdravnik.

2 Poleg [teh štirih](#) obstaja še psevdo-Matej, imenovan Rabbas, pisatelj iz Sidona, ki je povzel obstoječe prepise in to, kar so mu povedali ljudje, ter to objavil kot [»Matejev evangelij.«](#) Več podrobnosti o tem je v razpravi o času nastanka evangelijev, ki sledi v 4.

poglavju (glej 22. poglavje).

3 Poleg teh petih evangelistov obstajajo še pisma Petra, Pavla, Jakoba, Jude in Janeza, torej devet učencev in sodobnikov, ki so pisali v času, ko se je ljudstvo vsega še živo spominjalo, vključno s šestimi očividci.

4 Ti številni dokazi o Mojem obstoju kot Kristusu, ki so bili posredovani v sinoptičnih ali sinhronističnih virih ter prek očividcev in sodobnikov, dokazujejo, da današnja zanikanja Mojega obstoja kot Kristusa ter pristnosti evangelijskih in apostolskih poročil temeljijo na zlonamernem, zlobnem uničevanju resnice, ki sega od Adamovih dni do leta 132 po Kristusu. Tako kot tema, ki traja le toliko časa, dokler jo ne uniči svetloba, se tudi temna laž širi toliko časa, dokler ne vzide božanska svetloba resnice in laž kot takšno osvetli.

5 Zelo pomemben dokaz o obstoju apostola Janeza, saj se zanika tudi obstoj vseh apostolov in evangelistov, imena pa se spreminjajo v alegorične podobe duha časa, je, Janezovo razodetje, ki je najbolj živo pričevanje o duhovnem jeziku korespondenc, ki se ni govoril niti v času apostolov niti kasneje na Zemlji in ki v duhovnih in nebeških korespondencah zajema versko zgodovino prihodnjih časov sveta.

6 Proti tako velikim dokazom iz prvih stoletij, kot so tu navedeni, so Kristusa zaniemale zgodovinske izmišljotine iz 18., 19. in 20. stoletja brez vsakršne osnovne opore ali vrednosti, saj brez predložitve kakršnih koli nasprotnih dokazov trdijo nekaj, kar je povsem izmišljeno iz zraka. Kako je mogoče resnico, ki vam je bila posredovana pred 6000 leti in ki so jo dokazali patriarhi, preroki in apostoli, zavrniti zgolj z zanikanjem, ne da bi pokazali na prav toliko nasprotnih dokazov z izvirniki ali vsaj potrjenimi novicami iz časa prvega stoletja?

7 Zanikanje vsake resnice brez dokazov, za vas danes ni avtoritativno iz časa temnega zanikanja Boga in iz vašega časa zamegljenosti uma za resnico, ampak mora izhajati iz virov apostolske dobe ali prvega stoletja, ne pa po skoraj 2000 letih trditi nekaj, kar predstavlja le zlobo, zlonamernost, duhovno temo, nevednosti v biblijski znanosti, namerne zanikanja resnice in lažnega preroštva proti toku dokazov resnice iz časa Mojega obstoja kot Kristusa. Zato se ne dajte zavesti lažnim prerokom in lažnim Kristusom iz sedanjosti, saj so v službi nasprotnika Moje Božanskosti, ki se imenuje uničevalec človeštva in katerega dom je brezno pekla, kamor svoje vernike, potem ko jih je oropal njihovega dušnega odrešenja, potegne s seboj v temne globine duhovnega življenja.

4. POGLAVJE

Dokazi poganskih, judovskih in krščanskih piscev o Jezusu Kristusu

1 Manj znano dejstvo je, da so judovski in poganski pisci poleg Mojih učencev zapisali tudi sporočila o Moji preteklosti, ki zdaj služijo kot dokaz, da se zaniškovalci Boga, kritiki Svetega pisma in izkoreninjevalci Kristusa motijo.

2 Nekega dne mora to postati luč! Boriti se proti Meni, svojemu Bogu, pomeni lizati želo. O, ubogi zemeljski črvi izgubljenega sina, kako se boste v svojem boju zoperstavili Meni, Bogu? Vaše puščice ne zadenejo Mene, temveč vas same, kajti bolj ko besnite za Moje izkoreninjenje, tem bolj se pekel pripravlja, da vas sprejme po vaši smrti. Toda ne mislite,

da je s tem vsega konec! O, ne! Vaša sramota in vaše trpljenje bosta strašna, zato raje pravočasno opustite svoje peklenške dejavnosti, da ne postanete popolnoma nesrečni!

4/1 Prerokba Sibile iz Eritreje

3 [Sibile](#) so bile jasnovidne ženske, ki so pogosto videle sliko prihodnosti, kot se to še danes dogaja pri jasnovidcih, in od tod izvira prerokba o prihodu Mesije, ki ga je eritrejska Sibila v duhu vnaprej videla kot otroka in nato kot učitelja mladeniča.

4 Symmahija, [ta Sibila](#), je bila rojena v Eritreji v grški pokrajini [Boeotia](#) in je leta 1203 pred Kristusom prerokovala v [Cumi](#) v Kampaniji. Ko so se Grki leta 1194 pred našim štetjem podali na [Trojo](#), je prav tako prerokovala njen propad.

5 Besedilo dveh prerokb eritrejske sibile o prihodu Jezusa Kristusa: (1*) »*Vidim Božjega Sina, ki je prišel z višav. Katerega bo rodila hebrejska devica dobrega rodu, ko bodo prišli zadnji srečni časi. V svojih nežnih letih bo na zemlji veliko trpel. Toda ta prerok bo velik po Božjem prerokovanju, ki se je rodil iz deviške matere in je moder in resnicoljuben.*«

(2*) »*Prišel bo poslanec iz nebes, ki bo osrečil svet z resničnim spoznanjem Boga; videla sem namreč otroka, ki je prišel z neba in rasel med ljudmi, nato sem ga videla kot mladeniča, ki je učil v templju in imel velike govore ljudem. Videla sem ga, kako je ozdravil veliko bolnikov in jih učil ljubiti Boga in bližnjega ter tako na Zemlji širil samo božanske stvari, s čimer bi se lahko začela zlata doba, če bi ga ljudje poslušali in sledili njegovemu božanskemu nauku. Toda ljudje so se oddaljili od tega velikega Sina iz nebes in raje živeli po svoji posvetni volji, zato sem videl, kako je ta svetli duh zapustil svet in se povzpел nazaj v nebesa, od koder je prišel.*«

4/2 Prerokba o prihodnjih imenih Jezusa po Sibili iz Eritreje

6 Konstantin Veliki je na [koncilu v Niceji](#) (leta 325) slovesno izjavil: »*Na eritrejsko Sibilo je gotovo vplival Bog, da je oznanila, kaj se bo zgodilo, saj je tudi jasno povedala zgodbo o prihodu Jezusa Kristusa v tistem srečanju prvih dveh črk verzov, ki se imenuje akrostih* (3*).«

Ἰησοῦς Χριστός, Θεοῦ υἱός, σωτήρ, σταυρός., to je: Jezus Kristus, Božji Sin, Odrešenik, Križ. Isto vsebuje naslednje besede: Jezus Kristus, Božji Sin, Odrešenik, Križ. (o sicilskih knjigah in njihovem uničenju preberite - Ritter v. Vesme, [Geschichte des Spiritismus](#), zvezek 1)

4/3 Vergilova prerokba (4*) o prihodu Jezusa

7 Leto 29 pred našim štetjem, 25. oktobra, Rim: »*Zadnja doba že hiti po kumejski prerokbi in na novo se začanja velik niz stoletij. Že se vrača Devica (5*), že se vračajo Saturnova kraljestva, že se z visokih nebes spušča novo potomstvo. Ti, čedna Lucina (6*) rojeni deček, po katerem bo najprej izginila železna doba in se po vsem svetu dvignila zlata doba; tvoj [Apolon](#) že kraljuje. In s teboj, pod tvojim konzulatom, o Pollio, se bo ta slavni čas začel svitati in ti veliki meseci se bodo začeli pojavljati.*«

Vergilijeva prerokba v [Eklogi IV](#), 4 in dalje. Latinski izvirnik se glasi takole:

»*Ultima Cumaei venit jam carminis aetas;
Magnus ab integro saeculorum nascitur ordo.
Jam redit et Virgo, redeunt Saturnia regna;
Jam nova progenies coelo demittitur alto.*

*Tu modo nascenti puero, quo ferrea primum
Desinet ac toto surget gens aurea mundo,
Casta fave Lucina; tuus jam regnat Apollo.
Teque adeo decus hoc aevi, te consule, inibit,
Pollio, et incipient magni procedere menses...»*

Prevod:

*»Že se bliža zadnja doba kumejske prerokbe,
veliko stoletno obdobje se začne na novo;
že se vrača Devica, vračajo se Saturnova kraljestva;
nov zagon prihaja z nebes.
Ti, čista Lucina, varuj še nerojeno dete,
s katerim se bo končala železna doba,
in po vsem svetu bo vzšlo zlato,
že vlada tvoj Apolon.
In točno po tvojem nasvetu, Pollio,
se bo začela ta sijajna doba in začeli se bodo veliki meseci...»*

8 Na to, kar je rimski pesnik Vergilij v Eklogah opeval o nebeškem potomcu, ki bo vzpostavil zlato dobo, je vplivala kumejska prerokba ideje o prihodu Mesije, ki so jo Judje na splošno podpirali. Ta pesniška prerokba je sicer prepletena s pogansko mitologijo, vendar spada med krščanske zgodovinske vire.

4/4 Poročila rimskih zgodovinarjev o prihodu Mesije iz prerokb

9. Tacit (leto 102, 5. oktober, Rim). V [Hist. št.13](#) pravi (podobno kot [Suetonij Vespazijan](#) 4):
»Trdili so, da bo v tistem času prevladal Orient in da bo iz Judeje vstal nekdo, ki si bo podredil ves svet.«

10. Suetonij (leto 132, 6. september, Rim) v Vespazijanu 4 pravi: *»Po vsem Orientu velja staro in stalno mnenje, da naj bi v tistem času v Judejo prišel nekdo, ki bo zavladal vsemu svetu.«*

5. POGLAVJE

O smrti Janeza Krstnika, zapisano po Jožefu Flaviju (7*) (leto 72)

1. »Leta 30 je [Aretas](#), kralj [Petrejske Arabije](#), napadel kralja [Heroda Agripo II](#), ker je ta zavrnil svojo ženo, Aretasovo hčer, in uničil vso njegovo moč.

(**Franz Schumi** - Flavij Jožef, Judovske starine, 18. knjiga, 5. poglavje, 1. in 2. vrstica:
»Nekateri Judje pa so v uničenju Herodove vojske prepoznali Gospodovo previdnost, ki je od Heroda zahtevala pravično kazen za Janeza Krstnika. Herod ga je dal usmrtiti, čeprav je bil pravičen človek in je Jude pozival, naj se zavzemajo za krepost, naj ravnajo pravično do bližnjih in pobožno do Boga ter se tako dajo krstiti; takrat bi bil krst vseč Bogu, saj bi ga uporabili le za posvečenje telesa, ne pa za posvečenje duše, ki bi bila takrat že posvečena s pravičnim življenjem. Potem ko ga je Herod obtožil prešuštva (8*), so Janeza vrgli v verige, ga poslali v trdnjavo Macharej in ga tam obglavili (zaradi znanega vzroka

povezanega s Herodiado). Po prepričanju Judov (ki so imeli Janeza za preroka, [Mt 14,1-11; 21-26](#)) pa je bila njegova smrt razlog, da je Herodova vojska postala žrtev Božje jeze.)

6. POGLAVJE

Prikaz napačnih transkripcij opisa Kristusove podobe - Aleksandrija, 15. maj 1159

1 **Oče Jezus pripoveduje:** Menih po imenu Jakob iz samostana v Aleksandriji v Egiptu je sestavil opis Moje osebe, kakor se je do tedaj ohranil v ljudskem izročilu, in ga, da bi zagotovil avtorstvo za njegovo resničnost, pripisal izmišljeni osebi po imenu Publij Lentulus kot guvernerju Judeje v Jezusovem času.

(Franz Schumi:

2 Publij Lentulus piše naslednje pismo senatu in rimskemu ljudstvu:

3 »*Es erschien in diesen Tagen ein sehr tugendhafter Mann, namens Jesus Christus, welcher noch jetzt unter uns lebt und vom Volke ein Prophet der Wahrheit genannt wird, von seinen eigenen Jüngern aber ein Sohn Gottes. Er erweckt die Toten und heilt alle Arten von Krankheiten. Ein Mann von etwas großer und stattlicher Figur und ehrwürdigem Aussehen, so, daß die, die ihn sehen, ihn sowohl lieben als fürchten können. Seine Haare haben die Farbe einer völlig reifen Haselnuß, bis zu den Ohren glatt, von da abwärts aber gelockt, etwas dunkelfarbig und glänzend, über seine Schultern wallend, sie sind nach der Sitte der Nazarener in der Mitte gescheitelt. Seine Stirn ist glatt und offen, sein Gesicht ohne Runzel oder irgendwelchen Flecken, welches ein gemäßigtes Rot lieblich macht. Nase und Mund sind so geformt, daß nichts daran zu tadeln ist. Der Bart ist reichlich stark, von gleicher Farbe wie die Haare, nicht lang, aber in der Mitte in zwei Teile geteilt. Sein Blick ist einfach und mannesreif. Die Augen sind blau-grau und klar. Im Tadel ist er furchtbar, im Ermahnen freundlich und liebevoll, er ist fröhlich, aber doch ernst. Man hat ihn nie lachen, weinen aber oft gesehen. Sein Körper ist wohlgeformt und straff. Seine Hände und Arme sind zum Körper wohlproportioniert. Im Reden (in gesehen zu werden) ist er ernst, weise und bescheiden. Ein Mann, durch eigentümliche Schönheit der Gestalt die Menschenkinder übertreffend.*«

Prevod:

4 »*V teh dneh se je pojavil zelo kreposten mož po imenu Jezus Kristus, ki še živi med nami in ga ljudstvo imenuje prerok resnice, njegovi lastni učenci pa Božji sin. On oživlja mrtve in ozdravlja vse vrste bolezni. Moški nekoliko visoke in postavne postave ter častitljivega videza, tako da ga tisti, ki ga vidijo, lahko ljubijo in se ga hkrati bojijo. Njegovi lasje so barve popolnoma zrelega lešnika, do ušes ravni, od tam navzdol pa kodrasti, nekoliko temne barve in bleščeči, padajo mu čez ramena in so po nazareški navadi razdeljeni na sredini. Njegovo čelo je gladko in odprto, obraz je brez gub ali kakršnih koli madežev, katerega zmerna rdeča barva naredi čudovitega. Njegov nos in usta so oblikovani tako, da jim ni kaj očitati. Njegova brada je obilno močna, enake barve kot njegovi lasje, ni dolga, ampak je na sredini razdeljena na dva dela. Njegov videz je preprost in možat. Oči so modrosive in jasne. V grajah je strašen, v opominjanju pa prijazen in ljubezniv, vesel, a resen. Nikoli ga niso videli, da bi se smejal, pogosto pa so ga*

videli jokati. Njegovo telo je dobro oblikovano in čvrsto. Njegove roke in dlani so v dobrem sorazmerju z njegovim telesom. V govoru je resen, moder in skromen. Moški, ki s svojo posebno lepoto oblike prekaša človeške otroke.»

4 Zdaj sledijo trije latinski prepisi istega izvirnika izročila in vsak je drugačen in nobeden ni zvesto prepisan iz izvirnika. Tem kopijam torej sledijo vsi trije tukaj, da bi kritiki evangelijev in Svetega pisma razmislili, kako površni so bili stari pisci, kar je mogoče razbrati zlasti iz grške in latinske Nove zaveze, ki sta bili zapisani iz istih spisov in v istem času, pa vendar kažeta tako velike razlike kot te tri kopije, - ne, lahko rečemo, da še večje. Zakaj torej tako brezkoristen študij, ne da bi poznali razloge za to ali ono?

1. Prepis:

5 *Pub. Lentulus in Judea praeses (tempore Cesaris) senatui populoque - Romano hanc epistolam misit: »Apparuit temporibus istis nostris, et adhuc est, homo magnae virtutis, cui nomen Jesus Christus, qui a gente dicitur propheta ueritatis; et a suis discipulis filius Dei. Suscitans mortuos et sanans omnes languores. Homo quidem statura procerus et spectabilis. Uultum habens uenerabilem quam intuentes facile possunt diligere et formidare. Capillos habens coloris nucis auellane praematura et planos usque ad aures; ab auribus uero'crispos aliquantulum coeruliores et fulgentiores; ab humeris uentilantes. Discrimen habens in medio capite iuxta morem Nazareorum. Frontem planam serenissimam cum facie sine ruga aliqua, quam rubor moderatus uenustat. Nasi et oris nulla prorsus reprehensio. Barbam habens copiosam et capillis concolorem, non longam, sed in medio bifurcatam. Aspectum simplicem et maturum, oculis glaucis uariis et claris. In increpatione terribilis, in admonitione blandus et amabilis. Hilaris quidem seruata grauitate. Nunquam uisus ridere, flere autem sepe. In statura corporis propagatus et rectus. Manus habens in brachia uisu desertabilia (delectabilia!). In colloquio grauis, rarus et modestus. Forma certe speciosus prae filiis hominum.»*

1. Prevod :

V tem pismu je Publij Lentulus, guverner senata v Judeji (v času Cezarja) in ljudstva, Rimljanom sporočil: »Pojavil se je v našem času in je še vedno živ; mož velikih vrlin, imenovan Jezus Kristus, ki ga ljudje imenujejo „prerok resnice“, njegovi učenci pa „Božji sin“. Obuja mrtve in ozdravi vsako bolezen. Moški nekoliko prsate in privlačne postave. Obličje, ko ga gledamo, je častitljivo, zlahka vzbuja občudovanje in strah. Lasje so barve zrelega lešnika in so ravni do ušes; namesto tega so lasje, ki padajo do ramen, nekoliko skodrani ter svetlejši in bolj sijoči. Na sredini glave jih v skladu z nazareško navado deli črta. Čelo je ravno, obraz je gladek, brez gub in z rahlo rdečico, ki ga naredi privlačnega. O nosu in ustih ni treba ničesar povedati. Ima gosto rdečkasto brado enake barve kot njegovi lasje, ki ni dolga, ampak je razcepljena. Videz je preprost in zrel z rahlo zaprtimi in svetlimi očmi. Grozljiv v očitkih, nežen in prijazen v opominih. Vesel, vendar zadržan in resen. Nikoli ga niso videli se smejočega, pogosto pa je jokal. Njegova postava je visoka in ravna. Ima lepe prijetne roke in ude; prijeten v izrazu, skromen in nevsiljiv. Videz je vsekakor lep, če ga primerjamo z drugimi človeškimi otroki.»

6. To poročilo Publija Lentula o Jezusu, ki ga je doslej najbolje uredil [J. Ph. Gabler](#) (*Kleine theologische Schriften*, zv. II, 1831, str. 636, sq;), najdemo v cod. [Harleianus 2729](#), saec. XII, ki sicer vsebuje [Frontinove strategemate in Eutropa](#), na listu, ki ga je spredaj prilepila roka iz XV. stoletja, takole: kot se zgornji zapis glasi v latinščini. (Sporočil dr. phil. [Gottthold Gundermann](#) v reviji [Zeitschrift](#) für wissenschaftliche Theologie [dr. Adolfa Hilgenfelda](#), 1886, stran 241)

2. Prepis:

7 *Lentuli epistola ad imperatorem Tyberium* ^A: »Apparuit his temporibus et adhuc est, homo magnae uirtutis, nominatus Christus Jesus, qui dicitur à gentibus propheta, quern eius discipuli uocant filius Dei. Suscitans mortuos et sanans omnes languores; homo staturae procerae, mediocris et spectabilis, uultum habens uenerabilem, quem intuentes possunt formidare et diligere. Capillos habet coloris nucis auellanae praematurae, et planos ferè usque ad aures. Ab auribus cunctanos crispas aliquanto, caeruleos et subgemios ab humeris uentilantes, discrimen habens in medio capitis, iuxta morem Nazaraeorum. Frontem planam et serenissimam cum facie sine ruga aut macula aliqua, quem rubor moderatus uenustat Nasi et oris nulla reprehensio. Barbam habet copiosam et impuberem, capillis con colorem, non longam, sed in medio bifurcatam. Aspectum habet simplicem et maturum, oculis claris existentibus. Increpatione terribilis, in admonitione blandus et amabilis, hilaris seruata grauitate; qui nunquam ridere, flere autem saepe uisus est. In statura corporis propagatus rectus. Manus habet et brachia uisu delectabilia; in colloquio rarus et modestus, speciosus inter filium hominum.«

(Apokrifi, to so pripovedi o Kristusu, najdene pri cerkvenih očetih zunaj Svetega pisma. Grško in latinsko: [Proteuangelion Jacobi](#) graece primum editum etc ([Jakobov protoevangelij](#)), prvič izdan v grščini itd. Uredil [Michael Neander](#), Basel 1567, strani 410 - 411)

2. Prevod

»Pojavil se je v našem času in je še vedno človek velikih vrlin, imenovan Jezus Kristus, ki ga ljudje imenujejo prerok, njegovi učenci pa Božji Sin. On oživlja mrtve in ozdravlja vse bolezni. Človek velike postave in povprečnega (zmernega) videza, s častitljivim obrazom, ki vsakogar, ko ga gleda, žene v občudovanje in strah. Lasje so nezrele lešnikove ali mandljeve barve, ravni do ušes. Prehajajo v majhne modrikaste kodre, ki pokrivajo ramena, na sredini glave pa jih v skladu z nazareško navado deli črta. Čelo je ravno in mirno, obraz je brez gub ali nepravilnosti, njegova rahla rdečica pa poudarja nos in usta, čemur ni mogoče ugovarjati. Ima gost, zrel bradni porast, enake barve kot lase, ki niso dolgi, ampak so na sredini razcepljeni. Zunanost je preprosta in zrela, s svetlimi očmi, strašen v očitkih, prijeten in prijazen, ko vas opozarja, vesel in zadržano resnostjo, nikoli ga ne vidimo smejočega, ampak pogosto jokavega. Tako vzvišen v višino ima prijetne roke in ude; prijeten in skromen v pogovoru, lep med človeškimi otroki.«

3. Prepis

8 *Lentulus hierosolymitanorum praeses S.(enatui) P.(opulo) Q.(ue Roinano S.(cripsit):*
»Apparuit temporibus nostris, et adhuc est homo magnae uirtutis, nominatus Christus

Jesus, qui dicitur a gentibus propheta ueritatis, quem eius discipuli uocant filium Dei. Suscitans mortuos, et sanans languores. Homo quidem staturae procere, spectabilis, uultum habens uenerabilem, quem intuentes possunt et diligere et formidare. Capillos uerò circinos et crispas aliquantulum ceruliores et fulgentiores, ab humeris uolitantes, discrimen habens in medio capitis, iuxta morem Nazarenorum. Frontem planam et serenissimam cum facie sine ruga, macula aliqua, quam rubor moderatus uenustat. Nasi et oris nulla prorsus est reprehensio, barbam habens copiosam et rubram capillorum colore, non longam, sed bifurcatam. Oculis uariis et claris existentibus. In increpatione terribilis, in admonitione placidus et amabilis, hilaris, seruata grauitate, qui nunquam uisus est ridere, flere autem saepe. Sic in statura corporis propagatus, manes habens et membra uisu delectabilia, in eloquio grauis, rarus et modestus, speciosus inter filios hominum» Valete.

(Monumenta sanctorum patrum orthodoxographa, collectore Joh.; Jac. Grynaeo. Basileae 1569. Sub: Epistolae orthodoxographorum Theologorum latinorum. pag.1)

3. Prevod:

Lentul, upravitelj v Jeruzalemu, je zapisal: »V našem času se je pojavil mož velikih kreposti, imenovan Jezus Kristus, ki ga pogani imenujejo prerok resnice, njegovi učenci pa Božji Sin; obuja mrtve in ozdravlja bolne. Je mož visoke in mogočne postave, z obrazom, ki vzbuja spoštovanje, tako da je vsak, kdor ga pogleda, prisiljen občutiti strahospoštovanje. Njegovi lasje so barve zrelega lešnika, do ušes ravni, od tam navzdol do ramen pa rahlo kodrasti, nekoliko svetlejši in bolj sijoči; po sredini glave jih deli črta, po običaju Nazarečanov. Njegovo čelo je gladko in spokojno, obraz brez gub in pomanjkljivosti, olepšan z rahlo rdečico. O nosu in ustih ni nič posebnega povedati. Ima gosto in rahlo rdečkasto brado, ne dolgo, temveč razcepljeno. Njegove oči so jasne in sijoče; strašen je v graji, blag in ljubezniv v opominjanju, vesel in obenem obdan s spoštovano dostojanstvenostjo. Nikoli ga niso videli smejati se, pogosto pa jokati. Njegova telesna postava je visoka, njegovi udje so skladni in prijetni, drža dostojanstvena, izraz skromen in zadržan, posebej med človeškimi otroki.« Zbogom.

Spomeniki svetih očetov - pravoverni spisi, zbral [Johann Jakob Grynaeus](#), Basel, 1569.

Pod: Pisma pravovernih latinskih teologov, stran 1.)

7. POGLAVJE

Podrobnejši opis Kristusove osebe - Zürich 25. junij 1904

(Urednik: Schumi prejme od Jezusa pojasnilo o opisu Njegove postave, ki se posreduje v skladu s „tradicionalnimi“ besednimi navedbami tistega časa, podanimi v prej razodetem pismu, ki nas danes razsvetljujejo glede te zgodovinske vrednosti.)

Govori Jezus:

1 Jaz, Jezus, sem se, potem ko sem se 1. junija leta 30 (po sprejetem koledarju) dal krstiti od Janeza Krstnika v reki Jordan in zbral svoje učence okoli sebe, javno začel pridigati. Vendar pa ni Moja naloga, da tukaj pripovedujem, kako sem širil Svoje učenje, ampak kako sem kot človek izgledal zunanje in kakšna je bila Moja duševna narava.

2 Moj nastop je bil hkrati merilo za radovedneže, kako sem Jaz videti, kdo sem Jaz in kaj se govori o Meni. Mene je ljudstvo dobro opazovalo in gledalo z vseh strani, prav tako pa se je o Meni govorilo od ust do ust, tako da je Moja oseba postala splošno znana, in ta ustni opis je obstajal tudi po Mojem vnebovzetju, iz česar se je oblikovala ustna tradicija, ki je živela naprej med ljudstvom, vendar pa ni bila nikoli zapisana, ker je bila preveč znana. A vendar so se vtihotapile nekatere napake in z njihovo odpravo vam Jaz želim sporočiti resnico.

3 Leta 1159 Me je menih po imenu Jakob v samostanu v Aleksandriji v Egiptu opisal, kakor je med ljudmi našel tradicijo o Meni. Ta tradicija ali ustno izročilo je nato prišlo v roke posvetnega pisarja v Rimu, ki pa se mu je zdela preveč preprosta, zato je leta 1236 sestavil opis Moje osebe, opremljen z različnimi okraski, ki se nahaja v plemiški družini Cesarini v Rimu in katerega nemški prosti prevod je natisnjen v Lebensspuren IV, 622 in iz tega v Einstund Jetzt, 8. letnik, stran 157. Ta opis sledi kot primer, kako se izdelujejo ponaredki (falsifikati):

4 B. Publius Lentulus, guverner (praeses) Judeje, cesarju Tiberiju: »Slišal sem, o cesar, da želiš vedeti tisto, kar ti tukaj poročam. Mož, o katerem me sprašuješ, uživa tukaj velik ugled in se imenuje Jezus Kristus. Ljudstvo ga imenuje za preroka, njegovi učenci pa ga imajo za Božjega Sina, Stvarnika nebes in Zemlje ter vseh stvari, ki so in so bile na svetu. Resnično, o Cezar, vsak dan slišimo čudežne stvari o Kristusu: mrtve oživlja, bolnike ozdravlja z eno samo besedo, je srednje postave in zelo lepega obraza. Njegov obraz je tako veličasten, da ga tisti, ki ga vidijo, morajo imeti radi in se ga bati. Njegovi lasje so barve zrelega lešnika in so gladko počesani do ušes, od ušes navzdol pa so zemeljske barve ali še svetlejši. Po navadi Nazarejcev ima lase razdeljene na sredini. Čelo je ravno in odprto, lica gladka, brez brazgotin in prežeta z resnostjo. Nos in usta sta pravilna. Brada je gosta, tako kot lasje, vendar ni dolga in je razdeljena na sredini. Pogled je resen in prodoren; oči so podobne sončnim žarkom, tako da zaradi njihovega sijaja nihče ne more vanje pogledati. Ko grozi, vzbuja strah, ko opominja, privlači. Je tudi veselo razpoložen, a dostojanstven. Pravijo, da ga še nihče ni videl niti smejeti se, niti jokati. Njegove dlani in roke so zelo lepe. Njegovi govori poslušalce zelo zadovoljijo. Redko ga vidiš, a ko ga vidiš, je zelo resen. Po videzu je najlepši moški, kar si ga je mogoče zamisliti ali videti. Njegova mati velja v tej deželi za najlepšo žensko. Če ga želite videti, o cesar, kakor ste mi prej pisali, mi to sporočite, in ga bom takoj poslal k vam. S svojimi nauki vzbuja občudovanje celega Jeruzalema. Nikoli se ni ničesar učil, vendar pozna vse nauke na pamet. Hodi bos in z odkritimi lasmi. Mnogi se mu posmehujejo, tisti pa, ki ga poslušajo, ga občudujejo in se ga bojijo. Pravijo, da takšnega človeka v tej deželi še nikoli niso videli in slišali. Kot mi pripovedujejo Judje, še nihče ni dajal tako modrih nasvetov kot ta Jezus Kristus. Mnogi Judje ga imajo za Boga in verujejo Vanj; vendar pa je tudi veliko takih, ki ga pri meni obtožujejo, da je nasprotnik Tvojega veličanstva. Ti zlonamerni Judje mi že zdaj vzbujaajo gnus. Trdijo, da še nikomur ni storil nič slabega, nasprotno pa je mnogim storil dobro. Tisti, ki ga poznajo, pravijo, da so od njega prejeli dobrote in da jih je ozdravil. Kljub temu sem pripravljen poslušati Tvoje ukaze in bom storil, kakor boš odredil. Zbogom! Podano v Jeruzalemu v sedmi indikaciji enajstega meseca.«

Tvojemu veličanstvu najbolj zvest in poslušen guverner Judeje [Publius Lentulus](#) m.n.

5 Glede te ponaredbe bi vam Jaz rad omenil le toliko, da nikoli ni bilo nobenega guvernerja Publiusa Lentulusa iz Judeje ali praeses Hierosolimitanorum (9*), da je bil [Poncij Pilat](#) od začetka leta 29 do leta 36 praetor ali upravnik Spodnje Galileje, pod katero je spadala tudi Judeja, in da sedma indikcija (10*) sodi v leto 34, v katerem pa Jaz že nisem bil več na svetu. Takrat tudi še ni bilo računanja po indikcijah, ker so bile te uvedene šele kasneje. Tudi naziv »Veličanstvo« takrat za rimske cesarje še ni bil običajen.

6 Potem ko sem vam Jaz dal vse dokaze, da sta bila oba izvirnika ponaredka in predstavljata le tradicijo, kakor se je ohranila med ljudstvom, vam Jaz želim zdaj dati resnici zvesto razodetje o Moji osebi, ki se glasi:

7 »Jaz, Jezus Kristus, sem bil krepostni človek, kakršnega si od Mene kot Boga v človeški podobi ne morete drugače predstavljati. Jaz sem bil med ljudmi imenovan veliki prerok, o katerem je prerokoval Mojzes; Moji učenci so Me imenovali Gospod, Učitelj in Božji Sin. Jaz sem obujal mrtve in ozdravljaj vse bolezni. Moja telesna višina je merila 180 centimetrov in imel sem mogočno postavo, ker je bilo telo oblikovano brez napak. Moj videz je bil zelo dostojen, ker je Moja določena resnost, združena z ljubeznivo prijaznostjo, naredila vtis na vse, tako da so Me prijatelji zelo ljubili; sovražniki pa, ki sem jih Jaz gledal v obraz z veličastno resnim pogledom, - so včasih čutili strah in trepet pred Menoj. Moji lasje so bili temno zlato rdeči, a so sijali kot svila in bili nežni kot pri mladeniču, ki ima v najbolj bujni mladostni svežini svojo rast las. Kako lepi so takšni sijoči in bujni lasje, si ne morete prav dobro predstavljati, ker jih danes nikjer ne vidite, zgoraj, od temena do ušes, so bili gladki z zelo majhnimi valovitimi prekinitvami, od ušes navzdol pa so se začeli oblikovati v kodraste valove in so mi padali v najlepših kodrih od ramen do sredine hrbta. Občudovali so to nenavadno lepoto Mojih las, ki so bili na temenu razdeljeni na dva dela in so se valili navzdol po glavi, kakor je bila takrat moda pri Nazarejcih in Galilejcih. Moje čelo je bilo visoko in gladko ter tako kot Moj obraz brez madežev in gub, ki ga je krasila prijetna rdečica skozi fino in nežno kožo, ki je imela prožen mladosten videz, ki je bil prijeten za pogled. Moj obraz je krasil orientalsko lepo oblikovan nos brez globokega vdolbine pri očeh in usta, ki so ustrezala vsem zahtevam slikarjevega občutka za lepoto. Moja brada ni bila niti preveč gosta niti preveč redka, ampak ravno pravšnja, kakršna mora biti v najboljši obliki pri lepem moškem; njena barva je bila enaka barvi las; ni bila dolga, ampak lepo rastoča, na sredini razdeljena na dva dela in dobro negovana. Moj pogled je bil preprost, privlačen in prijazen, čeprav nikoli smejoč. Moje oči niso bile niti velike niti majhne, ampak ostro sijoče, lepe modro-sive barve, obdane z lepo belino in jasne. Pri grajanju sem bil zelo resen, pri čemer je Moj prodoren pogled sovražnike potisnil v kot, da so se hitro umaknili; - pri opominjanju sem bil Jaz prijazen in ljubeč, čeprav sem ohranjal potrebno resnost. Od svojega 12. leta Me ni nihče videl, da bi se smejal; kajti takrat se je začelo Moje duhovno izobraževanje značaja duha, ki ga sicer v razliki od duha Božje ljubezni v srcu imenujemo človeški duh; Jaz sicer nikoli nisem jokal, vendar sem bil Jaz tu in tam žalosten zaradi trmoglavosti farizejev in njihovih privržencev; kajti solze v očeh odraslega človeka brez jokanja in kričanja niso jok! Moje dlani in roke so bile primerne telesni postavi in lepo oblikovane.

8 V pogovorih z ljudmi sem bil Jaz resen, modro odločen, a vendar vedno skromen, ob ohranjanju svojega dostojanstva; v javnih govorih popolnoma resen, miren, z veličastno

zvenečim glasom, močno izvedenem in izrazitem izražanju. Da je Moja zunanost kot Boga v človeški podobi imela vse popolnosti, kot nekoč tista Adamova, ki sem jo Jaz ustvaril tudi po podobi Mojega Jaza, in da je zagotovo s to posebno lepoto presegala vse človeške otroke, si lahko zlahka predstavljate, zato se je opis osebe tradicionalno tako dobro ohranil vse do dvanajstega stoletja, ker so Me imeli za čudežnega človeka in so povsod dajali opombe o Meni. Poleti sem Jaz hodil bos in vedno z odkrito glavo, ker so takrat tako hodili vsi revni ljudje. O Mariji se ni ohranila nobena tradicija, vendar je res, da je imela zelo lepo zunanost, a ni bila najlepša ženska v Palestini».

8. POGLAVJE

Obrazni profil Jezusa

1 V trgovini je na voljo profil Mojega obraza, ki je bil nekoč vgraviran v smaragd, o katerem kroži *naslednja izmišljena zgodba, ki pa je ponaredek*.

2 »Edina prava podoba našega Odrešenika, vzeta iz vreza v smaragdu na ukaz cesarja [Tiberija](#) (vladal 14 - 37 po Kristusovem rojstvu) in iz zakladnice Konstantinopla, ki jo je turški cesar predal papežu [Inocencu VIII](#) (vladal 1488 - 1492), za odkup svojega brata, ki je bil takrat ujetnik kristjanov.«

3 Omenjena podoba je smaragdni rez, ki ga je leta 1236 v Rimu izdelal obdelovalec smaragdov, deloma po opisu Moje osebe iz rokopisa, ki se nahaja v plemiški družini Cesarini v Rimu, deloma pa po antičnem kovancu iz Elise, ki upodablja Fidiјеvo podobo Zevsa v Olimpiji.

4 Ko je pobožni [Fidij](#) klesal kip [Zevsa](#) za Olimpijo, je v svojem duhu iskal pravega Boga, in Jaz sem mu omogočil, da je našel podobne poteze. Ko je po dokončanju svojega veličastnega kipa Zeusa v Olimpiji, kot pripoveduje legenda, ki ustreza resnici, poklical »očeta bogov in ljudi« in prosil za znamenje, ali mi je ta podoba všeč, sem mu Jaz odgovoril z bliskom iz jasnega neba, ki je udaril v tla templja. (Več o tem v reviji »Die Liebe« 1, stran 106)

5. Slika, izrezana v smaragd in prenesena na papir, je zagotovo skoraj nič podobna Mojemu pravemu obrazu, nasprotno pa je [nova slika](#), ponovno dana risarju v duhu, precej podobna originalu, kot sem izgledal v času svojega poučevanja (leta 30-33). Ta slika je na voljo v krščansko-teozofski krogih.

9. POGLAVJE

Neobjavljena smrtna obsodba Poncija Pilata iz leta 33 - 25. marca 1904, ob 13:06

1 Poleg sodobnih zapisov o Mojem življenju, naukih in Mojih dejanjih naj tu prvič sledi nemško besedilo po latinskem izvirniku obsodbe Poncija Pilata (11*):

9/1 SODBA

Sodnik: Izrekel Poncij Pilat (12*), guverner v Spodnji Galileji,

Sodba: V smislu, da mora Jezus iz Nazareta trpeti smrt na križu.

2 »V sedemnajstem letu vladavine cesarja Tiberija in 25. dne meseca marca, v svetem mestu Jeruzalem, v času, ko sta bila Anas in Kajfa duhovnika in veliki duhovnika Boga:

3 Jaz, Poncij Pilat, guverner Spodnje Galileje, sedeč na predsedniškem sedežu pretorja, obsodim Jezusa iz Nazareta, da umre na križu med dvema roparjema, ker je tako sklenil visoki svet templja; vendar pa ga nisem spoznal za krivega nobenega zločina po naših rimskih zakonih, zato ga nisem obsodil po naših zakonih, ampak po volji tempeljskega duhovništva, ki ga je obtožilo vseh mogočih zločinov, ki pa se mi niso zdeli resnični. Prvemu centuriju Quirinius (kapetanu) Corneliusu ukazujem, naj ga odpelje na mesto usmrtitve, in vsem, revnim in bogatim, prepovedujem, da bi preprečili Jezusovo smrt. Priče te moje sodbe so: [Daniel Robani](#), farizej; Johannes Zaerbatel; Raphael Robani; Capet, pismouk. Jezusa bodo iz mesta odpeljali skozi vrata Sruenea.«

4 Ta sodba templju ni bila všeč, a z razburjenim Poncijem Pilatom se ni dalo prepirati, zato je tempelj molčal, saj je dosegel in izsilil glavno stvar, s čimer se je visoki svet zadovoljil.

5 Vendar so z vseh strani prihajale novice, da ljudstvo strašno preklinja in se upira zaradi tega zločina tempeljskih duhovnikov, zato je svet templja 7. maja (na dan Vnebovzetja) sklenil, da bo objavil sodbo Poncija Pilata, vendar brez navedbe zločina, zaradi katerega so ga obtožili, namesto tega pa so vstavili svojo obtožbo proti Jezusu, in da bo to sodbo vklesal na 12 bronastih plošč, po eno za vsakega od 12 rodov, ter jih poslal posameznim rodovom, kar se je tudi zgodilo. Vendar so se med kasnejšimi preganjanji Judov vse plošče izgubile. Končno so našli eno, katere zgodba in vsebina sta naslednji:

9/2 Smrtna obsodba Kristusa, ki jo je izrekel tempelj 7. maja leta 33

6 V [kapeli v Caserti](#) (13*) v Italiji se nahaja kovinska plošča, na kateri je v hebrejščini vklesana smrtna obsodba našega božanskega Odrešenika. Ob besedilu pa je zapisano: »Enaka plošča je bila poslana vsakemu plemenu.«

7 Omenjena plošča je bila najdena v mestu [Aquila](#) v nekdanjem Kraljestvu Neapelj, in sicer okoli leta 1280 (recte 1278) ob izkopavanjih (14*). Nato je bila dolgo časa hranjena v zakristiji (nekdanjega) kartuzijanskega samostana v bližini Neaplja, dokler ni bila, zaprta v zaboj iz ebenovine, predana kapeli v Caserti. V času prvega Napoleona je bila v največji nevarnosti, da bi jo odpeljali v Francijo, in le dejstvo, da so patri omenjenega samostana prinesli nemajhne žrtve za francosko vojsko, je njihovim prošnjam, naj jim pustijo to spominsko zgodovinsko ploščo, dalo potrebno težo.

8 Medtem je francoska komisija za umetnost ploščo natančno preučila, pripravila francoski prevod njenega napisa in - kar je najpomembneje - v njeno pristnost nikakor ni podvomila, in po tem prevodu se sodba v nemščini glasi takole:

9 »Sodba, ki jo je izrekel Poncij Pilat, guverner Spodnje Galileje, v smislu, da mora Jezus iz Nazareta umreti na križu. - V sedemnajstem letu (15*) cesarja Tiberija (16*), in 25. dne meseca marca, v svetem mestu Jeruzalemu, v času, ko sta bila Anas in Kajfa duhovnika in velika duhovnika Boga: - »Poncij Pilat, guverner Spodnje Galileje, sedeč na predsedniškem sedežu pretorja, obsodi Jezusa iz Nazareta, da umre na križu med dvema razbojnikoma, ker velika in znana pričevanja ljudstva pravijo: ([Iz 53,12](#)) Jezus je zapeljivec. Je podžigalec. Je sovražnik zakona. Lažno se imenuje Božji sin. Lažno se imenuje kralj Izraela. Vstopil je v tempelj, sledila mu je množica, ki je nosila palme v rokah. Prvemu centuriju Quirinius Corneliusu je ukazal, naj ga odpelje na mesto usmrtitve, vsem revnim

in bogatim pa je prepovedal, da bi preprečili Jezusovo smrt. Priče, ki so podpisale obsodbo proti Jezusu, so: Daniel Robani, farizej; Johannes Zaerbatel; Raphael Robani; Capet, pismouk. Jezusa odpeljejo iz mesta skozi vrata Sruenea.«

(Po reviji: „[Sveto mesto Boga](#)“, 1880, str. 145. Izdala misijonska hiša „[Sveti nadangel](#)“ v [Steylu](#).)

10. To je druga oblika tiste pomembne obsodbe, po kateri je Jezus moral trpeti smrt na križu.

10. POGLAVJE

Poročilo o Kristusovem delovanju in smrti iz leta 72

1 [Flavius Josephus](#), judovski zgodovinar, piše leta 72 po Kr. (17*) v 18. knjigi, 3. poglavju, 3. vrstici svojega dela [Judovske starine](#) o Mojem prihodu, Moji smrti in nadaljnjem obstoju Kristusovih vernikov z naslednjimi besedami: *»Eodem tempore fuit Jesus, vir sapiens, si tamen virum cum fas est dicere. Erat enim mirabilium operum patrator et doctor eorum, qui libenter vera suscipiunt, plurimosque tam de Judaeis quam de gentibus sectatores habuit. Christus hic erat, quem accusatum a nostrae gentis principis, Pilatus eum addixisset cruci. Nihilominus non destiterunt eum deligere, qui ab initio coeperant. Apparuit enim eis tertia die vivus, ita ut divinitus de eo vates hoc et alia multa miranda praedixerunt. Et usque in hodiernum, christianorum genus ab denominatum non deficit.«*

2 (Prevod **Franz Schumi**: *»V tem času (30-33 po Kristusovem rojstvu) (18*) je živel Jezus, človek, poln modrosti, če ga sploh lahko imenujemo človek. Namreč, počel je povsem neverjetne stvari in bil učitelj tistih ljudi, ki so radi sprejemali resnico. Tako je privabil k sebi mnoge Jude in mnoge iz poganškega sveta. Bil je Kristus. Na obtožbo naših plemičev ga je [Pilat](#) sicer obsodil na smrt na križu, vendar tisti, ki so ga prej ljubili, mu tudi zdaj niso bili nezvesti. Pojavil se jim je namreč tretji dan ponovno živ, kakor so to vnaprej napovedali od Boga poslani preroki poleg mnogih drugih čudežnih stvari o njem. Še danes obstaja ljudstvo kristjanov, ki se imenuje po Njem.«*)

3 Ta odlomek je bil večkrat napaden kot ponaredek: *»Ali bi farizej res lahko tako pisal o Jezusu?«* se sprašujejo. Da, zakaj pa ne? Kakšni dokazi nasprotujejo temu? Ali ni bil [Nikodem](#) celo veliki duhovnik pod [Kajfom](#), pa se vendarle ni bal sprejeti Mojega učenja in je celo stal pod križem ter Mene pomagal pokopati? In vendar je ostal na svojem položaju velikega duhovnika tudi po Moji smrti. Ali ni bil Jožef iz Arimateje član sveta templja in hkrati kristjan? Ali ni stal pod križem in ali ni dal svoje grobnice, da bi v njej pokopali Mene, Jezusa? Lahko bi se tudi, kot pri Jožefu, vprašali: Ali je bil Nikodem veliki duhovnik in [Jožef iz Arimateje](#) član sveta, saj sta oba ravnala proti volji templja? - Vsi rokopisi brez izjeme imajo to točko, s čimer je dokazano, da je pristna, ker jih ni prepisal en sam, ampak so jih različni dobili iz izvornika. Res je, da tisti, ki želijo izbrisati Kristusa, trdijo, da je ta odlomek vstavil [Origen](#), † 254, vendar so takšni ugovori brez vrednosti – nični, saj je bil Origen častivredni mož, ta odlomek pa dejansko izvira od Jožefa. Tudi cerkveni pisci, kot so [Euzebij](#) † 340, [Hieronim](#) † 420, [Ambrož](#) † 397, [Kasidor](#) † 413 itd., se že od najzgodnejših časov sklicujejo na te besede Jožefa. Če pa [Jožef](#) z veliko natančnostjo

navaja še tako nepomembne dogodke v prestolnici, kot pričajo njegove [Judovske starine](#), kako bi Me potem lahko spregledal, saj je Moj prihod vznemiril vso deželo!?

11. POGLAVJE

Zapiski Schumija o obletnici Kristusove smrti 25. marca leta 33 in o pojavih, o katerih poročajo evangeliji

(**Franz Schumi:** Smrt Jezusa Kristusa o tem piše Ritter von Vesme v svoji [Zgodovini spiritizma](#) (1. zvezek, stran 451), kateri, naj poudarimo, ni vernik v božanskost Kristusa: (14) »Smrt Jezusa Kristusa je bil največji dogodek, ki ga svetovna zgodovina pomni, vsaj to bi morali reči glede na posledice, ki jih je ta dogodek prinesel. Po besedah evangelija se je v tistem strašnem trenutku svet tresel in zgodili so se nezaslišani čudeži.«)

Govori Jezus:

1 [Mt 27,45-46](#); [27,50-54](#) pravi: »Od šeste ure (12. ure opoldne) naprej je nastala tema po vsej deželi do devete ure. Okoli devete ure (15. ure popoldne) je Jezus z glasnim glasom zaklical: *Eli, Eli! Lama sabahtani?* (19*) To pomeni: »Moj Bog, Moj Bog, zakaj si me zapustil?« – »Potem je še enkrat zaklical (in rekel): »Izpolnjeno je« in umrl, in glej! Zavesa v templju se je raztrgala od vrha do tal. Zemlja se je tresla, skale so se razklale, grobovi so se odprli, mnoga speča telesa blaženih (20*) so vstala in šla iz grobov, prišla v sveto mesto (21*) in se pokazala mnogim. Ko so stotnik in tisti, ki so bili z njim in varovali v Jezusa, videli potres in ostale dogodke, so se zelo prestrašili in rekli: »Resnično, ta je bil Božji Sin!«

2 Marko pravi le: da se je sonce zatemnilo in da se je zagrinjalo v templju raztrgalo ([Mr 15,33-38](#)). Enako pravi Luka v [23,44](#). Da Marko ne omenja potresa, razpokanja skal in vstajenja blaženih, je po navedbi Očeta Jezusa zato, ker je njegov oče Peter pozabil, da bi mu povedal ostalo. - Janez ne pripoveduje niti o temi, niti o zavesi, niti o potresu, niti o razpokanju skal, niti o pojavu umrlih, ker, kot pravi Oče Jezus, ni dajal pomena materialnemu, ampak le duhovnemu in najpomembnejšemu.

(**Franz Schumi:** Vitez od Vesme k temu pripomni: »(15) Kljub temu so poganski pisci temu »čudežu« posvetili več pozornosti kot Luka (22*) in Janez. Tako je [Tertulijan](#) † 240 lahko rekel svojim poganskim nasprotnikom: »Poglejte vendar in našli boste poročilo o tem dogodku v vaših lastnih zbirkah dokumentov« ([Tertulijanovo Apologeticum 21,20](#)). Rufinus prav tako navaja, da so pogani, prek duhovnika iz Antiohije po imenu Lacianus, to rekli:« (16) Prebrskajte svoje letopise in našli boste to«, itd. (Knjiga 9, poglavje VI)

Od 12. do 15. ure popoldne Matej poroča, da je (po Betlehenskem času) od 6. do 9. ure, kar je po evropskem času približno od 12. do 15. ure popoldne, nastala tema po vsej deželi. O tem pa obstajajo tudi drugi dokazi, ki potrjujejo to dejstvo:

Obstajata dva pisma istega [Dioniza Areopagita](#), o katerem se v Apostolskih delih omenja, da se je spreobrnil v krščanstvo zaradi slavnega govora apostola Pavla v Atenah. Tukaj sledi prvo, naslovljeno na Polikarpa, drugo pa se zdi kot njegov duplikat: »(17) Apolofanes in jaz (takrat še oba pogana) sva bila v Heliopolisu, ko sva nenadoma videla,

kako je luna stopila pred sonce in ga zatemnila (čeprav ni bil čas njune konjukcije). Nato sva opazila - bilo je okoli devete ure -, kako je (tj. luna) ponovno zapustila mesto pod soncem, ki ga je zasedala, da bi se postavila na diametralno nasprotno stran. Ta konjunkcija se je začela z vzhodne strani, luna je napredovala do drugega konca sončevega diska, nato pa se je ustavila in se vrnila na isto mesto, od koder je prišla. Sonce se je torej začelo zatemnjevati v vzhodnem delu in spet dobivati svetlobo v zahodnem delu zaradi umika lune. Lahko siпустиš pripovedovati o primeru [Apollofana](#), ki me zagotovo ne bo ovrigel«. ([Sv. Dionizij](#), knjiga II, pismo 8) (23*).

Govori Jezus:

3 [Apollofanes](#) ga nikakor ne ovrže, saj je tudi sam videl isto - kajti to pismo je in ostaja pristno -, kljub nasprotnim trditvam tistih, ki mene, Kristusa, ne prepoznajo.

(**Franz Schumi:** Učen alexandrijski Jud Phlego, rojen proti koncu drugega stoletja, je napisal zgodovino olimpijskih iger, od njihovega nastanka do leta 140 po krščanskem koledarju. Čeprav kot Jud nikakor ni bil prijatelj kristjanov, to vendarle potrjuje: »(18) Da je okoli sredine četrtega leta 202. olimpijade (leta 33 po krščanskem koledarju) zaradi največjega sončnega mrka, ki je bil kdaj koli opazovan, vladala tako globoka tema, da so sredi dneva videli zvezde (24*)« Vitez od Vesme opaža: »(19) Upoštevajmo tudi, da pri tem mrku ne more biti govora o običajnem sončnem mrku, saj se takšen lahko pojavi le ob novi luni. Tukaj se je nebo zatemnilo 14. dne v mesecu Nissam, dan pred pasho.« - To je torej čudežen primer, ki nima primere.) (V. od. Vesme, op. cit., 454)

Govori Jezus:

4 Ob smrti Mojega mesenega telesa ni bilo materialnega sončnega mrka, ampak notranji duhovni mrk v celotnem stvarstvu vesolja, ki se je navzven kazal kot sončni mrk, notranje pa se je pri očitidcih Mojega križanja pokazal strah, kot da bi jih obdajali duhovi, ker je bila duša po Moji volji bolj ločena od telesa in se je dejansko nahajala sredi duhov, ki so bili prisotni pri tem žalostnem dogodku

(**Franz Šumi:** Potres ob Jezusovi smrti Aleksandrijski Jud Phlego v svojem pripovedovanju o velikem sončnem mrku še dodaja: »(20) Da je bilo v istem času zaradi močnega potresa mesto Nikeja v večjem delu uničeno.« Tudi kronika Aleksandrije in grškega zgodovinarja Thallusa se izražata podobno (21). Vitez od Vesme o tem pravi: »(22) Kar zadeva potres, kot smo že videli, o katerem omenja Phlego, Suetonius poroča, da je bilo poleg Nikeje, ki je bila popolnoma uničena, še najmanj dvanajst azijskih mest, ki so prav tako padla v ruševine in za katerih obnovo je bil cesar prisiljen uvesti davke.«)

Govori Jezus:

5 Razpokane skale. Na Kalvariji še danes kažejo skalo, ki je počena na sredini in ki izvira iz potresa, ki se je zgodil v trenutku, ko sem Jaz, Jezus, umrl.

(**Franz Schumi:** Millard, [Flemming](#), [Maundrel](#) in drugi naravoslovci trdijo, da ta razpoka nasprotuje zakonom narave. Flemming navaja celo naravoslovca, ki naj bi se zaradi tega dokaza spreobrnil!! (Christology, zvezek II.) (25*) Ob pojavu umrlih Vitez od Vesme pravi: »(23) Kar zadeva izročilo, da »so se grobovi odprli in so telesa »svetnikov« vstala in se

mnogim prikazala« ([Mt 27,52-53](#)), je mogoče navesti nekaj drugih (sočasnih, duhovnih) pričevanj o tem in postaviti vprašanje, kaj se je zgodilo s temi vstalimi in prikaznimi. Največ, kar bi lahko priznali (pravi V. od Vesme), je, da so se v tistem času zgodile nekatere prikazni mrtvih.«)

Govori Jezus:

6 Takrat se ni pojavilo le nekaj, ampak kar 346 umrlih.

(**Franz Schumi:** Vitez od Vesme nadaljuje: »(24) Glede na to poročilo evangelista Mateja bi lahko verjeli tudi dogodku, o katerem poroča [Plutarh](#) (De Orac. Def. 14). (25) Plutarh poroča, da je med vladavino Tiberija ladja plula okoli otoka [Paxos](#) v Egejskem morju. Ko so vsi še sedeli za mizo, so zaslišali glas, ki je klical krmarja Tamosa, tako jasno, da so se vsi prestrašili. Ko je glas klical prvič in drugič, ta ni odgovoril. Ko pa je krmar odgovoril tretjič, je nevidni glas dodal: Takoj, ko prideš na višino Palode, razglasi, da je umrl veliki [Pan](#) (26*). Med mornarji se je nato razvila razprava, ali naj upoštevajo zahtevo, in sklenili so, da bodo to storili, če bo na rtu Palode nastala brezvetrna tišina. Tam je krmar z glasnim, jasnim glasom zaklical, da je Pan umrl, in takoj so ljudje na krovu zaslišali enoglasne vzklike začudenja in žalovanja mnogih nevidnih bitij. Priče tega dogodka so o njem poročale v Rimu, in Tiberij, ki je izvedel zanj, je želel videti Tamosa in je zato poklical duhovnike, da bi izvedel, kdo je ta veliki Pan, ki naj bi umrl. Poganski teologi, ki so menili, da če že ne bogovi, pa vendarle demoni lahko umrejo, - tako so namreč presojali,- da pokojnik ni arkadsko božanstvo (numen), temveč sin [Merkurja](#) in [Penelope](#), ki nosi tudi to ime. [Plutarh](#) to izredno čudno pripoved pripisuje Kleombrotu, ki jo je domnevno slišal od svojega bralca Epiterza, človeka, ki ni bil niti lahkomišeln niti lažniv in je bil prisoten na ladji med tistim potovanjem«. Njegovo poročilo se konča s temi besedami: »Verjetno ni nobenega razloga, da bi v zvezi s tem verjeli epikurejcem, ki zanikajo obstoj demonov«. Te novice sem, Schumi, črpal iz knjige viteza od Vesme: Zgodovina spiritizma, 1.zvezek, str. 451-457, in jih, kolikor mi jih je Oče Jezus potrdil kot utemeljene na resnici, prenesel sem, in sicer dokaze, številke: 14-19, 20-23, 24-25.)

12. POGLAVJE

Preroštvo odrešitve v pomenu imen praočtov

Govori Jezus:

1 Leta 1902, do 8. oktobra, sem Jaz dopustil, da je misijonar Ribbentrop iz znane [Gossnerjeve misije](#) med svojim bivanjem na ladji v pristanišču [Cape Town](#) s pomočjo pomenoslovne primerjave imen prvih 10 praočtov odkril prerokbo o trpljenju in odrešitvi ljudi skozi Kristusa.

2 Razlaga imen iz hebrejskega izvirnika se glasi: **Adam** „človek“, - **Set** „postavljen“, - **Enos** „trpljenje“, - **Kenan** „žalost“, - **Mahalaleel** „slava Bogu“, - **Jared** „on se spušča“, - **Henoch** „posvečen“, - **Methusalah** „zmagovalec nad smrtjo“, - **Lamech** „moč“, - **Noah** „mir, spokojnost“.

3 Ta imena, združena v enem stavku, razkrivajo skrivnost Kristusa: »Človek, postavljen v trpljenje in žalost, je Božja slava: On se spušča nasvzdol posvečen (Izbran Maziljenec, kar

je enakovredno grškemu [Χριστός](#), latinskemu [Christus](#) in v Stari zavezi pomeni toliko kot Kralj) *in kot tisti, ki premaga smrt ter prinaša moč in mir dušam*«.

4 Deset imen prvih praočtov ali patriarhov od [Adama](#) do [Noeta](#) tako v svojem pomenoslovju skrivajo Mojo zgodbo o odrešitvi človeškega rodu skozi Mene, Jezusa Kristusa, ki sem se spustil z nebes, po nauku teozofije apostola Pavla ([1Kor 1,24](#)) in nato človeštvo s smrtjo na križu osvobodil velike vrzeli, ki jo je izvirni greh v Adamu odprl med Bogom, njihovim Očetom, in ljudmi kot Božjimi otroki.

13. POGLAVJE

Sporočilo iz Talmuda o Kristusovi smrti

(**Franz Schumi:** Vsi izraelski rabini priznavajo obstoj Jezusa Kristusa. Talmud: v [Sanhedrinu 43](#) o tem govori v naslednjih besedah: »Na dan priprave (ali na predvečer) praznika [Pesach](#) (pashe) so obesili Jezusa... Ker je čaral in zapeljal Izrael ter ga odvrnil od Boga«.)

Govori Jezus:

1 To opombo je 22. oktobra leta 33 v Talmud vnesel pismouk.

14. POGLAVJE

Kamenjanje Jakoba, najmlajšega Jožefovega sina - Zürich, 26. junija 1904

Govori Jezus

1 Jakob, najmlajši od petih sinov Jožefa, njegovega skrbnika, iz prvega zakona z ženo po imenu Tamara, po Moji smrti ni bil med apostoli, ampak v Nazaretu, kjer se je ukvarjal s tesarskim poklicem in občasno v Nazaretu in okolici poučeval ljudi o krščanski veri, dokler ga ni doletela usoda.

(**Franz Schumi:** Flavius Josephus v nadaljevanju poroča: (Leto 62 po Kristusu) – »Veliki duhovnik [Ananus](#), sin velikega duhovnika [Anasa](#) (v Jezusovem času), je v času, ko v deželi ni bilo guvernerja, Jezusovega (pol)brata, imenovanega Kristus, po imenu Jakob, in nekaj drugih obtožil kršitve zakona pred sodiščem in jih dal kamenjati. Zaradi te samovoljne izvršitve sodbe je ljudstvo pri novem guvernerju [Albinusu](#) vložilo pritožbo proti velikemu duhovniku. Ta mu je zagrozil z ustrezno kaznijo; judovski kralj [Herod Agripa II.](#) pa je Ananusa zaradi tega samovoljnega ravnanja že po treh mesecih vladanja odstavil«. [Flavius Josephus, Judovske starine](#), 20. knjiga, 9. poglavje, 1. verz, ki ga je zapisal že leta 72.)

15. POGLAVJE

Leto 64: Prvo preganjanje kristjanov pod cesarjem Neronom

(**Franz Schumi:** [Cajus Cornelius Tacitus](#) poroča v letu 102 (letnica po navedbi Očeta Jezusa) v 15. knjigi, v verzih 38-43 svojih Letopisov. Jaz, Šumi, poročam o velikem požaru v Rimu v letu 64 po Kristusu naslednje: Pod vladavino cesarja Nerona je izbruhnil (znani) požar v Rimu, ki je velik del mesta spremenil v pepel in ga je zagotovo sam povzročil, da bi mesto nato lepše obnovil. Tega pa Nero ni hotel razkriti ljudstvu, in ker se bogovi niso

dali pomiriti niti z žrtvovanjem, pravi

Tacit v verzu 44 piše, da je Neron za to dejanje obtožil kristjane, ki so živeli v Rimu in katerih verski ustanovitelj Kristus je bil pod vladavino [Tiberija](#) usmrčen s strani prokuratorja [Poncija Pilata](#). Krščanstvo, za trenutek zatirano, je ponovno izbruhnilo in se razširilo ne le v Judeji, ampak tudi v Rimu. Posledica Neronove obtožbe je bila, da so bili kristjani zajeti, kruto mučeni in ubiti, tako da se je končno prebudilo sočutje tudi pri poganih, ko so videli, da niso bili žrtve toliko zaradi javnega blagostanja kot zaradi Neronove krvoločnosti.

Da bi uničil govorice, da so požar povzročili razjarjeni bogovi, je Neron poiskal krivce in z najizbranimi kaznimi kaznoval tiste, ki so bili zaradi svojih domnevnih gnusob osovraženi in jih je ljudstvo imenovalo »kristjani«. Ustanovitelj tega imena, Kristus, je bil v času vladavine Tiberija usmrčen po ukazu prokuratorja Poncija Pilata. To pogubno praznoverje, ki je bilo za kratek čas zatrto, je znova izbruhnilo ne le v Judeji, izvorni deželi tega zla, temveč tudi v [Rimu](#), kamor se od vsepovsod steka vse sprevrženo in sramotno ter tam najde privržence. Zato so najprej prijeli tiste, ki so se k temu priznavali (27*), nato pa je bilo na podlagi njihovih izpovedb zajeto veliko število ljudi, ki niso bili toliko spoznani za krive požiga, kolikor za krive splošnega sovraštva do človeškega rodu (28*).

Njihova usmritev je bila pospremljena s posmehom, saj so bili zaviti v živalske kože, raztrgali so jih psi ali so jih pribili na križ ali pa so jih ob mraku premazali s katranom, da so goreli kot nočne luči. Neron je za to predstavo odprl svoje vrtove in priredil cirkuško predstavo, pri čemer se je, oblečen kot vodnik vozov, pomešal med množico ali pa se je pripeljal na vpregi. Zato se je pri teh, ki so bili sicer krivi in po zakonu kaznovani na nezaslišan način, vzbudilo sočutje, kot da niso bili žrtvovani za javno dobro, ampak zaradi morilske strasti enega samega (Nerona).

[Svetonij](#) piše leta 132 (leto po navedbi Očeta Jezusa) pri Neru 16: »Afflicti supplicii Christiane, genus hominum superstitionis noave et maleficae.«

Prevod: »Kristjane pestijo smrtne kazni; to je rod ljudi novega in škodljivega praznoverja.«)

16. POGLAVJE

O hitrem širjenju krščanstva v Mali Aziji

Dokaze je zbral **Franz Schumi**:

Leto 111, 6. oktober, [Nikomedia](#) (danes imenovana »Ismid«) v Mali Aziji. [Cajus Plinius Cäcilius Secundus](#), guverner [Bitinije](#) (29*), je iz svoje prestolnice vprašal cesarja [Trajana](#), kako naj sodno ravna s tistimi, ki se izpovedujejo za kristjane. Poroča, da so nekateri že bili zaslišani in zaradi svoje neposlušnosti usmrčeni, drugi, ki zanikajo, da so kristjani, pa so bili izpuščeni. Poleg tega, da so odpadniki priznali, da so v čast Kristusu kot Bogu zapeli pesem in se zavezali, da ne bodo kradli, ropali ali prešuštovali, da ne bodo prelomili dane besede, da ne bodo na zahtevo zanikali deponiranega blaga in da so se zbirali na nedolžnih ljubezenskih pogostitvah. Plinij je dejal, da je krščanstvo že tako močno razširjeno ne le v mestih, ampak tudi na podeželju v vaseh, da so templji poganskih bogov skoraj zapuščeni.

To je besedilo: »Zavezujem se, o Gospod, da ti bom poročal o vseh primerih, ki mi vzbujajo dvom. Kajti kdo bi lahko bolje odpravil moje pomisleke ali bolje poučil mojo nevednost? Še nikoli nisem sodeloval v preiskavah proti kristjanom in zato ne vem, kaj in v kakšnem obsegu se običajno kaznuje ali preiskuje. Prav tako sem bil v nemajhnih dvomih, ali starost kaj pomeni ali pa se ljudi v zelo nežni starosti in tistih, ki so zrelejši, ne sme obravnavati različno, ali se pokesanim lahko odpusti ali pa tistemu, ki je bil nekoč kristjan, ne koristi, če je prenehal biti kristjan, ali naj se kaznujejo že imena brez drugih zločinov ali le zločini, če so povezani z imenom.

Do sedaj sem pri tistih, ki so mi bili navedeni kot kristjani, ravnal na naslednji način: vprašal sem jih, ali so kristjani? Če so priznali, sem jih vprašal še drugič in tretjič ter jim grozil s smrtno kaznijo. Če so vztrajali, sem jih dal usmrtiti. Prepričan sem bil namreč, da ne glede na to, kaj so priznali, je treba kaznovati vsaj njihovo neposlušnost in neomajno trdovratnost. Druge, ki so bili okuženi z isto norostjo, sem dal vpisati, ker so bili rimski državljani, da bi jih poslal v Rim. Kmalu so se pojavile različne oblike tega zločina, ker se je, kot običajno, širil z govoricami. Prejel sem pismo brez imena, ki je vsebovalo seznam mnogih imen tistih, ki so zanikali, da so kristjani ali da so kdaj bili, in ki so, ko sem jim predlagal molitev, klicali bogove in tvojo podobo, ki sem jo v ta namen dal prinesiti skupaj s podobami bogov, darovali z vinom in kadilom, poleg tega pa še preklinjali Kristusa, stvari, za katere, kot pravijo, pristnih kristjanov ni mogoče prisiliti; te sem zdaj menil, da jih lahko izpustim.

Drugi, ki jih je nekdo označil za kristjane, so se izpovedali za kristjane, a so to kmalu spet zanikali: da so bili, a so to spet opustili. Nekateri pred tremi leti, nekateri celo pred dvajsetimi leti. Vsi so častili tvojo podobo in podobe bogov, prav tako pa so preklinjali Kristusa. Trdili pa so, da je njihova krivda oziroma zmota v glavnem obsegala to, da so se na določen dan pred zoro zbirali skupaj ter v čast Kristusu kakor Bogu med seboj prepevali pesem, in da so se z zaobljubo zavezali ne h kakemu zločinu, temveč temu, da ne bodo zagrešili tatvine, rop ali prešuštva, da ne bodo prelomili dane besede in da ne bodo zanikali zaupanega jim premoženja, kadar bi bilo zahtevano nazaj. Nato so se običajno razšli in se ponovno zbrali le ob skupnem, vendar nedolžnem obroku, ki je bil enak za vse brez razlike, kar pa so po mojem odloku, v katerem sem na tvojo zapoved prepovedal zasebna društva (ali heterije), prenehali delovati.

Zato sem menil, da je še toliko bolj nujno, da z mučenjem izvem resnico od dveh suženj, ki so jih imenovali služabnice. Vendar nisem odkril ničesar drugega kot napačno in neizmerno vraževerje in sem uradno preiskavo odložil, da bi izvedel tvoje ukaze. Zadeva se mi je namreč zdela vredna tvojega premisleka, zlasti zaradi števila ogroženih. Kajti veliko ljudi vseh starosti, vseh stanov in obeh spolov je in bo prišlo v nevarnost. Kuga tega praznoverja se je namreč razširila ne le po mestih, ampak tudi po vaseh in po deželi, vendar verjamem, da jo je mogoče obvladati in odpraviti. Vsaj je gotovo, da so ljudje začeli ponovno obiskovati skoraj zapuščene templje in ponovno opravljati dolgo prekinjena slovesna žrtvovanja, da se tu in tam ponovno proda žrtvena živina, ki je od takrat zelo redko našla kupce. Iz tega se lahko sklepa, koliko ljudi je mogoče spraviti na pravo pot, če se upošteva njihovo kesanje«.

([Dela Plinija](#) mlajšega, deseta knjiga, devetindevetdeseto pismo, v kateri so zbrana le pisma, ki jih je v času svojega guvernerstva pisal cesarju Trajanu

16/1 Trajanov odgovor Pliniju

Leto 111, 15. november, Rim. Cesar Trajan odgovarja Pliniju, da je doslej ravnal pravilno, vendar ne daje nobenega določenega pravila glede zasliševanja in kaznovanja kristjanov ter mu ne nalaga, naj jih sam išče, ampak naj kaznuje le tiste, ki so bili prijavljeni in izročeni in ostajajo kristjani, pri čemer naj ne upošteva anonimnih obtožb.

»Ti, moj Secundus, si pri preiskavi proti osebam, ki so bile pri tebi prijavljene kot kristjani, ubral ustrezno pot. Kajti ni mogoče določiti ničesar splošnega, ničesar, kar bi lahko služilo kot določena norma. Ni jih treba iskati. Če pa so prijavljeni in izročeni, jih je treba kaznovati: in sicer tako, da če kdo zanika, da je kristjan, in to dokaže z dejanjem, to je s sklicem na naše bogove, naj zaradi svojega kesanja prejme odpuščanje, čeprav je bil že prej osumljen. Toda, nepodpisane obtožbe se ne smejo sprejeti pri nobenem zločinu, ker bi to bil najnevarnejši primer in bi bilo v nasprotju z duhom mojega časa«.

(Dela [Plinija mlajšega](#), deseta knjiga, 98. pismo)

16/2 Jezusovo pojasnilo o zanesljivih virih

Govori Jezus:

1 Ti dokazi, ki jih je zbral Moj služabnik Schumi, so edini zanesljivi viri za prvo stoletje, čeprav jih je še več, ki pa ne temeljijo na resnici - razveljavljajo kritične pripombe borcev proti Bogu v Kristusu, ker dokazi izhajajo prav iz takih del, ki so izvorna dela klasičnih zgodovinarjev.

2 Mimogrede, kaj vam koristi, da se upirate Bogu in želite odstraniti Mene, Stvarnika svetov, angelov, duhov in ljudi?

3 Jaz ostajam večno isti Bog in bom ohranil svojo svetost z novimi dokazi, ki vam jih Jaz v tej knjigi vnaprej oznanjam, medtem ko bodo Moji nasprotniki izginili s sveta in prišli v globoko temo, za katero tako vneto delajo. Kjer namreč ni Boga - kot duhovne luči sveta - ali kjer ni zaželen, tam vlada najgloblja tema, kjer prebivajo polnorazumni zli duhovi ali hudiči, možje višje znanosti, ki so svoje znanje na tem svetu uporabljali ne za Božjo slavo, ampak zgolj za razvrednotenje Božje Besede in njeno izkoreninjenje!

4 Božja Beseda ni bila dana, da bi jo kritizirali, poniževali in izkoreninili iz src ljudi, ampak da bi živeli in ravnali v skladu z Njo! Zato vi, ki vas Jaz, Bog v Kristusu, nisem poklical, še manj izbral, pustite Sveto pismo Stare in Nove zaveze pri miru, da vas ne doleti še večja obsodba, saj ste v rokah večno pravičnega sodnika božanske modrosti Jezusa Kristusa (30*).

17. POGLAVJE

Dokazi o znamenju križa

1 Ker torej ta raziskava o Meni, Jezusu Kristusu, temelji na resnici ([ali skali](#)), ki je ne morejo premagati vrata pekla (ali napadi antikristov) - zato je znamenje križa Božji znak časti, saj je znak časti Kristusove zmage nad posvetnim satanom. Zato so pojavi križa v zraku v znamenje zmage božanske vere, skozi Mene, Kristusa, za vse ljudi in zato v

vsakem trenutku sveto znamenje potrditve pristnosti Kristusove Besede. Gledano s tega stališča, preberite naslednja dejstva, ki tukaj govorijo kot dokazi vaše pristne vere.

17/1 Lažni prikaz križa na nebu cesarju Konstantinu Velikemu

2 Zgodba o prikazovanju križa na nebu leta 324 po Kr. z napisom: »In hoc signovinces«, kar pomeni: »V tem znamenju boš zmagal«, o katerem je pripovedoval [Konstantin veliki](#), da bi svoje vojake, ki so se večinoma nagibali h krščanstvu, spodbudil k hrabrosti proti sovražniku, je drzna laž, ki kaže na Konstantinov grd značaj.

3 Njegov način življenja in grozodejstva v lastni družini vam povedo, da Jaz, Jezus, takšnemu človeku nikoli ne bi podelil tako velike milosti, ne zaradi Svoje slave, ampak zaradi pokola Mojih otrok pri njegovem nasprotniku!

4 Jaz Sem Knez miru in ne kralj morilcev, saj je to v nasprotju z naukom: »Kdor se ukvarja z mečem, naj bo z mečem pokončan«. ([Mt 26,52](#))

5 Konstantin Veliki pa je bil krvavi tiran, morilec lastnega sina [Krispusa](#), zaradi lažnih obtožb s strani [Fauste](#) - ki jo je kasneje sam utopil v kopeli -, zadavil je svojega tasta in voditelje poraženih Frankov dal pomoriti na najkrutejši način in pod najgrozovitejšimi mučenji.

6 Glejte, če bi Jaz, Jezus, kot Bog ljubezni, usmiljenja in večne resnice, takšnemu besnežu, ki je to storil šele po laži o pojavu križa, prišel naproti s tako veliko, nezasluženo milostjo, potem, Moji otroci, resnično ne bi imeli o Meni nič kaj vzvišenega mnenja!

7 Zato si zapomnite, da je bila to predrzna in podla laž, da bi izkoristil naivnost svojih vojakov. Cerkev ga je zase sicer razglasila za svetnika, vendar ne Zame, kajti Svet sem samo Jaz, Bog, in nihče drug ([Raz 15,4](#))

17/2 Nekateri zgodovinski citati o lažnih prikazih križa

8 V času, ko je bil [Konstanc](#), sin in naslednik [Konstantina](#), vladar velikega rimskega cesarstva (31*), mu je [jeruzalemski patriarh Ciril](#) (leta 349 - po navedbi Očeta Jezusa) napisal pismo, ki je ohranjeno tudi v njegovih delih. Po mnogih lepih besedah o nebeških čudežih, ki naj bi služile kot podpora evangelijskim pridigam, nadaljuje takole:

9 *»Prav tako je potrebno, v Bogu ljubljeni knez, da je tvoje kraljestvo prijetno v očeh Najvišjega, da se Gospod ne bo sramoval ga odlikovati s tako velikimi čudeži. Če je bilo kraljestvo tvojega očeta Konstantina, ki ga tako cenimo in na katerega se z veseljem spominjamo (32*), počaščen z odkritjem svetega lesa-križa v Jeruzalemu.... je tudi tvoje kraljestvo odlikovano s čudeži, čeprav ne več zemeljskimi, ampak nebeškimi, saj se je pred kratkim v Jeruzalemu pojavil križ - srečni trofej Gospodove zmage nad smrtjo. „V teh svetih dneh binkošti, približno ob tretji uri (9.uri dopoldne) Nonae (33*) meseca (34*) maja se je nad našo sveto Golgoto pojavil največji od vseh sijočih nebeških križev, ki se je raztezal od tam do Oljske gore. Tega pojava ni bili deleženi le nekateri od naših sodržavljancev, ampak se je na zelo očitni način pokazal vsem prebivalcem. Prav tako ni izginil takoj, kot bi ga povzročila kakšna prehodna halucinacija, ampak je pojav trajal več ur, pri čemer je sam sijaj križa zasenčil sončne žarke. Zbegano in hkrati veselo zaradi tako nenadnega čudeža se je celo mesto hitro odpravilo v našo sveto cerkev. Bilo je resnično veličastno prizorišče. Videti tisto ogromno množico starejših in mlajših ljudi, moških, žensk in otrok, kristjanov in poganov, ki so prihiteli in vsi enoglasno, kot eno srce in ena duša,*

pošiljali hvalo Kristusu, našemu Gospodu, Njemu, Stvarniku teh čudežnih dokazov za naše najsvetejše dogme.... Zato menim, da je nujno, najdražji vladar in gospodar v Bogu, da te o tem obvestim in ti predložim v premislek dejstvo, ki so ga opazili vsi prebivalci Jeruzalema, saj vsi ti zagotovo niso bili pripravljeni na to in tega čudeža verjetno ne bodo pozabili itd. itd.»

10. Patriarh Ciril torej ni ničesar slišal o nebeškem prikazovanju Konstantinu Velikemu, »[in hoc signovinces](#)«! Ker naj bi bil deležen le zemeljskih čudežev tega (kot je najdba lesa križa) in ne nebeških znamenj, kakršno nam opisuje Ciril. Toliko je gotovo, da še noben pisec ni podvomil v pristnost Cirilovega pisma. Tillemont (35*) ga šteje za nedvomno in nad vsakim dvomom. Mimogrede, tudi Sozomenes (36*) v petem stoletju govori o križu, ki se je pojavil v Jeruzalemu, in celo pravi, da se je »novica kmalu razširila po vseh provincah Rimskega cesarstva in povzročila nemalo razburjenja«

([Hist. eccl.](#) knjiga I, poglavje IX in knjiga IV, poglavje XV).

11 O tem nenavadnem pojavu omenjajo tudi zgodovinarji [Sokrat](#) (379-440), [Filostorgij](#) (368-425) in [Rufin](#) (345-410), pa tudi [Aleksandrijska kronika](#) in nazadnje [Teodoret](#) (387-458). Slednji celo pravi: »To sporočilo je prišlo od Julijana, toda tako kot pri faraonu je tudi njegovo srce ostalo otrdelo.«

17/3 Resničen prikaz križa

12 Leta 1826 je na hribu, na katerem je stala vaška cerkev v [Mignéju](#) v Franciji, stal pobožni pridigar, misijonar pasionist, in oznanjal Božjo besedo.

13 Sonce je bilo komaj za gorami in ravno so nameravali na tem mestu postaviti križ, kakor je običajno pri pasionistih, ko so imeli pridigo. Ob tej priložnosti je misijonar seveda govoril o pomembnosti križa za kristjane, pri čemer je opozoril na tisto prikazovanje križa, ki se je razodelo Konstantinovi vojski (37*). Nenadoma so njegove besede prekinili glasni vzkliki, ki so prihajali izmed poslušalcev. Na določeni višini nad cerkvijo se [je pojavil drug križ](#), zelo pravilne in lepe oblike, srebrno-bel, ki je (po Očetovih navedbah) meril 76 čevljev v dolžino in imel ustrezen obseg. Celih tri četrte ure je nepremično lebdel nad cerkveno stavbo, nato pa je izginil. Štiri tisoč tristošestintrideset prisotnih oseb je, ganjenih od čudeža, padlo na kolena in slavilo Boga.

14 Novica o dogodkih se je seveda v hipu razširila po vsem civiliziranem svetu, imenovana je bila škofovska komisija, da bi primer preučila. Sledila je komisija, ki jo je imenovala vlada, in nešteto znanstvenih komisij, v katerih so sodelovali protestanti in profesorji vseh fakultet. Pri vsem tem je bilo doseženo zelo malo. Le redki, med njimi tudi katoliki, niso verjeli, da gre za pravi čudež. Po drugi strani pa so se kopičile hipoteze za razlago pojava, ki pa so bile večinoma neutemeljene. Kdor želi o tem pridobiti podrobnejše informacije, naj si ogleda knjigo Wrindtza, *La Croix de Migné* (38), ter francoske revije tistega časa.

15 Kljub dvomom takrat in danes, da je bil ta pojav resničen, ki sem ga povzročil Jaz, Jezus, ostaja veljaven kot resničen, saj vam bom v prihodnosti pogosto poslal potrditev!

17/4 Prikaz križa po F. Šumiju - 30. junij 1904

(Franz Schumi: Ko sem bil jaz, Šumi, star tri leta in pol, leta 1852, sem nekega dopoldneva ob 11. uri v zelo oblačnem in močno deževnem vremenu sedel pred očetovo hišo na stopnicah, ki so vodile v desno nahajajočo višje ležečo sobo. Mirno sem gledal v

oblačno nebo, iz katerega je močno deževalo, in se v otroški naivnosti veselil spremembe dni, ki so mi bili tako ali tako v veselje, saj otroško srce vse vidi skozi oči veselja in radosti do življenja.

Ko sem tako nekaj časa gledal v oblačno nebo, je nenadoma na levi, prišel iz oblakov in opisal polkrog navzdol, zlati križ (kot mi danes, 30. junija 1904, pravi Oče Jezus), dolg 150 centimetrov in širok 70 centimetrov, ki se je počasi premikal naprej v moj vidni krog; na najnižji točki je 30 sekund mirno lebdel, nato pa se je počasi premikal od leve proti desni navzgor v oblake, kjer je izginil.

Ta prikaz mi je danes, po 52 letih, še vedno tako živo v spominu, kot da bi se zgodil pred kratkim. Da to ni bila fatamorgana, dokazuje dejstvo, da se ta lahko pojavi le ob jasnem, povsem mirnem nebu, ki je gladko in mirno kot ogledalo. Ta dan, 10. julij (kot pravi Oče), je bil pa močno deževen in oblačen, zato ni bila mogoča nobena prevara zaradi fatamorgane.

Ta prikaz križa se je zgodil, kot mi pravi Oče Jezus, zato, da vam lahko dam nekaj iz lastnega življenja kot potrditev zgoraj omenjenih prikazov križa. Križi, ki so se pojavili v Jeruzalemu in v Mignéju, so bili srebrno-beli in sijoči, tisti, ki sem ga videl jaz, pa je bil popolnoma zlato-rumen in sijoč, torej križ Očeta ali ljubezni v Bogu, drugi pa so bili križi Sina ali modrosti v Bogu, ker so bili električna svetloba. - skrivnostni križ na nebu. Za razliko od novo postavljenega križa je bil ta zelo velik, pravilne oblike, svetel in horizontalno usmerjen. Tako je ostal približno pol ure, usmerjen z vzhoda proti zahodu, nad množico ljudi, ki se je zbrala pred cerkvijo. Na tem veličastnem dogodku se je zbralo okoli 4000 ljudi, med njimi župniki iz Mignéja in [Saint-Porchaireja](#), župan Mignéja ter dva vojaka žandarmerije iz [Poitiersa](#), ki sta kasneje javno pričala pred komisijo, ki jo je imenoval škof.)

Govori Jezus:

16 Pisci, ki ljubijo resnico, so že zdavnaj sprejeli kot trdno dejstvo, da zgodba o Mojem življenju, delovanju in koncu kot Jezusa iz Nazareta, v skladu s poročili Stare in Nove zaveze, v katerih je velik Kristusov nauk o odrešitvi in njeno širjenje potrjen s strani številnih navdušenih mučnikov za resnico ter v krščanskih in poganskih zgodovinskih knjigah, temelji na resnici. Samo sovraštvo do obstoja Boga in božanske resnice ne more prenesti te vzvišene resnice, saj je v nasprotju z duhovno lažjo. Kajti to je zadnja sodba sveta, da se resnica bori proti laži lažnih prerokov, dokler je ne premaga.

17 Na svetu ni večjega boja znanstvenega sveta kot tisti proti Meni, Jezusu Kristusu, da sem bil Bog! - Vsaka Beseda Novega testamenta je postavljena na zlato tehcnico, vse je kritizirano in zaničljivo ocenjeno, podtaknjeni so napačni pojmi resnice, dokazi, kjer jih ni mogoče zatreti, so bodisi popolnoma zamolčani bodisi razglašeni za brez vrednosti in izpodbojni (čeprav za to trditev niso predloženi nobeni dokazi). Laž označujem kot Satana - torej se Satan bori proti resnici - proti Meni, Kristusu. Vendar imate v Razodetju (poglavji [12](#) in [19](#)) mesto, kjer piše, da je zmaga pripadla Kristusu. In kakšna bo nagrada bojevnikov proti Kristusu? Verjetno bivališče tistega, za katerega so delali, kritizirali in se borili - pekel

18. POGLAVJE

Vsiljevanje vere

1 Cerkev je skozi čas uveljavila številne napačne razlage Svetega pisma, ki segajo od Nikejskega koncila (leta 325) vse do današnjih dni. Zaradi teh zmotnih sklepov in protislovij, ki so se vtihotapili v pravo vero, so se odprla vrata svobodomiselnosti, na podlagi česar so se začele in tudi oblikovale različne cerkve in verske sekte. Zato se je zdelo potrebno razglasiti dogmo, da je treba ujeti razum, in tako se je zahtevalo brezpogojno poslušnost vere za vse, kar govori duhovnik. Nato se je odsvetovalo branje Svetega pisma, nazadnje pa je bilo prepovedano branje vsake knjige, ki ni imela škofovskega soglasja.

2 Duhovniki vas učijo, da človeški duh ni Božji, ampak drug duh. S tem pa Mene, Kristusa, in apostola Pavla delajo za lažnivca. Da bi to obtožbo ovrgel, sem Jaz podal ustrezno pojasnilo v objavah 1,105 in vam svetujem, da pridete k Meni v šolo krščanske teozofije, če želite spoznati resnico.

3 Kajti zdaj, pred vzpostavitvijo tisočletnega kraljestva, je prišel čas, ko Jaz, Jezus, Sam poučujem Svoje otroke, kakor piše pri prerokih Izaiju in Jeremiju, o čemer govori tudi Janez ([6,45](#)). Kdor se bo dal poučevati od Mene, bo postal prebivalec Zemlje, spremenjene v raj, kdor pa ne, te milosti ne bo dosegel.

4 Navedena dejstva naj vam odprejo oči, razsvetlijo razum in v srcu vzbudijo ljubezen do Mene, da boste zdaj pravilno razumeli Moje Besede ljubezni, kajti zdaj ste že začeli razumeti velika nasprotja med človeško in duhovno razlago, in to naj vas prepriča, da se morate učiti od Mene in ne pustite se poučevati ljudem o Bibliji, če jo želite razumeti!

19. POGLAVJE

Doba knjig prerokov

1 Moja življenjska zgodba je bila vnaprej napovedana v Stari zavezi, Novo zavezo pa predstavlja uprizoritev prerokovih napovedi, ki so se uresničile. Zato je pomembno vedeti, v katerem času so pisali ti Moji posredniki, da bi lahko cenili vrednost njihovih davnih pričevanj o Moji življenjski zgodbi. Iz preteklih časov sije luč resnice o Mojem obstoju, in to bi morali poznati natančneje, kot je bilo doslej.

19/1 Čas delovanja tukaj navedenih prerokov pred Kristusom

1491 - 1451 pred Kristusom je deloval Mojzes

1055 - 1015 je vladal kralj David in od leta 1043 pisal Psalme v Jeruzalemu

1015 - 975 je vladal Salomon: Visoko pesem mu je bila narekovana leta 984 pred Kristusom

763 - 727 je pisal Ozej

780 - 740 je kot prerok živel Joel, prejeto je zapisal leta 770

760 - 739 je kot prerok živel Amos

759 - 714 je deloval prerok Izaija v Nainu

720 - 685 je pisal prerok Mihej

629 - 588 je Jeremija deloval kot prerok v Jeruzalemu. Prvo polovico svoje knjige (poglavja 1-39) je napisal pred babilonskim suženjstvom, drugo (poglavja 40-52) pa v času babilonskega suženjstva

620 - 615 je pisal prerok Sofonija

606 - 539 je pisal prerok Daniel

594 - 572 je pisal prerok Ezekiel ob reki Chebar v Babiloniji

576 - 554 je pisal prerok Abdija

520 - 487 je pisal prerok Zaharija

450 - 427 je pisal prerok Malahija

19/2 Sveto pismo iz leta 735 pred Kristusom, najstarejši, kar jih poznamo dosle

(**Franz Schumi:** »Najstarejši rokopis Biblije je bil zdaj odkrit v Siriji. Tam so našli popoln rokopis petih knjig Stare zaveze, napisan v samarijskih črkah na pergamentu iz gazelje kože. Strokovnjaki so ugotovili, da rokopis izvira iz leta 735 pred Kristusom in je tako starejši od vseh hebrejskih rokopisov, ki so bili doslej najdeni. Že prej se je ugotovilo, da se zdi besedilo Biblije, kot ga poznamo danes, v mnogih primerih nepopolno. Znani orientalist Georges Zeidun je bil pooblaščen za začasno hrambo dragocenega najdišča in nadaljnje raziskave.« Graški dnevnik, 22. januar 1903.)

20. POGLAVJE

Kritične raziskave in novice o času nastanka evangelijev

20/1 O Janezovem evangeliju

1 Janez, apostol in evangelist, je bil sin ribiča Zebedeja in Sare iz Kafarnauma. K Jezusu je prišel ob Petrovem ulovu rib, kot to opisujeta [Matej 4,21](#); [Marko 1,19](#) in [Luka 5,10](#), saj je takrat Jezus poklical njega in njegovega brata Jakoba, naj mu sledita. In zapustila sta svojega očeta in Mu sledila.

2 Je pa tudi edini evangelist, čigar evangelij je čist, saj je bil ves čas sam prisoten povsod in je zato zapisal tisto, kar je sam videl in doživel. Pisal je v letih 30-33, ko je hodil z Menoj, saj sem mu Jaz povedal, kaj naj v izbranih odlomkih zapiše, in ta evangelij skupaj z Mojim govorom ob zadnji večerji v letu 70 izdal za splošno rabo.

3 Janez je utemeljil pristnost svojih zapisov z naslednjimi besedami: *»Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo videli z lastnimi očmi, kar smo opazovali in kar so naše roke otipale, to tudi oznanjamo. To je oznanilo, ki smo ga slišali od Njega«.* ([Jn 1,1-5](#)).

4 Janez [19,33-35](#) piše: *»Ko so vojaki prišli k Jezusu in videli, da je že mrtev, mu niso zlomili nog; vendar mu je eden od vojakov z kopjem prebodel stran, in takoj je iztekla kri in voda. Tisti, ki je to videl (Janez) priča o tem, in njegovo pričevanje je resnično; in prepričan je, da govori resnico, da bi tudi vi verovali«.*

5 Janez 21,24 piše: *»To je isti učenec, ki priča o tem dogodku (iz Jezusovega življenja in smrti) in je to zapisal; in vemo, da je njegovo pričevanje resnično«.*

6 Kritični raziskovalci menijo, da tega odlomka ni napisal Moj učenec Janez, ker se v njem pojavi stavek: *»in vemo, da je njegovo pričevanje resnično«* – in kmalu zatem je maloazijski duhovnik Janez, ki je omenjen pri Marku, postal pisec Janezovega evangelija okoli leta 130 po Meni.

7 Če bi tudi ta majhen odlomek izviral iz druge roke, tako vendar pravi, da je bil pisec dogodkov Janez sam; toda tudi ta odlomek izvira od Janeza, saj je imel Janez navado, da ni trdil tako kategorično, ampak je govoril v namigih, vendar tako, da razsvetljeni raziskovalec kmalu ugotovi, kako naj razume verz.

8 Evangelij po Janezu in Razodetje je napisal sam, slednje je prejel leta 98 na otoku Patmos (39*), ko je bil star 91 let.

20/2 O Matejevem evangeliju, tistem pravem, ki je izginil

9 Matej, Moj drugi pisec, je bil prej zaposlen kot carinski uradnik ([Mt 9,9](#)) v rimski carinski postaji med Kafarnaumom in nekdanjim majhnim mestom imenovanim Kis, zato mi očitajo, da se Jaz družim s cariniki in grešniki. Večinoma je zapisoval tiste dejstva, ki jih pri Janezu ni.

10 Rodil se je leta 5 v Arimateji judovskim staršem. Do leta 50 je potoval kot ostali apostoli in poučeval evangelij. Od 29. septembra leta 50 do 2. oktobra leta 51. 2. oktobra je bival v (Novi) [Babiloniji](#), kot so takrat imenovali mesto v Siriji, ki so ga kasneje poimenovali Bagdad, in potem ko je tam spreobrnil kralja in njegov dvor, je leta 51, 2. oktobra, odšel v Indijo in s seboj vzel zapiske, narejene v letih 30-33. Tam je leta 56, 25. maja, padel v roke brahmanov, ki so ga prebodli z bodalom in mu odvzeli evangelij.

11 Ta evangelij je edini izvirnik, ki še obstaja, in se kot velika relikvija hrani v pagodi, njegova vsebina pa je napisana v aramejsko-hebrejskem jeziku.

20/3 Drugi evangelij, ki je izvirno nastal, od drugega Mateja, imenovanega "Rabbas", in njegove protislovnosti

12 Psevdo Matej, imenovan Rabbas (40), Grk po rodu, je bil pisatelj v Sidonu, leta 50, ko je bil star 42 let, se je spreobrnil v krščanstvo in takoj kot pobožni in po resnici hrepeneč človek začel zapisovati iz zbranih fragmentov in tistega, kar je slišal od bolj ali manj resnici naklonjenih očitancev o življenju, dejanjih in naukih Kristusa. Napisal je več pripovedi, ki so se med seboj razlikovale, in jih popravil na podlagi poročil, ki so se mu zdela verodostojna. Iz prvotnih 15 evangelijev, ki jih je zbral, je najboljše in najbolj verodostojno združil v Matejev evangelij, ki ga imate zdaj. Pisal je samo v hebrejščini (ne v grščini ali aramejščini). Umrli je leta 69 po Meni, Jezusu.

13 Dejstvo, da psevdo Matej in Luka nista bila očitavca, ampak poznejša zbiratelja obstoječih zapisov in pripovedi, ju opravičuje, da marsikaj ni točno.

14 Potem je treba upoštevati tudi to, da so bili apostoli Judje in so zato marsikaj iz stare judovske vere pomešali s krščanskimi in lastnimi dobrimi pogledi ter to zapustili kot krščansko resnico. Vendar vam zadostuje, da poznate resnico le toliko, da lahko ločite jedro od lupine. Da bi pa podali nekaj dokazov o resničnosti povedanega, je treba obravnavati nekaj takih mest.

I) Rabbas Matej ([1,23](#)) pravi: »Vendar Jožef (41*) z Marijo ni živel v zakonu (je ni spoznal), dokler ni rodila svojega prvorojenega sina, kateremu je dal ime Jezus.« Rabbas je to novico izvedel 5. maja leta 63 v Nazaretu od ljudi, ki niso poznali prave zgodbe. S to dvomno novico pa je Rabbas v roke kritikov vrgel baklo dvoma o Marijini devškosti po Mojem rojstvu.

II) Luka, ([2,7](#)) pravi: »*Marija je v Betlehemu rodila svojega prvorojenca,*« in s tem podaja

enako dvomljivo poročilo kot Rabbas, saj ga je tudi on dobil od ljudi, ki niso poznali resničnega dogodka. Jaz sem bil Marijin prvi in edini sin, kot je zapisano v zgodbi, ki sem jo narekoval sam ([Jezusova mladost](#), narekoval Jakobu Lorberju 1843/1844).

III) Rabbas Matej [13,54-56](#) pripoveduje: »*Ko je Jezus prišel v svoje rojstno mesto Nazaret, je v njihovi šoli poučeval tako, da so se vsi čudili in rekli: Od kod ima ta človek takšno modrost in čudežno moč?* (42) *Ali ni sin tesarja (Jožefa)? Ali se njegova mati ne imenuje Marija? In njegovi bratje Joses (43), Simeon, Juda (Samuel) in Jakob? In njegove sestre, ali niso vse pri nas? In so se jezili Nanj*«.

IV) Janez ([6,42](#)) vam poroča, da so tudi v Kafarnaumu leta 30, 8. oktobra, rekli: »*Ali ni to Jezus, Jožefov sin, katerega očeta in mater poznamo? Kako lahko torej reče: 'Prišel sem iz nebes?*«

V) Luka ([3,23](#)) pravi: »*In Jezus je bil, ko je začel poučevati, star približno trideset let in je veljal za Jožefovega sina* (po očetovi strani) (44), *ki je bil sin Elija*«.

VI) Luka ([4,22](#)) pripoveduje isto zgodbo kot Rabbas Matej v [13,54-56](#), kjer le na kratko omenja besede ljudstva, ki so spraševali: »*Ali ni to Jožefov sin?*«

VII) Tudi Marko ([6,3](#)) pripoveduje dogodek v sinagogi v Nazaretu, tako kot Rabbas Matej 13,54-56, kjer so navedena ista vprašanja o Jezusovem poreklu.

15 Navedena poročila so pri nekaterih kritikih vzbudila domnevo, da je Marija poleg Mene imela še več otrok z Jožefom, medtem ko so omenjeni sinovi otroci Jožefa iz njegovega prvega zakona z ženo po imenu Tamara. Omenjeni so tudi v Mateju ([12,46](#)), Marku ([3,32](#)) in Luku ([8,20](#)) ob drugi priložnosti.

16 Kar zadeva omenjene sestre, niso bile Jožefove hčere, ampak njegove revne sorodnice (45*), ki so jih zato imenovali Moje sestre, ker so živele in ravnale v skladu z mislijo in voljo Jožefa, pa tudi Marije.

17 Če bi bili Rabas, Marko in Luka očividci, bi zagotovo podali resnico tako, kot jo je leta 32 zabeležil apostol Matej (izvirnik), ki ne dopušča nobene dvoumnosti.

18 Rabbas Matej in Luka sta, ker nista bila očividca, kriva za to, da Me zelo veliko biblijskih kristjanov šteje za Jožefovega sina in da sem se Jaz s svojim pobožnim življenjem povzpел v božanskega človeka. Nadaljnji dokazi vam bodo pokazali nasprotno:

I) Jahve, Bog Oče od večnosti, Božji Sveti ali Božja modrost, kar v duhovnem jeziku pomeni Božji sin ali Božja moč oziroma Sveti Duh – in vendar Jožefov sin, – kar verjamejo celo nekateri protestantski duhovniki, – je preveč nezaslišana neumnost biblijske površnosti njihovega verskega službovanja!

II) Rabbas ([28,7](#)) pripoveduje, da je angel rekel ženskam: »*On bo šel pred vami v Galilejo, tam ga boste videle. Glejte! Napovedal sem vam to*«. Toda nobeno mesto v Novi zavezi ne potrjuje te angelove prerokbe. Vprašanje je: »*Ali je lagal angel ali lažni Matej?*« Glejte, Rabbas je hodil naokrog in vse, kar je našel napisano in kar je slišal, je uporabil, zato so nastale protislovja.

III) V Mateju ([10,34-38](#)) (46*) in Luku ([14,26-27](#)) (47*) so postavljene zahteve do človeka, da se vsak bralec Svetega pisma pri tem ustavi in razburja; kritiki pa Mi mečejo polena pod noge in pravijo, da sem Jaz postavil zahteve do ljudi, ki jih nihče ne more izpolniti, kdorkoli ima srce za svoje starše, svojo ženo, svoje otroke itd., da Jaz nisem imel srca in razumevanja za človeško naravo, torej da sem postavil duševno bolne zahteve do

kristjanov. Zato je verjetno vredno, da preberete Moja pojasnila v objavah 1,130 (od prve do zadnje) (48*), da bi razumeli svojega Boga, kaj je govoril, o duhovnem pomenu svetopisemskega jezika namesto da svetu razglašate dokaze svoje nevednosti!

IV) V Mateju ([19,20](#)) piše: »*Kdor tukaj zaradi Kristusa zapusti očeta, mater, ženo, otroke, brate, sestre in polja, bo v duhovnem kraljestvu prejel stokratno nadomestilo*«, torej po pravi turški logiki kar 100 žensk!? A biti človek in imeti 100 staršev, to je vendar največja neumnost, ki jo je mogoče napisati, pa vendar je tako natisnjeno. Ali ni žalostno za tiste preveč pametne kritike, ki Me napadajo zaradi takih duhovno izrečenih verzov in Me mečejo pod noge svojega posmeha, da nimajo toliko razumskega duha v sebi, da bi pomislili, da človek vendarle ne more imeti 100 staršev?! – Torej mora ta verz gotovo pomeniti nekaj drugega kot to, kar se pod njim razume v materialnem smislu. (pojasnilo o tem si preberite v „Objavah“ 1,36)

20/4 O Markovem evangeliju

19 Evangelist Marko, rojen leta 14, je bil edini otrok apostola Petra. Marko je kot 24-letni učenec spremljal svojega očeta od leta 38. To, kar je zapisal, je izvedel od svojega očeta, zato je tudi najbolj zanesljiv evangelist po Janezu in Mateju (49*), apostolu Indijcev. Svoje evangelijske zapise je začel zapisovati leta 45, jih dokončal leta 59 in izdal leta 60.

20 Od 17. maja leta 57 je bil skupaj s svojim očetom Petrom v (Novem) [Babilonu](#), ki od devetega stoletja nosi ime Bagdad. Peter imenuje Marka svojega sina v prvem pismu iz Babilona, ki ga je med 26. in 28. julijem leta 57 napisal cerkvam v Mali Aziji in Aziji ([1Pt 5,13](#)).

21 Po umoru svojega očeta 9. oktobra leta 59 je Marko ostal sam na dvoru kralja Sirije v Novem Babilonu kot apostolski učitelj mesta in dežele. Umrl je leta 65, 15. junija, v danes ne več obstoječem tržnem mestecu na misijonskem potovanju po Mali Aziji, ko so ga med oznanjevanjem evangelija pogani ubili, saj je iz Babilona pogosto odhajal na taka misijonska potovanja.

22 Njegov evangelij je bil napisan v dobri hebrejščini in je ostal v Babilonu. Slab grški prevod, ki je ostal, torej ni bil izvirnik. Izvirnik je bil uničen v požaru v kraljevi palači leta 78.

20/5 Janez Prezbitar - 15. junij 1904

Govori Jezus:

23 Bil je učenec apostola Janeza, rojen judovskim staršem leta 70 v kraju v Judeji, ki danes ne obstaja več, od svojega osemnajstega leta, torej od leta 88, je bil učenec apostola Janeza, kasneje, leta 95, je postal presbiter in se stalno zadrževal v Mali Aziji, nedaleč od Efeza, saj je bil v središču krščanske skupnosti. Umrl je leta 147 v starosti 77 let.

24 Kar [Papij](#) pripoveduje o evangelistu Marku po poročilih tega presbitra (imenovanega Giovanni), temelji na premalo znanju o Markovem poreklu; kajti evangelist Janez v svoji starosti sploh ni bil zgovoren, saj je bil v nenehni zamaknjenosti v Boga, zato je na zastavljena vprašanja dajal le kratke odgovore, od koder izhaja napačno poročilo (o Marku) prezbitra Janeza Papiju.

20/6 O Papiju

25 Papij, rojen leta 83, je v svoji mladosti do leta 95 poslušal tudi pridige (tega presbitra) Janeza, vendar kot otrok ni bil v stiku s (pristašem) evangelista Janeza. Leta 105 je postal privrženec krščanstva. V svoji knjigi: »Razlaga Gospodovih razodetij« pripoveduje, da je zbral vse, kar so mu pomočniki (nekdanjih) apostolov povedali o delovanju in delu apostolov. Umrl je kot znani cerkveni učitelj in vodja skupnosti Hierapolis leta 168 v svojem 85. letu (poročilo po Očetu Jezusu, 15. junij 1904).

26 Vitez od Vesme v Zgodovini spiritizma (v 1. knjigi, stran 381) pripoveduje, da je Papias potrdil pristnost Markovega evangelija in k temu še dodal: On (Marko) je to pripoved le prevzel od Petra, vendar pripisuje največji pomen temu, da ni bila pozabljena ali ponarejena (50*).

20/7 Maloazijski duhovnik Aristion (leto 120)

27 [Conybeare](#) ([Expositor, oktober 1893, str. 241](#)) je v armenskem rokopisu našel zaključek Markovega evangelija (poglavje [16,9-20](#)) z naslovom »po Aristionu«.

28 Iz tega so kritiki evangelijskih sklepali, da je 16. poglavje od 9. do 20. verza napačno, ker gre za vstavitev tega maloazijskega duhovnika. To mnenje ni utemeljeno, saj je Marko svoj evangelij napisal sam, [Aristion](#) pa ga je le nekoliko popravil leta 120 po Kr. v 16. poglavju, verzi [9-20](#).

29 Vse ostale popravke in zapise v evangelijskih, ki jih kritični raziskovalci označujejo kot delo drugih avtorjev in ne evangelistov ter apostolov, so le brezpomenske hipoteze, saj kritiki niso poznali izvora evangelijskih

20/8 O Luku

30 Luka, zdravnik, je bil rojen v kraju v Judeji, ki danes ne obstaja več, in je bil judovskega porekla. Študiral je v Atenah, kjer je spoznal in se spoprijateljil s [Teofilom](#), ki je bil rojen v Atenah in je tam študiral na univerzi. Teofil je kasneje postal pravnik.

31 Luka se je po končanem študiju leta 45 kot 22-letni moški in zdravnik vrnil v Judejo, v tem letu (45) prestopil v krščanstvo in bil od takrat naprej učenec apostolov. Svoj evangelij je počasi zapisoval med letoma 45 in 63. V istem času je zapisal svojo Apostolsko zgodbo in umrl leta 63 kot mučenik, ko so ga v Kafarnaumu kamenjali. Zato se njegova Apostolska zgodba konča z letom 63.

32 Luka v [1,2](#) sam poroča, da ni sam slišal tistega, kar je zapisal, ampak: »*Kakor so nam povedali* (tj. pripovedovali) *tisti, ki so to od začetka sami videli in bili služabniki Besede*«.

(**Franz Schumi:** V [Analecta Anti-Nicaeana Bunsen](#) je po R.v. Vesme, Gesch. d. Spir. I, 381 zapisano: »[Hegesippus](#), še en učenec Janeza in sodobnik Nazarečana, pravi, da Luka nikoli ni videl Kristusa, ampak je zgodbo o Njegovem življenju prejel od Pavla. Irenej ponavlja (leta 148 mi je Oče Jezus rekel) isto ([Container Haeres](#), knjiga IV, poglavje 1;97).

[Klemens Aleksandrijski](#), njegov sodobnik (150-220 po cerkvenih podatkih, – pravilno pa kot pravi Jezus od leta 138-220), šestnajstkrat navaja evangelija po Luku in Janezu. Klemens je doživel 105 let.)

Govori Jezus:

33 Hegesippus se je rodil leta 43 in živel do leta 137. Ni bil učenec Janeza, ampak je bil od

leta 70 pridni bralec apostolskih spisov. O Luku je lahko povedal le tisto, kar je slišal govoriti med ljudmi, zato je tudi napačno, da bi Luka prejel svoj evangelij od Pavla.

34 Treba je le prebrati prvo poglavje Lukovega evangelija, da ugotovimo, da je Luka od leta 45 dalje med ljudstvom zbiral zapiske apostolov in njihove pisne beležke; kajti če bi Luka prejel svoj evangelij od Pavla, bi obstajal tudi evangelij od Pavla, podoben Lukovemu. Vendar pa je ljudski zagovornik v Atenah, Teofil, ki ga omenja Luka, vnesel ponarejene popravke v Lukov evangelij, saj ni dobil avtentičnih novic, ampak le ljudska izročila, ki so prišla vse do Aten v Grčiji.

35 Da se [Irenej](#) moti glede Luka, da je evangelij prejel od Pavla, je iz zgoraj navedenega že razvidno.

36 Mesto v Apostolskih delih [16,10](#), na katerega se sklicujejo kritiki evangelijev, da je bil Luka (od okoli leta 52 naprej) Pavlov učenec, je napačno razumljeno, če primerjamo mesto 16,10 z nasprotnimi mesti v Apostolskih delih [16,25](#); [17,4](#); [17,15](#); [19,22](#) in upošteva, da Luka nikjer ni omenjen, [Silas](#), [Timotej](#), [Barnaba](#) itd. pa so. Luka se je pridružil Pavlu šele, ko je bil ta leta 59 poslan v Rim; šele takrat je Luka iz Rima omenjen v pismih Kološanom ([4,16](#)), Timoteju ([II, 4,11](#)) in Filemonu ([1,24](#)).

37 V Luku [19,27](#) je mesto (51*), ki Mene, vašega Boga Jezusa Kristusa, prikazuje kot množičnega morilca Mojih nasprotnikov, a apostole kot Moje pomočnike, ki naj bi zadavili tiste ljudi, ki Me ne želijo priznati! Kako vam je zdaj všeč Biblija, če jo jemljete dobresedno?! Torej, vaš dragi in dober Jezus je krvavi tiran! Masovni morilec ljudi! Vodja morilcev ljudi!

38 Jaz zato pravim: [Pridite k Meni](#), vašemu Bogu, Očetu in Odrešeniku Jezusu, in pustite, da vas poučujem in vodim, da boste razumeli mistične besede Biblije in da vas ne bo vsak zanikovalec Boga lahko vrgel v blato svojih grozljivih biblijskih dokazov! (Razlago o Luku [19,27](#) lahko preberete v krščansko-teozofski reviji [Einst und Jetzt III](#), str. 67).

21. POGLAVJE

Oče Jezus o kritiki evangelijev

1 Razlike in odstopanja med grško-luteranskim evangelijem in evangelijem Vulgate izhajajo najprej iz neenakosti v jezikovni rabi grškega in latinskega jezika ter iz brezbržnosti pisarjev na koncilu v Nikeji (leto 325), ki so si na podlagi zgoraj navedenega po lastni presoji prilagodili in zapisali tisto, kar je bilo treba zapisati, iz mnogih naknadnih popravkov s strani imenovanih voditeljev – in nazadnje iz poznejših prepisov, o čemer pričajo različice v različnih izdajah.

2 Zaradi te neenakosti in zato pogosto nerazumljivosti biblijskih verzov so bili izbrani boljši teksti, kjer je izraženo bolje in jasneje ali razumljiveje, saj v črkah ni pomembno ničesar, ampak zgolj duhovni pomen besede, ali so navedeni verzi pravilni in ali se nanašajo na to, kar se pod njimi misli, saj so že Luciferja imeli za Kristusa ([Izaija, poglavje 14](#)), ker ni bilo mogoče vprašati avtorja preroštva, ne da bi imeli notranjo besedo.

3 Spor učenjakov o pristnosti evangelija, kateri je boljši ali slabši, kateri je prvi in kateri je prepisan po predlogi drugega, ter kdaj so bili evangeliji napisani in druga kritika besed in verzov, je glede na predstavljene zgodovinske podatke povsem neplodna, ker je nevedna

in sestavljena iz samih hipotez. Prvi kristjani so širili zapise, ki so jih deloma prepisali iz izvirnikov, deloma pa sami slišali v pridigah. Eden je bolje poslušal, drugi slabše. Luka in Rabbas pa sta bila le krščanska [Homerja](#) ali zbiralca zapisov, prepisov in ustnih izjav. Kakšno kritiko pristnosti in prednosti naj bi torej izvajali nad Lukom in psevdo Matejem? Besedilo pravega Mateja je še vedno v Indiji, tudi Marko ni očividec, ampak poznejši zapisovalec, čigar evangelij je najboljši po Janezu; kajti le evangelij Janeza je izvirnik. Če se tu in tam dejansko pojavijo protislovja, jih lahko pravilno razlagam le Jaz, Jezus, prek tistega, ki mu je podeljena milost, da od Mene prejme razjasnitev prek notranje besede, sicer nihče drug, ker ni mogoče trditi, da najboljši dokaz temelji na resnici v smislu, da modrost razuma stvar razreši po lastni presoji, kar vsi raziskovalci izvora evangelijev vidijo iz tukaj navedenih poročil.

4 Velik in pomemben dokaz, da evangeliji niso bili napisani veliko let pozneje, kot se je to dejansko zgodilo – čeprav kritiki želijo dokazati nasprotno –, prinaša tudi apostol Pavel, ki je umrl leta 65 v Rimu.

5 Ker se prerokba o Kristusovem ponovnem prihodu, ki jo je leta 33 zapisal Matej in ki jo je leta 50 med ljudstvom našel Rabbas, torej tudi tisti zapis, ki ga je Luka našel leta 45 (52*) in ga zapisal, dolgo ni hotel izpolniti in so že začeli dvomiti v pristnost preroštva, se je Pavel leta 52 v drugem pismu [Tesaloničanom 2,3-4](#) oglasil iz Korinta in rekel: »*Dragi bratje, naj vas nihče ne zavede na noben način; kajti Jezus ne pride, preden ne pride odpad (od vere) in se razodene človek greha, sin pogubljenja, ki je nasprotnik (ki je tisti, ki je vedno prizadeven kritik in lažnivec in s tem izničevalec Kristusove resnice), ki se povzdigne nad vse, kar se imenuje Bog ali bogoslužje, tako da se usede v Božji tempelj (to pomeni, da z svojo prepričljivostjo zavaja ljudi in jih vlačijo v svojo laž, da mu verjamejo), in sicer se usede v Božji tempelj kot Bog in se izdaja za Boga (to pomeni, da se izdaja za resnico, kot Boga opisuje prerok [Daniel v 4,34](#)).*«

6 In tako lažni prerok pravi: »*Njegova beseda je dokazana resnica, Božja Beseda pa laž!*«

7 Ta odlomek iz Nove zaveze (o Kristusovem ponovnem prihodu) je izredno pomemben, saj dokazuje, da sta evangelista Matej in Luka dejansko pisala pred Pavlom in da je ljudstvo trdno verjelo v njune besede. Saj, iz kakšnega razloga bi ta odlomek prišel v Pismo Tesaloničanom, če ne zato, da ljudstvo usmerja na pravo pot vere v preroštvo?

8 To Matejevo preroštvo je že leta 36, torej 3 leta po Moji smrti, prišlo v Grčijo v pisni obliki, nato pa je bilo poslano Pavlu iz Smyrne.

9 To je torej dokaz, da so evangelisti pisali v prvem stoletju; sicer namreč Pavel ne bi obravnaval preroštva, ki ga je ljudstvo že gledalo z dvomom, saj se ni izpolnilo, ko so ga pričakovali.

11 Dokaz o pristnosti Apostolske zgodbe vam daje zgodba o Petru in [čarovniku Simonu](#) v Samariji (leta 35), ki mu je Peter v svetem ognju ogorčenja zaklical: »*Preklet bodi s svojim denarjem! Kako si upaš misliti, da se Božji dar prodaja za denar?*« Če bi bila Apostolska zgodovina napisana v poznejšem času, ne bi omenjala čarovnika Simona kot spreobrnjenca.

11 [Vitez od Vesme](#) o tem piše v svoji »Zgodovini spiritizma« ([I. zvezek, str. 472-483](#)): »A Simon ni dolgo ostal v naročju nastajajoče Kristusove Cerkve. Bil je preveč podjeten, preveč ambiciozen, da bi se sprijaznil s tem, da bi deloval v drugem krogu, kjer bi nujno

moral stati nasproti apostolom.«

12 Med potovanjem v Aleksandrijo ([Omel. pseudo-clem. II, 22, 24](#)) je Vesme na podlagi svojih študij grško-koptske filozofije oblikoval teozofski sistem, ki ga je skušal utemeljiti v knjigi z naslovom »Velika razlaga« (ali apophasismagna), ki so ga dolgo časa šteli za izgubljenega ali sploh ne napisano, saj so skeptiki vse pripovedi, ki zadevajo čarovnika Simona, šteli le za zbirko legend. Leta 1862 so v Grčiji odkrili rokopise, ki izvirajo iz začetka tretjega stoletja in nosijo nenavaden naslov »[Philosophumena](#)«, ki jih je napisal neki Hipolit in ki vsebujejo ostre napade na papeža [Kaliksta](#), s čimer so popolnoma uničili tisti pomemben vzpon kritičnega nihilizma v zgodovini. Mnogi so menili, da jih je treba pripisati prav [sv. Hipolitu](#), ki je živel prav v tistem času. Tudi [Renan](#) priznava, da odkritje teh rokopisov dokazuje, da je legenda o Simonu, čarovniku, vsaj v svojih glavnih potezah resnična. Tudi protestantski pisec, [de Pressensé](#), pojasnjuje: »*Mnogi teologi so iz mitov, ki jih zgodba o Simonu v neštetih primerih prikazuje, sklepali, da ta zgodba sestoji le iz legend, vendar pa vsebuje dejanske dogodke, o katerih soglasno pričajo cerkveni očetje in ki jih potrjuje tudi nedavno odkrito delo Hipolita*« ([de Pressensé, Histoire des trois premiers siècles de l'Eglise. str. 395](#)).

13 V teh *Philosophumena* so navedena različna mesta iz Simonove »velike razlage«. Iz tega je razvidno, da je bila vera, ki jo je ustanovil ta čarovnik, gnostična doktrina. Ta je temeljila na predpostavki o enem samem Bogu, ki pa so mu stali ob strani božanske sile, ki se občasno inkarnirajo. Simon je sam sebe štel za eno takšno. Ta nauk je vseboval z obsežnim eklekticizmom (tj. izbiro najboljšega) vsa razodetja, pri čemer je poskušal ta razodetja raztopiti v en sam zakon idej.

14 Najbolj nenavadno je, da so Simona drugi krščanski avtorji obtožili razmerja s kurtizano po imenu Helena, ki naj bi jo spoznal na trgu v Tiru. *Philosophumena* nam dajejo ključ do te legende, saj poročajo, da je bila del Simonovih simboličnih teorij »Velika ideja«, božanska sila, ki ji je dal ime »Helena« (tj. Bleščeča) ker naj bi predstavljala večni vzrok spora med ljudmi. Zagotovo je, da je njegova sekta obstajala ob krščanstvu vse do tretjega stoletja.

15 Večina ljudi, ki so postali duhovno temni, pravi: »Sveto pismo so napisali ljudje, zato je človeška zbirka, saj Bog in Kristus nista ničesar napisala; kako je mogoče verjeti v taka dela, ki jih pišejo ljudje in jih izdajajo kot božanskega izvora? - To je človeško delo, močno sporna človeška stvaritev, kot vse, kar pišejo ljudje, najsi bo to ali ono; tako je tudi s preroki in apostoli; bili so pametni ljudje, ki so znali dobro predvideti, kaj se mora nekoč zgoditi, in tako so pisali, a le oni, ne Bog, ne Kristus!«

16 Temu zdaj običajnemu ugovoru povetovno modrih se lahko ugovarja s tem, da se je vse, kar so ti možje (preroki) napisali, dobesedno izpolnilo, in kar so učili, je čista božanska resnica, saj vse nosi pečat božanske resnice. Zakaj torej sumničiti takšne častivredne može? Zakaj jih v očeh ljudi prikazujemo kot premetene prevarante? Ali to ne kaže najnižje narave človeka, če ne more prenesti iskrenosti drugega človeka, da ga brez razloga in vzroka poskuša prikazati v slabi luči?

17 Obstaja pregovor, ki pravi: »Kakršen je lopov, tako misli o drugih!« In drug pregovor višje vzvišenosti pravi: »Dobri ljudje mislijo o bližnjih le dobro.« Imejte ta dva pregovora vedno pred očmi in pomislite, da vaše sodbe o drugih, če izhajajo brez razloga in vzroka,

obtožujejo vas same in vas postavljajo pred svet takšne, za kakršne bi vi, radi postavili druge.

18 Moj božanski pregovor se glasi: »Stori svojemu bližnjemu tisto, kar želiš, da bi on storil tebi«. In če ne želite, da vas imenujejo za sleparje, hinavce, prevarante in podobno, se vzdržite odvzemanja časti drugim!

19 Sodite Moja orodja skozi ljubezen; saj so Moji otroci, in z Mojimi otroki, Jaz jim vendar smem govoriti in narekovati!? Če Jaz ne komuniciram z vsakim in če on v svoji ambicioznosti tudi drugim, ki so boljši od njega, odreka milost, naj se raje sramuje, da je preveč grešen človek, da bi lahko komuniciral z Menoj, ne pa da sumniči in vleče v blato tisto, česar v lastni duhovni temi ne more dojeti.

20 Vsak napad na Moja orodja zadene Mene; kajti Moja sveta Beseda je podvržena kritiki in potegnjena v blato. Kakšna bo posledica takšnega ravnanja proti Meni!? To si lahko zlahka predstavljate. Zato najprej poskrbite, da boste sami iskreni, potem boste sodili tako, kakršni boste sami. Kjer prebivata tema in laž, tam ni prostora za luč in resnico!

21/1 Ironične pripombe kritikom evangelijev

([Nebeški darovi](#), 2. zvezek, poglavje 64,9-22, narekovano Jakobu Lorberju 30.10.1842)

21 Jaz, Jezus, sem rekel Lorberju: »Ne smeš postati razburjen, iskalec H. W. ne sme postati prestrašen. Kajti tisto, kar prejmeš, je Moja stvar, in Jaz bom že v vsem poskrbel, da bo tako, kot mora biti. Ti pa storiš dovolj, če izpolniš Mojo voljo.

22 Z razumom pa naj se vsak lepo drži daleč od Mojega daru, sicer je podoben semenu, ki je iz roke sejalcia padlo med trnje in osat, kajti v razumu je prebivališče vseh skrbi. Kdor torej Mojo Besedo meri z razumom namesto s srcem, bo le stežka kdaj pobral sadove iz Mojega semena.

Na primer:

I) Pri Mateju ([28,1-7](#)) *prideta dve ženi k grobu; zgodi se potres, pojavi se angel, odvali kamen z groba, sede nanj in sporoči obema ženama novico o Meni.*

II) Pri Marku ([16,1-7](#)) *pridejo tri ženske, zaskrbljene zaradi kamna, ta pa je odstranjen z nevidno silo, nato pa gredo v grob, kjer najdejo mladeniča v beli obleki, ki sedi na desni strani, jih tolaži in jim poroča o Meni!*

III) Pri Luku ([24,1-7](#)) *pride več neimenovanih žensk, celo z dišavami, in najdejo kamen že odvaljen, takoj vstopijo v grob, tam pa nikogar ne najdejo; čez nekaj časa, ko so se že vznemirile, stopita k njim dva moška v bleščečih oblačilih in jima dajeta informacije o Meni!*

IV) Pri Janezu ([20,1-14](#)) *pride le ena ženska, namreč Magdalena, ki najde grob odprt, a v njem nikogar; zato teče k Petru, in Peter z drugim učencem hitro prihiti h grobu in ne najde ničesar razen zloženih pogrebnih prtov, nato pa se vrneta domov; šele potem jokajoča Magdalena pogleda v grob in zagleda pri glavi in pri nogah dva angela v belih oblačilih, ki samo vprašata: Ženska, zakaj jokaš? In po odgovoru na to vprašanje sem Jaz že tudi za njo!*

23 Kdor zunanje, zgolj posvetno-zgodovinsko sodi po svojem razumu, kaj mora nujno ugotoviti pri teh štirih zelo različnih navedbah, če hoče delovati res kritično?

24 Jaz ti pravim: bodisi smrt svojega razuma bodisi smrt svoje vere. Smrt svojega razuma,

če tam sluti božansko skrivnost in jo prepusti Moji modrosti in vsemogočnosti; - smrt vere, če reče: »Če bi bilo dejstvo verodostojno, bi se o njem morali strinjati ne le štirje, ampak sto zgodovinarjev v številu, v načinu, v besedah in sploh v vsem. Vendar pa vsak od štirih piscev pravi nekaj povsem drugega. Kdo ima prav? Nihče! In zato tudi jaz ne verjamem ničesar!«

25 Vendar glejte, ne bi smeli ubiti niti razuma niti vere! Kako pa se lahko to zgodi? Jaz ti pravim: samo z ljubeznijo, ponižnostjo, krotkostjo in potrpežljivostjo.

26 Ko se te štiri lastnosti združijo v človeku, bo v srcu nastala tudi velika količina žive svetlobe, v kateri se bodo razrešila vsa nasprotja! Upoštevajte to, in tudi vi boste prišli do čistoče in jasnosti. Če pa hočete biti z razumom Moji iskalci zakladov, resnično, ne boste našli nič drugega kot smeti! Kajti Moji darovi so namenjeni le srcu, razumu pa zaenkrat ne! Kdor pa hoče svoje srce prebuditi z razumom, naj bo prepričan, da ga le ubija, kajti ni šibkejši ljubezni od tiste razumske!

27 Kdor pa hoče premagati življenje, naj ljubi in veruje - nežno in potrpežljivo, in naj od Mene ne zahteva, kot od slabega upravitelja, prezgodnjega poročila, kajti pravi otroci ljubijo Očeta in se z Njim ne prepirajo! To dobro razumite! Amen.

22. POGLAVJE

Kritiziranje Očetovih narekov - 30. maj 1893

(Franz Schumi: Oče Jezus prek Ide Kg. sporoča, da je Sam dovolil, da diktati vsebujejo sporne vsebine, da se svet nad Njim zgraža in jezi, tako kot nekoč Judje. Blagor pa (le tistim), ki se nad Menoj ne jezijo!)

Govori Jezus

1 *»Kar zadeva tvojo željo, da Mi služiš tako, da želiš Mojo novo dano Besedo očistiti in jo obleči v prijetnejšo obliko, ti Jaz pravim: "Tvoja volja je dobra, toda Moja volja ni taka, kajti če bi Jaz to hotel, bi jo že Jaz Sam takšno dal."*

2 *Jaz namreč hočem, da se svet spotika ob Meni in se jezi, ne sme Me spoznati, preden Jaz tega ne želim in preden ga nisem pripravil na Moj prihod.*

3 *Dokler Moje od Mene ločuje zunanost, niso vredni, ker niso duhovno zreli, da bi slišali Mojo božansko Besedo neposredno od Mene; zato naj se vendarle spotakne ob Mene tisti, ki se hoče spotakniti; tisti, ki Me pozna in Me ljubi, se ne spotakne ob tisto, kar je človeškega in kar Jaz dopuščam, da Me svet ne bi spoznal, predčasno. Kajti, če bi slišali Mojo Besedo in vedeli, da je od Mene, pa kljub temu ne bi živeli in ravnali v skladu z njo, bi bili že obsojeni in bi našli duhovno smrt v Mojem nauku, ki pa naj bi vendar oznanjal življenje!*

4 *In glejte, kakor sem Jaz v času, ko sem Jaz hodil po Zemlji, zaradi tistih, ki niso verjeli Vame, govoril v prilikah, da bi se nad Menoj jezili in Mi obrnili hrbet (ker so bili še nezreli za Mojo Besedo), tako je tudi zdaj ta Moja Beseda svetu nerazumljiva uganka, ki je vsa njena modrost ne more rešiti, ker Jaz tako hočem!*

5 *In glejte, zato tudi vi zdaj ne smete ničesar spreminjati, ampak pustite, da ostane nespremenjeno, tako kot vam Jaz dajem. Poravnano ni zato, da se svet ob tem spotakne, vi pa, ki ste Me že prepoznali po Mojem Očetovskem glasu, ostanite in v srcu*

razmišljajte o pomenu Mojih Besed in sprejmite v sebi Duha v čisti resnici, ne pa gladko izbrušene Besede.

6 To ti pravim Jaz, Moj otrok, v odgovor na tvoja vprašanja, pa tudi vsem vam, ki ste obremenjeni z enakimi težavami, telesnimi in duhovnimi, in vsem vam dajem Moj blagoslov. Amen!«

22/1 Ponovno opozorilo kritikom - 4. december 1903

(Franz Schumi: Oče Jezus prek Ide Kg. ponovno opozarja, naj ne kritizirajo njegovih svetih Besed, saj niso bile dane zato, da bi jih kritizirali in si iz njih ustvarili pekel, ampak da bi v njih našli duha večnega življenja.)

Govori Jezus preko Ide Kling:

7 »Vsem, ki berejo to knjigo, naj še rečem, da to niso človeške besede, ampak Božje Besede, zato se vzdržite sodbe, da ne boste sodili sami sebi. Kdor nima pravega spoznanja, da bi razumel te Moje božanske Besede kot take, naj molči in moli k Bogu za pravo spoznanje, in takoj ga bo dobil ([Psalm 36,10](#)) ; kdor pa je od Očeta dobil odprto srce, da razume velike skrivnosti Boga, naj se ne zadovolji zgolj z znanjem, kajti Bog se ljudem ne razodeva zaradi znanja, ampak zgolj zato, da se spreobračajo iz vsega srca in svoje življenje uredijo po Njegovi Besedi in volji. Kdor posluša te Moje besede in jih izpolnjuje, ga Jaz primerjam z modrim človekom, ki je svojo hišo zgradil na skali, tako govori Gospod, ki je Bog, ki se kot Oče razodeva svojim otrokom, ki so dobre volje in srca.

8. Zato naj se vsak dobro preizkusi, ali z resno voljo in iskrenim srcem išče, da bi postal pravi Božji otrok, ker se Bog kot Oče razodeva le tistim, ki ga ljubijo in izpolnjujejo Njegovo voljo; tistim pa, katerih um je otrdel, bo vsemogočni Bog ostal sodnik vseh njihovih del.

9. Zato, blagor vsem, ki se pustijo voditi Očetu, ki je najčistejša Božja ljubezen. Zato sprejmite te Besede in natančno premislite o njihovem pomenu, da vas ne doleti pogubljenje, ampak da boste vsi osvobojeni sodbe duhovne smrti in da boste vsi prejeli večno življenje od Boga, Očeta večne ljubezni! Amen!«

23. POGLAVJE

Božja volja Očeta Jezusa glede branja Svetega pisma - Zürich, 19. junij 1904

Govori Jezus:

1 Moji dragi otroci! Pri branju Mojih knjig, najsi bodo to Sveto pismo ali krščansko - teozofske knjige, vam polagam na srce, da se ne spotaknete ob lupini, ki v sebi skriva jedro, ker je to Moja volja: da ste pri branju Mojih knjig ponižni in verni kot otroci, kajti Moj nauk vam govori: »Če ne boste postali kot otroci, ne boste prišli v nebeško kraljestvo« ([Mt 18,3](#)). Drug verz pa pravi: »Če ne boste z silo prevzeli nebeškega kraljestva, ne boste vanj prišli« ([Lk 16,16](#)). Kaj to pomeni? Glejte, to pomeni, da morate s otroškim srcem, ki je polno vere in dobre volje, sprejeti tisto, kar vam je ponujeno.

2 Vprašanje je, kako naj uživate v tem, kar vam je ponujeno. Zdaj vas Jaz vprašam: »Kaj pravi Pavel o branju svetopisemskih verzov?« Pavel uči, da črka, kot zunanja materialna lupina duhovnega notranjega jedra, ubija, in da le Duh, kot notranje jedro tega, kar je

ponujeno, oživlja.

3 Jaz, Jezus, pa pravim še več: "*Jedro, če ga pojedete, vas nahrani!*" Kaj to spet pomeni? Glejte, to pomeni: lupina je ovoj jedra, ki ga je treba uživati, to pomeni: da morate tisto, kar ste odkrili iz duha črkovnega pomena, spremeniti v živo dejanje, šele za to bo nagrada, kajti niti za črkovni pomen niti za duhovni pomen Besede, ampak vam bo dodeljeno večno življenje izključno za življenje in delovanje v skladu z duhovnim pomenom nauka. Nikoli pa za branje in razumevanje nauka!

4 Sedaj pride drugo vprašanje: »*Kako naj razumete učenje, da si boste s tem zaslužili nebesa?*« Glejte, to vprašanje je izredno pomembno in zato vredno vse pozornosti. Da bi vedeli, kaj je duhovno jedro v knjigi, je potrebno, da na učenje gledate z ljubeznijo srca in poiščete, kaj je v lupini ali v črkah nebeško jedro, v katerem leži hrana za nebeško kraljestvo. Kako pa najdemo to nebeško jedro? Ne najdete ga v zgodbah, ne v stranskih pripovedih, ampak izključno v največji Božji zapovedi, to je v ljubezni. Če ljubite Boga nad vse, si boste prizadevali, da ga nikoli ne boste užalili, ampak vedno in povsod izpolnjevali Njegovo voljo!

5 Tako boste skozi to ljubezen do Boga ljubili tudi Njegove otroke tako kot sebe, zato si boste vedno prizadevali, da jim storite tisto, kar bi si po pravičnosti želeli, da bi oni storili vam, če bi jih potrebovali, in tako jim nikoli ne boste storili ničesar, česar si ne želite, da bi oni storili vam.

6 To je torej bistvo vsega učenja, ki v sebi vsebuje večno življenje za tistega, ki izpolnjuje učenje Mojih desetih zapovedi, Mojih preostalih Besed in »Molitvenika«. Kajti zato sem vam dal napisati in izdati »[Molitvenik](#)«, da bi bedeli in molili ter ne presojali Mojih darov pametneje kot Jaz Sam.

7 Vaše pametovanje iz Svetega pisma proti Mojemu nauku, ker razumete Biblijo preveč materialno, je usmerjeno proti Moji volji. Zato Jaz zdaj izdajam »Molitvenik« v tretji izdaji, znatno dopolnjen z razlagami, da boste končno razumeli, kaj Jaz od vas želim! Če se mi v molitvi ne približujete ponižno, sem Jaz za vas kljub »Očetu« nedostopen Bog, saj ne izkazuje nobenega spoštovanja do Moje svete veličine! Izpolnjevati Moje zapovedi in ponižno moliti k Meni je Moje učenje za vas vse, brez izjeme.

8 Zato si ne ustvarjajte lastnih naukov! Ne izmišljajte si sami pravil ravnanja do Mene iz Svetega pisma, ki ga preveč napačno razlagate - kar pomeni, da si iz njega vzamete tisto, kar vam ustreza, tisto, kar pa Jaz posebej učim, pa pustite tako pri miru, kot da sploh ne bi bilo v Bibliji

9 Preberite vendar nauk o opravičenju pred Bogom, da boste videli, da ga je Martin Luther popolnoma napačno razumel! Svobodni ste, da verjamete Meni, Kristusu, ali pa Martinu Luthru, toda posledice bodo vaša žetev! Vodstvo [M. Luthra](#) in [Swedenborga](#) v onostranstvu s pravo doktrino o opravičenju pred Bogom je za protestante knjiga spreobrnjenja od njihovih napačnih pojmovanj Biblije. Knjiga je natisnjena že od leta 1902, vendar po njej nihče ne hrepeni, ampak Mene, Kristusa, preganjajo, da ta ni od Boga!

10 In vi hočete postati Božji otroci in priti v nebesa?! Ne! Jaz pravim: najprej morate postati verni in ponižni pred Bogom, vašim Očetom v Jezusu. Takšna je Moja volja! Knjigo morate kupiti, ker sem jo Jaz diktiral in dal napisati za vas, da bi vas rešil iz velike zmote, ki izhaja iz napačne vere. Če ne želite brati, poslušati in upoštevati Mojih Besed, Me tudi v

duhovnem kraljestvu ne boste videli. Kar seješ, to boš požel! Kajti Moj čas je prišel. Jaz želim vzpostaviti red v svetu, Jaz želim zbrati Svojo čredo. Kdor pa Mene, Glavnega Pastirja, ne prepozna po glasu, ampak Me preganja, tisti bo šel tja, kamor se je odpravil!

11 Vendar Jaz se vas bom usmilil, če boste upoštevali Moje Besede, sicer pa ste sami sebi sodniki, ker Mene kot Sodnika ne priznavate, in takrat Jaz ne morem storiti ničesar, četudi bi hotel. Vaša vera vas bo sodila. Amen!

12 Zato imam Jaz Besedo tudi za vas, rimokatoličani. Pri vas velja pravilo, da knjige ne smete brati, če na naslovnici ni mnenja škofa v imenu papeža, pa naj gre za Sveto pismo ali katero koli drugo versko knjigo.

13 V Svetem pismu Nove zaveze so odlomki iz nauk in dejanj iz Mojega triletnega obdobja poučevanja, ki so jih apostoli in evangelisti zapustili v pisni obliki. Tem Mojim nekdanim načelom krščanske religije, ki sem jih jaz sam, vaš Bog in Odrešenik v Jezusu, nekoč poučeval, se sedaj oporeka – branje Mojih sedanjih krščansko teozofskih knjig pa vam je prepovedano, ker naj bi bile po papeških dogmah ali človeških postavah heretične, saj širijo resnico!

14 Dobro, če je papež vaš nezmotljivi poveljnik, Jaz, Jezus, vaš Bog in Odrešenik z Golgote, pa sem heretik, potem pri Meni nimate več kaj iskati!

15 Jaz prebivam z Mojimi otroki v nebesih. Kam pa bodo prišli tisti, ki v knjigah, revijah in s prižnic grmijo proti Meni ter celo oblast pozivajo na pomoč proti Meni, da bi ohranili svoje lastne cerkvene zakone, obrede in človeške postave proti Meni, krivovercu Jezusu Kristusu, tega vam Jaz ne potrebujem govoriti, k Meni vsekakor ne, saj jih Jaz kot takih ne rabim, in kam vas, ki ste verniki njihovih človeških postav, vodijo, k zagotovo Meni ne, to lahko zlahka uganete, ker v duhovnem kraljestvu obstajata le nebesa in pekel! Glejte! Tako je z vašim dušnim odrešenjem, če se nauki, ki vam jih Jaz podajam v [krščansko-teozofskih knjigah](#), obravnavajo kot krivoverni. Jaz sem vam to povedal, ravnajte v skladu s tem, če ne želite hoditi po poteh navzdol! Amen!

16 Res je v Bibliji zapisano: »*Bog nikogar ne sodi, Bog nikogar ne kaznuje*«, vendar je tam tudi zapisano, da je Oče (kot Ljubezen v Bogu) celotno sodbo predal Sinu, Sin pa je Modrost v Bogu, ta pa je nagrado za poslušnost in kazen za kršenje zakona vgradila v samo Besedo.

17 Da Božja modrost kaznuje obstaja veliko dokazov v Stari zavezi (glej revijo Die Liebe I., stran 60). V Novi zavezi je veliko naravnih, elementarnih in svetovnih dogodkov, ki sem jih Jaz ustvaril na svetu kot kazen, da bi izboljšal ljudi, in tako je tudi zdaj. Poglejte v svet o koliko nesreč vsak dan poročajo časopisi! In vendar ne želite ničesar videti, ničesar slišati, ničesar vedeti, da je to od Mene, ker raje verjamete lažnim prerokom in antikristom kakor Meni! Toda Jaz bom prišel nad vas z vso silovitostjo, takrat bo drugače. Videl bom, ali boste nad seboj še priznali Boga ali ne! Ali eno ali drugo! Zapomnite si to! To so Besede od Mene, vašega Boga v Kristusu, ki ga mnogi med vami ne želijo več priznati kot Boga!

23/1 Schumi komentira pojasnilo o človeški napaki - Zürich, 17. julij 1904

(**Franz Schumi:** Ko (Gospod) vidi, kako se odzivamo na Besedo večnega življenja, ki nam je bila podana, se nihče ne sme jeziti na Božje medije, če ti kot nepomemben dodatek k bistvu resnice Božje Besede prinašajo kakršno koli nepravilnost.

Medij je bil morda povsem nedolžen, da je tu in tam z Božjim dovoljenjem poročal o

neresnici. Enako velja za apostola Petra in Pavla, da prinašata verske netočnosti, o čemer je v Luthrovi knjigi ([ChtS. št. 64/3](#) - Opravičevanje) o Pavlu; v knjigi: „Kristus in Cerkev“ (zvezek 3) pod geslom „Krst“, o Petru (53*) pa so dokazane celo ogromne zmote. Kaj pa šele v primeru Martina Luthra – on je (v onostranstvu) zavrnil celo deset Božjih zapovedi, ki jih je prišel izpolniti Kristus ([Mt 5,17](#)), in prav tako ljubezen do bližnjega (54), čeprav je Jezus sam rekel učenjaku: »*Pojdi in izkazuj ljubezen do bližnjega, kakor je to storil Samaritan*«, da, On označuje to zapoved kot največjo zapoved v Božjem zakonu, ki jo je dal Mojzesu.

Jaz, Šumi, sem storil, kar sem lahko, da bi širil čisto učenje, a kaj lahko storim, če so moji predniki, bodisi v Svetem pismu bodisi v božjih medijih, zapisali napačne stvari in sem jih v dobri veri, da gre za čisto resnico, ponovil? V Svetem pismu piše: »Čistim je vse čisto«. Ker pa živimo v času boja resnice proti laži, je naša naloga, da ločimo resnico (ali pšenico) od laži (ali plevela), in jaz, Šumi, si bom prizadeval to storiti, kjer bom to našel za potrebno in primerno, saj sem pod isto zapovedjo vere, kot so bili apostoli ter [Lorber](#), [Mayerhofer](#) in mnogi drugi.

Iščite z menoj pšenico in ločite v ljubezni plevel iz nje v ponižnosti in razumevanju, saj nič na svetu ni popolno in dosegli bomo večno življenje. Prav v tem je boj za silovito prevzemanje nebeškega kraljestva, da se z močjo neomajne vere trdno drži jedra resnice in se močno borite proti vsem nasprotovanjem razumske modrosti, ki se temu upira, ter iz boja izidete kot zmagovalci.

Verjemite mi, jaz sam sem v tem boju, kajti vidim veliko stvari, ki jih mnogi še niso opazili, in vendar ne popuščam in ravnam kot nekoč Peter, ko je Jezus vprašal 12 apostolov, ki so ostali od 70-tih po govoru v Kafarnaumu: »*Ali boste tudi vi zapustili Mene* (ker sem učil stvari, ki niso primerne za vaš posvetni razum)?« Na kar mu je Peter odgovoril: »*Gospod, kam naj gremo, saj si ti Kristus, ki ima Besede večnega življenja* ([Jn 1,41](#); [Mt 16,16](#)) *in si sam večno življenje* ([Jn 14,6](#))«.)

23/2 Citati iz nekaterih odlomkov knjige Pot k luči resnice

(Gradec 23. junij, 1902, pred »Sporočila našega Očeta Jezusa«, 2. zvezek, stran 19):

Govori Jezus:

I) »*Jaz vas opozarjam, da ne napadate Mojega nauka z vašo modrostjo, kajti to vam bo prineslo temo, ker vsi tisti, ki preizkušajo in kritizirajo Moje duhovno razumljivo učenje z modrostjo uma, zaidejo v območje duhovne teme, ki je duh posvetnega satana, ki jim vsiljuje povsem napačna stališča. Če hočete resnico o posameznih biblijskih verzih, o krščansko-teozofskih medijih in o tem, ali so njihova sporočila od Boga in torej resnica, potem se osvobodite vse modrosti razuma in pridite v ponižnosti in najgloblji ljubezni k Meni, vašemu Očetu v Jezusu, ter molite in prosite za razsvetljenje v tej zadevi, dokler vam ne bo dano, kajti pot modrosti razuma vodi v temo pekla. Ponižna prošnja k Meni pa v božansko luč resnice. Resnično, Jaz vam pravim: Le tisti postanejo Božji otroci, ki se v ponižnosti in ljubezni prepustijo Mojemu vodenju in usmerjanju!*«

II) ([2Pt 1,16](#)): Da nauki, ki so jih zapisali apostoli, niso prepisi iz drugih knjig, ampak izvirna poročila iz tistega časa, vam zagotavlja apostol Peter, ko pravi: »*Nismo sledili pametnim bajkam, ko smo vam oznanjali moč in prihodnost našega Gospoda Jezusa*

Kristusa, ampak smo sami videli Njegovo slavo, ko je prejel od Boga Očeta čast in slavo: »To je moj ljubljeni Sin, v katerem imam zadovoljstvo«..

III) (Tabor, [2Pt 1,18](#)): *»In ta glas smo slišali, ki je prišel z neba, ko smo bili z Njim na sveti gori«.*

IV) ([2Pt 1,19](#)): Nadalje Peter pravi o resnici apostolskih zapisov: *»Mi (apostoli) imamo trdno preroško Besedo, in dobro delate, če jo upoštevate, kot luč, ki sveti v temnem kraju, dokler ne zasije dan in se v vaših srcih ne pojavi jutranja zvezda«.*

V) ([Gal 1,11-12](#)): Pavel utemeljuje svoje učenje z naslednjimi besedami: *»Pričujem vam, bratje! Evangelij, ki ga oznanjam, ni človeško delo, saj ga nisem prejel od ljudi niti se ga naučil, ampak po razodetju Jezusa Kristusa (tj. prejel po notranji besedi).«*

VI) ([Gal 1,8-9](#)): Pavel preklinja vsak drug evangelij, ki ne izvira od Kristusa, ko pravi: *»A če tudi mi (Pavel in Moji vam znani so-oznanjvelci evangelija) ali (domnevno) angel iz nebes bi vam prinašal drug evangelij, kot smo vam ga prinesli mi, naj bo preklet! Kakor smo pravkar rekli, tako pravim še enkrat: Kdor vam oznanja drug evangelij, kot ste ga prejeli (prek nas), naj bo preklet!«*S tem izrekom ni Pavel preklel le lažnih učiteljev, ki so se pojavili v njegovem času, ampak je vnaprej preklel celotno izmišljeno lažno učenje antikristovega duha.

[David Wilkerson govori o prilaganju evangelija](#)

24. POGLAVJE

Dokazi, da so besede služabnikov v Svetem pismu Božje Besede

Govori Jezus:

1 Da so preroki pisali le po Mojem naročilu, priča naslednji odlomek iz preroka:

I) [Izaija 34,16](#): *»Iščite v Jehovovi knjigi in berite: kajti On je tisti, ki govori skozi Moja usta, in Njegov Duh je tisti, ki to združuje«.*

II) [Ezekiel 12,8](#): *»Zjutraj se je Jehovova Beseda spustila name; in storil sem, kakor mi je bilo (od Jehove) zapovedano«.*

III) [Ezekiel 24,18 -20](#): *»Jaz sem storil, kakor mi je bilo (od Jehove) zapovedano.- Jehova je govoril z menoj itd.«.*

IV) [Ezekiel 37,7 -10](#): *»Jaz sem preroštvo izrekel, kakor mi je bilo (od Jehovega) Zapovedano«.*

2 Zlasti jasen dokaz, da sem Jaz, Jezus, kot Jehova naročil preroku, naj govori in stori to ali ono, izhaja iz naslednjega:

I) [Jeremija 26,2](#) pravi: *»Tako govori Jehova: »Stopi na dvorišče Jahvejove hiši in pridigaj vsem mestom v Judeji, ki vstopajo tja, da bi se klanjali v hiši Jaheja, vse Besede, ki ti jih Jaz ukazujem, da jim poveš; in ne izpusti niti ene Besede od tega«.*

II) [Jeremija 50,21](#) *»Pojdi gor proti deželi Meratàim (Babilonija)... proti prebivalcem, ki so bili kaznovani (Pekòd); opustoši in uniči ter izženi njihove potomce, pravi Jahve, in stori vse, kar sem ti Jaz zapovedal«.*

III) V prvem pismu Korinčanom Pavel pravi: *»Kristus me je poslal, da oznanjam evangelij«*([1Kor 1,17](#)).

IV) [1Kor 9,16-17](#): *»Pavel priznava: »Ker oznanjam evangelij, se s tem ne smem hvaliti;*

kajti to moram storiti... Če to delam z veseljem, bom za to nagrajen; če pa to delam nerad, mi je ta služba vendarle naložena«. S čimer je hotel reči, da ne pridiga po lastni volji, ampak ker ga k temu spodbuja Božji Duh.

V) V [2Kor 5,20](#) Pavel izrecno priznava, da jih Jaz Kristus, uporabljam kot svoja orodja, skozi katera delujem, saj Pavel pravi: »*Tako smo torej Kristusovi poslanci, saj Bog opominja (ljudi) skozi nas*«.

VI) V Pismu [Galačanom 1,1](#) piše: »*Pavel, apostol, ne od ljudi, niti po ljudeh, ampak po Jezusu Kristusu in Bogu Očetu*«. S tem je pričal, da ga je Bog sam izbral in naučil prave besede evangelija, ki jih mora pridigati.

VII) V [1. Petrovem pismu 1,20-21](#) pravi Peter: »*In to najprej vedite, da v Svetem pismu nobena preroška beseda ne izhaja iz lastne razlage, ampak so govorili »sveti«* (pravični, ki služijo Bogu) *ljudje, gnani od Svetega Duha, ki je govoril skozi njih*«

(Jaz, Schumi, sem že napisal več preroštev, ki so natisnjene v knjigah, ki sem jih izdal, in opazil sem, da so bile vsakič, ko sem jih prejel po nareku, podane s posebnim poudarkom in močjo v izražanju.)

3 Ti dokazi iz Svetega pisma pričajo, da ti pobožni možje niso pisali po lastni volji in lastni modrosti, ampak da sem Jaz govoril skozi njih in jim ukazal, kaj naj storijo in rečejo.

4 V [1Kor 2,4-5](#) Pavel pravi: »*Moja beseda in moje pridiganje nista v razumnih besedah človeške modrosti, ampak v dokazovanju Svetega Duha in Božje moči, da vaša vera ne bi temeljila na človeški modrosti, ampak na Božji moči*«.

5 Predloženi dokazi iz spisov prerokov in apostolov vam dajejo pričevanje resnice, da imate v teh možeh pred seboj takšne ljudi, s katerimi sem Jaz, Bog, govoril in jim naročil, naj izpolnijo Mojo sveto voljo.

6 Če zdaj berete spise, ki izvirajo od njih, boste pridobili prepričanje, da daleč presegajo človeško znanje, saj so nadčutne vsebine, ki jih nihče ne more pravilno razvozlati brez navdiha od zgoraj ali neposredne Božje Besede. Od kod bi sicer ti možje vzeli takšne besede, ki pogosto pomenijo nekaj povsem drugega, kot kaže črka?

7 Po drugi strani pa so to pisma, ki že stoletja in tisočletja vnaprej v besedah analogij prikazujejo svetovno zgodovino, ne da bi lahko prodrli do bistva besed, preden se je to izpolnilo; potem pa se izkaže, da se je vse dobesečno izpolnilo tako, kot je bilo napisano.

8 Ta dejstva naj vam zadostujejo, da knjigam Božjih razodetij in preroštev ne odrekate dolžnega spoštovanja! Kajti kaj veste, kaj to ali ono pomeni? Kaj veste, zakaj je tako in ne drugače zapisano? Kdo vam jamči, da so vaše sodbe resnične, če knjige ne morete duhovno razlagati? *Noli me tangere!* tj. »Ne dotikaj se me!«, sem rekel Jaz na dan vstajenja, in nepooblaščenemu kritiku je [Apelles](#) zaklical: [Ne sutor ultra crepidam](#) - po nemške prevodu »*Čevljar, ostani pri svojih kopitih!*« Zato, Moj dragi otroci, ne kritizirajte besed Svetega pisma, saj so svete za tistega, ki ima milost od Mene, da jih lahko razlaga. Iz najtežjih mest Svetega pisma se pogosto razkrivajo najlepše in največje skrivnosti, ki sem jih Jaz zato zavil v tako globoko temo korespondenc, da bi jih skril pred norostjo preveč pametnih, ki so mi gnusni, kajti iz njih si izračunajo le pekel in kazen za onostranstvo, ko iz njih podajo vzorček svoje razumske modrosti!

9 Pustite to sveto knjigo, katere vsebina v glavnem govori o Meni, Bogu Samem, pri miru; kajti Jaz sem si za to izbral druge ljudi, da jo Moji otroci pravilno razumejo, kot pa

pametne in modre tega sveta ([1Kor 1,19](#)).

10 Dobro si zapomnite, da Jaz, Bog, nikjer nisem zahteval obiskovanja visoke šole za pridobitev Božje milosti, ampak zgolj izpolnjevanje Moje svete volje. Visokošolska znanja so vredna spoštovanja, vendar pred Bogom nimajo niti najmanjše vrednosti, če ljudi ne krasijo Jezusove visoke kreposti.

11 Poglejte učenca Janeza, ki sem ga Jaz, Jezus, imenoval svojega najljubšega. Bil je sin revnih ribiških staršev, njegova šolska izobrazba je bila na ravni učenca četrte osnovne šole, nič več, in kdo od modrih in pametnih tega sveta lahko razvozla nebeški jezik njegovega Božjega razodetja!? Nihče! In kakšna je vsebina tega skrivnega pisma? Poglejte zgodovino in njen razvoj v otrocih sveta od takrat do danes in naprej v daljno prihodnost.

12 In zakaj so preroki in Janez dosegli ta vzvišeni jezik? Izpolnjevali so Božjo voljo, bili so polni ljubezni, ponižnosti in visokih kreposti, in Jaz sem jih z zadovoljstvom gledal in skozi njih v nebeškem jeziku govoril ljudem, da ti ne bi dojeli svetosti Mojih Besed, četudi bi si mrtvi v duhu, drznili v teh vzvišenih preroštvih in razodetjih s svojo temno modrostjo raziskovati, kritizirati in iz zlata na dan izkopati gnoj, ki ga v njih sploh ni.

25. POGLAVJE - nekdanje pogl. VI

Svetopisemska dokazila o notranji besedi

1 Notranja beseda je tako imenovana »preroška beseda«, o kateri govori Peter ([2Pt 1,19](#)). Ta beseda izhaja od Očeta in Sina in govori skozi Svetega Duha, ki danes narekuje razlage o božanskem nauku in preroštvu prek božanskih ali Očetovih medijev ter skozi njih govori, tako kot je nekoč govoril skozi preroke in je bil podeljen apostolom ob Binkošti. Dokaze za to prinašajo navedeni odlomki iz Svetega pisma.

2 Moje Besede božanske modrosti so preroki zapisovali že v najstarejših časih, ker jih je k temu spodbujal Moj Duh. To vidite v izpolnjenih preroštvih o deželah Egiptu, Babiloniji, Feničiji in Palestini, in vidite tudi v Mojem življenju, da se je vsako preroštvo uresničilo in izpolnilo dobesečno. Mnoge prerokbe pa še nikoli niso bile natančno upoštevane, ker jih ne znajo razlagati. Toliko vam je gotovo znano, da so bili preroki zelo pobožni ljudje, zaradi česar sem Jaz kot Oče ljudi lahko govoril z njimi in skozi njih dajal prerokbe in življenjske nauke za vse ljudi. Bili so torej predstavniki Moje Božje volje na Zemlji, saj sem Jaz, Jahve, skozi njih govoril s svojim ljudstvom in skozi njih vladal ljudstvu. Da to temelji na resnici, pričajo naslednji izvlečki iz prerokovih pisem.

3 Jaz, Jezus, sem rekel učencema [Kleofasu](#) in [Barsabaju »Justusu«](#): »*O vi nespametni, da ste tako počasnega srca, da bi verjeli vsemu, kar so govorili preroki*« ([Lk 24,25](#)). Ta očitek velja tudi danes za vse tiste, ki ne verjamejo besedam prerokov in apostolov in raje hodijo po poti v Emaus, ki je pot dvoma in nevere.

I) [Psalm 50,7](#) in [50,13-15](#) (leto 1043 pred Kr.) govorim Jaz, Jezus, kot Jahve skozi preroka Davida: »*Poslušaj, Moj narod, pusti Mi govoriti: Izrael! Jaz, Bog, sem tvoj Bog! Ali misliš, da Jaz hočem jesti goveje meso ali piti kozjo kri? Daruj Bogu zahvalo in izpolni svoje obljube Najvišjemu! In kliči Me v dneh stiske, takrat te bom Jaz rešil, in ti Me boš slavil*«.

II) Kralj in prerok David je rekel: »*Duh Gospodov je govoril skozi mene, in Njegova Beseda je prišla skozi moj jezik. Poleg tega je rekel David: Bog Izraela mi je govoril*« ([2Sam 23,2-](#)

3). . . to pomeni: »Jahve je govoril z mano«, kot človek z ljudmi. Na enak način se to dogaja tudi danes, ko Jaz, Bog, govorim zgolj s svojim orodjem.

III) [Izaija 37,26–27](#): »*Ali nisi slišal, da sem Jaz (Jahve) to storil že davno prej in pripravil že v davnih časih? Zdaj sem Jaz to dopustil, da se utrjena mesta spremenijo v kup kamenja. Njihovi prebivalci pa bodo nemočni, osramočeni in prestrašeni*«. To preroštvo se je uresničilo, da bi verjeli v to, kar sem Jaz, Jahve, vnaprej napovedal prek prerokov.

IV) [Izaija 48,3](#): Jahve govori skozi usta preroka: »*Jaz sem že davno napovedal pretekle dogodke, iz Mojih ust je prišlo, Jaz sem to razglasil; nenadoma sem Jaz to izvršil in se je uresničilo*«.

V) [Izaija 51,16](#): V tem verzu sem Jaz, Jahve, rekel preroku: »*Jaz ti dajem svoje Besede v usta*«.

VI) Preroku Jeremiju sem Jaz, Jehova, rekel isto: »*Glej, Jaz ti dam svoje Besede v usta*« ([Jer 1,19](#))

VII) V [Mateju 10,20](#) sem Jaz rekel: »*Niste vi tisti, ki govorite, ampak Duh vašega Očeta (Jezusa) je tisti, ki govori v vas*«.

VIII) V [Luku 10,16](#). Jaz, Jezus Jahve, sem rekel: »*Kdor vas posluša (ko oznanjate Moj evangelij!), tisti posluša Mene. Kdor vas (zato) prezira, prezira Mene, kdor pa prezira Mene, prezira Tistega, ki Me je poslal*« (namreč Boga, večno Ljubezen kot Očeta v Mojem srcu).

IX) [Janez 14,16-18](#). Jaz, Jezus, sem pri zadnji večerji rekel: »*Jaz bom prosil Očeta (tj. ljubezen v Bogu / [1Jn 4,8](#) in [16](#)) in On vam bo dal drugega zagovornika, ki bo vedno ostal z vami. Namreč Duha resnice, in ta bo z vami in v vas. Jaz vas ne bom pustil kot sirote (kajti) Jaz pridem (sam) k vam*« (55*). (verz) [26](#). »*Tolažnik pa, Sveti Duh (resnice), ki ga bo Oče (ali ljubezen v Bogu) v Mojem (v Božji modrosti) imenu poslal, vas bo naučil vsega in vas spomnil na vse, kar sem vam Jaz povedal*«.

X) [Janez 15,26](#): »*Ko pa pride Tolažnik, ki ga Jaz (skozi Sebe) pošljem od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta (ali iz ljubezni v Bogu), bo pričeval o Meni*« (s čimer sem Jaz hotel reči: ker boste v Mojem imenu ozdravljali bolnike, izganjali hudiče in delali različne stvari, ki drugim ljudem ne bodo mogoče).

XI) [Janez 16,12-13](#): »*Jaz vam imam še veliko povedati, a zdaj tega ne morete nositi (ali si zapomniti). Ko pa pride tisti, Duh resnice, vas bo vodil v vso resnico. Samo da ne bo govoril od sebe, ampak kar (od Očeta in Sina, katerih izvira je) bo slišal, to bo govoril, in kar je prihodnje (kar je v Bogu sklenjeno in se bo zgodilo), vam bo oznanil (ali prerokoval).*

XII) Po [Luku 12,11-12](#) sem Jaz, Jezus, rekel svojim učencem: »*Ko pa vas bodo vodili v svoje šole in pred oblasti in pred nasilneže, ne skrbite, kako ali kaj naj bi odgovorili ali kaj naj bi rekli, kajti Sveti Duh vas bo v tistem trenutku naučil, kaj naj rečete*«.

XIII) [Apd 9,17-18](#). V zgodbi o spreobrnjenju apostola Pavla berete: »*In učenec Ananija je odšel v Damask, prišel v hišo, položil roke nanj in rekel: Dragi brat Saul, Gospod (ki se ti je prikazal na poti, ko si prišel, in ti odgovoril: »Jaz sem Jezus, ki ga preganjaš«), me je poslal, da boš spet videl in da boš napolnjen s Svetim Duhom. Takrat je Pavel prejel krst Svetega Duha in s tem notranjo besedo (besedo Očeta Jezusa).*

Ognjeni krst Svetega Duha za prejem Božje Besede

1 Krst z ognjem Svetega Duha, ki so ga apostoli prejeli na binkošti, je opisano takole: »*In kmalu se je iz nebes razlegel šum, kot bi pihal močan veter, in napolnil vso hišo, v kateri so sedeli. In pojavili so se jim jeziki, kot bi bili razdeljeni od ognja; in sedel je na vsakega izmed njih; nato so vsi postali polni Svetega Duha in začeli pridigati v drugih jezikih, kakor jim je Duh dajal, da so govorili. Ljudje so se zbrali in se čudili, ker je vsak slišal besede v svojem materinem jeziku, v katerem se je rodil. Ker so bili pridigarji le iz Galileje, pa so vendar govorili v različnih tujih jezikih (ki se jih niso nikoli učili), so bili poslušalci zmedeni in so se spraševali drug drugega: Kaj naj to pomeni? Nato jim je Peter navedel preroštva iz prerokov, ki so osvetlila tisti veliki dogodek tistega dne*« ([Apd 2,2-12](#)).

2 Nadalje berete v Apostolskih delih [10,1-46](#): »Ko je Peter (pri stotniku Korneliju v Cezareji) še govoril, se je Sveti Duh se spustil na vse, ki so poslušali Besedo. In (judovski kristjani), ki so prišli s Petrom, so se prestrašili, ker je bil dar Svetega Duha izlit tudi na pogane; saj so slišali, da govorijo v tujih jezikih in slavijo Boga«.

3 V [1 Kor 2,10](#) Pavel pravi: »*Nam (apostolom) je Bog (nadčutne stvari v 7-9) razodel po svojem Duhu, ki preiskuje vse stvari, tudi globine Božanstva*«.

4 Pavel piše o notranji besedi: »*Vam pa, dragi bratje, oznanjam, da evangelij, ki ga prinašam ni človeškega izvora. Kajti nisem ga prejel niti se ga naučil od nobenega človeka, ampak sem ga prejel po razodetju Jezusa Kristusa*«. Ker je notranja beseda višja od razsvetljenja za razumevanje duhovnega pomena biblijskih besed, Pavel pa je imel darove in milosti Svetega Duha, tako kot ostali apostoli, kar dokazujejo njegova čudežna ozdravljenja itd., je treba pod »razodetjem« razumeti Božje govorjenje skozi Pavla s pomočjo preroške notranje besede.

5 To Božjo Besedo je Pavel prejel po tem, ko ga je Ananija ozdravil slepote, od Mene, Jezusa. Pavel je bil tako trdno prepričan o resničnosti notranje Besede, ki jo je pridigal, da je izrekel odločilne besede: »*A če bi vam tudi mi ali sam angel iz nebes pridigal evangelij drugače, kot smo vam ga mi pridigali, naj bo preklet*« ([Gal 1,8](#)). Nato ponovi, da njegov evangelij temelji na resnici, ko reče: »*Kar pa vam pravim (o evangeliju), glejte, Bog ve, da ne lažem*« ([Gal 1,20](#)). Ta Pavlova pripomba je pravilna, toda tu in tam je nekaj rekel tudi po lastnem mnenju, ne da bi Mene, Jezusa, prosil za pojasnilo, in tako tudi Pavel (kot Peter) ni povsod brez greha (kot sem, Šumi, jasno dokazal v knjigi o Luthru in dokazujem tudi v krstu). Vendar zaradi tega - zaradi posameznih prekrškov - ne smemo otroka izliti z vodo vred (kot neuporabnega, nezanesljivega), saj nihče ni brez napak, razen samega Boga!

6 V Pismu [Galačanom 2,2](#) vidite, da razodetja, o katerih je govoril Pavel, niso nič drugega kot Božja Beseda, ki jo Bog govori v notranjosti, v srcu duše (kar sem, Šumi, sam priča resnice prek Očeta Jezusa, saj jasno v sebi, kot da bi mi govorila druga oseba, slišim Božjo Besedo, saj sem pasiven, ne mislim ničesar, ampak le poslušam in zapisujem, kadar je govorjena ali narekovana za vse ljudi kot Božje otroke). Pavel je na omenjenem mestu rekel: »*Vendar sem se Jaz po razodetju drugič odpravil v Jeruzalem*« ([Gal 2,1-2](#)). Kako se je to razodetje zgodilo, lahko vidite v [Apostolskih delih 23,11](#): »*Naslednji dan pa je ponoči Gospod stal ob njem in rekel: Bodi pogumen, Pavel; kajti kakor si o Meni pričal v Jeruzalemu, tako moraš pričati tudi v Rimu*«. Evangelist Luka pravi: »*Gospod je stal ob*

njem», vendar se v tem moti Luka, ki, mimogrede, ni imel notranjega glasu, ampak Jaz, Jezus, sem v notranjosti govoril Pavlu.

7 V pismu Efežanom Pavel piše o skrivnosti Kristusa, ki mu je bila razodeta in ki je bila v preteklih časih neznana, saj jo je Jezus šele zdaj razodel svojim apostolom in prerokom prek (Svetega) Duha ([Ef 3,2-5](#)).

8 Najbolj razsvetljen apostol in tisti, ki je najgloblje prodiral v globine Božjih skrivnosti, je bil zaradi svoje velike ljubezni do Mene visoko obdarjeni učenec Janez, kar vam pričata tako začetek njegovega evangelija kot tudi [Razodetje](#), ki ga je v njegovih pomenih razumel le Janez, saj mu je bilo to podarjeno kot nagrada Božje milosti zaradi njegove velike ljubezni do Mene in bližnjega. Na začetku Razodetja [1,1-3](#) pravi: »*To je razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je Bog dal, da bi svojim služabnikom pokazal, kaj se bo kmalu zgodilo; in ga je razložil ter poslal prek svojega angela svojemu služabniku Janezu. Blagor tistemu, ki bere, in tistim, ki poslušajo Besede tega preroštva in ohranijo, kar je v njem zapisano*«.

9 Veliko razodetje, ki ga je moral napisati Janez, obsega 22 poglavij, o nastanku katerih poroča naslednje: »*Jaz, Janez, ki sem tudi vaš brat in sodelavec v stiski ter v kraljestvu in rojstvu Jezusa Kristusa, sem bil v Duhu na Gospodov dan in sem za seboj slišal močan glas, ki je rekel: Jaz sem A in Ω Prvi in Zadnji, in kar vidiš, to napiši v knjigo in pošlji jo cerkvam v Aziji: v [Efez](#), v [Smirno](#), v [Pergam](#), v [Tiatire](#), v [Sardes](#), v [Filadelfijo](#) in v [Laodicejo](#). Obrnil sem se, da bi videl glas, ki je govoril z menoj. Ko sem se obrnil, sem videl nekoga, ki je bil podoben sinu človeškemu (tj. preroku, kot oznanjevalcu Božje Besede), oblečen v dolgo oblačilo in okoli prsi opasan z zlatim pasom. Njegova glava in lasje pa so bili kot bela volna, kot sneg, njegove oči kot ognjeni plamen, njegove noge kot medenina, ki žari v peči, njegov glas pa kot šumenje velikih voda, in v desni roki je imel sedem zvezd (tj. sedem božanskih vrlin v njegovem vladarskem redu); in iz njegovih ust je šel oster dvorezni meč (tj. beseda večne resnice iz božanske ljubezni in modrosti), njegov obraz pa je sijal kot jasno sonce. In ko sem ga (tj. Jezusa) videl, sem padel k njegovim nogam kot mrtvec (ali »grešnik«); in položil je svojo desnico name in mi rekel: Ne boj se, Jaz sem Prvi in Zadnji in Živi (tj. načelo življenja). Jaz sem bil mrtev (na križu) in glej, Jaz sem živ od večnosti do večnosti in imam ključne pekla in smrti. Napiši, kar si videl in kar je tam in kar se bo zgodilo potem itd.*« ([Raz 1,9-20](#)). Kar je Janez nato zapisal v hieroglifih Razodetja.

10 Te redke vrstice zelo jasno povedo, od kod je Janez dobil besedni pomen za svoje Razodetje, bila je božanska ljubezen in modrost v Meni, Jezusu, ki mu je razodetje poslala v podobah božanske ustreznosti, kajti Janez ne bi mogel nikoli sam iz sebe izpeljati tega skrivnostnega jezika, ker ga še nikoli ni slišal v tej veliki luči božanske skrivnosti, in prav to je popolnoma resničen dokaz, da je nadčloveški, ker ga do danes še nihče ni mogel povsem pravilno razlagati.

11 Peter se še posebej jasno izraža o notranji besedi, kaj ta sploh je, ko pravi: »*Imamo trdno preroško besedo, in dobro storite, da jo upoštevate, kakor luč, ki sije v temnem prostoru, dokler ne zasije dan in se v vaših srcih ne pojavi jutranja zvezda (notranje razsvetljenje)*« ([2Pt 1,19](#)).

(Franc Schumi: Ko sem jaz, Schumi, dal v tisk [Lutrovo knjigo](#), sem imel še 20 kron (avstrijska valuta) dolga za zvezek »Die Kundgaben«, zunaj pa je bilo še 368 mark za

zbrati; toda 20. septembra 1902 mi je Oče Jezus rekel, da bo denar (približno 1400 mark) na voljo prej, preden ga bom potreboval, in Jahve v Jezusu je držal svojo Besedo, kajti zgodilo se je, da sem dobil denar, ne da bi prej slutil, od kod bo prišel, in prav tako se je zgodilo, kot mi je oče Jezus 19. decembra ponovil obljubo.)

Jezus nadaljuje svoj govor:

12 Ti izvlečki iz spisov prerokov in apostolov vam povedo, da so ti možje pisali po notranji besedi Svetega Duha in ne iz lastne glave. Čeprav se tu in tam pojavi kakšna groba beseda in se zdi, da ni božanska, je to treba pripisati težkim časom takratnih življenjskih razmer, ne pa zaradi tega zasmehovati Boga, saj so bili tudi preroki le navadni ljudje, čeprav pobožni in predani Bogu.

13 Ti možje, kakor tudi apostoli, si zagotovo ne bi upali zavestno zapisati niti najmanjše besede kot laži, in če se vendarle zgodi, da kaj ni v redu, se jih zato ne sme napadati, ker ne poznamo vzroka, zakaj je nastala napaka, še posebej pri evangelistih, saj nihče razen Janeza ni bil priča Mojega delovanja, kar vam je pojasnjeno v danih sporočilih.

14 Pisci Svetega pisma so bili vsi resni možje, s spoštovanjem do Boga, ponižnostjo in veliko ljubeznijo do Boga in ljudi, zato so bili cvet človeštva tistega časa. Vi jih imenujete »sveti možje«, vendar sveti niso bili. Ker razen Boga nihče ni svet, kot je razvidno iz dveh mest v Novi zavezi, ampak so možje, ki jih lahko imenujete pravi Božji služabniki, saj so v svojem celotnem življenju stremeli k temu, da bi Bogu služili v vsej ljubezni in ponižnosti.

15 Kar zadeva mesta v Svetem pismu, ki niso od Boga, bodo v prihodnji Bibliji, ki sem jo Jaz, Jezus obljubil iz nje odstranjena ali označena kot neresnična itd., resnica pa bo razglašena, kakor jo je treba razumeti (56*).

27 POGLAVJE

Izvor Sveteg pisma v kronikah časa, izgubljenih in najdenih (57*) - nekdanje pogl. VII

1 Ime vsemogočnega Boga je geslo današnjega časa. Živimo v času boja med svetlobo in temo, kajti ljudje so pili strup modrosti razuma, ki zanika Boga, in so s tem umrli v duhu svoje ljubezni do Boga in svojega bližnjega ter zato padli v vse grehe, ki jih povzroča lažna modrost.

2 Vendar pa še vedno obstaja Bog, ki vodi usodo sveta, še vedno je tu isti Bog, o katerem Sveto pismo pripoveduje tako veličastne dokaze Njegove ljubezni in modrosti, in zato je naloga ljudi, da se zberejo okoli tega Boga, ki sam vtisne pečat resnice v svetovno zgodovino, kajti ni več vprašanja, ali obstaja Bog, ampak se lahko sklicujete na neizpodbitne dokaze in rečete: Pred nami so dokazi, ki jih noben človek ne more izbrisati in uničiti. Tukaj leži sveta knjiga Božjih preroštev, to je Biblija Stare in Nove zaveze, to je knjiga, proti kateri so mnoge temne sile usmerile svoje prav tako temne možgane proti dokazani resnici, da bi jo slekle in oropale njenega svetništva. A zaman je bil njihov mračen razmah moči in njihovo prizadevanje proti tej sveti knjigi, saj resnica njenih besed pred nami sije v novi veličini, in zdaj je prišel čas, da vam pokažemo to svetost in da pred vami na kraju samem skozi zgodovino dvignemo temni zastor, ki se je razprostrl nad prerokbami, ter pokažemo resnico v njeni vzvišeni nedotakljivosti.

3 Visoko v prazgodovini človeškega rodu se je začela zgodba te knjige. Že na začetku desetega stoletja so obstajali pisni zapisi, ki so obravnavali stvarjenje sveta in človeškega rodu, saj je Jahve dal pisane znake Adamovim potomcem. Vendar so se ti zapisi izgubili v viharju časa in počivajo skriti [v zemlji Japonske](#), kjer pa bodo v bližnji prihodnosti kot vidni spomeniki pričali o preteklosti Božjega vladanja na zemlji.

4 V spominu prvotnega ljudstva pa ti zapisi niso bili povsem izgubljeni, ampak so živeli naprej, čeprav pogosto izkrivljeni zaradi zatemnjenosti duha in zato zapisi v hieroglifih in klinopisnih napisih. Do leta 1854 so asiriologi [Layard](#), [Loftus](#), [Hormuzd Rassam](#) in [G. Smith](#) (58*) v ruševinah [Niniv](#) (v današnjem [Kujundžiku](#)) našli knjižnico klinopisnih zapisov, vklesanih v glino, ki jih je v letih 668 do 626 pred Kristusom zbral [kralj Asurbanipal](#) iz arhivov templjev [babilonskega kraljestva](#). Iz teh dokumentov iz Babilona in Niniv je razvidno, da leta 1656 po stvaritvi Adama ali leta 2495 pred Kristusom, o katerem času so bili v Egiptu izdelani vklesani dokumenti, ni prišlo do potopa niti v asirskem niti v babilonskem kraljestvu, temveč naj bi se po teh dokumentih potop (59*) zgodil le v Gruziji in je opisan tako, kot ga opisuje Mojzes (60*).

(**Franz Schumi:** Te v glino vklesane klinopisne napise, ki so bili najdeni v Levji dvorani kraljevega palače v Ninivah, zdaj hranijo v [Britanskem muzeju](#) v Londonu. Sedaj si oglejmo vir, ki je neposredna Božja Beseda, vendar nima nobene zveze z znanostjo učenih arheologov sveta.

V letih od 1800 do 1864 je v Gradcu živel revni, a odličen glasbenik po imenu [Jakob Lorber](#), ki je bil reinkarnirani nadangel Rafael (61*), in ta [Rafael](#) je prvotni duhovnik Boga, imenovan [Henoch](#), ki, kot je znano, ni umrl (62*), ampak je doživel drugo ponovno rojstvo, tako kot [Elija](#), in se spremenil v duha. Henochov oče je bil znani patriarh [Jared](#) v času Adamovega življenja. Ta Jared pa je nadangel [Gabriel](#), ki je Jezusovi materi Mariji prinesel božansko sporočilo.

Ta (iz rodu Rafaela-Henoha) je med letoma 1842 in 1844 napisal [Božje Gospodarjenje](#) ali Prvotno stvarjenje, v katerem je zapisano, da je potop nad prvotnim mestom Hanoch z njegovimi 500 predmestji in 12 milijoni prebivalcev potekal tam, kjer se danes razprostirata Kaspijsko morje in Aralsko jezero (tako pravi Oče Jezus). To je Lorber napisal v času, ko ni bilo znanega nobenega drugega zgodovinskega vira razen Mojzesove zgodbe o stvarjenju. Že samo dejstvo, da oba poročila zanikata splošni svetovni potop in ga predstavljata v rusko-azijsko območje, ima v sebi nekaj, kar bi moral učen svet upoštevati; kajti Lorberjeva knjiga Božje Gospodarjenje je knjiga, o kateri mora vsak logično misleč človek reči: „Nekaj takšnega je daleč nad zmožnostmi človeškega razuma; nekaj tako nenavadnega in zavitega v tako visoke simbolične podobe, ki jih človeški razum brez Božjega razsvetljenja sploh ne more dojeti, lahko narekuje in napiše le Bog.“

Lorber je pisal le knjige ezoterične in nadnaravne vsebine, ki mu jih je narekoval neposredno Bog. Izmed številnih čudovitih Lorberjevih spisov, katerih avtor pa je Bog, je treba posebej izpostaviti naslednje: Poleg Božjega Gospodarjenja je tu [Naravno sonce](#) s svojimi 7 sončnimi pasovi, ki s svojim notranjim stvarstvom predstavlja neizmerno modrost in vsemogočnost Boga v njegovem stvarstvu. Sledi [Saturn](#), kakšen je v notranjosti, nato [Duhovno sonce](#) z opisom nebes in duhovnih stanj v onostranstvu. Duhovno sonce več kot jasno kaže, da njegova vsebina daleč presega človeško domišljijo. Nazadnje sledijo 10

debelih zvezkov [Izvirnega evangelija](#) ali tako imenovanega dnevnika, ki poroča o vseh potovanjih, naukih, dogodkih in čudežih iz Jezusovega triletnega obdobja poučevanja.

Te knjige so tako visoko duhovne in nadnaravne vsebine, da vsak razumno misleči bralec lahko presodi, da daleč presegajo človeške zmožnosti razuma. So same po sebi neizpodbitni dokazi, da je krščanska teozofija čisti in pristni nauk o ljubezni Boga in Očeta Jezusa Kristusa, ne le zato, ker Bog sam vedno v prvi osebi govori ljudem: »Jaz, Jezus, vaš Bog in Oče«, ampak predvsem zaradi dejstva nadčloveškega razuma avtorja. Po zgledu Mojzesa in egipčanskih klinopisnih napisov Božje Gospodarjenje hkrati prinaša čudovit dokaz, da je bil Jakob Lorber, ki je bil, mimogrede, povsem navaden človek brez visokošolske izobrazbe, pravi Božji prerok in da obstaja vsevedni Bog, ki zna pripovedovati stvari, ki jih še noben človek ni slišal; kajti Jakob Lorber je Božjo Gospodarjenje končal deset let prej, preden so zanesljivo razvozlati egipčanske klinopisne napise, in knjiga je bila po [Graßmannu](#) natisnjena tri leta prej, kot sta Loftus in Hormuzd Rassam našla večino klinopisnih napisov v Ninivah.

To je lep dokaz, da krščansko-teozofska literatura ni prevara ali krivo učenje, ampak sveto učenje, ki ga je neposredno narekoval Bog in ki je dano ljudem, da živijo in ravnaajo v skladu z njim.)

Jezus nadaljuje:

11 Sedaj pridejo na vrsto preroške napovedi iz Biblije, ki so napovedovale zgodovino [Fenicije](#), [Egipta](#), [Babilonije](#) in [Palestine](#) sto in tisoč let vnaprej

12 Sedaj bodo rekli: »Da, te preroške so bile napisane v času, ko se je zgodila katastrofa, in nato so jim dali starodavni sijaj, tako da so jih predstavili kot Božjo preroško, ki se je zgodila toliko in toliko let prej.« Temu neprimernemu domnevanju se lahko upremo s tem, da je 70 modrecev iz Aleksandrijske akademije v letih 281 - 277 pred Kristusom prevedlo svete spise vseh judovskih prerokov od Mojzesa pa vse do takrat v grščino in jih pod imenom [Septuaginta](#) izročilo svetu ter tako resnico postavili pred zlobo ljudi, saj tega prevoda ni mogoče obtožiti prevare in goljufije. V teh spisih resnica Božje preroške besede sije z neizbrisnimi plameni zgodovine za vse čase sveta, neizbrisno ohranjena za ljudi, na katero se lahko kadarkoli oprete. Zato je treba te svete dokaze božanske resnice preveriti glede na njihovo vsebino, da bi s tem enkrat za vselej položili trdno podlago prave vere, na kateri naj se zgradi odrešitev duše. - Sedaj preidemo k preverjanju resnice.

27/1 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v Feniciji o Tiru in Sidonu

13 V deželi [Feniciji](#), ki je mejila na [Galilejo](#) in [Sirijo](#), je nekoč na obali Sredozemskega morja ležalo mesto [Tir](#), o katerem je prerok Ezekiel, ki je prejel preroštva med letoma 594 in 572 pred Kristusom, v svoji knjigi, v 26. poglavju ter [13. in 14. verzu](#), zapisal naslednje Božje Besede: »Tako bom naredil konec zvoku tvojega petja; ne boš več zgrajen.« Ta preroška se je dobesedno izpolnila, saj je Tir izginil brez sledu, tako da je postala neznana celo njegova nekdanja prava lokacija. Najprej je mesto opustošil [Nebukadnezar](#), kralj Babilona, tisto, kar je od njega ostalo, pa je 340 let kasneje z zemlje izbrisal [Aleksander Veliki](#). V Jezusovem času je bil Tir neugleden kraj, naseljen v ruševinah.

14 Iz Tira se obrnemo k [Sidonu](#), sosednjemu in starejšemu mestu, ki je že izgubilo svoj sijaj, ko je Tir še stal v sijaju. To mesto še obstaja in ima še vedno okoli deset tisoč

prebivalcev. Ima svoje obzidje, svoj grad in svoje kupe ruševin.

15 V 28. poglavju knjige Ezekiel je v verzih od [20 do 23](#) zapisana preroška beseda o Sidonu, ki pravi: »In Jaz bom na njihove ulice poslal kugo in prelivanje krvi; in med njimi bodo padli tisti, ki jih bo pobil meč, ki bo divjal nad njimi z vseh strani; kajti spoznali bodo, da sem Jaz Jahve.«

16 Ta preroštvo vsebuje odločilne besede, da bo mesto kaznovano, ker je pozabilo na Boga, vendar v preroštvu ni sodbe, da bo uničeno. Res je bilo pod [Artaxerxesom Ochosom](#) popolnoma uničeno, vendar so odsotni meščani po opravljenih poslovnih zadevah prišli domov in ga ponovno zgradili, in obstaja še danes.

27/2 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v Egiptu o Tebah in Memfisu

17 Sedaj usmerimo pogled k [Tebam](#) s sto vrati; to je bila najstarejša prestolnica [Egipta](#), bogata z vsemi dobrinami in veličastno zgrajena. V času največjega razcveta je imela milijon in tristo tisoč prebivalcev (po navedbah Očeta Jezusa). Sama je na bojišče poslala 70.000 bojevnikov. Toda prebivalci, zaslepljeni s svojim bogastvom, so se prepustili razkošju in veličastvu, kakršnega so si takrat domislili iznajdljivi umi, in razuzdano življenje jih je močno prevzelo. Zato je prerok Ezekiel skoraj 50 let vnaprej prejel naslednjo preroško: Ezekiel, poglavje 30, verzi [14-16](#): »Jaz, Jahove, izvršil bom sodbo nad Tebami. Jaz bom iztrebil prebivalce Teb. In Tebe bodo razrušene«.

18 In dejansko je perzijski kralj [Kambiz](#) leta 525 pred Kristusom Tebe spremenil v ruševine. Mesto so ponovno zgradili, vendar je leta 85 pred Kristusom sledil drugi udarec pod egiptovskim kraljem [Ptolemajem Lathyrusom](#), dedkom Kleopatre, ki ga je porušil do tal.

19 To veliko mesto vam je lep dokaz resnice Božje Besede iz Svetega pisma. Rimski geograf [Strabon](#), ki ga je obiskal leta 25 pred Kristusom, je našel ruševine mesta, med katerimi so tu in tam živele naseljene vasi. Mesto, ki je bilo 60 let prej kraljica egipčanskega in vzhodnega sijaja in veličastva, je ležalo razdeljeno na nekaj vasi, kar je dokazovalo resničnost preroških besed Svetega pisma, saj je še danes razdeljeno na devet vasi razvalin starega mesta, kot je Božja Beseda vnaprej napovedala njegovo usodo.

20 Po propadu Teb se je dvignilo drugo slavno mesto z imenom [Memfis](#), ki je kasneje kot prestolnica prevzelo mesto ali položaj Teb in je v svojem največjem razcvetu štelo pol milijona prebivalcev (po navedbi Očeta Jezusa).

21 Omenjeno je v 30. poglavju in 13. verzu preroka Ezekiel: »Jaz bom iztrebil idole v „Nofu“, to je v Memfisu, in uničil podobe«.

22 Ta preroška je bila izrečena leta 578 pred Kristusom; Strabon, ki je mesto obiskal leta 25 pred Kristusom, ga je našel veliko in naseljeno ter po velikosti drugo največje po [Aleksandriji](#), ki je bila takrat najbogatejše in najveličastnejše mesto Egipta. Strabon govori o njenih bogovih, templjih in kipih²³ Na začetku 7. stoletja po Kristusu je bil Memfis rezidenca vladarja Egipta. Ko pa je bilo v bližini ustanovljeno mesto Kairo, so se prebivalci postopoma umaknili iz starega mesta in deloma odnesli svoj gradbeni material, da bi povečali in razširili novo mesto Kairo. Leta 1277 ga je obiskal arabski popotnik [Abd-ul-Latif](#) in še vedno našel kup ruševin mesta, o katerih poroča naslednje: »Njegove ruševine še vedno ponujajo očesu opazovalca zbirko čudovitih del, ki (zaradi velikosti in veličastnosti njihovega nekdanjega obstoja) zmedejo razum, ki bi jih najzgovornejši človek zaman poskušal opisati²⁴. Takšno pričevanje je o njej podal popotnik pred 600 leti. In kaj je danes

ostalo od mesta? Glejte, božanska sodba se je tako popolnoma izpolnila, da je bilo pred stoletjem celo mesto, kjer je nekoč ležal Memfis, sporna zadeva. Z izjemo dveh ostankov so vsi idoli, podobe, templji, mesto in vse, kar je vsebovalo, izginili.

27/3 Prerokbe o egiptovski deželi

25 Posebno pozornost si zasluži prerokba o deželi Egiptu. V [29. poglavju](#) knjige Ezekiel je napov (63*) ostala puščava. Ob koncu tega obdobja naj bi se vrnil, vendar njihova veličina naj ne bi bila ponovno vzpostavljena.

26 Sodba o propadu je napovedana v 46. poglavju, 11. verzu Jeremija z naslednjimi besedami: *»Pojdi gor v Gilead in prinesi mazilo, devica, hči Egipta; toda zaman je, da se preveč zdraviš, saj se ne boš pozdravila«*. Pri Ezekielu, v 29. poglavju, 15. verzu, piše: *»Ne bodo se več povzdignili nad narode in Jaz jih bom ponižal, da ne bodo vladali nad narodi. Nadalje piše pri Ezekielu, v [30. poglavju](#), 4. in 6. verzu: »Njihovi temelji bodo podrti (...) in ponos njegove moči se mora skloniti«*.

27 Kljub tej prerokbi je bil Egipt še na začetku sedmega stoletja (570 let po Kristusu) krščanskega koledarja tako mogočen, da so muslimanske vojske, čeprav napihnjene od zmag, oklevale, ali naj ga napadejo.

28 Prerokba je segla do leta 638 po Kristusu, torej več kot 1200 let v prihodnost, saj je Egipt šele takrat padel pod muslimanske plenilce in se ni več opomogel. Padec je potekal počasi, a vztrajno. Resda ne bodo uničeni in iztrebljeni, ampak je poudarjeno le veliko ponižanje Egipta: „Tam naj bodo nizko kraljestvo. Naj bo najnižje med kraljestvi in naj se ne dvigne več nad narode“.

29 Zadnja točka v tej prerokbi je odločilna, saj v Ezekielu, poglavje 30, verz 13 piše: da čeprav kraljestvo ostaja, naj nad Egiptom ne bi več vladal noben domači vladar. To preroštvo se je v celoti in dobesedno izpolnilo. Leta 525 pred Kristusom so [Egipt](#) osvojili Perzijci pod Kambizom in v naslednjih 170 letih je njegova zgodovina le pripoved o bolj ali manj uspešnih uporih, dokler ga ni leta 350 pred Kristusom popolnoma podjarmil [Ochos](#). Od takrat do danes ni noben domači vladar vladal tej deželi. Pogosto je menjavala svoje gospodarje, vendar med njimi ni bilo nobenega izmed sinov Egipta.

30 Ljudstvo je pod strašnim pritiskom z vzdihom iskalo osvoboditev od zunaj, nikoli pa od svojih otrok; kajti, po besedah Biblije, ni bilo več vladarja iz dežele Egipta. Glejte, tako je svetovna zgodovina odtisnila pečat resnice na Božjo Besedo Biblije.

31 Na podlagi Biblije in zgodovine želimo upoštevati še druge prerokbe o Egiptu, ki razkrivajo videz in usodo celotne dežele. Roka propada naj bi se položila tudi na reke in kanale. Pri Ezekielu, v 30. poglavju, 12. verzu, beremo zelo pomembno prerokbo: *»Izsušil bom reke«*; pri Izaiju, v [19. poglavju](#), 6. verzu, pa piše: *»Voda iz morja bo presahnila, reka pa bo usahnila in se izsušila. Reke bodo zaudarjale; reke (ali kanali) Egipta bodo postale redke in suhe«*.

32 [Homer](#) imenuje Nil »Oceanus«, stari in novi Egipčani pa so ga preprosto imenovali »morje« ali »morje Nila«. Reke, potoki ali kanali, ki naj bi se izsušili in smrdeli, so rokavi Nila, ki so tekli skozi delto in izlivali vodo tega ogromnega toka v Sredozemsko morje. Prerokba je globoko vtisnila pečat resnice na reke in kanale Egipta. Reka je bila znana po svojih sedmih rokavih. [Herodot](#) je opazil, da sta bila dva od teh, današnja rokava [Damietta](#) in [Rosetta](#), prvotno umetna, zato govori o petih ustjih. Danes, tako kot že dolgo časa, ni

drugih plovnih rokavov razen teh dveh, ki ju Herodot imenuje »delo človeških rok«. Tudi tadva sta dostopna le za majhna plovila. Pet drugih ustij reke je že dolgo zamuljenih in njihov tok je komaj mogoče slediti prek velike naplavljenе ravnine ter skozi mrežo kanalov in jezer, ki ležijo med morjem in to točko. Reke so torej izsušene in namesto da bi tekle po svojih starih strugah, so postale smrdljive luže in močvirja, kakor je človeštvu to pred 2500 leti vnaprej napovedala božanska Beseda Svetega pisma.

33 Spomeniki in pripovedi starih pisateljev vam v Nilu prikazujejo reko, na obalah katere so rasli peruniki in trstje, ki je bila domovanje množice divjih ptic in ki je na svoji vodi nosila dišeče lotosove cvetove. Danes je v Egiptu mogoče videti zelo malo trstja ali vodnih rastlin, znameniti papirus je skoraj popolnoma izumrl, lotos pa je skoraj neznan, razen v močvirjih blizu Sredozemskega morja. Tudi to je napovedal Izaija: »*Trst in trstje bosta ovenela, trava ob vodah bo usahnila, in vse seme ob vodi bo usahnilo in propadlo*« ([Izaija 19,7](#)). Papirus in lotos sta bila del bogastva Egipta. Slednji je bil kaznovan z izginotjem tega bogastva, napoved pa se je izkazala za resnično.

34 Podobna napoved je bila izrečena glede ribištva. Rib je bilo toliko, da je revnejši sloj prebivalstva skoraj v celoti živel od rib, kralji pa so od tega imeli velike prihodke. V [Izaiju 19,8](#) pa je zapisano: »*Ribiči bodo žalovali, in vsi, ki v Nil mečejo ribiške vabe, bodo jokali, in tisti, ki mreže mečejo v vodo, bodo potrti*«. Ob propadu Egipta so bili ribniki in njihovi vodovodi zanemarjeni, zato so ribiči žalovali, jokali in bili potrti, ker so izgubili svojo hrano in zaslužek.

35 Zaradi propada in osiromašenja Egipta so propadli in izginile tudi njegove obrti, in tako se je zgodilo po besedah preroštva: »*Sramota bo doletela tiste, ki delajo z zvitim lanom, in tiste, ki tkejo belo platno. In stebri dežele (to so opore družbe, bogati in plemeniti, katerih pokroviteljstvo je spodbujalo obrti) bodo zlomljeni, in vsi, ki delajo za plačilo, bodo potrti (ker ne bo ničesar za delati). In Egipt ne bo imel dela, ki bi usmerjalo glavo ali rep, palmovo vejo ali trstje*« ([Izaija 19,9-10-15](#) - po angleškem prevodu).

36 Glava in rep, omenjeni tukaj, sta ustrezna imena za tiste, ki vodijo, in tiste, ki sledijo, tako kot visoka palmova veja in skromno trstje za visoke in nizke, za aristokracijo in množico ljudstva. Egipt, katerega obrt je bila izpopolnjena in dovršena do skrajnosti, je danes tisto, kar je prerokba napovedala pred 2500 leti, saj se je vse točno tako uresničilo.

37 Poleg tega obstaja še veliko drugega, o čemer govorijo prerokbe, vendar bi bilo preveč obsežno, če bi vse to navajali. To dokazuje, da so prerokbe Božja Beseda, ker so se izpolnile: Egipt je zdaj dežela ruševin, je ogromno pokopališče umetnosti in veličastva preteklosti, njegove sedanje hiše pa so, tako rekoč, bivališča med grobovi. Ne moremo reči, da bi se ohranilo eno samo staro mesto.

38 Glede značaja njegovih vladarjev je zapisano v jasnih, odločnih besedah: »*Jaz bom prodal deželo v roke hudobnih ljudi*« ([Ezekiel 30,12](#)). Ker Bog ni trgovec, prodaja hudobnim ljudem pomeni, brezuporno predajo dežele v roke sovražnika. Novejši opisovalci Egipta ga imenujejo deželo suženjstva in tiranije ter govorijo o samovoljni vladavini brutalnih vladarjev Egipta. O [Aliju Beju](#) (64*) je bilo rečeno: »Tako kot njegovi predniki je tudi on, Egipt obravnaval kot svojo zasebno lastnino, domačine pa kot živino, s katero je lahko razpolagal po svoji volji.«

39 Zgodovina Egipta je torej sramota človeštva med vladarji kot zlobnimi ljudmi in

njihovimi podaniki, ki se z njimi ravna kot s sužnji.

40 Nadalje piše pri Ezekielu, poglavje 30, verz 12: »*Jaz bom z roko tujcev opustošil deželo in vse, kar je v njej*«. In glejte, od vdora [Perzijcev](#) leta 525 pred Kristusom do danes so bili različni tujci tisti, ki so deželo opustošili in kruto ravnale z njo ter jo pripeljali v današnjo globoko opustošenost. Vse to je delo tujih zlobnih ljudi, o katerih so napovedali preroki.

41 Danes, v dobi razumnega bogokletstva, se Božje kazni ne prepozna več, ampak so to le zgodovinski, politični, naravni in elementarni dogodki; le Sveto pismo, ta tolikokrat zaničevana Biblija, govori skozi neizpodbitne dokaze: Samo Bog je resnica, Njegove Besede so svete in zanesljive; ljudje pa so lažnivci, kot to pričajo [Daniel](#), [David](#) in drugi preroki.

42 Egipčani so v prazgodovini imeli isto vero kot [Adamiti](#) ali kasneje prvotni kristjani, saj so bili priseljeni Adamiti, le blaginja, razkošje, moč in veličina so jih spremenili v brutalne barbarske nasilneže do revnih poganskih, ujetih tujcev, ki so morali kot sužnji graditi in postavljati njihove osupljive umetnine in zgradbe. In tako kot so nekoč ravnali s svojimi sužnji, je enaka usoda doletela tudi njihovo sedanjo generacijo. Bog ne pusti, da bi grozodejstva, ki jih povzročajo svojim otrokom, imenovanim »ljudje«, ostala nekažnovana, ampak kazen pride prej ali slej. Sveto pismo stoji tam kot živa priča, da si ljudje z izpolnjevanjem ali neizpolnjevanjem Božjih zapovedi pritegnejo bodisi Božjo zaščito, milost in naklonjenost bodisi strašne dogodke, ki se kot rdeča nit vlečejo skozi dolgo egipčansko in judovsko zgodovino ter pričajo o resnici.

43 Toda bliža se čas, ko se bo Bog usmili svojega revnega, zatiranega ljudstva. Kot poroča Izaija v [19. poglavju](#), verzi 20–25, jim bo poslal Odrešenika in Gospodarja, ki jih bo rešil. Kajti Gospod se bo razodel Egipčanom in Egipčani bodo spoznali Gospoda v istem času. Takrat bo Izrael kot tretji se povezoval z Egiptom in [Asirijo](#), in blagoslov bo v notranjosti dežele, ki jo bo blagoslovil Jahve, kot vladar sveta, ko bo rekel: »*Blagoslovljeno bodi Moje ljudstvo v Egiptu in delo Mojih rok, Asirija in dediščina Mojega ljudstva Izrael! In kdo je ta dediščina Izrael? Vsak človek, ki izpolnjuje Božje zapovedi in Jezusova učenja, je del tega ljudstva*«.

27/4 Ozemeljski in zgodovinski dokazi o Babiloniji

44 Iz Egipta se odpravimo na babilonsko ravnino v [Kaldeji](#). Prerokbe o Kaldeji, da bodo njena mesta postala puščava, suha, pusta dežela, so se izpolnile. Lepa, rodovitna in bogata dežela, v kateri je žito prineslo dvesto do tristo-kratni pridelek, je zdaj pusta puščava. Vse nosi pečat dobresedno izpolnjenih prerokb.

I) »*Babilon, najlepše mesto v omenjenih kraljestvih, veličastna slava Kaldejcev, Bog obljublja, da ga bo spremenil tako, kot je spremenil Sodomo in Gomoro*« ([Izaija 13,19](#)).

II) »*Tam se bodo naselile puščavske živali in njihove hiše bodo polne sov; tam bodo živeli noji, v njihovih palačah bodo tulili divji psi in v razkošnih gradovih šakali*« ([Izaija 13,21-22](#)).

III) »*Babel bo postal kup kamenja*« ([Jeremija 51,37](#)).

IV) »*V skrivališčih Nimrodovega stolpa bodo prebivali levi. Itd.*«.

45 Izaija in Jeremija prerokujeta o njegovem puščavskem, pustem in suhem kraju. In prav tako, kot je bilo napovedano, se je to zgodilo, počasi, a zanesljivo, kajti dejansko so bili v njem najdeni levi, ki so tam počivali, kot poroča [Urquhart](#).

27/5 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v Idumeji, deželi Filistejcev in Krečanov

46 Iz Babilonije se odpravimo v Palestino, kjer obstaja veliko dokazov o izpolnjenih prerokih besedah. Da, lahko rečemo, da sta se po naključju izpolnili ena ali dve prerokbi in da zato v tem ni nič izjemnega, toda če natančno preučimo številne in obsežne prerokbe, ter njihovo izpolnitev preverimo z neizpodbitno ter dokazano zgodovino, in če na kraju samem opazujemo nešteto dokazov ogromnega obsega, potem trditev o naključju in pametnem izračunu preneha veljati, kajti če se danes razglasha za visoko izobražene, narode iz prazgodovine pa za neumne in barbarske, kako lahko potem ne izkazujemo največjega spoštovanja knjigi, ki je že pred sto in tisoč leti napovedala dejstva, ki jih nihče ni mogel vedeti in so se izpolnile beseda za besedo, medtem ko sami kljub visoki izobraženosti od danes do jutri ne moremo reči, da se bo zgodilo prav tako in ne drugače? Kako bi lahko govorili o zdravem razumu, če se ob dokazanih in vidnih dejstvih zanika resnica in se ta izkrivlja v laž!?

47 Več prerokov je prerokovalo o prihodnosti [Idumeje](#) ali [Edoma](#) s skalnim mestom »Petra«, ki se je po starodavnem sanskrtškem jeziku imenovalo »[Sela](#)« (čalia, tj. »skala«) ([2. Kralji 14,7](#)), pri čemer število uničenih mest kaže, da je bila dežela gosto naseljena.

48 [Filisteja](#) je bila iztrebljena in opustošena skupaj s Filistejci in Krečani ter njihovimi velikimi mesti: [Ekron](#), [Ašdod](#), [Askalon](#), [Gat](#) in [Gaza](#) ter številnimi gosto naseljenimi naselji; kajti Filisteja je bila dežela z velikimi mesti, znana po svojem bogastvu in veličastvu, svoji modrosti in vojni hrabrosti svoje vojske in flote, svojih plemičev in bojevnikov, svojih trgovcev in mojstrov.

27/6 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v izraelski deželi, kaj se je nato zgodilo

49 Zdaj zapustimo palestinsko obalo in se odpravimo v deželo [Izrael](#). Prerok Mojzes je že pred več kot 1500 leti napovedal kaznovanje Izraela ([3Mz 26,27-34](#)), če mu ne bo poslušno, in ker mu ni bilo poslušno, se mu je to nekajkrat zgodilo, nazadnje pa, ko nič ne bo pomagalo, bodo Izraelci izgnani iz svoje dežele in razpršeni med pogane, kar se je delno zgodilo v letu 70 po Kristusu, v letu 135 pa v celoti.

50 Njihova mesta naj bi bila spremenjena v puščavo – in dejansko je po letu 135 po Kristusu celotna Judeja postala puščava, kjer so volkovi in hijene tulili po ulicah opustošenih mest.

51 Starejši opisi najbolj rodovitnih in najgostejše naseljenih delov dežele navajajo naslednje: „Ruševine ležijo tako na gosto po hribih in dolinah, da so v nekaterih delih na dveh kvadratnih miljah ležala tri stara mesta in da je ta dežela pred vsemi drugimi deželami sveta dežela ruševin“. „Skoraj ni nobenega od številnih vrhov hribov, ki so vidni na obzorju, ki ne bi bil prekrit z ostanki stare trdnjave ali mesta.“

52 Na mnogih delih dežele ni videti nič drugega kot gole skale, gole hribe, gole prepade in kraška polja. Kajti obljubljena dežela, dežela blaginje, kjer je teklo mleko in med, se je zaradi neposlušnosti Bogu spremenila v surovo, kamnito deželo. Danes na mnogih mestih nosi podobo kamnite dežele »krasa« med Kranjsko in Trstom.

(**Franz Schumi:** Ime Ka-nan je v izvorni govorici pomenilo, kot je Oče Jezus pojasnil piscu (Šumiju), »deželo blaginje«. Če si zdaj ogledamo deželo panoramo dežele [Kanan](#), izgleda kamnita in žalostna v primerjavi z nekoč, ko je v njenih okrajih ob Jordanu ležal rajski vrt.

Kajti nedaleč od tam, kjer reka Jabok (65*) teče v Jordan, je velika nesreča doletela Adama in njegove potomce. Tako se glasi razodetje Očeta Jezusa Schumiju. Da, celo krščanska romanja k grobu Odrešenika so bila omenjena že v 5. Mojzesovi knjigi ([29, 22](#)). »Prišli bodo tujci iz daljnih dežel, ki bodo opozorili na vidne sodbe Boga«. Prerokba je bila odvisna od zmage krščanstva, ki je po 1800 letih pod Konstantinom Velikim Judovsko deželo spremenilo v sveto deželo krščanske vere.)

Jezus nadaljuje:

53 Usodo [Betela](#), enega najstarejših svetišč v Judovski deželi, je prerokoval Amos ([3,14](#) / [5,5](#)).

54 O strahotni sodbi nad Samarijo lahko beremo pri preroku Miheju ([1,5-6](#)).

55 O [Kafarnaumu](#) je Bog v Jezusu ([Mt 11,23](#)) osebno izrekel sodbo: »*In ti, Kafarnaum, ali boš povzdignjen do nebes? Ti boš padel v pekel!*« In tako je popolnoma izginil s prizorišča, da danes niti ne vemo, kje je nekoč stal.

56 O [Jeruzalemu](#) je prerok Mihej ([3,9-12](#)) 789 let vnaprej izrekel strašno sodbo o njegovem uničenju in izginotju z naslednjimi besedami: »*Poslušajte, voditelji Jakobovega rodu in knezi Izraelovega rodu, ki gradite Sion s krvjo in Jeruzalem z nepravichnostjo. Zato bo zaradi vas Sion preoran kot njiva, Jeruzalem pa bo postal kup kamenja, gora templja pa zaraščena višina*«. Tempelj je bil čudež sveta, toda Jezus je njegovo usodo napovedal skoraj 40 let prej, da od njega ne bo ostal kamen na kamnu ([Mt 24,1](#); [Lk 19,41](#); [Mr 13,1-2](#)).

57 Današnje saracensko mesto Jeruzalem pokriva le majhen, bolj zunanji del nekdanjega kraljevskega mesta tega imena, ki je nekoč štelo milijon prebivalcev.

58 Kar se je pod Titom leta 70 po Kristusu zgodilo z Jeruzalemom, je splošno znano, tisto, kar je takrat ostalo od mesta, pa je bilo v judovski revoluciji leta 135 izbrisano z obličja zemlje in uničeno.

DRUGI DEL:

Elohim Jahve je Jezus Kristus

28. POGLAVJE

Šumijev komentar k predstavitvi drugega dela

(**Franz Schumi:** Pod vladavino vzhodnorimskega cesarja [Julijana, odpadnika](#), je Bog leta 363 z vulkanskimi izbruhi potrdil, da se je njegovo preroštvo izpolnilo, in ni več dopustil, da bi Jeruzalem zgradili na njegovem prvotnem mestu. Vendar bo Jeruzalem po več preroštvih ([Iz 2,3-4](#); [Zah 2,16](#)) v prihodnosti ponovno vstal in, kot je to razodel Oče piscu tega besedila in kot je mogoče razbrati tudi iz preroštva Jeremija ([3,17](#)), postal duhovno središče prave Kristusovega vere.

Sveto spoštovanje prevzame človeka, ko prebere številne prerokbe, ki so postale strašna resnica, saj so se postopoma dobesedno izpolnile.

Zato spoštujte Sveto pismo; razen človeške politične zgodovine, ki razkriva človeške

slabosti, nekaterih napak v prevodih, lastnih pogledov piscev in izkrivljanj tistih, ki iz tega izkoriščajo koristi, je, kolikor vsebuje preroštva in božanska učenja o ljubezni, sveta knjiga, saj poveljuje Tistega, ki jo je dal napisati - in zgodovinska pojasnila o izpolnjenih preroštvih [Johna Urquharta](#) so dejansko Božji pečat, da je ta knjiga, tista knjiga božanske resnice in da poleg novih krščansko-teozofskih knjig, ki so narekovana osebna Beseda Boga Jezusa Kristusa, nobene druge knjige nimajo več enake vrednosti.

Te prerokbe, ki so se dobesedno izpolnile, so nam neizpodbitni dokazi, da je Biblija sveta knjiga Božjih prerokb; da je bil Mojzes največji Božji prerok (65.1*) , saj je, kot dokazuje Biblija, izvršil največja čudežna dela Božje volje in zapisal Božja razodetja iz preteklosti, stare več kot 2600 let pred njim, v hieroglifskih simbolih, ki jih do danes, 1904, še vedno niso razumljivi, in zapisal prerokbe, ki segajo več kot 1500 in 1800 let v daljno prihodnost in so se uresničile šele po Jezusovi smrti v krščanski dobi.

Vprašanje o Kristusu, ali je bil Bog ali človek, se neizpodbitno reši prav z uresničeni prerokbami.

Jahve je prek svojih prerokov podal prerokbe. Kot smo videli, so se vse dobesedno izpolnile, s čimer so bili podani dokazi, da je pod imenom Jahve prerokoval Bog in Oče angelov, duhov in ljudi ter Stvarnik sveta, ker njegovih izpolnjenih prerokb ni mogoče ovreči zgolj z zanikanjem. Ker pa smo v Jahveju spoznali Boga prerokov v polni resnici, dobijo tudi vsa ostala njegova preroštva pečat resnice in polno zaupanje, saj njihovo izpolnitev najdemo zapisano v evangelijih ter pri judovskih in poganskih piscih.

Ker je vsaka preroška beseda v Svetem pismu nedotakljiva božanska resnica, pa vendarle nihče, ki zna logično razmišljati in sliši resnico izpolnjenih preroštev, ne bo hotel trditi: da, je vse zgodovinsko dokazano kot resnica, toda zgodba o Jezusu Kristusu pa vendarle ni resnična! Bil je človek, kot smo mi. - O brezmejna tema modrosti razuma! Če je vse ostalo res in tvori neizpodbitno resnico, kakšni razlogi bi lahko obstajali, ki dokazujejo nasprotno? Zakaj naj ravno največja preroštva Svetega pisma, ki so se od Adamovih dni nadaljevala skozi vse velike preroke Stare zaveze, ne bi bila resnica? Zakaj naj bi ravno zaradi največjih preroštev Svetega pisma Bog in Njegovi preroki nenadoma postali lažnivci, ne da bi bilo mogoče predložiti dokaze za to zanikanje resnice? Vprašam: »Ali se niso izpolnile vse prerokbe o Kristusu, ki so bile zapisane tisoče in stoletja vnaprej? Ali grška [Septuaginta](#), ko so 280 let pred Kristusom vse prerokbe prevedli iz hebrejščine v grščino, ne dokazuje, da ne smemo govoriti o nobeni prevari ali kakršnem koli zgodovinskem goljufanju?«

Iz nadaljnjih dokazov je sončno jasno dokazano, da je bil Kristus sam Bog v človeški podobi, vendar je lahko prišel na svet le tako, da ljudje niso imeli strahu pred Njim in da je bilo Njegovo učenje, ki ga je pridigal, sprejeto le na podlagi lastnega spoznanja, da je božansko in zato v sebi vsebuje večno življenje, za kar govori tudi Njegova ljubezen do bližnjega skozi čudežna ozdravljenja bolnikov, ki so ga prikazovala kot nenavadno človeško bitje, torej da bi vendarle lahko bil Mesija. Če bi Judje namreč zagotovo vedeli, da njihov vsemogočni Bog Jahve živi v osebi Kristusa, bi bili v strahu in spoštovanju omejeni v svoji osebni svobodi in bi storili vse, kar bi Kristus rekel. Ker pa ljudje izhajajo iz Boga in v njih živi Božji duh, se na njihovo svobodno voljo pri izpovedi vere ne sme izvajati nobenega prisiljevanja. Bog ima rastline in živali pod svojo zapovedjo, svojim otrokom pa dopušča

svobodno odločanje. Ti lahko zaradi slabih lastnosti in značajev postanejo hudiči, zaradi dobrih lastnosti, življenja po Božjih zapovedih in naukah pa Božji otroci in neskončno srečni nebeški duhovi.

Ker je pod imenom Kristus dejansko v meso stopil starozavezni Bog Jahve Sabaot, je zato edino in izključno to učenje, ki ga je Jahve podal v Stari zavezi in izvira od Jahveja v osebi Jezusa Kristusa, o čemer pričajo spodaj navedene preroške besede, pravo Božje učenje, ki je bilo dano ljudem, da po njem živijo in ravnajo; vse druge religije pa so prepletene s človeškimi predpisi filozofsko-verske narave, ki prav zaradi človeških predpisov, ki so v njih vpleteni in ki zamegljujejo in izkrivljajo resnico, nikoli in nikdar ne vodijo neposredno k Bogu; kajti resnica ne more biti več kot ena in ta izhaja od Boga, v skladu z izpolnjenimi preroštvami Svetega pisma. Zato je Kristus rekel: Jaz sem pot, skozi Moje učenje ljubezni in modrosti, ki jo Jaz za vas živim kot zgled. Jaz sem resnica, ker sem Jaz večni in v izpolnitvi svojih Besed zvesti Bog, in Jaz sem življenje, ker je v njem duh vseobsegajočega zraka, brez katerega nihče ne more živeti, saj je v njem ljubezen življenja, modrost izobraževanja in moč dovrčitve, ali sveta Trojica Boga: Oče, Sin in Sveti Duh, živahno in v polni moči vsebovana.

Kristus je rekel: »*Nihče ne pride do spoznanja Boga, če ne pride skozi Mene*«, to pomeni le takrat, če Me prizna kot osebnega Boga, kajti Oče, kot ljubezen v Bogu, prebiva v Meni, in Jaz, Njegova modrost, sem skozi Svojo ljubezen v Njem. Jaz in Oče sva zato Eno, kajti kdor vidi Mene, vidi Očeta, saj sem Jaz osebni nosilec božanske ljubezni, ki se duhovno imenuje Bog Oče.

Po teh obširnih pojasnilih in predhodnih utemeljitvah božanske resnice dejstev preidemo k preučitvi preroško-zgodovinskih virov, na podlagi katerih prepoznavamo Kristusa kot Boga Očeta v Njegovi sveti Trojici v obljubljenem Mesiju.)

29. POGLAVJE

Dokazi, da je bil Jezus obljubljeni Mesija oziroma Kristus, prva obluba Odrešenika v Mesiji

Govori Jezus:

1 Po Adamovem grehu je Jahve obljubil rešitelja, Odrešenika ali Odkupitelja, ki se je po kasnejših preroštvih izkazal kot Božje utelešenje v Mesiju ali Kristusu. Osnovni pomen te obljube je naslednji:

I) [1Mojzes 3,15](#): »*Jaz bom postavil sovraštvo med teboj (kača ali »sebičnost«) in ženo (imenovano »ljubezen do bližnjega«) ter med tvojim potomstvom in njenim potomstvom. In potomec (ljubezen do bližnjega) ti bo (tvoji sebičnosti) zdrobil glavo, ti (sebičnost) pa ga boš (potomca ljubezni do bližnjega kot Odrešenika v Kristusu) v (brez-ljubezni, ki so) peto (človeštvo) ugriznila*«.

II) Že leta 919 po stvaritvi Adama sem Jaz, Jezus kot Jahve, ker sem takrat 1½ meseca bival pri Adamitih pod goro Libanon v Feniciji, napovedal poznejši materi Noeta, da bom Jaz Sam kot Odrešenik v Mesiji stopil v meso skozi potomko iz njenega rodu. Takrat je na svetu prvič živela tudi Marija pod imenom »Pura« (66*), in tej sem Jaz neposredno povedal, da bo prav ona tista, ki bo nekoč pod svojim srcem nosila Mene Samega, temelj vsega življenja (ChtS 1, poglavji 185 in 477> 65.2*).

III) Leta 1657 je Noe, leta 2055 po Adamu pa Abraham ([1Mz 1,18](#)), nato pa njegova potomca Izak ([1Mz 26,4](#)) in Jakob ([1Mz 28,1-14](#)) prejeli obljubo, da bo iz njihovega semena, iz izraelskega ljudstva, prišel Mesija.

IV) Leta 1866 pred Kristusom je praoče Jakob v Egiptu prerokoval, da bo Mesija iz plemena Juda ([1Mz 49,10](#)), in nazadnje leta 1028 pred Kristusom sem Jaz, Jahve, skozi preroka Natana ([2Sam 7,12-16](#)) napovedal, da bom prišel iz hiše in potomstva kralja Davida.

V) O Mojem mesenem rodu v Jezusu sem Jaz napovedal skozi preroka Izaija [11,1-2](#): »*Iz rodu Izaija (ali Davida) bo zrasel poganjek in iz njegovega korena bo pognla veja. Na njej bo počival Duh Jahvejev, duh modrosti in razuma, duh sveta in moči, duh spoznanja in ploda Gospodovega*«. In ko je minilo 4120 let od prve obljube (67*), ki je bila nekoč dana Adamu, sem Jaz, Jezus, veliki Knez miru nebes in zemlje ([Iz 9,5](#)), prišel na svet prek 15-letne čiste device po imenu Marija v gorski jami blizu Davidovega rodnega mesta Betlehema.

VI) 4. Mojzesova knjiga [24,17](#) prinaša prerokovo Bileamovo preroštvo o zvezdi modrecev ob Mojem rojstvu: »*Jaz ga vidim (Mesija), a ne zdaj, gledam ga, a ne od blizu. Iz Jakoba bo vzšla zvezda in iz Izraela bo vzšlo (duhovno) žezlo, ki bo uničilo Moabce (tj. tiste, ki uničujejo resnico) in iztrebilo sinove nemira (tj. posvetnosti)*«. Na podlagi te prerokbe so trije modreci iz Vzhoda prišli v Jeruzalem in vprašali: »*Kje je novorojeni kralj Judov? Saj smo videli njegovo zvezdo na Vzhodu in smo prišli, da bi ga častili*« ([Mt 2,2](#)).

29/1 Jakobove in Danielove prerokbe o Mesiju

2 Leta 1866 pred Kristusom je praoče Jakob v Egiptu prerokoval, da bo Mesija prišel takrat, ko Judje ne bodo več imeli svojih kraljev ([1Mz 49,10](#) / 68*). 543 let pred Kristusom je prerok Daniel napovedal, da bo Mesija po 490 letih, štetih od leta 458 pred Kristusom na veliko noč, kar ustreza letu 33 po Kristusu na veliko noč, maziljen ([Psalm 2,6](#)) ali začel svojo vladavino nove zaveze ([Heb 9,15](#)) in da bodo s tem, z daritvijo najvišje žrtve za izvirni greh sveta, odpravljene materialne žrtve in daritve hrane Judov ([Dan 9,24-27](#)).

29/2 Prerokbe o prihodu predhodnika

3 Leta 724 pred Kristusom je Izaija prerokoval o »...*glasu pridigarja v puščavi*«, ki naj bi pripravil pot Jaheju ([Iz 40,3](#)). In 440 let Kristusom je v Malahiji [3,1-23](#) prerokoval, da bo angel Elija nastopil kot predhodnik in pripravil pot za Mesija. Ta pridigar v puščavi kot predhodnik Jehovov je bil Janez Krstnik v puščavi Betabara ob reki Jordan.

29/3 Prerokbe o okoliščinah rojstva Mesije

4 Leta 726 pred Kristusom Izaija v [7,14](#) prerokuje, da se bo Mesija rodil iz device.

5 Leta 719 pred Kristusom prerok Mihej v [5,1](#) imenuje Betlehem kot rojstni kraj Mesija.

6 In 602 let pred Kristusom prerok Jeremija v [31,15](#) poroča o Herodovem pokolu otrok v Betlehemu zaradi rojstva Mesija.

29/4 Prerokbe o Mesiju, ki bo velik prerok

7 1458 let pred Kristusom. Jaz, Jahve, sem prek Mojzesa prerokoval, da bom Jaz vzbudil velikega preroka, in ta veliki prerok sem bil sam Jaz, Jahve, v Jezusu ([5. Mojzesova knjiga 18,15-18](#)).

29/5 Prerokbe Jezusa

8 Samaritanki:

I) sem prerokoval preteklost njenega življenja ([Jn 4,18-19](#)).

II) Natanaelu sem prerokoval o njegovem značaju ([Jn 1,47-49](#))

III) Petru o grošu ([Mt 17,27](#)) v ustih ribe;

IV) o prihodnji usodi Korazina ([Mt 11,21-24](#)), Betsaide in Kafarnauma;

V) Nadalje sem prerokoval, da bo Božje kraljestvo odvzeto Judom in izročeno poganom ([Mt 21,42-44](#));

VI) o prihodnjem uničenju Jeruzalema ([Lk 21,5](#)), o preganjanju kristjanov, usodi Judov, Kristusovem ponovnem prihodu in da judovsko pleme ne bo izginilo, dokler se ne bo izpolnilo vse, kar je bilo napovedano;

VII) o Mojem prihajajočem trpljenju in vstajenju ([Lk 18,32](#)) od mrtvih.

VIII) o oslici in njenem žrebetu ([Mt 21,2](#))

IX) o Mojih učencih ([Mt 26,34](#)) in o Jeruzalemu itd.

29/6 Jezusova potrditev, da je bil veliki prerok, ki ga je napovedal Mojzes

9 Da sem Jaz, Jezus, sam sebe razglasil za velikega preroka, ki ga je napovedal Mojzes, o tem govorijo naslednji odlomki v Novi zavezi:

I) Jaz sem v sinagogi v Nazaretu rekel: »*Nikjer ni prerok manj cenjen kot v svoji domovini in v svojem domu*«.

II) Drugič sem Jaz rekel farizejem: »*Ni prav, da bi prerok umrl zunaj Jeruzalema*« ([Lk 13,33](#)).

III) Ob vstopu v Jeruzalem je navdušeno ljudstvo reklo: »*To je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji*« ([Mt 21,11](#)).

IV) Po gorski pridigi sem odšel v Kafarnaum, nato pa sem prišel v Jeruzalem, poučeval ljudstvo in govoril o svojem poslanstvu od Očeta, na kar so nekateri rekli: »*To je resnično prerok* ([Jn 7,40](#)), *o katerem je govoril Mojzes*« ([5Mz 18,15-19](#)).

V) Ko sem v Nainu obudil mladeniča iz mrtvih, so vsi bili prevzeti od strahu; slavili so Boga in rekli, da je med njimi vstal velik prerok ([Lk 7,16](#)).

VI) Po Mojzesu bom Jaz, Jezus, Odrešenik sveta od izvirnega greha;

VII) Po Davidu bom Jaz govorec v prilikah ([Psalm 78,1-2](#));

VIII) Po Izaiju bom Jaz prišel k tistim v Sionu in sklenil novo zavezo z izraelskim ljudstvom ([Iz 59,20-21](#));

IX) Jeremija poroča, da bom Jaz ustanovitelj nove zaveze ([Jr 31,31-33](#));

X) Izaija poroča, da bom Jaz učitelj božanskega evangelija ([Iz 61,1](#)) in da bodo Moji otroci poučeni o Meni, kakor je to dejansko v krščanski teozofiji. Jaz sem bil čudežni zdravnik, o čemer poročajo vsi štirje evangelisti.

XI) Izaija [52,6](#): Jaz, Jahve, sem prerokoval: »*V tistem času bo Moje ljudstvo spoznalo Moje ime, kajti Jaz (Jahve) sem tisti, ki govori* (v Jezusu): *Jaz sem tukaj* (kot vnaprej napovedani Mesija)«.

XII) Izaija [25,9](#): »Takrat bodo rekli: Glejte! To je naš Bog, na katerega smo čakali, in On nam pomaga; to je Jehova, na katerega smo čakali, veselimo se in radujmo se v Njegovi odrešitvi«.

29/7 Spremenjenje na gori Tabor

10 Prek Izaija [42,1](#) sem Jaz, Jahve, napovedal naslednje: »*Glejte! To je Moj služabnik, ki sem ga Jaz poslal; to je Moj ljubljeni Sin, v katerem Jaz imam svoje zadovoljstvo. Jaz sem mu dal svojega Duha; on bo med narode prinesel pravičnost. Poslušajte ga!*« Izaija ni dobro razumel Mojih besed, zato ta verz ni dobro zapisal. Resnica izhaja iz naslednjih dejstev: [Mt 12,18](#); / [17,5](#); / [2Pt 1,17](#); / [Mr 9,6](#); / [Lk 9,35](#).

11 [1Tim 3,16](#): »*Velika je skrivnost pobožnosti, razodeta v mesu, opravičena v Duhu, videna od angelov, oznanjena poganom, verovana od sveta, sprejeta v slavo*«.

30 POGLAVJE

Dokazi, da je bil Jezus Kristus Božji sin

1 Prek kralja Davida sem Jaz leta 1043 pred Kristusom v drugem psalmu, [verz 7](#), rekel: »*Ti si Moj sin, Jaz sem te danes spočel*«. Ker je kralj David že od leta 1055 pred Kristusom sedel na prestolu in ni bil spočet šele 24. januarja leta 1043, niti nisem bil Jaz, Jahve, njegov zemeljski oče, zato ta izjava ni mogla pomeniti Davida, ampak Mene, Jahveja samega, po Moji modrosti kot Božjega Sina Jezusa.

2 O istem Sinu sem Jaz, Jahve, leta 1028 pred Kristusom prek preroka Natana govoril Davidu: »*Ko se bo tvoje življenje izteklo in boš ležal pri svojih očetih* (tj. mrtev, razpadel in zgnil v mesenem telesu), *bom Jaz tvojega potomca po tebi* (tj. tisoč let kasneje) *obudil, in temu potomcu iz tvojega telesa bom Jaz potrdil Njegovo* (duhovno) *kraljestvo na veke. Jaz bom Njegov Oče, on pa bo Moj sin* ([2Sam 7,12-14](#)), *ki ga bodo častili vsi bogovi* (ali angeli), *duhovi in ljudje*« ([Psalm 97,7](#)).

3 Novico o vrnitvi tega istega Sina (Jezusa iz Ostracine v Egiptu [JM 41>](#)) je prinesel prerok Hozeja 763 let pred Kristusom z naslednjimi besedami: »*Iz Egipta sem Jaz poklical svojega Sina*« ([Ho 11,1](#)). Ob oznanjenju Mariji se je pojavil angel Gabriel in ji rekel: »*Sveti Duh bo prišel nad tebe in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato bo Sveto, ki se bo rodilo iz tebe, imenovano Božji Sin*« ([Lk 1,35](#)).

4 Ko so farizeji iz templja izgnali ozdravljenega, ki je bil od rojstva slep, sem se mu Jaz približal in ga vprašal: »*Veruješ v Božjega Sina?*« Tedaj Me je ozdravljeni vprašal: »*Gospod, kdo je to, da bi vanj veroval?*«. In Jaz sem mu odgovoril: »*Videl si ga, tisti, ki zdaj govori s teboj, je ta*« ([Jn 9,35-37](#)).

5 Po zapisih pri Janezu sem Judom javno priznal: »*Da Jaz sem Božji Sin!*« ([Jn 10,36](#)).

6 Ob spremeniitvi na gori Tabor je učence obdal svetleč oblak, iz katerega je glas rekel: »*To je Moj ljubljeni Sin, v katerem imam zadovoljstvo, Njega poslušajte*« ([Mr 9,7](#)).

7 Navedba pri Mateju, Marku in Luku, da se je ta glas slišal tudi ob krstu v Jordanu, temelji na zgodovinski napaki, in sicer: Najprej je bil to Luka, ki je to slišal med ljudstvom in zapisal, nato je prišel psevdo-Matej iz Sidona, Rabbas, ki mu je bilo isto povedano, v Marku pa je to iz ljudskega pripovedovanja samovoljno vnesel prepisovalec, saj Marko te novice ni prinesel in rimska cerkev ni nikoli imela v rokah izvirnega evangelija *Marci evangelista* (65.3*). Pravilno, je opisan krst v reki Jordan pri Janezu ([Jn 1,32](#)).

8 V [Psalmu 89,27-28](#) sem Jaz kot Jahve prerokoval o svoji modrosti v Kristusu: »*On me bo imenoval: ,Ti si Moj Oče, Moj Bog in trdnjava, ki mi pomaga. In Jaz ga bom naredil za*

prvorojenca, najvišjega med kralji na zemlji».

9 Pri zadnji večerji sem Jaz rekel: »Karkoli boste prosili Očeta v Mojem imenu, to vam bom Jaz (sam) dal, da bo Oče poveličan skozi Sina« ([Jn14,13](#)).

10 Po Kajfovem zasliševanju, ali sem Jaz res »Božji Sin«, sem Jaz potrdil, da Jaz dejansko sem.

11 In zato so se mi farizeji na križu posmehovali in rekli: »Sestopi dol, Ti Božji Sin« ([Lk 23,37](#)), saj sem Jaz tudi sicer ob mnogih priložnostih odkrito priznal, da sem Božji Sin.

30/1 Dokazi, da izraz »Božji sin« pomeni isto kot Božja modrost ali Božja Besed

12. Dokazi za to so naslednji:

I) Apostol Peter je bil leta 48 pri Jožefu iz Arimateje, kjer je napisal Pismo Hebrejcem, v katerem že na začetku pravi: da je Bog skozi svojega Sina Jezusa ustvaril svetove, kar je v nasprotju z Mojzesom, če Mojzesovo zgodbo o stvarjenju razumemo materialno. A poimenovanje Božji sin je le duhovni ustreznik za materialno besedo »Božja modrost«. Če to zdaj vemo in razumemo, potem nihče ne bo imel nič proti, če je Bog svet ustvaril skozi modrost svoje ljubezni. Dokaz, da je ta razlaga besede pravilna, vam daje apostol Pavel ([Gal 1,11-12](#)) v prvem pismu Korinčanom [1,24](#), ko v njem Kristusa imenuje Božja modrost in moč. Torej je bila modrost tista, ki je zasnovala oblike, barve, podobnosti, vrste in rodove, moč pa, kot Božja vsemogočnost, ki se sicer imenuje Sveti Duh, je te stvaritve postavila v vidno bivanje.

II) Tudi Pavel v pismu [Kološanom 1,16-17](#) pravi, da je bilo vse ustvarjeno skozi Kristusa. Tako mora biti v Kristusovi osebi vsebinsko prav tisto, kar je od večnosti obstajalo, skozi kar je Bog Oče, kot ustvarjalna ljubezen v Bogu, ustvaril svet, torej božanska modrost in vsemogočnost. Če veste, da sem Jaz, Jezus, božanska modrost, potem razumete tudi Moje Besede, ki sem jih izrekel pri zadnji večerji:

III) »Oče Me bo poveličal; kajti On bo vzel iz Mojega in vam to oznanil (kar se je zgodilo na binkošti): Kajti vse, kar ima Oče, je Moje, zato sem Jaz rekel: On bo vzel iz Mojega in vam to oznanil (in sicer iz Očetove modrosti ali teozofije)«. ([Jn 16,14-15](#))

IV) Pavel je pisal [Rimljanom 1,19-20](#): »Kar se ve o Bogu, je ljudem očitno (ali vidno), ker jim je Bog to položil pred čute (in oči), jim je to razodel; kajti nevidno (ker je duhovno), namreč Njegova večna moč in božanstvo, je od stvarjenja (materialnega) sveta skozi opazovanje Njegovih del (ki jih je božanska ljubezen ustvarila s svojo modrostjo in jih s svojo vsemogočnostjo uresničila), tako (vidno in) prepoznavno, da ljudje nimajo opravičila (če tega ne želijo priznati)«.

V) Tudi [Izaija 9,5](#) pravi: da je novorojen otrok Jezus svetovalec večnega Očeta in s tem Božja modrost, saj je morala biti v stvarstvu, v Pratemelju- temelja, ko razen Boga še ni bilo ničesar, le Božja modrost kot svetovalec večnega Očeta.

VI) Evangelist Janez imenuje Božjega Sina »Beseda«, saj pravi: »V Pratemelju-temelja je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bil Beseda, in Beseda je postala meso Jezus in prebivala med nami, in videli smo na gori Tabor Njegovo božansko slavo« ([Jn 1,1-3 / 1,14](#)). Božja Beseda pa je isto kot Božje učenje ali božanska modrost, v grščini imenovana [teozofija](#), zato duhovna Beseda »Božji Sin« pomeni isto kot »božanska modrost« ali »Božja Beseda«.

VII) Nadalje Janez v prvem pismu pravi: »*Trije so priče v nebesih: »Oče, Beseda in Sveti Duh* (1Jn 5,7-8). »*In Jaz, Jezus, sem rekel apostolom: Krščujte jih v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha!*« (Mt 28,19). Tako »Božja Beseda« pomeni isto kot »Božja modrost«, ki se duhovno imenuje Božji Sin.

VIII) Samo to besedo je večina Judov zavrnila, prav tako, kot je Bog skozi preroka Izaija (5,24) leta 743 vnaprej napovedal: »*Ker prezirajo zakon Jahveja Sabaota in psujejo besedo* (ali govor) *Svetega Izraela*«.

13 O svetosti modrosti govorijo naslednji biblijski verzi:

I) »*Božja modrost je dih božanske moči in čisti žarek veličastva Vsemogočnega, zato se ji ne more približati nič nečistega* (grešnega). *Kajti ona je sijaj večne luči in neomadeževano ogledalo božanske moči ter podoba Njegove dobrote. Sije sijajneje od sonca in vseh zvezd*«. (Mdr 7,25-29)

II) [Izaija 9,7](#) napoveduje naslednje: »*Gospod je poslal* (obljubljeno) *Besedo* (v skladu z napovedjo iz 1. Mojzesove knjige [49,10](#)) *v Jakobu, in ta je* (ljudstvu) *Izraelu* (ta) *padla* (tj. bila oznanjena)«.

II) [Izaija 10,17](#): »*In luč Izraela* ([Jn 8,12](#)) (tj. Božja modrost Jezus - [1 Kor 1,27](#)) *bo ogenj* (tj. Božja ljubezen) *in njegov Sveti* (tj. Bog - [Raz 15,4](#)) *bo plamen* (tj. Božja modrost) *in ona bo njegove trnje* (tj. verske zlorabe) *in grmovje* (tj. duhovništvo, iz katerega rastejo trnje) *vžgala* (tj. javno razkrila) *in požrla* (tj. razkrila njene verske zlorabe svetu) *v enem dnevu* (tj. ob primernem času)«.

14 O Božji Besedi (ali Logosu), ki se je utelesila, Jezusu Kristusu, da je On Božja modrost, vam [osmo poglavje](#) Salomonovih pregovorov pripoveduje naslednje:

I) 7 »*Moj jezik* (ali usta) *govori resnico in Moje ustnice sovražijo brezbožno krivico*«.

II) 12 »*Jaz, Modrost* (Božja) *imam razum in znam dati dober nasvet*«.

III) 14 »*Moje sta tako nasvet kot dejanje; Jaz imam razum in moč*«.

IV) 22-25 »*Jehova* (ali Bog Oče) *Me je imel na začetku svojih poti in del, preden je kaj ustvaril, sem Jaz bil tam. Jaz sem bil postavljen od večnosti, od začetka, pred nastankom zemlje. Še ni bilo globin niti vodnatih virov, ko Jaz sem že* (v Božji ljubezni) *bil rojen* (tj. vsebinsko). *Preden so bile ustanovljene gore in griči, sem Jaz* (iz Božje ljubezni) *rojen* (saj v njej vsebinsko od večnosti).

V) 27-36 »*Ko je pripravil nebo in z Svojim namenom zajel globine, sem Jaz že bil tam. Ko je napol oblačno nebo zgoraj in pustil, da so izvirali izviri globin. Ko je morju določil obale, da valovi ne bi preplavili njegovih ustij; in ko je položil temelj zemlje; Takrat sem bil Jaz pri Njem najbolj zaupanja vreden, mojster dela, imel sem svojo radost dan za dnem in se igral*, (tj. ustvarjal oblike, vrste, podobnosti in barve) *pred Njim ves čas; In se igral* (z bliski globine Moje modrosti) *na Njegovi zemlji; in Moja radost je pri človeških otrocih. Zato me zdaj poslušajte, Moji otroci. Blagor tistim, ki hodijo po Mojih poteh! Poslušajte pouk, postanite modri in ga ne izpuscite. Blagor človeku, ki Me posluša in* (tj. zapovedi ljubezni) *vsak dan bdi pri Mojih vratih in varuje stebre Mojih vrat* (tj. bdi nad svojimi krepostnimi močmi v Božjih zapovedih ljubezni). *Kajti kdor najde Mene, najde* (večno) *življenje in doseže Jehovovo zadovoljstvo. Kdor pa greši proti Meni, pade v smrt duhovnega življenja. Vsi pa, ki Me sovražijo, ljubijo smrt* (svoje duše)«.

30/2 Dokazi, da je bil Jezus Kristus po svoji duši Božja modrost

15 Ti dokazi temeljijo na naslednjem nauku, ki sem vam ga Jaz Jezus, sam razodel: V Meni, Jezusu, se kot Božja modrost razume duša, ki v vsakem človeku predstavlja modrost; kajti prav skozi njo duh vašega nebeškega Očeta govori »božansko«, zato je bila Jezusova duša poosebljena Božja modrost, ki se je razodela skozi učenje ljubezni, ki sem jo Jaz, Jezus, tri leta poučeval. Zato Me je prav Janez, Mene Jezusa, imenoval Božja Beseda, ker sem Jaz, Jezus, skozi svojo dušo in svoje učenje predstavljal modrost iz Boga.

16 Ker sem Jaz, Jezus, že kot novorojen otrok imenovan »Svetovalec večnega Očeta« ([Iz 9,5](#)), Božji Svetovalec pa ne more biti nihče drug kot božanska Modrost, saj Bog nikoli ni potreboval nasveta ([Rim 11,33-36](#)), bo verjetno Moja duša od večnosti Svetovalec ali Modrost Božjega Očeta, ker je bilo Moje meseno telo le oživiljena snov skozi Mojo dušo Jezusa.

17 Jaz sem govoril o svoji duhovno-božanski naravi in se razodel na naslednji način: »*Oče je v Meni in Jaz, Njegov Sin, sem v Njem*«. Ker Oče pomeni »Duh ljubezni v Bogu« ([Jn 4,8-16](#)), Jezusovo telo pa je predstavljalo »Božji tempelj« ([Jn 2,19-22](#)), je vsekakor Moja duša pomenila »Božjo modrost«.

18 Ker je Bog Oče skozi Sina ustvaril svet in se Sin imenuje »Božja modrost« ([1Kor 1,24](#)), bo duša Sina zagotovo Božja modrost. Kajti Božja modrost je Božja Beseda in po njej je bilo ustvarjeno nebo in vse ([Ps 33,6](#)). Kar Jaz, Jezus, imenujem »Božja Beseda«, Božja Beseda pa predstavlja božansko modrost, je bila torej duša v Meni, Jezusu, zagotovo Božja modrost, saj ni bila niti Bog Oče niti Moje materialno vidno telo.

19 Ker je bilo torej Moje učenje božanska modrost (ki se v grščini imenuje teozofija), ta pa je bila predstavljena skozi Mojo duhovno osebo v materialnem telesu, torej je bila zagotovo Moja duša Božja modrost, ne pa Bog Oče, ki je ljubezen v Bogu, in tudi ne Moje telo, ki sem ga Jaz imenoval le Božji tempelj ([Jn 2,19-22](#)), ker Jaz, Jezus, pomenim Boga Očeta in Božjega Sina, ker Jaz, Božja ljubezen in modrost, prebivam v Njem ([Jn 14,10-11](#)). Saj Jaz, modrost in moč ali vsemogočnost Boga ([1Kor 1,24](#)), sem vendar odkrito rekel, da Oče prebiva v Meni in ne zunaj Mene ([Jn 14,10-11](#)).

20 Pri zadnji večerji sem Jaz rekel: »*Oče, vse, kar je Moje, je Tvoje, in kar je Tvoje, je Moje*« ([1Jn 17,10](#)). Da bi razumeli ta verz, moramo vedeti, da je v Meni poimenovanje »Bog Oče« predstavljalo ljubezen v Mojem srcu, »Sin ljubezni«, ki je modrost v Bogu, pa je obstajal v glavi Moje duše; – le Moja duša, kot Božja modrost, je bila pri zadnji večerji že popolnoma prešla v ljubezen do Mojih otrok, ki sem jih Jaz hotel odrešiti, zato je Očetova ljubezen postala eno z Modrostjo Sina in predstavljala božansko resnico in svetost. Toda Modrost je vendarle predstavljala Jezusovo dušo, ker je Modrost razuma vladarica vseh čutov in inteligenc v telesu duše, medtem ko ljubezen, ki se v duhovnem smislu imenuje Oče, predstavlja duha Božje ljubezni v srcu Moje duše.

21 Da sem Jaz, Jezus, osebna modrost Boga, ki se sicer imenuje »Beseda« ali »Božje učenje«, vidite iz Mojih lastnih Besed, ki sem jih Jaz govoril Judom, in sicer: Po [šestem poglavju](#) evangelista Janeza, od 32. verza naprej, sem Jaz rekel Judom:

I) 32 »*Ni vam Mojzes ob izhodu iz Egipta v Kanaan dal(pravi) kruh iz nebes, ampak Moj Oče* (tj. Moja ljubezen do vas) *vam daje pravi* (tj. duhovni) *kruh iz nebes*«.

II) 33 »*Ker to je Božji kruh, ki prihaja iz nebes in svetu daje* (duhovno) *življenje*«.

III) 35 »Jaz (Jezus), *sem* (namreč) *tisti* (duhovni) *kruh življenja* (ki vam daje čisto učenje o Meni); *kdor pride k Meni* (kot k svojemu Bogu), *ta ne bo* (duhovno in ne materialno) *lačen*; *in kdor veruje v Mene* (Jezusa kot Boga), *ta nikoli* (duhovno) *ne bo žejen*«.

IV) 47 »Resnično, resnično, Jaz vam pravim: *Kdor veruje Vame* (da sem Božji Sin, tj. Božja modrost, ki vam jo prinašam in učim), *ta ima večno življenje*«.

V) 48 »Jaz (kot Božji Sin ali Božja modrost) *sem kruh* (duhovnega) *življenja*«.

VI) 49 »*Vaši očetje so jedli mano v puščavi*, (vendar) *so umrli* (telesno)«.

VII) 50 »*Samo to je kruh*, ki (kot duhovno Božje učenje) *prihaja z nebes*, *da nihče* (duhovno, tj. v grehah) *ne umre*, *ki ga je* (tj. ki sledi Jezusovemu učenju, ki so ga prenesli apostoli)«.

VIII) 61 »Jaz (kot posebljena Božja Beseda) *sem živi kruh*, *ki prihaja z nebes*; *kdor je ta kruh*, (tj. kdor sledi tem naukom in živi v skladu z njimi), *bo* (duhovno) *večno živ*. *In to je* (duhovni) *kruh*, *ki ga bom Jaz dal*, (ali izraženo z drugimi duhovno ustreznimi besedami) *Moje meso za* (duhovno življenje, ki ga je treba nahraniti) *svet*«.

IX) 53 »Resnično, resnično Jaz vam pravim: *Če ne jeste* (duhovnega) *mesa* (ali Božjega nauka) *Človekovega Sina* (tj. Božanstva, ki je postalo meso) *in ne pijete* Njegove (duhovne) *krvi* (kar v duhovnem jeziku pomeni:

- 1) Božjo ljubezen do vsega;
- 2) ljubezen človeka do Boga in do vseh ljudi brez izjeme kot do bratov in sester;
- 3) ljubezen do celotnega stvarstva), *tako nimate* (duhovno-večnega) *življenja v sebi*«.

X) 54 »*Kdor je Moje meso* (tj. sprejme Moje učenje iz nebes in ravna v skladu z njim) *in pije Mojo kri* (tj. v sebi prebudi in oživi Mojo duhovno ljubezen), *ta ima večno življenje in Jaz ga bom na zadnji dan* (njegovega zemeljskega življenja v nebeško, večno duhovno življenje) *prebudil*«.

XI) 55 »*Ker Moje meso* (ali duhovno učenje) *je prava* (božanska) *hrana* (ali duhovna ambrozija) *in Moja kri* (ali Moja ljubezen) *je pravi* (božanski) *napitek* (ali duhovni nektar)«.

XII) 56 »*Kdor* (to) *Moje meso je*, (to) *Mojo kri pije*, *ostane v Meni in Jaz v njem*«.

XII) 57 »*Kakor Me je živ Oče* (tj. Moja živa ljubezen) *poslal in Jaz skozi Očeta* (ali skozi to ljubezen) *živim*, *tako bo tudi tisti, ki Me jé* (tj. Me sprejme s polno vero in polno ljubeznijo) *skozi Mene* (Svojega Boga in večnega Očeta) *živel*«.

XIV) 58 »(Glejte) *to je kruh*, *ki je prišel z nebes*; *ne* (je to tak kruh) *kot so* (ga) *vaši očetje jedli* (kot) *mano in so* (kljub temu) *umrli*. *Kdor je ta kruh*, (tj. kdor Me sprejme skozi Moj nauk, ki sem vam ga razodel, in se v najpolnejši ljubezni združi z Menoj,) *ta bo večno živ*«.

22 Ti odlomki iz Janezovega evangelija vam v duhovni luči kažejo, da je bilo učenje, ki sem ga Jaz, Jezus, pridikal, mišljeno kot Moje duhovno meso, ki ga je treba jesti. To meso pa ni nič drugega kot Božja Beseda, o kateri Janez v prvem poglavju svojega evangelija pravi, da je postala meso v osebi Kristusa. Iz tega je jasno, da Jaz pod »Mojim mesom« nisem mislil svojega materialnega telesnega mesa, ampak učenje iz luči božanske modrosti, ki je prav tisti kruh iz nebes, ki sem ga Jaz prinesel kot duhovno hrano za svoje otroke, ker je Moja duša oblikovana iz luči božanske ljubezni, kar izražajo tudi Moje Besede: »Jaz sem *luč sveta*« ([Jn 8,12](#)). »Luč sveta« v Kristusu torej nikoli ne more biti nič drugega kot nauk o Božji ljubezni, ki se je rodila skozi Božjo modrost kot vodnico k Očetu.

30/3 Dokazi, da je bil Jezus Kristus božji Sveti Du

23 Zdaj se vprašamo: »Kaj je Sveti Duh v Bogu?« Odgovor se glasi: »Sveti Duh je notranja moč v Bogu. Je Božja volja, da uresniči vse, kar sta zasnovali ljubezen in modrost.«

24 Božja volja pa leži v [magnetizmu](#) in (v) [električnosti](#), ki sta z etrskim zrakom tako eno, kot je oranžno obarvana voda prežeta z rumeno in rdečo barvo ter z njima eno. Ljubezen je magnetizem, električnost pa modrost. Če zdaj pomislimo, da se skozi ti dve sili celoten svet spravlja v gibanje in ohranjanje, potem izhaja, da je Sveti Duh predstavnik samega Božanstva; kajti kaj bi koristilo ljubezni in modrosti v Bogu, če se njune misli in sklepi ne bi mogli uresničiti v delo in kreativno moč! Bile bi enake željam neozdravljivo bolnega, da bi ozdravel.

25 Sveti Duh, kot vidni izvrševalec Božjih sklepov, je zato najvišja sila v Bogu, in ni ničesar, kar bi si ljubezen in modrost v Bogu želeli zamisliti, kar ne bi bilo mogoče uresničiti prek Svetega Duha; kajti v Njem je, kot je razvidno iz celotnega konteksta, vključeno celotno Božanstvo. Sveti Duh je torej po imenu sam Bog, in to sem Jaz, Kristus, kot poroča Pavel v prvem pismu Korinčanom, poglavje [1, verz 24](#).

26 Sveti Duh izhaja iz Očeta in Sina, torej iz ljubezni in modrosti v Bogu.

27 Jaz, Jezus, sem Tolažnika ali Pomočnika, ki sem ga Jaz obljubil svojim učencem za binkošti, imenoval Sveti Duh resnice. Ker sem Jaz, Kristus, sam božanska resnica, kot sem se imenoval pri zadnji večerji; zato sem Jaz, Jezus, sam Sveti Duh resnice.

28 Na dan Vnebovzetja, to je 7. maja, sem Jaz tega Svetega Duha imenoval »moč z višave«. Tako tudi Luka imenuje Svetega Duha moč Najvišjega. Po razlagah, objavljenih v knjigi [Sveta Trojica](#) in podprtih z novicami iz Novega testamenta, se milosti in darovi Svetega Duha, ki so jih apostoli prejeli na binkošti, to je 17. maja, kažejo kot darovi Duha, ljubezni, modrosti in Božje moči.

29 Da sem Jaz, Jezus, (po svoji duši) bil božanska moč ali Sveti Duh, posebej razjasni dejstvo, da ko sem se Jaz po svojem vstajenju zvečer pojavil pri apostolih, sem jih Jaz sam iz lastne moči in popolnosti obdihnili in rekel: »Prejmite Svetega Duha.« To obdihovanje je bilo namenjeno okrepitvi učencev, ki so se pred farizeji prestrašili, in da bi znali pravilno razlagati Sveto pismo (Razodetje Jezusa).

30 Da Sveti Duh ni samostojno bitje, ampak, kot je bilo rečeno, le učinek ljubezni in modrosti v Bogu, dokazuje tudi odlomek pri Janezu, kjer piše, da Duh resnice ne bo govoril iz sebe, ampak da bo govoril tisto, kar je slišal. Tudi ime »Duh resnice« dokazuje isto, ker je resnica v Bogu, združeno mišljenje ljubezni in modrosti v Bogu, ki nato s svojo voljo, ki je prav Svet Duh, uresničuje svoje misli v obstoj.

31 Pomembne so Moje Besede obljube apostolom, ki se glasijo: »Jaz bom (Sam) poslal Svetega Duha, kajti Jaz vas ne bom prepustil usodi kot sirote, ampak Jaz pridem (Sam) k vam« ([Jn 14,18](#)). To pojasnilo vam daje dokaz, da sem Jaz v Kristusu Sam bil Bog veselja. Zato sem Jaz pri zadnji večerji rekel: »Samo tisti vidi in spozna Boga Očeta, ki vidi Mene, Jezusa, in Me spozna kot Očeta« ([Jn 14,7](#)).

31. POGLAVJE

Melkizedek, kralj Salema

1 V zgodbi o [Abrahamu](#) boste opazili, da je v [Salemu](#) prebival duhovni kralj po imenu [Melkizedek](#), ki je bil Božji veliki duhovnik. Ime Melk-i-zedek pa pomeni »kralj pravičnosti«. To ime se nanaša na Mene, Jezusa Kristusa, ker je Bog v Stari zavezi vladal svetu s pravičnostjo, ki je Božja modrost, v duhovnem jeziku imenovana Božji Sin; in prav ta Božji Sin, Jezus Kristus, je v Svetem pismu označen kot knez in kralj miru od večnosti

2 Peter imenuje Mene Jezusa Kristusa, Božjega Sina, velikega duhovnika pred Bogom, ki je prešel skozi nebesa ([Heb 4,14](#)), - in nadaljuje: »*A Kristus si ni sam prisvojil dostojanstva, da bi postal velik duhovnik, ampak (ga je za velikega duhovnika postavil) Tisti, ki mu je rekel: »Ti si Moj sin, Jaz sem te danes«* (tj. od večnosti spočel - [Psalm 2,7](#))«.

3 Sedaj Peter navaja naslednji odlomek iz [Psalma 110](#): Ko je Bog napovedoval Jezusovo veliko žrtvovanje na križu na Golgoti, je rekel skozi kralja Davida: »*Jehova je prisegel* (tj. trdno obljubil), *in ne bo obžaloval: »Ti (Jezus Kristus) si duhovnik na veke, po vzoru Melkizedeka«*.

4 Ta Melkizedek pa je brez očeta, brez matere, brez rodovnika in nima niti začetka dni niti konca življenja, ampak je podoben (tj. identičen) Božjemu Sinu in ostaja (zato) duhovnik na veke ([Heb 7,1-3](#)). Da je Peter vedel, da sta Kristus in Melkizedek ista oseba, vam dokazuje naslednje sporočilo: Po poročilu iz izvirnega evangelija (ChtS 12, poglavje 66 - izgubljeno) sem Jaz, Jezus, svojim poslušalcem povedal, da so prvi ljudje imeli stalni stik z Menoj in da ni bil nihče drug kot Jaz Sam Melkizedek, Božji veliki duhovnik in da je kot pravi kralj kraljev prebival v Salemu, kjer sem Jaz prebival od Noeta (po koncu potopa leta 1657 po Adamu) do smrti Mojzesa, to je 1043 let (Mojzes je umrl 2700 let po Adamu ali 1451 pred Kr.). Po tem pojasnilu o osebi Melkizedeka, kralja Salema, preidemo k Mojzesovemu poročilu o Abrahamovi zmagi.

5 Leta 2053 po Adamu, v mesecu oktobru, je Abraham premagal kralja [Elama](#), Kedona Laomorja, ki je s svojimi zavezniškimi kralji vdrl v deželo Kanaan, in osvobodil Lota, sina svojega brata, skupaj z vsemi ujetniki iz mest [Sodoma in Gomora](#). Ko se je Abraham kot zmagovalec vrnil v Kraljevo dolino, je prišel Melkizedek, kralj Salema, in prinesel kruh in vino za okrepitev vojske.

6 Nato je Melkizedek kot duhovnik Najvišjega Boga blagoslovil Abrama in rekel: »*Blagoslovljen bodi Abram od Najvišjega Boga, Gospoda nebes in zemlje. In hvaljen bodi Najvišji Bog, ki je tvoje sovražnike izročil v tvoje roke (1Mz 14).*« Abraham je vedel, da sem bil Melkizedek, kralj Salema, Jaz, Jezus, sam Jahve, vendar razen Abrahama tega nihče ni smel slutiti. Zato se je Abraham, slavní zmagovalec nad zavezniškimi kralji Sinearja, Elasarja, Elama in pogani, pred Menoj, Melkizedekom, poklonil do tal in Mi prostovoljno dal desetino vsega. Jaz, Jezus, sem prav ta Melkizedek, o katerem Janez v [Razodetju 1,18](#) pravi, da mu je rekel: »*Jaz sem Prvi in Zadnji in Živi. Jaz sem bil mrtev* (vendar sem po treh dneh vstal); *in glej, Jaz sem živ od večnosti do večnosti in imam ključne smrti in pekla«*.

7 Salem, sedež Melkizedeka, je bilo mesto, ki so ga kasneje imenovali Jeruzalem. O tem vam poroča naslednja prerokba: Otročiček Jezus prerokuje rimskemu guvernerju Sirije, Quiriniusu (69*), o uničenju Jeruzalema pod Titom leta 70, ko je rekel: »*16 Figovec* (tj. rod) *med otroki (Izraela), ki sem ga Jaz že v Abrahamovih časih zasadil v Salemu, mestu, ki sem ga Jaz kot Melkizedek z lastno močjo zgradil, bom uničil, ker ne rodi nič drugega*

kot liste. 17 Resnično, vedno sem bil lačen; Jaz sem drevo v Salemu večkrat dal pognojiti dobrim vrtnarjem, pa mi vendarle ni rodilo sadja.18 Zato pa bo, še preden mine eno stoletje, mesto, ki ga je Moja moč zgradila za Moje otroke, zaradi vas tujcev, padlo. Sin enega od naslednikov Avgusta v cesarstvu bo potegnil meč proti Salemu». ([Jezusova mladost](#))

8 Iz te prerokbe otroka Jezusa nedvoumno izhaja, da je Salem postal poznejši Jeruzalem. To izhaja tudi iz [Psalma 76,3](#). Vendar je sodobna znanost začela dvomiti, da je Jeruzalem starejši od časa Davida (David je vladal 1055-1015 pred Kr.). Ta dvom je bil odpravljen z najdbami v Asiriji, kot dokazuje naslednja novica: »Izvor imena Jeruzalem,« pravi [prof. Sayce](#), »je zdaj pojasnjen. Ni izum iz Davidovega časa, kot se je menilo, ampak sega nasprotno v obdobje babilonskih stikov s Kanaanom. V klinopisnih dokumentih je namreč zapisano Ur-Salim, to pomeni »mesto Salema«, Boga miru. Iz ene od leksikalnih tabel v knjižnici v [Ninivah](#) smo že dolgo vedeli, da v kanaanskem jeziku **uru** pomeni »mesto« (Urquhart »Novejša odkritja in Biblija« 1,328), ki se je leta 1451 pred Kristusom v stari hebrejščini **ieru** imenovalo (po Božjem razodetju), zato Jeru-Salem, mesto Salema ali »miru«.

9 Urquhart, »Novejša odkritja in Biblija« 1, 327 pravi: „Odkritje izmenjave pisem egipčanskih kraljev [Amenofisa III.](#) (1492-1476 pred Kristusom po navedbi očeta Jezusa) in [Amenofisa IV.](#) (1476–1452 pred Kristusom) je Abrahamovo Palestino privedlo nazaj iz groba. Med pismi, ki jih je napisal egipčanski kralj Amenofis IV. - (v letih 1476–1463) in ki se zdaj nahajajo v muzejih v Berlinu in drugod, je več pisem, naslovljenih na takratnega kralja v Jeruzalemu. Tako kot Melkizedek (ker je bil On sam Melkizedek) je tudi On duhovniški kralj; in Njegova sporočila mečejo nepričakovano luč na to, kar je o Njegovem predhodniku (kot domneva Urquhart) napisano v [Pismu Hebrejcem](#). Tam piše, da je »brez očeta, brez matere, brez rodu«. Enaki izrazi se pojavljajo v pismih njegovega naslednika. Ebed-Tob, kar pomeni »služabnik Dobrega«, kakor se bere Njegovo ime, pravi: »Glej, niti moj oče niti moja mati Me nista povzdignila na to mesto; Beseda (tj. Božja modrost) mogočnega Kralja Me je vpeljala v hišo Mojega Očeta«. In spet: »Glej, Jaz (nisem) noben namestnik, noben nosilec moči Kralja, Mojega Gospoda. Glejte, Jaz sem zaveznik (ker sta modrost in ljubezen v Bogu zaveznic) kralja, in Jaz sem daroval davek (spoštovanje) Kralju. Niti Moj oče niti Moja mati, (temveč) Beseda mogočnega kralja (Božja modrost) Me je postavila v hišo Mojega Očeta« (spet se imenuje Božji Sin).

10 Tako Hommel kot Sayce se zavedata, da mogočni kralj, o katerem govori Ebed-Tob, ni zemeljski vladar, temveč Božanstvo, kateremu dolguje svoj (božanski) položaj in kateremu služi (tako menijo učenjaki). Jeruzalem je bil v tistem času močna trdnjava. Vladavina tega posestva se je raztezala čez široko območje (predstavlja celoten naseljen svet). Ebed-Tob (biti »služabnik dobrega«) pravi o sebi, da je popravil ceste prav na »ravnini«, kjer sta stala Sodoma in Gomora.

11 Jaz, Jezus kot Melkizedek ali Ebed-Tob, nisem bil kanaanski vladar, kot domneva Urquhart, ampak Bog sam: Oče kot Ljubezen, Beseda kot Modrost, Kralj kot Sveti Duh.

12 Kako naj torej razumemo, da sem Jaz, Jezus, ki sem bil Sam Bog Oče, hkrati pa tudi Božji veliki duhovnik?

13 Razlago o tem najdete v [1. Petrovem pismu, 2,5](#), kjer je razvidno, da mora biti duša

vsakega človeka večni veliki duhovnik Božjega Duha, ki prebiva v njenem srcu, če hočete postati Božje kraljevsko duhovništvo, kar pomeni: Duša, kot modrost v človeku, mora vse, četudi je to še tako majhno, žrtvovati v čast Bogu ([1Kor 10,31](#)), in Melkizedek, Jezusova duša, je bila Božja modrost, zato sem bil in sem Jaz po duši večni veliki duhovnik Svoje ljubezni v srcu, ki jo Jaz imenujem »Jahve« ali »Oče«.

32 POGLAVJE

Emanuel v Mesiju in trpljenje na križu. Dokazi o Božjem utelešenju v osebi Jezusa Kristusa in da so zato Oče, Sin in Sveti Duh ena in ista oseba

1 Prerok Izaija je 14. oktobra, 726 let pred Kristusom, zapisal: *»Bog vam bo sam dal znamenje: Glejte, devica je noseča in bo rodila sina, ki ga bo imenovala Emanuel.«* ([Iz 7,14](#))

2 Izaija je eden od velikih Božjih prerokov in zastavlja se vprašanje: *»Bi lahko ta pameten mož napisal nekaj tako nesmiselnega, če bi pisal iz sebe?, saj je po človeških merilih nemogoče, da bi bil nekdo noseč, rodil sina in se kljub temu imenoval devica; drugače pa je pri Bogu, kajti isti Bog, ki je ustvaril Adama in Evo brez staršev, je lahko prek Jezusove duše, ki je bila iz Božje modrosti oblikovana v podobi človeškega telesa, po svoji podobi iz Marijine krvi oblikoval človeško telo Mesija.*

3 Kar zadeva ime Emanuel, je iz zgodbe o Moji mladosti znano, da niti Marija niti Jožef niti kdo drug ni imenoval otroka Jezusa Emanuel, ampak Mesija; pod tem imenom pa so Judje na podlagi preroštev pri Davidu, Izaiju, Miheju in Malahiju razumeli, da bo njihov Jahve Sam postal meso. Ko sta torej Marija in Jožef ljudem govorila, da je mali čudodelec Jezus Mesija, sta s tem rekla toliko kot: *»Immanuel«* ali *»Bog je z nami«* oziroma: *»Jehova je v Jezusu z nami.«*

4 Prerokba kralja Davida, ki kaže na Božjega Sina, ga označuje kot Boga in ga imenuje Maziljenec ali Mesija: *»Tvoj prestol, o Bog, stoji na veke vekov; žezlo Tvojega kraljestva je pravično žezlo. Ljubiš pravičnost in sovražiš brezbožnost, zato Te je Bog, Tvoj Bog, mazilil z oljem veselja bolj kakor Tvoje tovariše (sodobnike).«* ([Psalm 45,7-8](#))

5 V [Psalmu 24,7-10](#) sem Jaz, Jehova, 1043 let pred svojim utelešenjem v Kristusu napovedal: *»Odprite vrata (to so dovzetna srca) široko in vrata sveta (to so plemenite človeške vrline) visoko, da kralj časti, Jahve Sabaot, mogočni in močni (namreč Sveti Duh Božje ljubezni), vstopi s častjo (v svet svojih otrok)«.*

6 Leta 725 pred Kristusom sem Jaz, Jahve, prek preroka [Izaija 9,5](#) podal naslednjo preroško Besedo, ki se nanaša na rojstvo Božjega utelešenja v Jezusu: *»Otrok nam je rojen, Sin nam je dan, na čigar ramenih počiva vladarsko dostojanstvo, in katerega (z polnim imenom) imenujemo: Čudoviti, Svetovalec, Moč, Junak, Večni Oče, Knez miru«.* Ta imena so poimenovanja Boga v njihovi polni moči, in sicer:

I) Ime novorojenega dečka Jezusa je: »Oče od večnosti«, s čimer je dokazano, da bo v Mesiju sam Bog Oče postal meso.

II) S tem pa je poimenovano tudi drugo ime »Čudoviti«, jasno, saj je Bog čudovit kot Stvarnik sveta, saj je to Njegova posebna lastnost, ki je nihče ne more samostojno posnemati niti nikoli ne bo mogel, ker nihče ni Božji duh kot eterični duh veselja, ki je po vsem svetu prisoten pod preprostim imenom eterični zrak in kot tak deluje v svoji božanski

vsemogočnosti prek magnetizma in elektrike, saj se v teh dveh nahajata božanska ljubezen in modrost, zakrita pred vašimi očmi.

7 Da sem bil čudoviti Stvarnik sveta dejansko Jaz, Jezus Kristus Sam, vam pravi Peter v »Pismu Hebrejcem« [1,2](#) in Pavel v Pismu Kološanom [1,13-17](#).

8 Stvarjenje sveta je nastalo po vsemogočnosti Boga, ki je Sveti Duh in v katerem sta vključena Oče in Sin oziroma ljubezen in modrost v Bogu; to vas uči ta Moja dokazna razlaga, ki obravnava in pojasnjuje božanstvo v Kristusu.

9 Ne smete pa misliti, da sta me Peter in Pavel v svoji veliki predanosti Kristusu zato postavila za Stvarnika sveta. Ne! Ni bila pristranskost, ampak navdih Svetega Duha, ki je tema dvema glavnima apostoloma (70*) naročil, naj napišeta tisto, kar sta napisala, kajti dejansko najdete v 1.Mojzesovi knjigi ime „[Elohim](#)“ (71*), ki je Sveti Duh v Bogu in ki sem prav Jaz Kristus, ki ga Mojzes imenuje Stvarnik sveta.

III) Tretje ime dečka je »Svetovalec« večnega Očeta, torej nihče drug kot božanska modrost, ki je v veliki stvaritvi zasnovala barve, asimilacije (72*), oblike in vrste.

IV) Četrto ime dečka je »Božja moč«, enako pravi tudi Pavel v 1. pismu Korinčanom [1,24](#), Božja moč pa je Sveti Duh ali Elohim po Janezu [14,26](#), ki piše: »*Tolažnik* (grško: Paraklet), *Sveti Duh, ki ga bo poslal Moj Oče, to je Moja Ljubezen, v Mojem, to je v imenu Božje Modrosti, vas bo naučil vsega in vas spomnil na vse, kar sem vam povedal*«. Na dan [Vnebovzetja](#) sem Jaz, Jezus, rekel: »*Jaz vam bom poslal obljubo Mojega Očeta, to je Moje ljubezni. Vi pa ostanite v mestu Jeruzalem, dokler ne boste odeti z močjo iz višave*« ([Lk 24,49](#)), kar je bil krst Svetega Duha z ognjem na Binkošti. S tem je zdaj jasno izraženo, da je Sveti Duh, prek katerega so apostoli prejeli božanske darove in milosti, prav vsa moč ali vsa oblast Boga, ki izhaja iz Očeta in Sina, tako kot toplota izhaja iz ognjenega plamena in njegove svetlobe.

V) Peto ime se glasi, da je Jezus »božanski Junak«. Pod tem imenom je treba razumeti Mojo junaško naravo kot velikega v bolečinah trpečega človeka in mučenika Golgote. Tu si ne smete predstavljati Človekovega Sina Jezusa, ampak vsemogočnega Boga, pred čigar najmanjšo kretnjo se treso temelji Zemlje, in glejte, ta vsemogočni Bog, ta visoka svetost, pred katero se pred utelešenjem niti najvišji nadangeli modrosti in ljubezni, imenovani kerubini in serafini, smejo samo v najgloblji ponižnosti približevali in niso smeli gledati in opazovati božanske visoke svetosti, se je v vrtu Getsemani dal od tempeljskih slug zvezati roke, obravnavati kot hudodelca in voditi v sodno dvorano pred Kajfa.

32/1 Jezusovo trpljenje

10 Spremljate Mene, Jezusa, po prizoru sojenja na dvorišču Kajfe. Tu so mi zavezali oči in sluge so Me začele pljuvati, močno udrihati po obrazu in Mi dajati zaušnice, medtem ko so Me posmehljivo izpraševale kot čarovnika, naj jim Jaz povem, kdo Mi je storil to in ono. Toda Jaz sem kot jagnje molčal in vse to dopustil.

11 Tretja velika scena se je odvijala na Pilatovem dvorišču. Gol sem bil privezan na steber, barbari pa so Me neusmiljeno pretepali. Vsak udarec se Mi je globoko vtisnil v občutke duše! Telo se je začelo opotekati, rdeča kri se je spreminjala v črno, koža je tu in tam počila in kri je v potokih tekla po Meni, tako da sem bil Jaz popolnoma poškodovan, otekel in prekrit s krvjo. Kot da hudičeva brezčutnost še ni bila dovolj, ker so rimski vojaki slišali, da sem Jaz imenovan za kralja Judov, jih je njihovo sovraštvo do Judov pripeljalo do

grozljive ideje, ki jo je peklenski duhovni svet, ki se je pri tem zabaval in s svojimi zlobnimi šepetanji še okrepil, da Me okronajo s trnovo krono v posmeh judovskemu ljudstvu. Zato so spletli trnovo krono iz akacijevih vej in Mi jo položili na glavo, od dvainsedemdesetih trnov pa so Mi jih trideset zabodli v glavo, z trstiko, katero so Mi nato dali v roko kot žezlo. 12 Zaradi tridesetih ostrih trnov sem Jaz trpel neizrekljive bolečine, od katerih so Mi trije veliki trni prodrli v ušesa in so bili zato smrtni. Toda sam sem preprečil, da bi Jaz zaradi tega umrl, ker sem moral kelih trpljenja, kakor so ga vnaprej napovedali preroki David, Izaija in Daniel, izpiti do dna. Ta strašna trnova krona pa je bila namenjena bolj peklu kot ljudem, saj so bili prav peklenski duhovi tisti, ki so barbarske vojake navdihnili k temu grozljivemu zločinu, in zato so bili v največji zmedi, ko so videli, da sem Jaz, Jezus, to sprejel, da bi s tem izbojeval zmago nad Satanom in njegovimi privrženci ter slavno izšel kot zmagovalec, ker so jim nebeški duhovi pojasnili, da se s tem slovesno začne ali vzpostavi konec zemeljskega in duhovnega pekla.

13 Jaz, Jezus, bi se pri tem strašnem trnovem kronanju zgrudil od bolečin, če Me ne bi ohranjala pokonci Moja božanska narava! Kri Mi je zdaj tekla z glave iz vseh strani, in Jaz sem jo, kolikor Mi je prišla v usta, hlastno srkal, da bi pomiril strašno vročino ran in bolečin, ki je hotela Moje telo požreti kot ogenj.

14 Ko so Mi barbari s trstiko vbili trnovo krono na glavo in Mi jo dali v roko kot kraljevsko žezlo, so Me prisilili, da sem s trnovo krono in sramotnim žezlom stal tam kot kralj, nato so Mi ob noge položili oblačila, pokleknili nanje in Me pozdravili s peklenskim posmehljivim smehom: »Pozdravljen, judovski kralj! Zdaj ti ne bo več po volji igrati vloge kralja; kajti to ti bo, upajmo, zadostna lekcija, kako mi Rimljani opravimo s takim potepuhom, kakršen si Ti!«

15 Glejte, to je bilo za Mene, vseмогоčnega Boga in Gospoda ter Kralja sveta, najgloblje ponižanje in prezir, toda božanski Junak je v svoji neskončni ljubezni do odrešitve otrok, ostal miren in molčal; saj je bila veličina burne bitke s Satanom v človeku, proti kateremu sem se moral z ljubeznijo, ponižnostjo in potrpežljivostjo ter nadčloveškim naporom boriti in iz nje zmagovito iziti, velika nagrada božanskega Junaka. Sedaj se vzpenjamo na hrib Golgota, kjer sem moral Jaz, božanski Junak, umreti za izvirni greh celotnega človeštva. Nenadoma slišite, kako z mogočnimi udarci kladiva zabijajo velike, a tope žeblje v roke in skozi prekrizane noge. V neizrekljivih bolečinah slišite stok in [besede usmiljenja](#) za mučitelje in križarje Moje osebe, ki jih v srcu izgovarjam v ljubezni do Mojih otrok: »*Oče! Odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo!*« To dejanje je bilo najplemenitejše v Jezusovem življenju, kajti tako strašno trpeti in še za krvoločne pse in hijene v človeški podobi prositi za odpuščanje njihovih grehov in zločinov, to je nadčloveško, to je dejanje Boga, to je bil največji junaški podvig božanskega Trpina.

16 A bila je že skoraj 3.ura popoldne in takrat se je Božanstvo umaknilo iz smrtne lupine Mojega telesa in prepustilo telo materialni smrti, zato sem z glasnim glasom zaklical: »*Moj Bog! Moj Bog! Zakaj si Me zapustil?*« Modreci se spotikajo ob teh Besedah in pravijo: »Da, če je bil Kristus Bog, zakaj je potem klical: 'Moj Bog, Moj Bog, zakaj si Me zapustil?' h kateremu Bogu je torej klical?« Na to vam Jaz, Jezus, sam odgovarjam: »Ni bilo drugega Boga razen Mene (73*), h kateremu sem klical, ampak božanstvo v Meni, Božji Duh in Pramoč v svoji polnosti, le telesna lupina je bila iz zemeljske snovi, tako kot pri človeških

otročih, in tudi ta je morala biti v Meni pokorna.« Zato je materija v svoji zapuščenosti, ko se je bližala ura smrti in je moral duh zapustiti telo, da bi lahko umrl, iskala pomoč, kot zgled, da naj vsak zemeljski človek pomoč išče le pri Bogu.

17 Jaz sem na križu v svojem srcu prosil za odpuščanje grehov Mojih krvoločnih sovražnikov, in kaj so ti storili v odgovor na to? Ko sem bil Jaz zdaj napol mrtev dvignjen v višave, se je kot odgovor na Mojo ljubezen in usmiljenje ponovno začel pekleni spektakel farizejev in njihovega tempeljskega ljudstva: »Spusti se dol, ti Božji Sin! Spusti se dol, če si judovski kralj! Takrat bomo verjeli Vate.« „Drugim je pomagal; sebi ne more pomagati. Naj mu zdaj pomaga Jahve, če ima v njem zadovoljstvo!“. Glejte, to so bile odločilne besede najgloblje posmehljivosti, ki so Moje srce najbolj razburile. Jaz sem moral uporabiti Svojo zadnjo moč ponižnosti, ljubezni in usmiljenja, da sem prenesel to posmehovanje, kajti če ga Jaz ne bi prenesel, bi sestopil s križa, kot da se Mi ne bi nič zgodilo, in kot mogočni Bog in sodnik bi Jaz prijel svet v njegovih temeljih – in z njim celotno stvarstvo – ter ga spremenil v atome in uničil. Toda Jaz sem vzdržal in s svojo smrtjo na križu zapečatil odrešitev človeštva od izvirnega greha ter umrl junaške smrti kot zmagovalec Golgote!

18 Končno je prišla tretja ura popoldne in Jaz sem na križu izrekel sedmo in zadnjo besedo: »Izpolnjeno je!«, sklonil glavo in umrl. S tem je bil zapečaten junaški boj zmagovalca Golgote in novo življenje Duha naj se zdaj začne kot nadaljevanje junaškega boja za obstoj in uveljavitev začetega duhovnega življenja. Tretji dan ob treh zjutraj sem Jaz, Junak, za katerega so mislili, da je mrtev, slavno vstal od mrtvih in s tem potrdil božanskost svojega bitja ter svojega učenja, za katerega sem v življenju pričal, da ga vrata pekla ne bodo premagala, in dejansko ga niso, čeprav so vsa stoletja svojega obstoja divjala proti njemu in še danes divjajo!

VI) Šesto ime novorojenega dečka je »Knez miru«, namreč duhovnega življenja, kakor sem se Jaz razodel Pilatu: Jaz sem kralj, a Moje kraljestvo ni od tega sveta ([Jn 18,36-37](#)).

32/2 O Jezusovem prihodu

19 Leta 724 pred Kristusom je Izaija napovedal, da bo glas pridigarja v puščavi (ki je bil glas Janeza Krstnika) nastopil kot predhodnik in svetu pridigal, naj se spreobrne in pokesa, ter sprejme vsemogočnega Boga Jahveja, ki bo kot Mesija stopil v svet; ter da se bodo ponižni, vladarji in visoki kot enakopravni ljudje pred Bogom postavili v eno samo človeško družino kot bratje med seboj ([Iz 40,3-4](#)).

20 Prerok Mihej je 719 let prej napovedal, da se bo v Betlehemu, rojstnem in očetovem mestu Davida, rodil Mesija, božanski vladar od večnosti, ki po preroku Jeremiju ni nihče drug kot sam Bog ([Mih 5,1](#)). Zato sem Jaz, Jezus, Judom rekel, da »*preden je bil Abraham, sem Jaz obstajal*« ([Jn 8,58](#)). Tako je Božja modrost v Kristusu med zadnjo večerjo govorila svoji božanski ljubezni: »*Oče, Jaz sem Te poveličal na zemlji; zdaj pa, Oče, tudi ti Mene poveličaj pri sebi s slavo, ki sem jo Jaz že imel pri tebi, še preden je bil svet*« ([Jn 17,4-5](#)). Kajti Božja Modrost, duhovno imenovana »Božji Sin«, je prav vladar od večnosti, Kralj kraljev in Gospod gospodov sveta, ki se je rodil v Betlehemu iz device Marije.

21 Zadnje preroštvo, da bo sam Bog Jehve ali Oče in Stvarnik sveta stopil v meso kot Mesija ali Kristus, je podal prerok Malahija 440 let pred Kristusom z odločilnimi in jasnimi

besedami: Jaz, Jahve, vam pošiljam svojega angela Elija, ki naj pred menoj pripravi pot ([Mal 3,23](#)). In ta Elija, ki se v nebesih imenuje nadangel Mihael (74*), je bil [Janez Krstnik](#).

22 Jaz, Jezus, sem rekel Judom: »*Preučujete pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje; in prav ona pričajo o Meni*« ([Jn 5,39](#)). Drugič sem Jaz rekel: »*Če boste ostali v Mojem nauku, boste Moji pravi učenci, kajti spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila*« ([Jn 8,31-32](#)).

23 Daniel [4,34](#) pravi, da je Jahve večna resnica; kot tak sem se imenoval Jaz pri zadnji večerji, zato sem bil Jaz Jahve in večno življenje, in kot tak tudi sam Duh večne resnice.

24 Ta navedena prerošstva jasno pravijo, da sem Jaz, Kristus, sam Bog in nihče drug, in da ni bilo nikoli drugega Boga kot Jezusa Kristusa, čeprav Moje ime ni bilo nikoli prej omenjeno. Ker so v dečku Jezusu združene vse lastnosti božanstva, je torej očitno dokazano, da se je Bog v otroku Jezusu utelesil in razodel. In na podlagi nadaljnjih dokazov Davida, Izaija, Miheja in Malahija lahko občudujete duhovno temo ljudi. Kako so lahko vse to spregledali do današnjega dne, da bi Mene, Kristusa, pravilno razumeli kot Očeta od večnosti?

25 Enako jasno govori apostol Janez (1,1-5), da je Bog v Kristusu postal človek, ko pravi: »V Pratemelju-temelja v večnosti je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bil Beseda, in Beseda je postala meso Jezus in je prebivala med nami«.

26 Duhovni pomen tega verza je naslednji: Modrost je bila Božja Beseda, ta Modrost je bil sam Bog, toda ta Modrost je v Kristusu postala človek. Zato so ljudje rekli: »Bog je v Stari zavezi vladal svetu s svojo Modrostjo ali pravičnostjo.« Potem ko se je modrost v Kristusu popolnoma preoblikovala v ljubezen, kot dokazuje prizor na Golgoti, se je Božja modrost po smrti na križu, ko so bili izpolnjeni vsi postavljeni pogoji ljubezni do modrosti, združila z Božjo ljubeznijo v bitje ljubezni, ki se duhovno imenuje Oče, in zato v Novi zavezi svetu vlada Božja ljubezen, ki jo vi imenujete »naš dragi Oče Jezus«.

27 Poleg navedenih dokazov obstajajo še naslednji:

I) V Janezu [10,30](#) sem Jaz, Jezus, rekel: »*Jaz in Oče sva eno*«, pa tudi v [12,45](#): »*Kdor vidi Mene, vidi Tistega, (Očeta) ki Me je poslal*«, in pri zadnji večerji prav tako [14,9](#) sem Jaz na preprosto vprašanje Filipa rekel: »*Tako dolgo Jaz že hodim z vami, pa Me še niste spoznali? Filip! Kdor vidi Mene, vidi Boga Očeta, kako lahko še vedno sprašuješ in rečeš: Pokaži nam Očeta?*«

II) Pavel v Pismu Rimljanom [9,5](#) pravi: »*Kristus je Bog nad vsem in v Kristusu prebiva vsa polnost božanstva v telesni obliki*« ([Kol 2,9](#)). In več kot ena polnost božanstva ne obstaja. Zato sem Jaz, Jezus, rekel: »*Jaz sem vrata (k večnemu življenju), kdor skozi Mene (ki Me prepozna kot Očeta) vstopi, bo rešen, kdor pa vstopi drugje, je tat in ropar*« ([Jn 10,1-9](#)).

III) Enotnost Mojega Jaza z Očetom sem Jaz razglasil z naslednjimi besedami: »*Če Jaz delam dela Očeta, pa vendar ne verjamete, da sem Jaz Božji Sin (po duši); verjemite torej delom (ki jih lahko dela samo Bog); da boste razsvetljeni od zgoraj in spoznali ter verjeli, da je Oče (kot ljubezen v Bogu) v Meni in Jaz (Njegova modrost) v Očetu*«. Zato sem Jaz pri zadnji večerji rekel: »*Oče, vse, kar je Moje, je Tvoje, in vse, kar je Tvoje, je Moje*«, kajti Jezusova modrost je bila modrost Boga Očeta in Božja Očetova ljubezen je bila Jezusova ljubezen.

IV) Tudi apostol Juda v [25. verz](#) odkrito priznava: »*Bogu, ki je edini modri, našemu*

Odrešeniku (v Kristusu) naj bo čast in veličastvo, moč in oblast zdaj in v vseh večnostih. Amen!«

32/3 O Sveti Trojici

28 Danes je veliko religijskih učiteljev, ki Mene, Jezusa, ne priznavajo kot Boga in si drznejo trditi, da Jezus nikoli ni govoril o osebnem Bogu.

29 Jaz, Jezus, sem bil vendar kot oseba sam Bog, kakor vas uči zgodba Mojega življenja. Kdor ne razume teh dokazov, ki so tukaj zbrani, kako lahko potem uči druge? Postane lažni prerok, čeprav so njegova prizadevanja iskrena. Zato naj si vsak najprej sam prisvoji Moje pravo učenje in Me iz njega spozna, šele takrat bo sposoben poučevati druge.

30 V prvem pismu Pavla Timoteju ([1Tim 1,15-16](#)), Pavel v svoji vzpenjajoči ljubezni do Mene vzklikne: »*Njemu (Jezusu), večnemu Kralju, Neprehodnemu, Nevidnemu, edinemu Bogu, naj bo slava in čast v večni večnosti!* Amen.« Iz tega je razvidno, da je Pavel končno natančno poznal bistvo Boga v Kristusu, čeprav je na začetku včasih očitno, da je Pavel Mene, Kristusa, ločeval od Boga Očeta in Me obravnaval zgolj kot Božjega Sina; šele v zadnjem času je Pavel natančno poznal skrivnost Boga v Kristusu, kot kaže zgornji izraz in kot to nedvoumno dokazujejo tudi druga njegova sporočila.

31 Pavel v 1. pismu Korinčanom [1,24](#) pravi: »*Kristus je božanska modrost in moč*«. Če pa je Kristus božanska modrost in moč ali vsemogočnost, potem tudi božanska ljubezen, ki jo imenujemo Oče v Bogu, ne bo daleč od tega; zato sem Jaz pri zadnji večerji rekel, da Bog Oče prebiva v Meni in da sem Jaz sam Bog Oče ([Jn 14,6-9](#)). Če torej v Jezusu prebivajo božanska ljubezen kot Oče, božanska modrost kot Sin in božanska moč kot Sveti Duh ter tvorijo božansko bitje, je vendarle očitno, da razen Kristusa nikjer ni bilo in nikoli ne bo drugega Boga.

32 Evangelist Janez, ki je s svojo ljubeznijo najgloblje prodiral v skrivnost Boga v Kristusu, jasno izjavlja: »*Kristus je resnični Bog in večno življenje*« ([1Jn 5,20](#)). S temi besedami je Janez izključil vsako napačno razlago, da bi poleg Kristusa obstajal še kak drug Bog, drug Stvarnik, druga nebesa kot v Jezusu Kristusu, saj je z zgornjimi besedami povedano vse, kar morate vedeti, kajti iskati morate le resničnega Boga, svojega Očeta, ki je večno življenje in v sebi združuje vsa nebesa.

33 Torej imate v Kristusu pred seboj sveto Trojico Boga, kajti Jaz, Kristus Križani, sem edini Bog nad vsemi nebese in nad vsem, kar zapolnjuje neskončni prostor. Jaz sam sem Pra-Stvarnik vseh stvari, vseh angelov, ljudi, živali, rastlin in vse materije.

34 Jaz sem Oče po svoji večni ljubezni, večni Sin po svoji modrosti in edini Sveti Duh po svoji neskončni moči, sili in delovanju. Kajti nikoli ni bilo triosebne Boga, saj o tem niso vedeli niti patriarhi, niti preroki, niti apostoli. Šele v Meni, Kristusu, si je Bog ustvaril vidno človeško telo, v katerem prebiva, vlada svetu in se svojim otrokom kaže v svoji nebeški slavi in svetosti, kar blaženim prinaša največje ljubezenske radosti in užitke.

35 Peter je v »Pismu Hebrejcem« [13,8](#) napisal: »*Jezus Kristus je včeraj in danes isti in bo isti tudi v večnosti*«. Te redke besede zajemajo večnost Kristusa; kajti včeraj je pretekli čas; danes pomeni večno prisotnost Boga. In v večnosti, ta beseda pomeni neskončnost Jezusa Kristusa, vedno isti Bog od večnosti do večnosti, isti Oče ljudi, isti Stvarnik in isti Vladar v dnevih večnosti, kakor sem Jaz prerokoval skozi preroka Miheja.

36 Iz teh dejstev je dokazano, je gotovo, kot je Peter ([Apd 4,12](#)) rekel zbranemu

tempeljskemu zboru: »Ni drugega odrešenja, niti ni pod nebom danega drugega imena ljudem, v katerem bi postali blaženi, razen v Jezusu Kristusu«.

33. POGLAVJE

Dodatek k knjigi »Sveta Trojica«

1 Učenje o Sveti Trojici je vsebovano v dosedanjih dokazih ter tudi v knjigi »[Sveta Trojica](#)«, v kateri je mogoče prebrati o nemožnosti obstoja tri-osebne Boga, katerega vsaka oseba je samostojna in neodvisna, saj knjiga jasno osvetljuje ta nesmisel, fantazijske pošasti, ki so plod človeške domišljije.

2 Oče je temeljna ljubezen in temeljna sila, ki ohranja svet; kajti Sin je le Očetova modrost, Sveti Duh pa Očetova volja, ki izhaja iz ljubezni in modrosti, oziroma iz Očeta in Sina, ter deluje tisto, kar sta ljubezen in modrost sklenili izvršiti. Imena v Bogu so za ljubezen Jahve ali Oče; za modrost Božji Sin in za Božjo voljo: Božja moč, moč z nebes, Božji duh, duh Božje svetosti, duh resnice, [Aelohim](#) in v Novi zavezi »Sveti Duh, Božja vsemogočnost in milost«.

3 Na koncilu v Niceji leta 325 je rimska cerkev predstavila novost, da obstaja dvo-edinstvo – Oče in Sin, po napačno razumljenih Jezusovih besedah: »*Jaz in Oče sva eno*« ([Jn 10,30](#)) in: »*Kdor vidi Mene, vidi Tistega* (Očeta), *ki Me je poslal*« ([Jn 12,45](#)), torej en Bog v dveh osebah. Že takrat se je sicer govorilo o Trojici, le da takrat še ni bilo jasnega pojma, kaj pravzaprav je Božji Duh.

4 Leta 38,156 let kasneje, je potekal cerkveni zbor v [Konstantinoplu](#) in zdaj je rimska cerkev s svojim novim odkritjem poudarila, da Bog ni dvo, ampak dejansko tri-osebni, kar se imenuje Trojica: Oče, Sin in Sveti Duh, ki jih je treba strogo ločevati med seboj; saj je Oče Stvarnik, Sin Odrešenik ali Posrednik in Sveti Duh Razsvetljevalec, Svetnik, ki deluje v ljudeh. Po [nicejsko - konstantinopelski veroizpovedi](#) je bila nato sestavljena [Atanazijeva veroizpoved](#), iz katere izvirajo grozote uničenja Božjega imena.

5 Luteranska cerkev uči isto, kar je v tej smeri prevzela od Rimske cerkve, in tudi to, da brez vere v tri osebe ne moreš biti odrešen, ampak boš za vedno izgubljen. Toda niti rimska niti protestantska cerkev ne upošteva, da še nihče ni videl Boga v treh osebah, ampak le v eni sami, v kateri sem hodil Jaz, Jezus! Ali ni bilo v Stari zavezi rečeno, da mora umreti tisti, ki je videl Jahvejevega angela ali tistega, skozi katerega se je Jahve razodel Izraelcem, in da Jahveja ni mogoče videti in ostati živ? Jahvejevega Duha so videli kot plamen iz gorečega grma, kot ognjeni jezik ob binkošti, kot bel oblak nad šotorom zaveze podnevi, kot ognjeni oblak ponoči in kot oblak, podoben golobu, ob Kristusovem krstu v Jordanu. Niti Mojzes na Sinaju niti kdo drug ni videl Jehejevega Duha v Njegovi absolutni podobi, ampak le skozi podobo angela, ki je govoril. Kako je torej mogoče trditi nesmisel, da poleg Mene, Kristusa, obstajata še dve drugi osebi, Oče in Sveti Duh! Kdo ju je kdaj videl? Kje v Svetem pismu piše, da Bog obstaja v treh osebah?! Ali je razumen človek dolžan verjeti v te neumnosti, ko je enkrat spoznal čisto resnico?! Zato se ne pustite več zadrževati v temi, kajti prav vera je vaš sodnik v onostranstvu, saj bo vsak po svoji veri blažen (ali ne-blažen), in ker v Bogu Kristusu ni treh oseb, zato Boga nikoli ne boste mogli videti, saj tri-osebne Boga ni.

6 Jaz, Kristus, sem božanska modrost ([1Kor 1,24](#)), v duhovnem jeziku imenovan Božji Sin, Jaz sem božanska moč ali Sveti Duh in Bog Oče je v Meni, tako piše v Svetem pismu. Jaz sem po razodetjih prerokov in apostolov sam Bog in nihče drug, zato verujte besedam Svetega pisma, ki jih je Bog izrekel skozi preroke in apostole, ne pa zmotnim ljudem iz preteklih stoletij, ki so si v svoji duhovni temi izmišljali nesmisel o troosebnem Bogu!

7 Dokazi, kako razumeti sveto Trojico, so podani v knjigi »Sveta Trojica« v skladu z zapisi Svetega pisma. Kako napačno razumete to najpomembnejše učenje med učenji, vam dokazuje opomba, ki se pojavi v njej in temelji na dokazih: »Milijoni bralcev Svetega pisma in prav toliko milijonov duhovno slepih!« ([Iz 6,9-10](#), [2Kor 3,14-15](#), [2Kor 4,3-4](#), [Jn 9,39-41](#)) Jaz, Jezus, vas vprašam: »Ali je po vašem dosedanjem prepričanju pravilen vsaj en sam pojem?« Ne! Niti eden! Vse, kar ste doslej mislili, verjeli, pisali in učili o Bogu, je nesmisel! Če torej sama Biblija podaja takšne dokaze o vas, zakaj bi se še naprej oklepali samovoljne stare razlage Biblije!? Preberite knjigo in se sami prepričajte, kako uničujoče vas obsodi samo Sveto pismo!

8 Jaz sem vaš Bog, Stvarnik, duhovni Kralj in Sodnik, od katerega je odvisno vaše dušno zveličanje, in hkrati vaš duhovni Oče in Odrešenik, zato je vendarle primerno, da si prizadevate, da Me spoznate, saj sem Jaz hkrati tudi vaš Duh ([Raz 1,10](#)), in da berete knjige, ki vam jih Jaz pišem za vašo poučitev in razsvetljenje, ker vam je napačna vera v duhovnem kraljestvu ovira, da bi prišli do uživanja svoje nagrade.

9 Za razjasnitev vprašanja o Trojici preučite še naslednje, kar v omenjeni knjigi ni navedeno: V 1. Mojzesovi knjigi, poglavje 1, [verz 27](#) piše: »*Bog je ustvaril človeka po svoji podobi*«. Bog pa je sestavljen iz svete Trojice: Očeta, Sina in Svetega Duha, ki jih Cerkev označuje kot tri osebe. Če bi kdaj obstajal tri-osebni Bog, bi Jaz kot Kristus, saj sem Jaz sam Bog Oče, Sin in Sveti Duh, prišel na svet v trojni osebi, saj vendar Peter in Pavel učita, da sem Jaz, Jezus, Božja podoba.

10 Vprašanje se glasi: »*Kakšno podobo bi moral imeti človek, saj je Bog prvotnega očeta Adama na začetku dejansko ustvaril po svoji duhovni podobi, medtem ko je meseno-materialna podoba stopila v pojavnost po grehu?*« (75*)

11 Vi ljudje ste po mesu otroci in potomci Adama in Eve, in ker vsak oče ustvari svoje otroke po svoji meseni podobi, ste tudi vi vsi le enoosebni, kakor je bil nekoč enooseben vaš pra-oče Adam.

12 Če bi torej sveta Trojica dejansko sestavljale 3 osebe, bi morale vsakega človeka kot Božja podoba po Adamu sestavljati 3 osebe, torej 3 telesa, 3 glave, 3 obraze, 3 nosove, 3 usta, 6 oči, 6 ušes, 6 rok in 6 nog. Vprašamo se: »Katera glava bi tam razmišljala in katera usta bi imela prednost pri govorjenju? Katera bi jedla? In če bi usta enega telesa jedla, ali ne bi potem ostali dve osebi ali telesi umrli od lakote? Kako bi 3 roke prinesle žlico k ustom? Kako bi 6 nog hodilo naprej: tako kot 3 ljudje drug ob drugem ali tako kot 3 ljudje eden za drugim? Kako bi sploh izgledala ta pošast trojnega Boga ali človeka?«

13 Vi ljudje ste zaradi Božjega utelešenja v Kristusu duhovna in telesna podoba Boga, saj ste Božji otroci, in imate le eno telo ter ste zato le ena oseba, tako kot Jaz, Jezus, vaš nebeški Oče, ki sem na Zemlji hodil viden le kot ena oseba in ne kot tri-osebni. Moji učenci Peter, Janez in Jakob so Me ob spremenitvi na gori Tabor videli v božanski podobi, vendar le enoosebnega in ne tri-osebnega. Iz tega lahko vsak jasno razume resnico o sveti Trojici

Boga.

14 Upoštevajte dejstvo, da sem Jaz, Jezus, vaš Bog in duhovni Oče, s postavitvijo v človeško podobo postal vaš brat, ker sem postal človek, vendar eno-osebni in ne tri-osebni.

15 Namesto da bi še naprej razlagal ta vaš dosedanji verski nesmisel, vas Jaz opozarjam na dejstvo, da je bila človeška podoba od večnosti namenjena Meni, Božjemu Sinu Jezusu Kristusu, ker je v Sinu hkrati postal človek večni Božji Oče in Sveti Duh.

16 Če človek razumno premisli, bo spoznal, da pravi naziv za tri enake Božje osebe ne more biti drugačen kakor trije bogovi, tako kakor za tri človeške osebe rečemo trije ljudje. Da tega ljudje ne opazijo, je razlog v tem, da so že tako daleč zabredli, da zanje velja Moja resnična beseda v Jahveju: »*Glej! Tema pokriva zemljo (to pomeni ljudi) in mrak narode*« ([Izaija 60,2](#)). O duhovni **tro-edinosti** človeka kot Božjega otroka beri dalje pri sveti **Tro-edinosti**.

17 V Novi zavezi naletite na sporno mesto, ki ga je zabeležil evangelist Janez in se glasi: »*Sveti Duh še ni bil tam; kajti Kristus še ni bil spremenjen, da bi tisti, ki so verovali vanj, prejeli Duha*« ([Jn 7,39](#)).

18 Smisel te opombe evangelista je naslednji: Da Jaz, Bog, še nisem razdelil milosti Svetega Duha tistim, ki so verovali Vame, ker Jaz, Bog v Jezusu, še vedno hodim med ljudmi in sam skozi različne čudeže uresničujem in razodevam darove in milosti Svetega Duha.

19. Kristusovo spremenjenje je bilo, kakor vam kažejo viri Nove zaveze, velika Božja ljubezen do svojih otrok, tako da sem Jaz sam dopustil največje ponižanje in trpljenje nad seboj, da bi izbrisal krivdo izvirnega greha, zaradi katere je bila od Adama naprej vsem ljudem kot Adamovim duhovnim potomcem preprečena pot k Očetu. S tem, ko je sledilo slavno vstajenje, vnebovzetje in izlitje Svetega Duha na binkošti, se je vse to uresničilo, o čemer govorijo verzi evangelista.

20 Da je Duh svetosti Boga Stare zaveze isti kot Sveti Duh Nove zaveze in da je bil torej že pred Božjim utelešenjem v Kristusu imenovan in označen kot tak, lahko vidite iz naslednjih 5 svetopisemskih mest:

I) Evangelist Matej v [1,18](#) pravi, da je Marija zanosila od Svetega Duha;

II) Angel v sanjah reče Jožefu: »*Kar je spočeto v Mariji, je od Svetega Duha*« ([Mt 1,20](#));

III) Isti angel Gabriel je rekel Mariji: »*Sveti Duh bo prišel nad tebe in te obsenčik*« ([Lk 1,35](#));

IV) Luka [1,41](#) pripoveduje, da je bila Elizabeta napolnjena s Svetim Duhom, ko jo je obiskala Marija;

V) Da je bil Zaharija napolnjen s Svetim Duhom ob rojstvu svojega sina (pred Jezusovim rojstvom) ([Lk 1,67](#)).

21 Po Mojih novih razodetjih »svetost v Bogu« pomeni Božjo modrost, in to sem Jaz, Jezus po svoji duši. Jaz, Jezus, sem svojega Svetega Duha imenoval tudi Duh resnice, in sicer zato, ker sem Jaz, Jezus, kot inkarnirani Jahve, bil sam večna resnica in zato sem bil Jaz sam Duh resnice in s tem Sveti Duh kot božanska moč in vsemogočnost večnega Očeta v veselju.

34. POGLAVJE

Sporni svetopisemski odlomek iz prevoda Biblije Martina Luthra

(**Franz Schumi:** Med razlago o Sveti Trojici je bil meni, Šumiju, kot ugovor proti moji razlagi, ki temelji na Svetem pismu, da ne obstaja troedini Bog, naveden naslednji odlomek iz Svetega pisma, in sicer: »Tedaj je Gospod iz nebes na Sodomo in Gomoro poslal dež žvepla in ognja.« ([1Mz 19,24](#)) Na podlagi tega biblijskega odlomka je ugovornik menil, da vendarle obstajata dva Gospoda v nebesih, ker je en Gospod iz nebes poslal dež žvepla in ognja, torej je eden le Gospod, drugi pa je Gospod nebes. To nasprotje pa obstaja le zaradi napačnega prevoda Biblije, saj so Jahve prevedli kot Gospod, kar je napačno, saj Jahve v staro-judovščini pomeni Bog »Oče«, ne pa Gospod. Preberite isti verz v drugem, pravilnem prevodu, ki se glasi: 1Moz 19,24: »*Tedaj je Jehova spustil žveplo in ogenj od Jahveja* (ali od sebe samega), *z nebes na Sodomo in Gomoro*«. Ker ni bilo nikoli dveh Jahvejev ali dveh Bogov-Očetov, je krivo le napačno prevajanje in nejasna povezava besed, da se potem Sveto pismo napačno razume in odločno trdi, da obstaja več Gospodov, čeprav celotno Sveto pismo prinaša dokaze proti temu. Tudi pomisleki glede treh angelov pri Abrahamu, od katerih je bil eden Jahve - kdo sta bila potem druga dva?, - so odveč, če upoštevamo dejstvo, da je v Stari zavezi Jahve govoril skozi telo angela, ki je nosil ime Jahve, in da si je šele z Jahvejevim utelešenjem v Jezusu ustvaril vidno človeško telo.)

34/1 Jahve; in Gospod nad Davidom

Zürich, 21. julij 1904

Oče Jezus pojasnjuje skrivnostnega Gospoda, ki stoji med Jahvejem in Davidom in je označen kot Gospod nad Davidom.

1 David pravi: »*Jahve je rekel mojemu Gospodu: Sedi na Moji desni, dokler Jaz ne položim Tvojih sovražnikov za podnožje Tvojih nog*« ([Psalm 110,1](#)). Tega izreka ne razume vsak, ker je mišljen duhovno in pomeni: Da Jaz, Jezus Kristus, kot Modrost v Bogu, ki Mi je bila izročena vladavina sveta iz ljubezni v Bogu, v ljubezni prevzamem vlogo vladarja in sodnika človeštva, dokler vsi ljudje ne spoznajo, da sem Jaz Oče in Sin, in se nato končajo vsi spori o verskih nesoglasjih o Meni.

35. POGLAVJE

Jahve kot Jezus Kristus - Zürich, 16-20 maja 1904

Oče Jezus je prek Franza Schumija zbral tiste biblijske odlomke, ki ga vnaprej oznanjajo, da je kot Jabaot Sabaot prav tisti Odrešenik, Zveličar, Kralj (ali Kristus), Emanuel ter Bog in Stvarnik vesolja, in da razen njega, Jezusa Kristusa, ni nobenega drugega Boga in nobenega drugega Odrešenika.

1 Smisel Mojzesovih besed, ki jih je zapisal ob grehu, je naslednji:

I) 1.Mojzesova knjiga [3,15](#): »*Jaz, Aelohim, bom poslal Odrešenika, ki te bo odrešil od storjenega greha*«.

II) Izaija [59,20](#) pravi: »*Na Sion bo prišel Odrešenik (ali Odkupitelj) tistim, ki se v Jakobu (ali v Izraelu) odvrčajo od greha, pravi Jahve*«.

- III) Izaija moli ([64,7](#)) k Bogu in pravi: »Jahve! Ti si naš Oče; mi smo glina, Ti si naš Oblikovalec (ali Stvarnik), in vsi smo delo Tvojih rok (torej Božji otroci)«.
- IV) Izaija [43,14-15](#): »Tako govori Jehova, vaš Odrešenik, Sveti v Izraelu: Jaz sem Jehova, vaš Sveti, Stvarnik, vaš Kralj«.
- V) Izaija [44,24](#): »Tako govori Jehova, tvoj Odrešenik in tvoj Oblikovalec od materinega telesa: Jaz sem Jehova, Tisti, ki vse ustvarja, Jaz sem tisti, ki sem razprostrl nebo in razširil zemljo«.
- VI) Psalm [19,15](#): David je rekel: »Jahve, moja skala in moj Odrešenik«.
- VII) Izaija [54,5](#): Ti (duša!), ki te je Tisti ustvaril, je tvoj mož, Jehova Sabaot je njegovo ime in je tvoj Odrešenik, Sveti v Izraelu, Bog celotne zemlje bo imenovan.
- VIII) Jeremija [50,34](#): »Močan je tvoj Odrešenik, Jehova Sabaot je Njegovo ime«.
- IX) Izaija [44,6](#): »Tako govori Jehova, kralj Izraela in njegov Odrešenik, Jehova Sabaot: Jaz sem Prvi in sem Zadnji, in razen Mene ni drugega Boga«.
- X) Psalm [130,7-8](#): »Upaj na Jehova Izrael, ker pri Jehovu je usmiljenje in mogočna odrešitev. On bo Izrael odrešil vseh njegovih prestopkov«.
- XI) Psalm [78,35](#): »Spomnili so se, da je Jehova njihova skala in njihov Odrešenik, veličasten Bog«.
- XII) Izaija [54,7-8](#): »Le za kratek čas sem te Jaz (Izrael) zapustil; toda z večno milostjo se te bom Jaz usmilil, tako govori Jehova, tvoj Odrešenik«.
- XIII) Izaija [49,7](#): »Tako govori Jahve, Odrešenik Izraela, njegov Sveti: Videli bodo kralje in vstali, in knezi se bodo poklonili pred Jahvejem, ki se zvesto kaže kot Sveti v Izraelu. Ki te je izbral.«
- XIV) Izaija [48,17](#): »Tako govori Jahve, tvoj Odrešenik, Sveti v Izraelu: Jaz sem Jahve, tvoj Bog, ki te uči, kaj je koristno, in te vodi po poti, po kateri hodiš«.
- XV) Izaija [47,4](#): »Naš Odrešenik je Jahve Sabaot, Sveti Izraela«.
- XVI) Izaija [41,14](#): »Jaz ti pomagam, pravi Jahve, in tvoj Odrešenik je Sveti v Izraelu«.
- XVII) Izaija [45,11 in 15](#): »Tako govori Jahve, Sveti v Izraelu in njegov Stvarnik« ...»Resnično, ti si skriti Bog, ti Bog Izraela, Odrešenik«.
- XVIII) 2.Samuel [22,2-3](#): David je rekel: »Jahve je moja skala, moja trdnjava in moj rešitelj. Bog je skala, v katero zaupam, On je ščit in rog moje rešitve, Ti si moja zaščita, moje zatočišče in moj Odrešenik, ki me rešuješ iz greha«.
- XIX) Izaija [60,16](#): »Vedeti moraš, da Jaz sem Jehova, tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, Močni v Jakobu«.
- XX) Izaija [49,26](#): »Vse meso naj spozna, da Jaz sem Jehova, tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, Močni v Jakobu«.
- XXI) Izaija [43,1-3](#): »Tako govori Gospod, ki te je ustvaril, Jakob, in te oblikoval, Izrael. Ne boj se, kajti Jaz te odkupim; Jaz te kličem po imenu; ti si Moj. Kajti Jaz sem Jahve, tvoj Bog, Sveti v Izraelu, tvoj Odrešenik«.
- XXII) Izaija [43,11](#): »Jaz sem Jahve in razen Mene ni drugega Odrešenika (ali Odkupitelja)«.
- XXIII) Izaija [45,21](#): »Jaz, Jahve, sem storil vse. In razen Mene ni drugega Boga; Jaz sem pravični Bog in Odrešenik, in razen Mene ni drugega«.
- XXIV) Ozeja [13,4](#): »Jaz sem Jahve, tvoj Bog, ...in ne smeš priznati nobenega drugega

Boga razen Mene, in ni drugega Odrešenika razen Mene«.

XXV) Izaija [45,21-22](#): »Jaz, Jahve, sem pravični Bog in Odrešenik, in razen Mene ni nobenega Boga in nobenega Odrešenika. Obrnite se k Meni, in blagoslovljeni boste na vseh koncih sveta; kajti Jaz sem Bog in razen Mene ni nikogar drugega«.

XXVI) Izaija [45,14-15](#): »Jehova pravi Izraelu: Rekli ti bodo: Pri tebi je Bog, in razen Njega ni drugega Boga. Resnično, ti si skriti Bog Izraela, njegov Odrešenik«.

XXVII) Malahija [3,1 in 23](#): »Glej, Jaz (Jehova) bom poslal svojega angela (Elija-Janez), ki bo pred Menoj pripravil pot. In prišel bo v Njegov (duhovni) tempelj Gospod Sabaot, ki ga pričakujete, in Božji glasnik (kot Mesija) zaveze, po katerem hrepenite, glejte, On prihaja, prihaja! Pravi Jehova Sabaot«.

XXVIII) Mihej [5,1](#): »In ti, Betlehem Efrata! Čeprav si majhen (kraj) med Judovimi rodovi, iz tebe bo prišel Moj vladar Izraela, čigar izvor je iz davnih časov, iz dni večnosti«.

XXIX) Izaija [7,14](#): »Gospod bo sam dal znamenje Davidovi hiši in Izraelu: Glejte! Devica bo zanosila in rodila sina, in ga bo imenovala Emanuel, kar pomeni »Bog z nami«.

XXX) Sofonija [3,16-17](#): »Na tisti dan se bo v Jeruzalemu in na Sionu reklo: Jehova, tvoj Bog, je s teboj, močan Odrešenik.«

XXXI) Zaharija [12,1 in 10](#): »Jahvejevo preroštvo o Izraelu: Tako govori Jehova, ki je razprostrl nebesa, utrdil zemljo in oblikoval dih (ali Božjega Duha) človeka, ki je v njegovi notranjosti: Nad Davidovo hišo in nad Jeruzalemom bom izlil (svetega) Duha milosti in pobožnosti; in pogledali bodo k Meni (Jahveju), ki so ga prebodli, in žalovali bodo nad Menoj, kakor se žaluje nad edincem, in jokali bodo nad Njim, kakor se joka nad prvorojencem«.

XXXII) Luka [1,46-47](#): Marija je rekla: »Moja duša poveljuje Gospoda in moj duh se veseli v Bogu, mojem Odrešeniku«.

XXXIII) Luka [2,10-11](#): »Angel je rekel pastirjem: Glejte! Jaz vam oznanjam veliko veselje, ki bo pripadlo vsemu ljudstvu, da se je danes rodil Odrešenik, ki je Kristus Gospod v Davidovem mestu«.

XXXIV) Janez [4,42](#): »Samarijani so rekli ženi: Sami smo slišali in spoznali, da je Ta resnično Kristus (ali Mesija), Odrešenik sveta«.

2 Evangelist Janez vam prinaša več Mojih izjav, med njimi naslednje, s katerimi sem Jaz, Jezus, Sam sebe označil za Boga Očeta:

I) Janez [10,30](#): »Jaz in Oče sva eno«.

II) Janez [12,45](#): »Kdor vidi Mene, vidi (Očeta), ki Me je poslal«.

III) Janez [14,8-10](#): »Učenec Filip mi je rekel: Gospod, pokaži nam Očeta, o katerem govoriš; in Jaz sem mu odgovoril: Že tako dolgo Jaz hodim z vami, pa me še niste spoznali? Filip! Kdor vidi Mene, vidi Očeta, kako torej še lahko rečeš: Pokaži nam Očeta? Ali ne verjamete, da sem Jaz (skozi svojo ljubezen) v Očetu in da je Oče (skozi svojo ljubezen) v Meni? Učenja, ki vam jih Jaz prinašam, niso od Mene (Božje modrosti) samega, (temveč tudi od Očeta kot ljubezni v Bogu); Oče pa, ki prebiva v Meni skozi svojo ljubezen, ta opravlja dela (skozi Mojo ljubezen do ljudi).

IV) Janez [1,1 in 14](#): »V Pra-temelju, temeljev večnosti je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bil Beseda, in Beseda je postala meso Jezus in prebivala med nami, in videli smo Njegovo božansko slavo ob spremenitvi na gori Tabor«.

V) 1Korinčanom [1,24](#): »Kristus je božanska modrost in moč«.

VI) 1.Janezovo pismo [5,20](#): »Kristus je resnični Bog in večno življenje«.

VII) Kološanom [2,9](#): »V Kristusu prebiva vsa polnost božanstva«.

VIII) Apostolska dela [4,12](#): Peter je zbrani skupščini pismoukov in farizejev rekel: »V nobenem drugem ni odrešitve, niti ni pod nebom dano ljudem nobenega drugega imena, v katerem bi postali blaženi, razen Jezusa Kristusa«.

3 Iz navedenih citatov je razvidno, da Jehova kot Oče ali Ljubezen v Bogu nosi vse nazive in dostojanstva, ki sem jih Jaz, Jezus, kot utelešena Modrost Božje ljubezni, duhovno imenovan Oče, nosil v izpolnjenih preroštvih; kajti Jaz, Jezus, sem imenovan Odrešenik, Zveličar, Kralj, Bog Oče, kar v prvotni hebrejščini pomeni Jahve. Tako tudi Skala v mnogih verzih Svetega pisma, ker se Skala imenuje resnica in resnica Bog ([Dan 4,34](#)); kajti Duh resnice, kakor kažejo navedeni verzi Janezovega evangelija (1,1), sem bil prav Jaz, Kristus, ker sem bil sam Bog. Tako je v navedenih Jahvejevih citatih imenovan kot Stvarnik Izraela, in Janez, Peter in Pavel vam pravijo, da je Bog s svojo modrostjo (ki jo imenuje duhovni Sin ali Božja Beseda) ustvaril svet in vse, kar je na njem.

4 Da sem Jaz, Jezus Kristus, ustvaril svet, pravi tudi Mojzes, saj pravi: »Na začetku je Aleohim ustvaril nebo in zemljo.« V starodavni hebrejščini pa se je pod Aelohim razumela Božja moč, in Božja moč se po Pavlu imenuje Kristus ([1Kor 1,24](#)). Ta moč se po dejstvih Svetega pisma kaže kot Sveti Duh, in Sveti Duh je izvrševalec Božje ljubezni, modrosti in vsemogočnosti.

5 [Swedenborg](#), najpomembnejši jasnovidec 18. stoletja, v zvezi z zgodbo o stvarjenju ugotavlja, da v resničnih nebesih, kamor pridejo Božji otroci, ni znan noben drug Bog razen Jaz, Jezus Kristus.

36. POGLAVJE

Duh Jezusa Kristusa kot Božji duh v človeku

1 Da v vas prebiva Kristusov duh, priča odlomek iz Pavlovega pisma ([Gal 4,6](#)), ki se glasi: »Ker ste Božji otroci, je Bog v vaša srca poslal Duha svojega Sina, ki kliče: Abba, dragi Oče!«

2 Enako pravi Pavel v Pismu Rimljanom [8,15-17](#): »Niste prejeli suženjskega duha (od Boga), da bi se (pri izpolnjevanju Božje volje pred smrtjo telesa) morali bati; ampak ste prejeli otroški duh (Božje ljubezni), v katerem kličemo: Abba, dragi Oče. Ta (božanski Jezusov) Duh daje našemu (duševnemu) duhu prepričanje, da smo Božji otroci. Če pa smo otroci, smo tudi dediči, tako dediči Boga (Njegovih svetov) kot tudi so-dediči Kristusa, (če hodimo v Njegovih stopinjah) skozi trpljenje k nebeški slavi.

3 Nadaljnje dokaze o Božjem prebivanju v vas najdete v naslednjih odlomkih Svetega pisma. Pavel pravi: »Kdor (čisto) Božjo Besedo (kot jo je Kristus sam pridigal v svojem triletnem učiteljskem obdobju) zavrne, ne zavrne človeka, ki jo je pridigal, ampak Boga, čigar Duha imam ([1Tes 4,8](#))«.

4 V Pismu Efežanom [4,6](#) je Pavel rekel: »On je en Bog in en Oče vseh nas, ki je nad vami vsemi in skozi vas vse in v vas vseh«.

5 Sem sodijo tudi odlomki iz Pavlovih pisem Korinčanom in Rimljanom: »Ali ne veste, da

ste Božji tempelj in da v vas prebiva Božji Duh? Če kdo uniči Božji tempelj, ga bo Bog uničil, kajti Božji tempelj je svet in takšni ste vi». (1Kor 3,16-17)

6 Nadalje: »Ali ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki prebiva v vas in ki ste ga prejeli od Boga, in da ne pripadate sebi?« (1Kor 6,19)

7 V Pismu Rimljanom 8,11 je Pavel napisal: »Ker v vas prebiva Duh Tistega, ki je obudil Jezusovo telo od smrti, bo Tisti, ki je obudil Jezusa Kristusa od smrti, oživil tudi vašo (duhovno) mrtva telesa, ker v vas prebiva Njegov Duh«.

8 V drugem pismu Korinčanom 6,16 Pavel pravi o Božjem prebivanju v ljudeh: »Vi ste tempelj živega Boga, kakor pravi Bog: V njih bom Jaz prebival in hodil med njimi; Jaz bom njihov Bog, oni pa bodo Moje ljudstvo(če bodo izpolnjevali Moje zapovedi)«.

9 Pavel vpraša svoje privrženice: »Ali ne veste, da je Jezus Kristus v vas? (2 Kor 13,5)«. In o sebi pravi: »Kristus živi v meni (Gal 2,20)«.

10 Ker Jaz, Bog, Jezus Kristus sam prebivam v vas, zato v vas prebiva večno življenje, ki so nebesa, zato je res, kar pravi Luka o kraju, kjer so nebesa, saj ne pravi, da so nebesa nad zvezdami, ampak: »Božje kraljestvo je znotraj vas (Lk 17,21). Zato Jaz, Jezus, v knjigah, ki sem jih sam narekoval, pravim: »**Najti Me je mogoče le v srcu; kajti tam prebivam.**« Ker je Bog Duh in prebiva v srcih ljudi, zato sem Jaz, Jezus, učil: »Molite Boga v Duhu (vaše ljubezni v srcu)... (Jn 4,24) ...ker je to ta tiha sobica, kjer Jaz želim biti čaščen v ljubezni in ponižnosti« (Mt 6,6).

11 V resnici častite Boga skozi dela ljubezni in usmiljenja do bližnjega, za kar daje najlepše in najboljše primere vodstvo [dr. Martina Luthra v onostranstvu](#) (poleg usmiljenega Samarijana). Iz tega je razvidno, da Moj božanski Duh prebiva v vsakem človeku, kajti brez Mene človek ne bi bil človek, ampak živalsko bitje, omejeno v mišljenju, ustvarjanju in razvoju, kakor so živali. Ker Božji Duh ni drug Duh kot troedini Bog Jezus - Jahve - Sabaoth, ki predstavlja ljubezen, modrost in vsemogočnost kot Oče, Sin in Sveti Duh v duhovni ustreznosti v Bogu, je zato vaša naloga, da tega Duha v sebi oživite skozi ljubezen, ponižnost, potrpežljivost in izpolnjevanje Božje Besede.

12 Preroki in apostoli so imeli notranjo besedo. A ne verjemite, da so bili preroki in apostoli drugačni ljudje, kot ste vi, o ne! Bili so meseni ljudje kot vi in zato podvrženi vsem skušnjavam, kot ste vi, kar vam sam Pavel grenko potoži, da dela nasprotno od tega, kar hoče delati. Peter je ob čudežu ribolova rekel: Gospod, odidi od mene, ker sem grešnik; in tako najdete tudi med preroki velike grešnike, – toda pokesali so se in Jaz sem jim odpustil njihove pregrehe in se spet družil z njimi.

(**Franz Schumi:** Tako sem se tudi jaz (Šumi) moral s pokoro in strogim izpolnjevanjem Božje volje prebiti do tega, da sem prejel notranjo preroško besedo, prek katere od Očeta Jezusa prejemam Besede ljubezni do Njegovih otrok in preroštva. In glejte, ta Oče Jezus prebiva v meni prav tako, kot je Pavel rekel zase, in to je On: »...Ki mi kot Jezus Kristus narekuje in nihče drug«. Vendar pa je treba pojem božanskega ali Očetovega medija strogo ločiti od spiritističnih pisnih medijev, tako kot ločimo zlato od srebra, še bolj pa, včasih tako močno, kot ločimo zlato od svinca, Ker smo v času Kristusovega ponovnega prihoda, zato vse verske skupine obdaja želja po iskanju in raziskovanju resnice, ker jih k temu spodbuja Kristusov duh, ki prebiva v vsakem človeku! Toda ljudje so tako močno zaslepljeni z napačno razlaganimi besed iz Svetega pisma, da ne poznajo Svetega Sonca

večnega življenja »Jezusa Kristusa«, in če jim pripovedujemo o krščansko-teozofski osrednji luči, da imamo vsa naša učenja neposredno od Kristusa, temu ne verjamejo in nas ter Kristusa v Besedi Njegove ljubezni obtožujejo herezije. Zato mi je ljubeči Oče Jezus 21. maja 1904 ob 6. uri zjutraj rekel: Dokler ne boste med ljudmi razglasili Kristusa kot Božjega Očeta, ne bo mogoče, da bi Me razširili med ljudmi, namreč naše krščansko-teozofske knjige, ki so oblaki, iz katerih Kristus že sam uči svoje otroke, kakor piše pri prerokih Izaiju in Jeremiju: »*Vsi bodo poučeni od samega Boga*«(Jn 6, 45). Na moje vprašanje, kaj naj storim, je Oče odgovoril: Razdelite prvo polovico brošure »Kristus in Biblija«! In tako je nastalo to majhno, a po vsebini pomembno delo.)

37. POGLAVJE

Razlog za Jezusovo trpljenje - Zürich 21.julij 1904

1 Vprašanje, zakaj so Judje križali Mene, Kristusa, ni vsem jasno, zato Jaz nanj želim na kratko odgovoriti.

2 Bili so izbran narod: Jaz, Jehova, njihov Bog, sem se družil z njimi in jih vodil prek Mojih prerokov in sodnikov. Jaz sem jim dal preroštva, da bom Jaz kot nebeški Mesija ali Kralj v veliki slavi prišel na Zemljo in jih rešil iz njihovih okovov.

3 Bili so zemeljski, torej materialno usmerjeni ljudje, zato so duhovno mišljene besede preroštev razumeli materialno in od Mene, svojega Jahveja kot Mesija upali, da jih bom Jaz osvobodil Rimljanov in jih naredil za vladarje sveta. In ker to Zame ni veljalo, Me niso prepoznali in so mislili, da sem Jaz lažni prerok in ljudski podžigalec proti templju in Rimljanom, brez da bi sami hoteli dvigniti roko proti Rimljanom. In zato so Me v svoji slepoti in duhovni temi prijeli in križali. In Jaz sem dopustil, da so nad Menoj izvršili svoj zločin, s čimer je bil na križu z Mojo ljubeznijo izvirni greh (76*) Adama in vseh iz njega izhajajočih ljudi, izbrisana na križu z Mojo ljubeznijo, da bi otroci ponovno prišli k svojemu duhovnemu Očetu, od katerega so bili zaradi izvirnega greha ločeni vse do Moje smrti na križu, saj sem takrat izbrisal njihov nekdanji greh in jim odprl pot k Sebi.

4 Radovedno se bo vprašalo: »*Ja, kaj je bil pravzaprav razlog, da je prav Bog sam moral trpeti za grehe ljudi?*« Glejte, razlog za Moje trpljenje zaradi izvirnega greha je bil naslednji:

5 Ko sem Jaz, Bog, ustvaril Adama in Evo, sem jima izrekel strogo prepoved nečistosti, toda volja vaših prastarih staršev je bila šibka in sta padla. Takoj, ko je bil greh storjen, se je v gorečnosti razvnela Modrost, ki je Svetost v Bogu, in postavila pogoj, da so, tako kot v Adamu, vsi ljudje, ki izhajajo iz njega in po njem, duhovno sodelovali pri grehu, saj celotno človeštvo izhaja iz dušnega duha prastarih staršev, in tudi oni, da se vsak zase poniža in hodi po poti križa, trpljenja in smrti, da bi ponovno pridobil Božje otroštvo, izgubljeno zaradi izvirnega greha, tako kot Jaz, Jezus, ki sem to kasneje storil za vse vas.

6 Pogoj, ki ga je postavila Modrost, pa Ljubezni v Bogu ni ugajala, saj so se ji smilile uboge stvaritve, zato se je ločila od Modrosti in ji rekla: »*Stori to sama, ker Jaz se s tem ne strinjam!*« In ker je bila Modrost brez Njene ljubezni pusta in prazna, je sprejela pogoj, ki ga je sama postavila, in ga tudi uresničila, ker tisto, kar Ljubezen ali pa Modrost v Bogu enkrat trdno izrečeta, ni mogoče več preklicati, kot to radi počnejo ljudje s šibko voljo. Tako je Božja svetost v Jezusu svoje otroke spravila s seboj in jim odprla najvišja nebesa

ali nebesa za otroke.

7 Zato sem Jaz, Jezus, o svojem poslanstvu na Zemlji izrekel naslednje Besede: »*Tako zelo je Bog ljubil svet, da je poslal svojega edinorojenega Sina na Zemljo, da bi vsi, ki verujejo Vanj, (duhovno) nebi propadli, ampak dosegli večno življenje,*([Jn 3,16](#)). Zato me Janez Krstnik imenuje Mene Jezusa: »*Jagnje Božje, ki nosi grehe sveta*« (in jih odvzema, [Jn 1,29](#)).

8 V Psalmu [3,3-4](#) David pravi o odpuščanju grehov (prve zaveze skozi Kristusa na križu): »*Jahve odpušča vse tvoje grehe in ozdravi vse tvoje bolezni. On reši tvoje življenje pred pogubo in te okrona z milostjo in usmiljenjem*«.

9 Preden sem Jaz, Jahve v Kristusu, dopustil, da so Me ujeli in v mesu ubili za grehe stare zaveze, je bilo kar nekaj poskusov, da bi Me kamenjali (tako v Jeruzalemskem templju kot v sinagogi v Nazaretu) ali kako drugače ujeli ([Lk 13,31](#)), vendar čas za to še ni bil zrel, kakor pripoveduje [Psalm 21,12](#): »*Nameravali so ti storiti zlo in spletli so zarote, ki jih niso mogli izvršiti*«.

10 Jaz sem farizejem očital, da so govorili: »*Če bi živeli v časih naših očetov, se ne bi udeležili prelivanja krvi prerokov. S tem pa sami pričate o sebi, da ste sinovi morilcev prerokov*«. Ker je ljudstvo odkrito priznalo: »To je prerok, o katerem je govoril Mojzes«, sem Jaz, Jezus, rahlo namignil na Sebe, kaj bodo farizeji storili tudi z Menoj, ko sem jim zaklical: »*In vi napolnjujete mero svojih očetov! Vi, pleme kač in gadov! Kako se hočete izogniti obsodbi v pekel?*« ([Mt 23,30-33](#)).

11 Jaz sem rekel: »*Jaz sem prišel, da bi ogenj (ljubezni do Boga in bližnjega) vžgal na Zemlji (med ljudmi); kaj bi naj Jaz, si šeraje želel, kot da bi že gorel! Ampak Jaz se moram najprej dati krstiti s krstom (s čimer Jaz vnaprej napovedujem, da se bo to zgodilo v Moji lastni krvi, in nadaljujem); in kako sem tesnoben, dokler se to ne izpolni!*« ([Lk 12,49-50](#)).

– Kar kaže na Moje bolečine, o katerih nekateri mislijo, da Jaz, Jezus, nisem čutil bolečin! Kot Bog zagotovo ne, kot človek pa vsekakor; sicer bi bilo to sleparstvo pred očmi gledalcev in laž do vseh ljudi.

12 Ob drugi priložnosti sem Jaz, Jezus, rekel svojim učencem: »*Ne veste, za kaj prosite. Ali lahko pijete kelih, ki ga bom Jaz pil, in se dajete krstiti s krstom, s katerim bom Jaz krščen?*« ([Mt 20,22](#)).

13 Peter je rekel, da je Jezus ljudi imenoval brate in se tega ni sramoval, ter rekel: »*Jaz bom oznanjal Tvoje ime Jahve mojim bratom in Ti bom pel hvalo sredi skupnosti*« ([Psalm 22,23](#)). In še enkrat: »*Jaz bom svoje zaupanje položil Vanj*« ([Iz 8,17](#)). In še enkrat: »*Glej, tukaj sem Jaz in otroci, ki mi jih je Bog dal*« ([Iz 8,18](#)). Ker pa imajo otroci meso in kri, je tudi On postal deležen tega, da bi s smrtjo odvzel moč tistemu, ki je imel oblast nad smrtjo, to je hudiču, in odrešil tiste, ki so morali zaradi strahu pred smrtjo vse življenje biti sužnji (smrti zaradi greha). Zato je moral postati enak svojim bratom, da bi postal usmiljen in zvest veliki duhovnik pred Bogom, da bi pomiril grehe ljudstva (iz prekrškov prve zaveze). Ker je sam trpel in bil preizkušen, lahko pomaga tistim, ki so preizkušani.

14 Prerok Zaharija poroča več kot 500 let prej o Mojem prihodu v Jeruzalem, ki sem ga Jaz 21. marca leta 33 izvedel kot duhovni kralj Judov ([Zah 9,9](#)) in ki je bil glavni vzrok za Moje križanje 25. marca. Isti Zaharija poroča, da bo Mesija žrtev stare zaveze, ki jo bo Jahve s tem razveljavil ([Zah 11,10](#)).

15 Končno je prišel čas, da sem Jaz, Jezus, želel okronati svojo nalogo. Učenje je bilo oznanjeno, zdaj pa je bilo treba še izvršiti največje Božje dejanje ljubezni do Njegovih otrok, namreč, da Sam izpolnim sodbo, ki jo je Bog izrekel nad njimi, s trpljenjem in strašno smrtjo na križu ter s tem ponovno odprem pot k Očetu, ki jo je zaprl izvirni greh. Izvršitev tega velikega dejanja Božje ljubezni je bila vnaprej napovedana s strani prerokov v naslednjih preroštvih, da bo to storil Jud iz Keriota, ki bo Mene, Jezusa, izdal in prodal preganjalcem, torej nekdo, ki se bo družil z Menoj, jedel Moj kruh in bil Moj učenec. Ti odlomki iz prerokov, s katerimi sem to sam vnaprej napovedal, se glasijo:

I) V [Psalm 41,9-10](#) piše, da so zoper Mene so skovali hudobni načrt: *»Če pade, naj se ne dvigne več. Tudi Moj prijatelj, ki Jaz sem se mu zaupal, ki je jedel Moj kruh, Me tepta pod nogami«.*

II) V drugem odlomku piše: [Psalm 55,13-15](#): *»Če Me je Moj sovražnik osramotil, sem Jaz to prenašal, in če Me je Moj sovražnik preganjal, sem se Jaz pred njim skrival. Ti pa si Moj tovariš, Moj skrbnik (77*) in Moj sorodnik, s katerim sva bila prijateljska med seboj in sva v Božji hiši skupaj hodila z množico (78*)«* (trinajst skupaj).

III) Abdiya, [verz 7](#), o tem izdaji pravi: *»Ljudje, na katere upaš, te bodo prevarali in premagali; tisti, ki jedo tvoj kruh, te bodo izdali«.* [Verz 15](#) *»Kakor si (Juda) storil (ker si izročil nekoga v smrt), tako se ti bo zgodilo, in kakor si zaslužil (oko za oko), tako se ti bo vrnilo na glavo«.*

IV) Še jasneje sem se Jaz, Jahve, izrazil o izdaji Jude in izrekel sodbo nad njim, ki se je obesil, v: [Psalm 109,16-19](#): *»Ker ni nikoli mislil izkazovati ljubezni, ampak je preganjal nesrečnega in revnega človeka (kot človeka), ki je bil obupanega srca, da bi ga ubil, naj ga doleti prekletstvo; ker ni hotel blagoslova, naj bo ta daleč od njega!«* [Verz 20](#) *»To naj bo plačilo Mojim sovražnikom od Jehove in tistim, ki govorijo zločestice proti Meni«.*

V) V Psalmu [71,10-11](#) je omenjen dogodek, ko se je zgodilo izdajstvo in se je Kajfa posvetoval s svojimi svetovalci, da bi ujeli Mene, Jezusa: *»Moji sovražniki govorijo proti Meni, in tisti, ki prežijo na Mojo dušo, se med seboj posvetujejo in pravijo: ‚Bog ga je zapustil; lovite ga in ga ujemite, ker tukaj ni rešitelja.‘«.*

VI) 465 let pred Kristusom prerokuje Zaharija, da bo Mesija prodan za 30 srebrnikov in da bo ta denar nato izdajalec vrgel v tempelj, da bi ga lončar dobil za nakup krvavega polja kot pokopališče za tujce ([Zah 11,12-13](#)).

VII) V Psalmu 31 je od leta 1043 pred Kristusom ovekovečena scena, ko se je Kajfa pred rotilnim vprašanjem, ali sem Jaz, Jezus, resnično Božji Sin, posvetoval s svojimi svetovalci, kako bi Mene, Jezusa, lahko ujeli z besedami in obsodili na smrt ([Psalm 31,14](#)).

VIII) Izaija poroča 723 let pred Kristusom ([Iz 53,4-7](#)), da bo Mesija trpel za grehe prve zaveze, in sicer za izvirni greh.

IX) Izaija 50,6 poroča 725 let pred Kristusom vnaprej o udarcih, psovanju in pljuvanju na dvorišču Kajfa.

X) Izaija 723 let pred Kristusom prerokuje o bičanju Kristusa na Pilatovem dvorišču ([Iz 53,7](#)).

XI) Izaija 5,7 je prerokoval, kako Mi bodo Judje povrnili Moja prizadevanja za ljubezen: *»Upal je na pravico; in glej: prelivanje krvi (zaradi bičanja) zaradi pravičnosti; in kričanje (križaj ga!).«*

XII) David v Psalmu 42, [verz 10](#) govori o tisti sceni, ko sem Jaz pod pritiskom sovražnikov šel po poti od Pilata na Golgoto.

XIII) 717 let pred Kristusom sem Jaz, Jahve, skozi Izaija rekel: »*Jaz hočem (križ) dvigniti, (ga za vas) nositi in (vas s tem rešiti iz velike vrzeli, ki obstaja med vami in Očetom zaradi izvirnega greha), rešiti. Resnično, Sionu bom prinesel pomoč in Izraelu pokazal svojo slavo*« ([Iz 46,4 in 13](#)).

XIV) 1043 let pred Kristusom poroča David ([Psalm 22,17](#)) in 718 let pred Kristusom Izaija ([Iz 53,5](#)), da bo Mesija preboden po rokah in nogah in da vam bodo te rane prinesle ozdravljenje. Da Izaija ni le prepisal Davidovega poročila, dokazuje vsebina verzov.

XV) Izaija na drugem mestu pravi: »*Glej! Jaz sem te vpisal v obe roki*« (kar pomeni prav rane na obeh rokah - [Iz 49,16](#)). Izaija pravi tudi: »*In če ga kdo vpraša: Kaj so to za ene rane na tvojih rokah? Tako bo rekel: Tako sem Jaz bil pretepen (na križu) v hiši tistih, ki me (zdaj) ljubijo*« ([Zah 13,6](#)), kar kaže na Kristusov ponovni prihod. O povzdignjenju na križu ali križanju Kristusa poroča prerok Izaija leta 718 pred Kristusom v poglavju [52,13](#) z naslednjimi besedami: »*Glej, Moj služabnik (kot Sin človekov) bo ravnal modro in bo povzdignjen ter zelo visoko vzvišen*«.

16 Da nihče, čigar duhovna luč še ne sije dovolj za razumevanje Božjih Svetopisemskih podob, ne bi prišel na napačno misel, sem Jaz samovoljno vzel te verze in jih za vas razložil kot to in ono, hkrati pa vam moram povedati, da vam ničesar ne razlagam brez višjega navdiha. Tudi Jaz, Jezus, sem na več mestih pri vseh štirih evangelistih prerokoval o svojem prihajajočem povzdignjenju na križu.

17 O lažnih obtožbah pred Poncijem Pilatom, kakor jih je mogoče prebrati na začetku podtaknjene smrtne obsodbe in kakor so jih pred Pilatom izrekli kot tožbo, sem Jaz, Jahve, govoril skozi preroka Davida v Psalmu [109,2-5](#): »*Odprli so svoja brezbožna in lažna usta proti Meni (Jahveju) in govorijo proti Meni z lažnim jezikom. In povsod govorijo strupeno proti Meni in se brez razloga prepirajo z Menoj. Zaradi tega, ker jih Jaz ljubim, so proti Meni. Zlo mi vračajo za dobro in sovraštvo za ljubezen*« (in spet v [24 in 25](#)): »*Moja kolena so šibka od posta; in Moje telo je suho in nima maščobe. In Jaz moram biti predmet njihovega posmeha; ko Me vidijo, zmajujejo z glavo*«.

38. POGLAVJE

Številne svetopisemske prerokbe o Jezusovem trpljenju

38/1 Prerokbe o sedmih besedah s križa

1 Ob 12. uri opoldne je v trenutku neizmerne bolečine, ko so topi žeblji prodrli skozi Moje mučeno telo, odmevala Moja **prva Beseda** na križu, ko sem Jaz v svojem srcu, prežet z bolečino, prosil za usmiljenje za Svoje mučitelje: »*Oče, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo!*« O tej povsem božanski sceni poročata David ([Psalm 109/4 in 28](#)) in Izaija ([Iz 53,12](#)). O posmehovanju na križu pravi David 1043 let pred Kristusom: »*Jaz pa sem črv in ne človek, posmeh ljudem in prezir naroda; – vsi, ki Me vidijo, se Mi posmehujejo, odpirajo usta in zmajujejo z glavo: Naj se pritoži Jahveju, naj ga reši, naj mu pomaga, če ima v Njem zadovoljstvo!*« ([Psalm 22,7-9](#))

2 In zdaj sem Jaz, Jahve, prek preroka Izaija [37,23-24](#) izrekel očitek in jim jasno povedal:

»Koga si (ljudstvo Izraelovo) zasmehovalo? In koga si zaničevalo in proti komu si dvignilo glas? Proti Svetemu (ali Bogu) Izraelovemu si dvignilo svoje oči! Prek svojih služabnikov si se posmehovalo Gospodu!«

3 Kralj David je prerokoval 1043 let pred Kristusom o **drugi besedi** na križu: *»Žejen sem«,* namreč po odrešitvi trpljenja in izvirnega greha, nakar so mi ponudili žolč za jesti in kis za piti (Psalm [22,16](#) in [69,22](#)).

4 David je 1036 let pred Kristusom napovedal **tretje besede** na križu: *»Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!«* (Psalm [22,2](#)).

5 O **četrty besedi**: *»Žena, glej svojega sina, in ti, Janez, glej svojo mater.«* in

6 O **peti besedi**: *»Resnično jaz ti pravim: Še danes boš z menoj v raju.«* so bile tudi med prerokbami prerokov, a so se izgubile.

7 Leta 1043 pred Kristusom je David zapisal **šesto besedo** na križu ([Iz 45,17](#)): Oče, v Tvoje roke Jaz izročam Svojega Duha, Ti si Me odrešil, Jahve, Ti zvesti Bog ([Psalm 31,6](#)).

8 Izaija je 718 let pred Kristusom prerokoval **sedmo besedo** na križu, ki se je glasila: *»Izpolnjeno je«,* s katero sem Jaz osvobodil Izrael, to je *»človeško raso«,* z večnim odrešenjem od izvirnega greha.

38/2 Prerokbe o Jezusovem bičanju

9 Scena trpljenja od bičanja do smrti. [Izaija 63,1-9](#):

I) (63,1) *»Kdo je Tisti, ki prihaja iz Edoma (iz brezobzirnosti Pilatovega dvora) v rdečkastih oblačilih iz Bozre (oblečen v kraljevski rdeči plašč)? Tisti, ki je tako okrašen v svojih oblačilih in ki hodi v svoji veliki (duševni) moči? Jaz sem tisti, ki uči pravičnost (Jahve v Jezusu) in sem mojster v pomoči.«*

II) (63,2) *»Zakaj je tvoja obleka tako rdeča in so tvoja oblačila kot pri tistem, ki stiska grozdje?«*

III) (63,3) *»Jaz stiskam grozdje (samo Jaz sem trpel za odrešitev) sam in z Menoj ni nikogar med narodi. Jaz sem jih stiskal v svojem gnevu («ljubezenskem zanosu») in poteptal (grehe uničil) v svojem besu (zanos resnice). Zato je njihova kri (trpeča ljubezen) poškopila Moja oblačila in Jaz sem omadeževal ves svoj plašč.«*

IV) *»Ker sem Jaz si zadal dan maščevanja (usmiljenja); je prišlo leto, da odrešim svoje.«*

V) *»In Jaz sem se ozrl okoli sebe, pa ni bilo nikogar, ki bi Mi pomagal; in Jaz sem se čudil, pa Mi ni nihče stal ob strani, ampak Moja roka (duševna moč) Mi je morala pomagati in Moja jeza (ali ljubezenska gorečnost) Mi je stala ob strani.«*

VI) *»In Jaz sem jih poteptal v svojem gnevu (osvobodil od grehov v svoji ljubezni), in Jaz sem jih napojil (napolnil z ljubeznijo do Mene) v svojem srdu in njihovo kri izlil na zemljo (izbrisal grehe mučenja)«.*

VII) (63,7) Zdaj govori David: *»Jaz se bom spominjal milosti Jahvejeve (k Davidu) in hvalil Jahveja za vse, kar nam je storil, in za veliko dobroto do Izraelovega rodu, ki jim jo je pokazal po svoji usmiljenosti in veliki milosti.«*

VIII) (63,8) *»Ker je On rekel: So vendar Moj narod, otroci, ki niso lažni (tuji). Zato je bil On (Jahve) njihov Odrešenik.«*

IX) (63,9) *»Kdor jih je prestrašil (kar bo še sledilo), je prestrašil tudi Njega, in angel Njegovega obličja (dih življenja) jim je pomagal. On jih je odrešil, v svoji ljubezni in*

potrpežljivosti jih je rešil Sam. On jih je sprejel (med svoje otroke), v ljubezni, s katero jih je nosil že od davnih časov».

38/3 Prerokbe o delitvi oblačil, kopjih in nogah

10 O razdelitvi Mojih oblačil med rimske vojake in metanju žreba za Mojo spodnjo oblačilo poroča David 1043 let pred Kristusom v Psalmu [22,19](#).

11 Izaija poroča 717 let pred Kristusom, da bom Jaz, Jezus, umrl med dvema roparjema-morilcema in da Me bodo položili v novo grobnico »bogatega« (Jožefa iz Arimateje) ([Iz 53,9](#)).

12 Zaharija poroča 513 let pred Kristusom o prebodenju s kopjem ([Zah12,10](#)); ob tej priložnosti je tisti vojak občutil neizmerno bolečino: »*Pogledali bodo na Mene, ki so ga (nekoč) prebodli, in bodo jokali kot nad edincem ter grenko žalovali za Njim, kakor grenko žalujemo za prvorojencem*«.

13 Da Meni, Jezusu, ne bodo zlomili nog, kakor je bilo v navadi pri križanih, je posebej omenil David leta 1043 pred Kristusom v Psalmu [34,21](#): »*On (Jahve) varuje vse Njegove noge, da se nobena ne zlomi*«.

38/4 Prerokba o vogalnem kamnu

14 David prerokuje 1025 let pred Kristusom, da bo kamen božanske vere, ki so ga tempeljski duhovniki kot graditelji vere zavrnil, pred Jahvejem postal vogalni kamen (Psalm [118,22](#)).

15 Jaz, Jahve, sem 300 let kasneje ali 723 let pred Kristusom skozi Izaija rekel: »*V Sionu postavim kamen, preizkušen kamen, dragoceni vogalni kamen, trden temeljni kamen; kdor zaupa v Njega, je dobro zgradil*« ([Iz 28,16](#)).

38/5 Prerokbe o Jezusovi zmagi kot Kristusu

16 Psalm [22](#) iz leta 1043 pred Kristusom in [Izaija v 53.](#) poglavju iz leta 717 pred Kristusom poročata o Kristusovem trpljenju in slavita zmagovalca z Golgote, po katerem sledi zmagoviti Psalm [110](#), kjer se zmagovalec nad Satanom sveta od njegove telesne smrti do slavnih dni ponovnega prihoda in prevzema duhovne vladavine nad svetom opeva in poveljuje.

17 Prerok Izaija govori v imenu človeštva: »*Jahve, Ti sam si ljubeče rešil mojo dušo iz jame pogube; kajti za svoj hrbet si vrgel*.« ([Iz 38,17-20](#))

18 [Gal 3,13](#). Pavel pravi: »*Kristus nas je odrešil prekletstva zakona, ker je sam postal prekletstvo za nas; kajti pisano je (pri Mojzesu 5. 21,23): »Preklet je vsak, ki visi na lesu*.«

19 Tega mesta nista razumela niti Mojzes niti Pavel; kajti če bi bilo to mogoče razumeti materialno, bi bil Jaz, Bog v Jezusu, preklet, obsojen, ker sem Jaz iz ljubezni do vas visel za vaše grehe! Kakšna nepremišljenost – Mene, zaradi neizrekljive ljubezni in usmiljenja, zdaj označiti za prekletega pred Bogom in to brezmejno neumnost učiti druge! Resnično! Sramujte se svojega besednega sklepanja iz Biblije! Besedo je treba razumeti povsem duhovno in pomeni: *Od Boga je ločen vsak, ki se namesto duhovnega oklepa mrtve materije ali posvetnosti*.

20 Na drugem mestu Pavel v Pismu Rimljanom [10,4](#) pravi: »*Kristus je konec zakona*«. Ta odlomek pomeni, da sem Jaz »zakon«, ki je bil naložen ljudem: da so si z trpljenjem in smrtjo na križu ponovno pridobili Božje otroštvo, ki sem ga sam izbrisal s svojo ljubeznijo

do otrok.

21 Spisi prerokov so bili v času Mojega življenja še vedno na voljo v izvirnikih, izgubili so se šele ob obleganju in uničenju Jeruzalema. To dejstvo razveljavlja vse obtožbe Mojih nasprotnikov o kasnejšem vstavljanju stavkov iz Jezusovega življenja v te starodavne spise. Kako bi sploh Jaz lahko na poti v Emaus dva učenca, Kleofasa in Barsabasa Justusa, seznanil z vsemi mesti iz prerokov od Mojzesa do Janeza, ki govorijo o Mojem trpljenju in smrti ter o Mojem vstajenju, in se nanje skliceval, če to ne bi bilo v njih zapisano že več stoletij, ja, že več kot tisoč let? Zato naj logično misleči ljudje ne izrekajo takšnih nelogičnih pripomb, saj so dokazi o obstoju teh mož nedvomni, saj obstajajo še zakopani dokazi, ki vam bodo razkrili resnico tega dejstva; kajti Jaz, Jezus, vaš Bog, sem vam to s tem vnaprej povedal!

22 Da pa bi vendarle še izrekel Besedo v zagovor Mojih učencev, ki so se ravno sklicevali na te stare prerokbe o Meni, vas želim opozoriti na dejstvo, da bi Talmud, kot zgodovinska knjiga Judov, zagotovo zabeležila velik spor farizejev proti apostolom in evangelistom, če citati iz prerokov pri Mojih učencih in Pavlu ne bi bili v njem, ampak bi bili izmišljeni. Poleg tega je treba upoštevati dejstvo, da so Judje morali Svetopisemsko besedilo znati na pamet, tako kot danes protestanti; kako bi se torej lahko zgodila še tako majhna prevara ali goljufija, ne da bi jo takoj opazili in napadli farizeji in celotno ljudstvo? Samo to dejstvo, da Talmud apostolov in evangelistov ne obtožuje ponarejanja starih spisov, zadostuje, da Moje učence prepoznamo kot moške resnice. Da, še več: *Kako to, da prav ortodoksni Judje, ki še danes ne želijo ničesar vedeti o Meni, v svoji Stari zavezi, ki jo imajo v izvirnem rokopisu iz časov pred krščanstvom, ne vedo ničesar o prevari v svoji Bibliji niti v letu 70 po uničenju Jeruzalema niti kasneje?* To dejstvo je vendar sončno jasno, da se ne sme govoriti o prevari in goljufiji z vstavljanjem ali dodajanjem prerokb, ki jih prej ni bilo, in to v tako bogati količini, da se sami ne bi izpostavili posmehu ortodoksnih Judov.

23 Vendar bi lahko nekdo ugovarjal tudi tako, da bi trdil: *Zgodba o Jezusu Kristusu v Novi zavezi je roman, sestavljen iz preroštev o prihodu Mesija v Stari zavezi, torej domiselna izmišljotina, ki temelji na virih Stare zaveze, zato je neizpodbitna ali vsaj ne izgleda kot roman.*

24 Ta ugovor se lahko ovrže s tem, da so že na začetku podani neizpodbitni dokazi iz prerokb, ki so se dobesedno izpolnile glede dežel Egipta, Babilonije, Fenicije in Palestine; po drugi strani pa je treba upoštevati, da pošten človek Boga, preroke in apostole ne šteje za sleparje in zavajalce ljudstva, ampak za bitja resnice, kolikor gre za odrešitev človeških duš.

25 Ali v Stari in Novi zavezi niso podana čista učenja, ki navajajo Boga kot avtorja in so nastala za odrešitev človeških duš? Samo nevedni, brezmiselni in duhovno temni ljudje ne priznavajo besed Svetega pisma stare in nove zaveze! Tisti, katerega osvetljuje Božji duh, nikoli! – ker prodre v globine Božjih skrivnosti, ki so skrite v besedah Svetega pisma, in se greje v njihovi božanski svetlobi ter se veseli.

26 Ali hočete zavrniti Sveto pismo? To vam je prepuščeno, a s tem ste zavrnili Mene, Jahveja v Kristusu, in za vaš pekel več ne potrebujete! Amen!

27 Vendar pa je še ena točka odprta, in sicer: Obstajajo tisti, ki preprosto zanikajo obstoj Kristusa in apostolov! Zdaj vas Jaz vprašam: *Kako bi lahko nastala Nova zaveza brez*

Kristusa in brez apostolov? Kako bi se lahko pod imenom Kristus in kristjani razvila povsem nova religija? Kdo so bili junaki te religije, ki je pretresla svet in ki so lahko sprožili nekaj tako mogočnega proti poganskim bogovom? Od kod to razsvetljeno prepričanje v resnico nove Besede, da so se priznavalci množično javljali in raje prenašali najstrašnejše muke mučenja in celo smrt, kot da bi se pustili prepričati in odvrniti?

28 Vsaka velika ideja potrebuje žrtve, zato je tudi krščanstvo stalo dva milijona ljudi, in prav duh moči iz Mojega Duha je navdušil pogumne borce za resnico in jih pustil neustrašno stopiti v smrt za vero! Takšni duševno šibki in brezmiselni kritiki bi morali upoštevati, da mora na čelu vsakega velikega, svetovno pretresljivega gibanja stati nekdo, zaradi katerega se ljudstvo giblje, razburja in navdušuje za dobro stvar. Tako sem Jaz sicer stal nevidno za mesenimi očmi, a duhovno močno deloval v Mojih otrocih, in to je bil duhovni ogenj, ki je navdušil pogumne borce za resnico vere in jih naredil za junake te stvari.

29 Da, pred neumnimi ljudmi se lahko zanika, ne more se pa dokazati; kajti hipoteze niso dejstva, in zanikanje resnice, ne da bi se lahko dokazalo, da ni resnica, prinaša čast le pred slaboumneži, nikoli pa ne naredi vtisa na resne, poštene in resnici naklonjene može.

30 Bilo je namreč na tisoče in na tisoče očividcev po vsej Palestini, ki so Me osebno videli, slišali, kako sem pridigal, in sami videli Moja čudežna ozdravljenja, nekateri pa so jih tudi sami doživeli. Jaz sem bil najbolj znan človek, veliki prerok, potomec njihovega velikega in slavnega kralja Davida, Božji sin, Mesija, v čigar imenu se je skrivala moč njihovega vsemogočnega Boga Jahveja!

31 Glejte, Beseda takšnega človeka je imela težo, ker je delovala navzven, Moj Božji Duh pa je deloval navznoter; zato to navdušenje za vero, ker je izviralo iz moči Božjega Duha, in zato ta pogum, ki je preziral smrt, da bi se zavzel za resnico, saj je bila nagrada vrnitev otroka domov kot junaka za stvar Moje hiše. To je iz šibkih ljudi, nežnih mladeničev in devic, pa tudi odraslih in starcev ustvarilo junake, da, leve v pogumu in moči, ki se niso bali najstrašnejših krutih mučenj in smrti, ampak so z radostjo darovali svoje življenje za vero. Če z takšnimi mislimi gledate na prvotno krščansko gibanje in njegovo hitro širjenje, se vam bo resnica razodela kot luč z višave in osvetlila celoto vašega bitja, tako da boste mislili tako, kot misli človek, v katerem Duh Mojega božanskega Jaz-a kot osrednja luč vsega življenja sije in žari k resnici in ljubezni do Tistega, ki je vaš Bog in Oče in vam govori te Besede ljubezni in resnice. Amen!

32 Torej vidite, da so preroki vnaprej napovedali skoraj vsak del zgodbe o trpljenju, in to vam je zadosten dokaz, da sem Jaz, Kristus, bil sam Bog, kajti o nobenem človeku na svetu ni mogoče povedati ničesar podobnega, da bi bila zgodba njegovega življenja povedana stoletja in tisočletja vnaprej in še v vseh podrobnostih. Logično misleči ljudje bi morali dobro premisliti o prej navedeni napovedi o Meni, Jezusu, preden kaj rečejo, da ne bi bili naknadno prepričani o napačnosti svojih obtožb; kajti čim večji je boj proti Kristusu, tem večji dokazi bodo ob pravem času prišli na dan proti nasprotnikom!

38/6 Prerokba o vstajenju

33 Kralj David je leta 1043 pred Kristusom prerokoval, da Jaz, Jahve, ne bom pustil, da bi se Moj ljubljeni razpadel v grobu, Tistega, ki sem ga na gori Tabor imenoval »Moj ljubljeni Sin«. Pri Mateju sem Jaz, Jezus, prerokoval, da bom tri dni ležal v grobu, pri Marku, Luku

in Janezu pa, da bom tretji dan vstal od mrtvih.

34 Od dneva Mojega vstajenja od mrtvih, Moje telo ni bilo več vidno človeškim mesenim očem, razen takrat, ko sem Jaz svojim učencem in vernikom odprl duhovno oko. Pri vstajenju je namreč Moja božanska vsemogočnost Kristusovo meseno telo spremenila v duhovno, od takrat naprej, nevidno ovojnico božanske ljubezni in modrosti, oziroma Očeta in Sina v Bogu, v kateri naprej prebiva Duh ljubezni v Bogu z Mojo dušo, ki je Sin ali Modrost v Bogu, ker se je Bog, ki je postal človek, in Stvarnik sveta z Mojim vstajenjem ponovno vrnil v Svojo božansko Pra-davno Bit, vendar z razliko, da prej nihče ni mogel videti Boga v absolutnem stanju.

35 Od tega časa naprej pa se Jaz v Kristusovem telesu svojim ljubljnim otrokom pokažem iz obličja v obličje, kar izbrancem prinaša največje užitke blaženosti.

38/7 Prerokbe o učinkih in posledicah prihoda Mesija

36 Prerok Daniel je 543 let pred Kristusom prerokoval, da bo Jeruzalem uničen zaradi umora Mesija in da se bodo s tem za vedno končale krvne in žrtvene daritve Judov ([Dan 9,24.27](#)).

37 Izaija je rekel, da bo prek Mesija Božje kraljestvo prešlo od Judov na pogane, ker ga bodo Judje zavrnili ([Iz 8,3.10.14](#)).

38 Isti prerok je rekel, da bodo pogani sprejeli Mesija ([Iz 65,1](#)).

39 Malahija je prerokoval, da bo daritev v novi zavezi obstajala le v ljubezni do Boga in bližnjega ([Mal 1,10-11](#)).

39. POGLAVJE

Dokazi, da je Jezus Kristus Stvarnik sveta

1 Prerok Izaija pravi: »Jahvre je tisti, ki vsem daje življenje in duha življenja iz Božje polnosti ([Iz 42,5](#))«.

2 Pavel v Apostolskih delih [17,25](#) pravi isto: »Kristus sam je tisti, ki vsem povsod daje življenje in dih«.

3 Matej [11,27](#): »Jaz, Jezus, sem rekel: Vse stvari so mi bile izročene od Mojega Očeta«. S tem sem Jaz, Jezus, hotel reči: Vse svetove, vsa bitja in vso nebeško slavo je Meni-Modrosti, izročil Moj Oče; kajti nihče Me ne pozna (božanske Modrosti), razen Očeta, katerega Sin Jaz Sem; in tistega, kateremu Jaz to želim razodeti.

4 Peter pravi v »Pismu Hebrejcem«, [2,7-10](#): »Jehova, za kratek čas si svojega Sina ponižal pod angele; nato si ga okronal s slavo in častjo ter ga postavil nad dela svojih rok; vse si mu podvrgel pod noge«. Vidimo Jezusa, okronanega s slavo in častjo skozi trpljenje smrti, potem ko je po Božjem milostnem namenu za vse šel v smrt. Ker se je moralo zgoditi, da je tisti, zaradi katerega so vse stvari in po katerem so vse stvari, ki naj bi vodil mnoge otroke v slavo in bil začetnik njihovega odrešenja, ki je to dosegel skozi trpljenje.

5 (Hebrejcem [1,2-3](#)) Peter pravi: »Bog nam je v teh zadnjih dneh govoril po Sinu, ki ga je postavil za dediča vsega, po katerem je tudi ustvaril svet; ki je sijaj Njegove slave in podoba Njegove podobe, in ki vse nosi s svojo močno Besedo, in je storil očiščenje naših grehov (prve zaveze) skozi Sebe; s tem se je usedel na desnico (kot sodnik) Veličanstva v višavah«.

6 Pavlovo pričevanje v »Pismu Kološanom« [1,15-17](#): »Jezus Kristus je podoba nevidnega Boga, prvorojenec pred vsemi ustvarjenimi bitji. Kajti po Njem je ustvarjeno vse, kar je v nebesih in na zemlji, vidno in nevidno, bodisi prestoli, bodisi gospostva, bodisi kneževine, bodisi oblasti; vse je ustvarjeno po Njem in v odnosu do Njega. In On je pred vsem, in vse obstaja v Njem«.

40. POGLAVJE

Jezus kot Bog in človek ter Njegovo poveličevanje in pobožanstvenost

1 Božji Duh je morje plamenov božanske ljubezni, ki predstavlja ali obsega ves eter vesolja. To duhovno morje plamenov ljubezni je »Duh življenja v vesolju«, in je po svoji ljubezni temeljna sila stvarstva, in ker je ta temeljna sila ustvarjalna lastnost v Bogu, se zato imenuje »Oče«, ker vse, kar stori svobodno bitje, stori iz ljubezni do stvari, kar je volja ljubezni do spočetja, ustvarjanja ali stvarjenja in rojstva. Zato se ljubezen v Bogu duhovno imenuje »Oče«, ker je ustvarjalna sila, saj Oče etimološko pomeni »ustvarjalec«. Tega Duha sem Jaz, Jezus, imenoval kot svojega Očeta ali svojo Ljubezen, saj je bila življenje v Meni.

2 Božja modrost je Božja duša in se v duhovnem jeziku imenuje »Božji sin«, kar se sicer imenuje »Božja Beseda«. Ta Božja Beseda kot Božja modrost je rojena v Božji ljubezni, zato se Jaz, Jezus, po svoji duši imenujem »edini Božji sin«, ker je Božja modrost rojena v Božji ljubezni oziroma je njeno bistvo. Moja ali Jezusova duša je zato izliv Božjih svetlobnih žarkov iz plamena Božje ljubezni, duhovno imenovanega »Oče«. Ti žarki so Božja modrost, in ta je zajeta v telesno obliko, ki si jo je Duh po svoji volji izbral in oblikoval v svoji lastni domišljiji. Ta domišljija, kot duhovni produkt, je torej Jezusova duša, ki si jo je Božji Duh sam ustvaril za svojo rabo. In ta Duh je duši dal inteligenco, da je v maternici zgradila materialno telo točno po svoji duhovni podobi.

40/1 Magnetizem in elektrika, kot ljubezen in modrost

3 Sedaj Jaz prehajam k temeljnemu pojasnilu, v čem ležita božanska ljubezen in modrost.

4 Božja ljubezen leži v vseobsegajočem magnetizmu, ki jo predstavlja; zato se ljudje z dotokom magnetizma ozdravijo bolezni, ker je božanska ljubezen življenje, s tem pa tudi zdravje.

5 Magnetizem, ki je kot Oče ali ljubezen v Bogu, je, kot je že bilo prikazano, temeljna sila vse ustvarjajoče volje v Bogu, in je hkrati vladajoča moč v vesolju, ki je iz sebe izpostavila elektriko kot dušo Boga in ki pomeni modrost in moč v Bogu. Vendar je magnetizem veliko večji in močnejši od elektrike, zato sem Jaz, Jezus, kot duša Očeta rekel: Oče je večji od Mene, le da Me doslej niso razumeli, kaj sem s tem hotel reči, ker je bilo to objavljeno šele v knjigi »Sveta Trojica«, krščansko-teozofske knjige pa so bile doslej premalo znane in premalo so jim verjeli, da govorijo resnico.

6 Ker magnetizem in elektrika v Bogu nista ločena, ampak eno v drugem, zato sem Jaz pri zadnji večerji rekel, da sem Jaz v Očetu in Oče v Meni, torej sem bil Jaz tudi skozi Svojo modrost, ki je takrat že v celoti prešla v Ljubezen, saj sicer Jaz ne bi mogel trpeti in umreti na križu za grehe sveta – bil sem eno z ljubeznijo in Ljubezen oziroma Oče je bil eno z

modrostjo, ki je v celoti prešla v ljubezen ([Jn 10,30](#)). Tako morate razumeti Moje božanske Besede, potem pa pri branju takih verzov ne bo več protislovij.

7 Kako pa je magnetizem večji od elektrike, vidite iz tega, da je magnetizem temeljni ogenj in temeljna sila v Bogu. Ta temeljni ogenj vidite v vsakem ognju materialne pojavnosti, najmočnejše pa v podzemnem ognju, ki se kaže skozi vulkane ali ogenj bruhaajoče gore, ki včasih ljudem sporočajo, da ne živijo po Moji volji in zato niso niti za minuto življenja varni, zato naj se spreobrnejo in izboljšajo. Vendar večina ljudi ne verjame temu, kar vam Jaz tukaj pripovedujem, zato že močno vihtim in bom še močnejše vihtel svojo kazensko palico nad človeštvom, ki se klanja le grehu in ne želi priznati, da so svetovni, naravni in elementarni dogodki Moja kazenska palica ali: Božja kazen!

8 Glejte, obstajata dve sonci: [duhovno](#), ki se imenuje Bog in prebiva v nedostopni svetlobi, ter materialno sonce za zemljane. Materialno sonce pa od duhovnega sonca prejema ogenj, svetlobo in toploto, zato je materialna predstavitev duhovnega sonca, ki sem prav Jaz, vaš Bog in Oče. Ogenj in toplota predstavljata ljubezen, izžarevajoča svetloba pa modrost v Bogu, zato sem Jaz, Jezus, kot Božja duša rekel: »Jaz sem luč sveta« ([Jn 8,12](#)), kot modrost in učenje resnice, ker izhaja iz Božje ljubezni in modrosti. Brez Sonca kot izžarevalca ljubezni in modrosti ali magnetizma in elektrike bi bila Zemlja popolnoma temna in brez vsakega življenja in gibanja; tako torej vse dobro prihaja od zgoraj, od vašega Očeta Jezusa, ki skrbi za vas, in od nikjer drugod!

9 Kakor je bilo rečeno: Božja modrost je duhovna električna svetloba in je Božja duša, ki je v sebi neskončnost vesoljnega prostora. Če že močno električno sonce, kot se imenuje ta svetloba električnih svetlobnih globusov, izžareva tako intenzivno modro-belo svetlobo, da se zdi kot nedosegljiva svetloba, kako močna mora biti potem vsa svetloba Božje duše, saj je neskončnost etrskega prostora!? - Zato se pravi: »Bog prebiva v nedostopni svetlobi«, kar je lahko razumljivo, ker je materialna električna svetloba duhovna svetloba, ki je vstopila v materialno pojavnost.

10 Ta električna svetloba, ki je vstopila v materialno pojavnost, pa je hkrati drobni dokaz neskončno visoke Božje modrosti, proti kateri se nekateri ljudje borijo s svojo duhovno temo. V elektriki namreč leži Božja modrost in moč, od tod ogromne strele in udarci, ko zli peklenski duhovi prvega pekla v nevihtnih dneh vodijo svoje duhovne vojne v oblačnem prostoru, ker njihove duše, tako kot Jezusova božanska duša, izhajajo iz elektrike, in so tako hkrati sestavljene iz ogromne moči, kar je podrobno razloženo v knjigi Vodstvo [dr. Martina Luthra](#) in [Swedenborga](#) v onostranstvu (poglavje 50). Od tod izvirajo tudi strašni potresi, ko se razburijo zemeljski duhovi, ki obstajajo v zraku in v vodi (79*). Iz tega pa je mogoče razbrati delovanje Božje modrosti v naravi in v duhu, ker svetu vladata magnetizem kot Oče ali ljubezen v Bogu ter elektrika kot modrost in moč v Bogu. Zato se pravi, da Sveti Duh izhaja iz Očeta in Sina ali iz ljubezni in modrosti, ker Sveti Duh ni nič drugega kot delujoča sila tistega, kar sta se ljubezen in modrost v Bogu odločili izvršiti.

11 Kdor zna jasno razmišljati, bo zdaj zlahka razumel in tudi povsod videl, razumel in dojel svojega duhovnega Očeta, ker je vse iz Boga in v Bogu, in vse predstavlja božanske misli v različnih podobah, kar človek vidi, sliši ali kako drugače zazna s svojimi čutili. V teh vidnih mislih pa je hkrati zastopan tudi Sveti Duh v Bogu, ker v njih deluje tisto, kar imenujemo gibanje, rast ali karkoli drugega.

12 Ali lahko nekdo, ki je enkrat dojel, da je Bog Duh etrskega zraka ali osnovne sile magnetizma in elektrike, ki prežemata svet, in da vse to ustvarja, ohranja in vlada, še dvomi, da je Bog povsod, da, celo v najmanjšem atomu? Ne le da je, ampak On je srce življenja v vsakem atomu, in tako vse do največjega Pra-osrednjega sonca, ki kroži po vesolju! Brez Boga nikjer nič ne obstaja in nikjer ne more biti ničesar, ker je vse v Bogu in nič ni zunaj Boga.

13 Kdor te resnice ne more razumeti, naj se sam pogleda kot Božji otrok, ali v njem ne obstajajo ljubezen, modrost in magnetno-električna sila prek delovanja misli? Seveda v skladu s človeško podobo – v Bogu pa neizmerno, ker je vse v neskončno velikem obsegu.

40/2 Jezusovo telo se je duhovno preoblikovalo in Marija ni bila več mati

14 Zaradi utelešenja sem si moral Jaz ustvariti materialno meseno telo, v katerem sem živel triintrideset let. To telo sem moral Jaz vedno bolj duhovno preoblikovati z umiranjem vsemu posvetnemu, da bi tako uničil vse peklenske slabosti materialnega telesa. S tem duhovnim preoblikovanjem sem se vedno bolj osvobajal človeškega, ki sem ga prejel prek matere, tako da je bilo v času Mojih treh let poučevanja vse človeško že izginilo iz Mene. Bil sem le še utrjen Duh v mesenem telesu, zato Moja telesna mati takrat ni bila več mati, saj sem iz sebe že izločil vse človeško, Jaz sem bil najvišji Duh tudi v mesenem telesu in zato nisem bil več njen sin, ker v Meni ni bilo več ničesar od nje. Če to veste, lahko razumete Moje Besede in ravnanje do Moje nekdanje matere, saj je Jaz nisem več imenoval za Svojo mater po človeških merilih, kot dokazujejo naslednji biblijski odlomki:

I) ([Jn 2,3-4](#)) Na poroki v Kani v Galileji mi je Marija rekla: »*Nimajo več vina*«, na kar sem ji Jaz odgovoril: »*Žena, kaj imam Jazs tabo opraviti? Moja ura še ni prišla* (da se razodenem.)«

II) ([Lk 8,20-21](#)) Ko sem Jaz nekoč med svojim poučevanjem prišel v bližino Nazareta in Me je obiskala Marija z Jožefovimi sinovi, so Mi med govorom sporočili, da je Moja mati prišla z Mojimi brati, da bi Me videla. Tedaj sem Jaz odgovoril poslušalcem, tako da sem iztegnil roko in pokazal na Svoje učence ter rekel: »*Moja mati in Moji bratje so tisti, ki poslušajo Božjo Besedo in jo izpolnjujejo*« (to pripovedujeta tudi Matej [12,46-49](#) in Marko [3,31-35](#)).

III) ([Jn 19,26-27](#)) V času Mojega križanja sta Marija in učenec Janez stala pod križem in Jaz sem rekel Mariji: »*Žena, glej svojega sina*«; nato sem Jaz rekel Janezu: »*Glej svojo mater*«. Tako Jaz Marije nisem več imenoval za svojo mater, saj sem vse človeško, kar je izhajalo iz nje, ločil od sebe; Janez k temu pripomni: »*in od te ure jo je (Janez) vzel k sebi*«. Ta novica je sicer pravilna, vendar Marija ni dolgo ostala pri Janezu, ampak se je vrnila v Jožefovo hišo, zato je treba zgodbo, kot je zapisana v **Razodetjih, zvezek I, str. 59**, šteti za pravilno.

IV) (Janez, poglavje 20) Prav tako vidite iz prizora vstajenja, da sem se najprej prikazal Mariji Magdaleni in ne svoji materi Mariji.

15 Ti dokazi bi vam morali zadostovati, da Moje telesne matere ne postavljate višje kot katerega koli od visokih duhov v Mojih otroških nebesih, saj sem Jaz že v življenju sam povedal, da mi Marija ni bila nič višja kot kateri koli drug človek. Res je, da jo Jaz priznavam kot svojo **telesno** mater, vendar nikakor ne kot sveto, kot Božjo mater in kot nebeško kraljico, kar je iz nje naredila rimska cerkev, saj te besede v duhovnem smislu

pomenijo toliko, kot da bi Jaz, Bog, imel še enega očeta kot Starega Boga, ki bi Me kot Boga spočel z Marijo; sveta pomeni toliko kot so-bog, ker v duhovnem kraljestvu nihče drug ni svet, razen Jaz, Jezus, sam; in nebeška kraljica pomeni, da je Marija žena ali soproga Starega Boga, ki bi bil Moj oče. Takšno pogansko-antikrščansko učenje o Bogu in Mariji je lahko vaba le za nevedne; zame Jezusa, pa je grozota.

40/3 Duhovno bistvo Marije

16 Da bi vedeli, kakšna nebeška kraljica in Božja mati je Marija, vam bom povedal resnico iz Jezusovega razodetja: Marija je zdaj žena nadangela, ki se imenuje Jožef, vendar ne tisti Jožefa, ki je bil njen skrbnik- oče. S tem mladeničem živi v krogu zelo visokih duhov, ki so ji po čistosti srca in ljubezni do Jezusa enakovredni. V nebesih namreč ni samskih in devic brez moških, ampak vsaka devica ali ne-devica dobi moža, s katerim živi v zakonski duhovni čistosti, ker mož in žena tvorita le eno osebo, čeprav sta dve osebi, zato je Pavel rekel: Moški je glava ženi ([Ef 5,21-22](#)) in Bog je žensko vzel iz Adama kot del njega in jo postavil kot njegov drugi jaz, ne pa ustvaril povsem novega človeka.

17 Učenje o čistih nebeških devicah, ki so Jezusove neveste, morate sprejeti tako, da je Božji Duh moški, duše ljudi pa so vse ženske, in da je v vsaki duši enakovreden duh od Boga, ki je njegov brat in enak Jezusu, katerega nevesta je vsaka duša, ker je v vsaki duši iskra Božjega duha. Ta Duh je namreč življenje, je ljubezen in je vse v človeku, saj je njegov vodnik skozi večnosti, dokler človek ne postane to, kar je Jezus: bog poleg Jezusa kot Bog Oče, vendar Jezus vedno ostaja Oče in ima vso moč v svojih rokah, in vse, kar bo takšen bog, ki sledi Jezusu, hotel ustvariti v milijonih let, bo (on) lahko storil le v združenju z Jezusovo močjo in Njegovo voljo ljubezni, nikoli pa iz lastne polne moči (80*).

18 Zaradi odpovedi vsemu človeškemu pa Jezus tudi nisem Davidov sin, kot uči naslednja scena iz njegovih let poučevanja: ([Mt 22,41-46](#)) »Jezus je vprašal farizeje in rekel: Kaj mislite o Kristusu? Čigav sin je? Odgovorili so mu: Kristus je Davidov sin. In Jezus jim je odgovoril: »Kako ga torej David v Duhu imenuje svojega Gospoda, ko pravi: ‚Jehova je rekel mojemu Gospodu: Sedi na Moji desni, dokler Jaz ne bom položil tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog.‘ Če ga torej David imenuje svojega Gospoda, kako je potem njegov sin? In nihče ni mogel dati Jezusu odgovora« (to piše tudi v Marku [12, 35-37](#); [Lk 20, 41.44](#); [Psalm 110,1](#)).

19 Iz tega je razvidno, da sem s tem, ko sem se znebil in isem zločil vse človeške lastnosti iz Marije, Jaz, Jezus, izločil tudi vse iz Davida; saj sem iz Marije prejel le meseno telo, vendar brez duhovne sestavine duha matere, v kateri bi bil zastopan Davidov duh, sicer bi moral Davidovega duha ponovno vključiti v Marijo ali ga obdržati in ga povzdigniti v božanskost, kar pa v bistvu ni bilo mogoče, ker morajo ljudje sami povzdigniti v božanskost svoje duhovne dele duše iz svojih prednikov.

20 A eno se je zgodilo, Jaz, Jezus, sem duhovno-božanski kralj David sam, ker Jaz, Jezus, sem se kot njegov Bog in Stvarnik in večni Kralj za in v njegovo rodovno družino spočel in dal roditi, zato se pravi, da bo kraljevski prestol Davida večno potrjen - obstajal - vendar v Meni, ne pa v osebi nekdanjega kralja Davida, o čemer bom Jaz še enkrat spregovoril.

40/4 O spremenjenju

21 Da je bilo Moje človeško telo že v času Mojega učiteljskega delovanja visoko duhovno,

pravzaprav skoraj popolnoma božansko, vam priča prizor na gori Tabor v prisotnosti učencev Janeza, Jakoba in Petra. Prišlo je do spremenitve Mojega Jaza, kakor sem bil Jaz duhovno videti, ko sem učencem odprl duhovni vid, da so Me lahko videli in opazovali v Moji božanski slavi, o čemer vam evangelisti pripovedujejo naslednje: »*Njegov obraz je sijal kot sonce in njegova oblačila so bila kot svetloba, in slišali so glas iz oblaka* (ki je bil glas iz Mene samega) *in ki je rekel: To je Moj ljubljeni Sin, v katerem Jaz imam svoje zadovoljstvo* ([Mt 17,1](#))«.

22 Drugič sem se Jaz prikazal Janezu, ko je pisal Razodetje, spremenjen, tako da je Moj obraz sijal kot sonce ([Raz 1,16](#)).

23 Obstajajo pa še drugi trenutki, v katerih sem govoril o spremenjenosti, ne da bi to kdo opazil, na primer ob vstopu v Jeruzalem, kjer so se v templju začeli prepirati z Menoj, ker se nisem dal maziliti in razglasiti za kralja. V svoji žalosti zaradi napačnih pogledov tistih, ki so hoteli ustvariti kralja v zvezi z Mojo zemeljsko misijo, sem Jaz glasno zaklical: »*Oče, povelčaj Svoje ime!* Na kar sem Jaz pustil, da je prišel glas, kot da prihaja iz nebes, ki je rekel: *Jazs em ga poveličal in ga bom še enkrat poveličal*« ([Jn 12,28](#)).

24 Vprašanje je: »Kaj in kako je bilo to poveličanje?« Bilo je duhovno, namreč: Jaz sem zavrnil kraljevsko dostojanstvo, s čimer sem Jaz poveličal Božansko, in to je bilo poveličanje.

25 Naslednja preobrazba je bila pri zadnji večerji, ko je Juda vstal in šel ter Me izdal velikemu duhovniku Kajfu; takrat sem Jaz, ko je Juda odšel, rekel: »*Sedaj je Sin človekov poveličan in Bog je poveličan v Njem, prav tako ga bo tudi Bog poveličal v Sebi in ga bo takoj poveličal*« ([Jn 13,31](#)). Smisel te spremenitve je naslednji: Jaz bi se lahko izognil trpljenju in sramoti, toda prav to je bilo poveličanje, saj Jaz nisem odstopil, ampak sem se zaradi greha sveta izročil in odšel na Oljsko goro, kjer sem se dal ujeti, da bi izvršil odrešitev od izvirnega greha. Zgodba o trpljenju in smrti je bilo Moje glavno poveličanje in s tem popolna pobožanstvenost. Ker sem Jaz kot človek trpel in umrl za celotno človeštvo. 26 Zato sem Jaz rekel dvema učencema na poti v Emaus: »*Mar ni Kristus moral tako trpeti in vstopiti v svojo slavo* (kot Bog - [Lk 24,26](#))?« Glejte, z odložitvijo vsega človeškega, s trpljenjem in sramoto sem Jaz v 21 letih (tj. od 12. do 33. leta) povzdignil človeško meseno telo v pobožanstvenost, za kar bi sicer vsak človek potreboval skoraj nešteto let, da bi Mi, svojemu Očetu, sledil, ker mora postati v vsem kristalno čist.

27 Da se je Moje zemeljsko meso skozi Moje trpljenje popolnoma duhovno preoblikovalo, dokazuje dejstvo, da je ob vstajenju, 27. marca leta 33 ob 3. uri zjutraj, prišel Moj božanski Duh, da bi prevzel meso in se z njim združil, se je ta takoj spremenil v duha (zgodba o trpljenju), in od tiste ure naprej Mene ni noben človek videl drugače, razen če mu Jaz nisem odprl njegovih duhovnih oči. Zato sem v Emausu pred učencema takoj izginil, takoj ko sta Me prepoznala, s tem, da sem jima zaprl duhovne oči ([Lk 24,31](#)).

28 Ko sta se nato dva učenca vrnila na Oljsko goro k Lazarju, kamor so se učenci skrili in kjer so pripovedovali o dogodku na poti v Emaus in tam ob lomljenju kruha, sem Jaz nenadoma vstopil skozi zaprta vrata, nad čimer so se vsi prestrašili, ker so Me v prvem trenutku imeli za duha. Jaz sem jim takoj odvzel strah, tako da sem jim pokazal svoje prebodene roke in noge, da sem to Jaz sam, in jim rekel: »*Dotaknite se Me in Me preglejte, ker duh nima mesa in kosti, kot vidite, da jih Jaz imam*« ([Lk 24,39](#)). Seveda sem

moral Jaz za ta čas, ko sem bil z njimi, materializirati Svoje duhovno telo z božansko voljo. Ker pa zaradi veselja niso mogli verjeti in so mislili, da gre za iluzijo, sem jim rekel: »*Imate kaj za jesti?*« ([Lk 24,41](#)). Nato so mi ponudili kos pečene ribe in nekaj medu. Jaz sem to vzel in pojedel pred njihovimi očmi.

29 Tako sem Jaz po 8 dneh prišel skozi zaprta vrata in prepričal nevernega Tomaža, da sem Jaz resnično vstal od mrtvih, nakar je Tomaž vzkliknil: »Moj Gospod in moj Bog!« S tem je javno priznal, da lahko iz lastne moči le Bog vstane od mrtvih ([Jn 20,26-28](#)).

40/6 Kristus kot podoba Boga

34 Sedaj pa spregovorimo še o pomenu Kristusa kot podobe Boga. Glejte, podoba Boga je v duhovnem smislu enaka bitju, kakršen je Bog Oče, zato je obdarjena z istimi vrlinami in lastnostmi kot Bog sam, in da sem bil to Jaz, Kristus, govorijo naslednji biblijski verzi:

I) »*Tistim nevernikom, ki jim je bog tega sveta (ki je sebičnost) zaslepil um, ti ne vidijo jasne luči evangelija o Kristusovi svetlobi, ki je podoba Boga*« ([2Kor 4,4](#)).

II) Drugi odlomek se glasi: »*Tiste, ki jih je Jehova vnaprej videl, poklical in izbral, je tudi poveljal, da bi bili podobni podobi Njegovega Sina, da bi bil On prvorojenec med mnogimi brati*« ([Rim 8,29-30](#)).

III) Tretji odlomek opisuje veličastvo Kristusa med Njegovimi otroki, ki tvorijo Njegovo duhovno kraljestvo: »*Hvalite Očeta, ki nas je usposobil, da smo dediči blaženih v svetlobi; ki nas je rešil iz oblasti teme in nas prestavil v kraljestvo svojega ljubljenega Sina, v katerem imamo odrešitev po Njegovi krvi, odpuščanje grehov (prve zaveze), ki je podoba nevidnega Boga, prvorojenec pred vsemi stvaritvami*« ([Kol 1,15](#)).

IV) V četrtem odlomku je poudarjeno, da so bili svetovi ustvarjeni skozi Kristusa, ker je On modrost in moč Boga: »*Jahve nam je v teh zadnjih dneh govoril skozi Sina, ki ga je postavil za dediča vsega, skozi katerega je ustvaril svetove; ki so sijaj Njegove slave (Božje luči ali svetosti) in podoba Njegove božanske narave*« ([Heb 1,2-3](#)). Še bolj veličastno se Pavel izraža v Pismu Kološanom, da je bilo skozi Kristusa ustvarjeno vse, kar obstaja, kar je zagotovo najbolj prepričljiv dokaz, da sem Jaz, Jezus Kristus, Bog Oče in Stvarnik sveta, ena in ista oseba.

41 POGLAVJE

Jezus, je Večni.

(**Franz Schumi:** Dokaz, da je Jezus Kristus večna prisotnost Boga v veselju, da je bil in da bo večno. Gospod gospodov in Kralj kraljev sveta.)

1 Da Jaz, Jezus, nisem začasen, ampak sem od večnosti, dokazujejo številna mesta Svetega pisma, ki Me slavijo kot Večnega, torej tistega, ki se nikoli ne začne in nikoli ne konča. To dejstvo je že jasno dokazano v prejšnjih dokazih, zato vam bom tukaj navedel le tista mesta, ki še dodatno potrjujejo že dokazano, kot so:

I) »*Janez Krstnik je o Meni rekel: On (tj. Mesija) je tisti, ki bo prišel za menoj, ki je bil pred menoj, kateremu nisem vreden odvezati jermena na njegovih sandalih*«. ([Jn 1,27](#))

II) To je tisti, o katerem sem Jaz rekel: »*Za menoj prihaja človek, ki je bil pred menoj; kajti On je bil prej kot jaz*« ([Jn 1,30](#)).

III) Prerok Mihej ([5,1](#)) pravi o Meni: »*Ti, Betlehem Efrata* (Efrata je bilo staro ime

Betlehema), *ki si med tisočimi* (krajev v Judeji sicer) *majhen, a iz tebe bo prišel moj vladar Izraela, čigar izvor sega v davnino, v dni večnosti*«. Ta jasna preroška beseda vas uči, da sem Jaz, Bog, večni vladar in kralj, sam v človeški podobi Mesija, rojen v Betlehemu, in to se je dejansko zgodilo 700 let kasneje.

IV) Janez [1,1](#) in [1,14](#). Ta evangelist pravi, da sem Jaz, Božja Beseda ali Modrost, že od Pra-temelja-temeljev v Bogu bil kot Njegova Modrost,... in da je ta Božja Modrost prevzela meso v Jezusu in postala človek, nato pa prebivala med ljudmi in se na gori Tabor pokazala v božanski slavi.

V) V prepiru, ki sem ga imel z Judi v templju, sem jim rekel: »*Resnično, resnično, Jaz vam povem: Preden je bil Abraham, sem Jaz* (bil)« ([Jn 8,58](#)).

VI) Pri zadnji večerji sem rekel: »Da sem odšel od Očeta in se spet vračam k Njemu« ([Jn 16,28](#)).

VII) In tam na istem mestu sem Jaz rekel: »*Zdaj, Oče, poveljaj me pri sebi s slavo, ki sem jo Jaz že imel pri tebi, preden je bil svet* (ustvarjen)« ([Jn 17,5](#)).

VIII) (Razodetje [11,15](#)): V Razodetju so opisani svetovni dogodki v času mračnega lažnega preroštva, ki sovpada našim dnem, in da bo zmaga na koncu pripadla Bogu. Besede se glasijo: »*Vladavina sveta je pripadla našemu Gospodu in Njegovemu Kristusu* (ki je nosilec Očeta); *On bo* (v Kristusu) *vladal od večnosti do večnosti*.«

2 Takšne jasne izjave o Meni vas dovolj jasno poučujejo, da sem Jaz, Jezus Kristus, sam Bog. Glejte, če dobite najmanjšo omembo zgodovinske prisotnosti doslej neznane a slavne osebnosti iz preteklosti, jo razglašate na vse strani in verjamete v nekdanji obstoj te osebe; o Meni pa govori cela debela knjiga, celotno veliko Sveto pismo v tisočih in tisočih verzih, ker ima Mene, Jezusa Kristusa, Jahveja Sabaotha, za predmet svojega zgodovinskega pisanja, vi pa temu vendarle ne verjamete! Če bi znali to knjigo Božjih skrivnosti brati duhovno in nebeško, Mi ne bi odrekli obstoja in resničnih dejstev! Ali ni to jasen in nedvoumen pokazatelj, čigavi duhovni otroci so Moji omalovaževalci, obrekovalci, omadeževalci, zanikovalci, bogokletniki in iztrebljevalci?

3 Naj Moji nasprotniki počnejo in storijo, kar hočejo: »*Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec; kajti Jaz sem Tisti, ki sem bil in ki prihaja, Vsemogočni*« ([Raz 1,8.11](#)). Gospod gospodov in Kralj kraljev sveta. Utemeljitev o sveti Trojici, da Jaz sem Oče, Sin in Sveti Duh v eni osebi, in da, Jaz sem sam Jezus, je mogoče prebrati v knjigi »[Sveta Trojica](#)«. Nadaljnje utemeljitve o Moji osebi prinaša knjiga: »Kristus, Njegov prihod in ponovni prihod«. Poleg teh knjig najdemo v vseh krščansko-teozofskih knjigah pojasnila o Meni in odnosu Mojih otrok do Mene.

4 V teh predloženih dokazih iz prerokov in iz Mojih lastnih preroštev v poročilih evangelistov je dokazano, da sem Jaz, Jezus Kristus, bil vnaprej napovedan skozi vse velike preroke Stare zaveze: kako, kdaj, kje in iz kakšnega razloga bom prišel, in ta preroštva so se vsa dobesečno izpolnila v Moji osebi »Jezus iz Nazareta«. Med njimi ni niti ene prerokbe, ki bi bila postavljena kot domneva, o čemer se lahko vsak sam prepriča s preverjanjem navedenih virov, ampak je vsaka prerokba izražena apodiktčno ali neizpodbitno dokazano in se je tudi neizpodbitno gotovo izpolnila, kar potrjujejo dejstva iz zgoraj navedenih zgodovinskih zapisov Judov, kristjanov in poganov Rimskega imperija.

5 Drugi del, ki bo zaključil to dokazovanje, bo iz prerokb Stare in Nove zaveze, ki so vse

izvirale od Boga prek prerokov in apostolov ali so bile zabeležene, pojasnil, kdo sem Jaz, Jezus Kristus dejansko bil, po svoji človeški osebi in kako je treba pravilno razlagati duhovni jezik ustreznosti v Svetem pismu, kar lahko stori le neposredno razodetje Boga, ker jih lahko pravilno razlaga le On, saj jih je dal napisati, da bi to služilo za dobro in ne za zlo duše.

42. POGLAVJE

Jezus, Kralj in Sodnik sveta

1 Mnogi odlomki Svetega pisma govorijo o Meni, da sem Jaz Kralj in Sodnik ljudi kot svojih otrok. Staro zavezo je treba le mirno in premišljeno brati, in vedno boste ugotovili, da v njej govorim Jaz kot Bog in Gospod sveta. V potrditev tega, kar je bilo že tukaj navedeno in dokazano, Jaz dodajam še naslednje odlomke, ki o tem pričajo:

I) Izaija [22,23-24](#): »Jaz, Jahve, bom položil ključ Davidove hiše na njegovo ramo«, tj. Jaz ga bom v duhovnem smislu naredil za vladarja, za kralja sveta, da se bo nanj prenesla vsa slava njegovega Očetovega doma (tj. da se ga bo obravnavalo kot vladajočega Boga).

42/1 Kristus je Gospod nebes in Zemlje

2 Janezovu [3,35](#): Jaz sem rekel o sebi: »*Oče ljubi Sina in dal mu je vse v Njegovo oblast*«. S tem je rečeno, da sem Jaz Gospod in vladar sveta, ker svetu vlada Božja ljubezen in modrost, ki sta v Meni.

3 Matej [28,18-20](#): Jaz sem na dan vnebovzetja rekel: »*Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Zato pojdite in učite vse narode (Moj evangelij) in jih krstite v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha*«. Te besede pa ne pomenijo krsta z vodo, ampak so izrečene povsem duhovno in pomenijo: »Posvetite jih v ljubezen Očeta, v učenje Sina in v moč vere Svetega Duha; kajti vi morate biti takšni, kot je vaš Oče v nebesih, in Ta je ljubezen« ([1Jn 4,8.16](#)), poznati morate Moje učenje, saj je bilo zato poučevano in trdno morate verjeti v to učenje. Da je resnično in da morate živeti in ravnati v skladu z njim, tako da delate vse, kar sem vas Jaz naučil. Zato sem še naprej govoril apostolom: In naučite jih, naj spoštujejo vse, kar Jaz, sem vam zapovedal.

4 Ko so Me Judje preganjali, da bi Me ubili, sem jim Jaz rekel: »*Oče nikogar ne sodi, ampak je vso sodbo dal Sinu, da bi vsi častili Sina, kakor častijo Očeta. Kdor ne časti Sina, ne časti Očeta, ki ga je poslal. Resnično, resnično, Jaz vam pravim: Kdor posluša Mojo Besedo in veruje Tistemu, ki Me je poslal, ima večno življenje in ne pride pod sodbo, ampak je prešel iz smrti v življenje*« ([Jn 5,22-24](#)). To pomeni: Ljubezen v Bogu nikogar ne sodi, ampak je vso sodbo dala Modrosti v Bogu (ki je Kristus), da bi vsi v Kristusu priznali Boga. Kdor torej ne priznava Božje modrosti, ne priznava niti Božje ljubezni, ki je svojo modrost poslala na svet v Kristusovem telesu. Kdor pa veruje v to modrost in živi ter ravna po Mojemu nauku, ta postane Moj otrok in pride k Meni v nebesa, v življenje ljubezni in veselja.

43 POGLAVJE

Napačno opravičevanje pred Bogom - Zürich, 20.julij do 1. avgust 1904

(**Franz Schumi:** Oče Jezus v naslednjih dokazih pojasnjuje, da so dogme ali človeški predpisi protestantskih pastorjev in verskih učiteljev, navedeni tukaj pod št. 1-9, popolnoma napačni in povsem nesprejemljivi, ker so heretični, ter napoveduje, da bo sedanje Sveto pismo za tri leta izginilo iz celega sveta, da se bo spoznalo, kako se je treba izražati in obnašati do Boga.)

1 Protestantski verski učitelji trdijo, da krščanska teozofija odrešitve duše pred smrtjo pogojuje z deli vere in da morajo biti ta dela popolna, namesto da bi se razlikovala:

I) Odrešen bo tisti, ki veruje v Jezusovo žrtvovanje kot nadomestilo, brez del.

II) Kajti Gospod je delo opravil s svojim trpljenjem in smrtjo na križu za naše grehe.

III) Dela niso temelj, ampak sad vere in se kot taka nagrajujejo.

IV) Kdor veruje, je pravičen, kajti priznava, da si je kot grešnik zaslužil kazen in smrt, in se zahvaljuje Gospodu Jezusu, da je umrl zanj. (sic! sic! - 81A*)

V) Žrtvovanje Jezusa Kristusa ni le za izvirni greh, ampak tudi za sedanji prostovoljno storjeni greh in njegovo krivdo.

VI) Kri Jezusa Kristusa nas očisti vseh grehov, ne le zato, ker ustreza razodeti Božji ljubezni in jo izraža,

VII) ampak ker je v njej vsebovana duša (sic!)

VIII) Kristus je svojo dušo izlil (zato prelil!?) v smrt za nas;

IX) Kri odkupuje skozi dušo, ki je v njej vsebovana.

2 Ko sta Adam in Eva grešila, sem Jaz, Jahve, obljubil Odrešenika (v Mesiju), ki bo prišel iz Siona ([Iz 59,20](#))

3 Ta obljuba, da bom Jaz prišel zaradi izvirnega greha, ki sta ga zagrešila Adam in Eva, in ki ste ga zagrešili tudi vi, kot potomci iz duha Adama in Eve, že odloča, zakaj sem Jaz, Jezus, trpel in umrl. Nikjer pa ni zapisano, da bo Odrešenik (v Mesiju) trpel tudi za grehe Novega testamenta ali druge zaveze. Pavel, po njem pa tudi Luther, sta zato storila veliko napako v nauku o opravičenju, ki je v [Luthrovi knjigi](#) temeljito pojasnjena in osvetljena. Vendar pa je tisto, v čemer se je Pavel zmotil v Pismu Galačanom, popravil v Pismu Rimljanom, in sicer takole:

4 Rimljanom [3,25](#). Pavel piše: »*Bog ga je določil za žrtvovanje za odrešitev, prek vere v Njegovo kri, da bi dal dokaz Svoje pravičnosti pri odpuščanju prejšnjih pregrešnosti*«. Na žalost je luteranska Biblija v tem verzu napisana veliko manj razumljivo kot rimska. Da je pomen rimske Biblije bolj pravilno zapisan od luteranske, pa je razvidno iz Petrovega pisma Hebrejcem [9,15](#).

5 Da bi razumeli pomen mističnega verza v Pismu Rimljanom, ga preberite z vstavljenimi pojasnili: »*Njega (Jezusa Kristusa) je Bog (iz ljubezni) določil za žrtvovanje (za izvirni greh in grehe, ki so iz njega izvirali, vse do smrti na križu - po navedbi Jezusovega Očeta) prek vere, (ki jo je Jahve prek preroštev o prihajajočem Odrešeniku v Mesiju) v Njegovo kri (kar duhovno pomeni Božjo ljubezen do Njegovih otrok, ki jo je v njih prebudil), da bi dal dokaz Svoje pravičnosti (proti Adamovim potomcem, ki v kasnejših utelešenjih niso vedeli ničesar o nekdanjem grehu, da so ga sami storili), pri odpuščanju preteklih prekrškov (skozi žrtvovanje na križu za opravičilo izvirnega greha)*«.

6 Že sam izraz »odpuščanje preteklih prekrškov« dokazuje, da gre za grehe iz preteklosti, ki so bili storjeni pred smrtjo na križu. To pa še posebej jasno izhaja iz »Pisma

Hebrejcem«, ki ga je Peter leta 48 napisal iz Arimateje, kjer piše (9,15):

7 »Kristus je zato posrednik nove zaveze (druge zaveze), da bi s smrtjo, ki je bila za odrešitev od prestopkov, ki so bili pod prvo zavezo, tisti, ki so poklicani, prejeli obljubljeno večno dediščino«.

8 To je vendar jasno povedano, da se s tem ne misli na grehe nove zaveze ali druge zaveze. Podrobno pojasnilo o tem je mogoče prebrati v knjigi »Vodstvo [Luthra](#) in [Swedenborga](#) v onostranstvu«, kjer je osvetljeno tudi petkratno posredniško delovanje Kristusa. Gre za dušno zveličanje luterancev. Zato preberite knjigo o Luthru, bodo pa tudi rimski katoliki v njej izvedeli veliko novega.

9 V Izaiju [43,25](#) piše: »Jaz, Jehova, izbrisem tvoje prestopke zaradi sebe, to pomeni, da odrešim svoje otroke od izvirnega greha, in se tvojih grehov (Stare zaveze) nespominjam (več)«.

10 Nadalje govorim skozi Izaija [44,22-23](#): »Jaz, Jehova, izbrisem tvoje krivice kot oblak in tvoje grehe kot meglo. Obrni se k Meni, kajti Jaz te odrešim. (Zato) Veselite se, nebesa, ker Jahve (vaš Oče) je to storil, in vzdikajte, ljudje iz globin zemlje (zaradi veličine tega dejanja)«. Upoštevajte dejstvo, da sem vedno Jaz, Jahve, ali Bog Oče, tisti, ki govori v lastni osebi, da sem Jaz to storim in bom storil, namesto da bi rekel: »Moj Sin bo to storil.« Jaz, Jezus, sem bil Jahve sam kot Pra-izvorna svetloba vseh svetlob in Pra-izvorna sila vseh delovanj, in Moja neskončna modrost, v nebeški ustreznosti imenovana »Božji sin«, kot duša Boga Očeta, je bila prav tista, ki je to uresničila.

11 Evangelist Janez v 1. pismu [1,5-8](#) piše: »To je oznanilo, ki smo ga od Njega (Jezusa) slišali in vam ga oznanjamo, da je Bog svetloba (ali čist kot kristal) in da v Njem ni teme (ali greha). Če pravimo, da imamo občestvo z Njim, pa hodimo v temi (ali grehu), lažemo in ne govorimo resnice. Če pa hodimo v luči (ali brez grehov, brez slabosti, brez popuščanja mesenim poželenjem, brez zlobnih lastnosti in strasti, brez vsakršne sebičnosti in samoljubja, v najvišji ljubezni do Boga in v popolnoma nesebični najvišji ljubezni do bližnjega, kot Bog do človeka ali mati do svojega otroka, polni ponižnosti, kot Jezus na poti trpljenja, polni potrpljenja, polni usmiljenja do prijatelja in sovražnika, kot Bog, ki enako ljubeče pošilja sonce in nov oploditveni dež nad grešnike in pravičnike, polni ljubezni do miru, najgloblje čistosti, spravljivosti, odpuščanja in nesebičnosti, kot je Bog v (tukaj opisani duhovni) luči, tako imamo medsebojno skupnost (kot v prvotnem krščanstvu, kjer je bilo moje tvoje in tvoje moje), in (takrat) nas kri Jezusa Kristusa naredi (ki je nesebična, zato čisto duhovna božanska ljubezen Kristusa do nas, njegovih otrok), čiste od vseh grehov (na željo Očeta Jezusa tako natančno razloženo). Če pa rečemo, da nimamo grehov (in da jih je Kristus v Novi zavezi, ki jih danes zagrešimo, enkrat za vselej izbrisal s svojo prelito krvjo na križu), se slepimo in zavajamo, in resnica ni v nas (temveč samovoljna laž, ker so preroki in apostoli učili nasprotno, kot dokazujejo navedeni dokazi).«

12 In Janez to nadalje pojasnjuje in pravi: 1Janezovo pismo [2,1-4](#): »Otroci moji, to vam pišem, da ne bi grešili. Če pa kdo greši, imamo zagovornika pri Očetu, Jezusa Kristusa, ki je pravičen. In on je sprava za naše grehe; ne le za naše, ampak tudi za grehe celega sveta. In po tem spoznamo, da ga poznamo, če izpolnjujemo Njegove zapovedi. Kdor pravi: Jaz ga poznam, pa ne izpolnjuje Njegovih zapovedi, je lažnivec, in v njem ni

resnice«.

13 Ti štirje verzi vas učijo, da če grešite, sem Jaz vaš zagovornik pri Očetu, saj sem Jaz sprava za vaše grehe, in hkrati, da če ne izpolnujete Mojih zapovedi, ste lažnivci in s tem grešniki. Če te verze presoimate z vsaj malo razuma, boste sami spoznali, da gre v prvi vrsti za to, da ne grešite, vse ostalo pa vam razlaga naslednje pojasnilo. Pavel je rekel: »*Veruj v Gospoda Jezusa Kristusa in boš rešen*« ([Apd 16,31](#)). In iz tega večina sklepa, da jih samo vera naredi blažene!

14 Moji dragi otroci! Jaz vas vprašam: »*Ali nisem Jaz rekel: Jaz nisem prišel, da bi razveljavil Mojzesa in preroke (tj. zakone), ampak da bi jih izpolnil* ([Mt 5,17](#))?« Če želite postati Moji otroci, izpolnajte tudi vi deset zapovedi! Jaz sem učil: »*Bodite budni in molite, kajti duh je sicer voljan, a meso je šibko* ([Mt 26,41](#))«.

Jaz nisem nikoli rekel: »Samo po veri boste postali blaženi«, ampak Jaz sem tri leta učil ljudstvo, kaj mora storiti, da bo postalo blaženo. Ne samo vera, ampak strogo upoštevanje 10 zapovedi, naukov, ki sem vam jih zapustil, po katerih morate živeti in ravnati, kakor tudi neprestana molitev in izpolnjevanje največje zapovedi v zakonu: »*Ljubi Boga nad vse; svojega bližnjega pa kot samega sebe* ([Mt 22,37-39](#))«.

To je tisto, s čimer boste postali blaženi! Za vaše današnje grehe Jaz (Jezus) nisem prelil niti kapljice krvi, ampak le za grehe v Stari zavezi: Za izvirni greh, ki ste ga nosili v duhu Adama, in za grehe, ki so iz tega izhajali, vse do časa Mojega križanja. Zato sem vas za Novo zavezo naučil molitev Oče naš, da bi vedeli, da ste grešniki in da morate vsak dan prositi in moliti za odpuščanje grehov. Tako je tudi z vero, ki sem vam jo zapustil. Iz vere delate istega nezmotljivega papeža, kot Rimljani iz ničvredne spovedi, če se človek dejansko ne spremeni v svojih navadah, običajih in življenju. Eno kot drugo je enako ničvredno pred Menoj, vašim Bogom.

15 Pavel je bil človek, in sicer grešni človek, kot sam priznava. Kako lahko potem trdite, da sta bila Pavel in Luther brez napak, ko pa se pojavlja veliko nasprotij z Mojim učenjem? Preberite izvlečke iz Luthrovih spisov v Luthrovi knjigi, da boste spoznali svojo veliko zmoto! Jaz sem kot Bog v mesu sam zanikal nezmotljivost človeka, ko sem rekel: »*Nihče ni dober* ([Mk 10,18](#))«, to pomeni nezmotljiv, »*razen samega Boga*«. Zato ponavljam: »*Preberite opravičevanje pred Bogom v Luthrovi knjigi, da boste vedeli, da morate sami spokoriti svoje grehe, sicer boste brez milosti prišli v pekel!*« Sklicujete se na Mojo posredniško vlogo, ki jo vi napačno razumete, po kateri postanete »iz milosti pravični in blaženi« pred Menoj ([Ef 2,5](#)). O vi neobrezani v mislih in srcih! Ni vam manjkalo nič drugega kot še popolnoma zavajajoče zagotovilo Pavla, da Jaz iz milosti opravičujem brezbožne, prostitutke, prešuštnike, tatove, morilce, prevarante, roparje in vse druge vrste peklenske drhali, da bi skupaj z vami ustvarili pravi pekel kot vaš domnevni raj. Ne sanjajte o nebesih, kajti prišlo bo nasprotno od tega, kar pričakujete, če Mi ne verjamete, kar vam tukaj Jaz, Jezus govorim.

16 Kdor Mi tukaj ne verjame, ...Me razglasa za lažnivca; in več ne potrebujete, da bi ohranili svoje lastne milne mehurčke iz teh zmotnih naukov - kjer je seveda, če umrete v grehih, neizogibna globoka duhovna tema pekla. Kdor ima ušesa, naj posluša, dokler je še čas.

43/1 Dela ljubezni do bližnjega

17 Da dela niso temelj, ampak zgolj sad vere in se kot taka nagrajujejo, je popolno

nerazumevanje Mojega božanskega nauka. Ali nisem Jaz rekel: »*Ljubi Boga z vsem svojim srcem, z vso svojo dušo in z vsem svojim umom*« in da je »to najpomembnejša in največja zapoved!«? In da je druga zapoved: »*Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe*«, enaka prvi? ([Mt 22,37-40](#)).

18 Če si lačen, žejen, zmrzuješ, si raztrgan ali imaš kakšno drugo potrebo, pri kateri ti lahko pomaga bližnji, sam pa si ne moreš pomagati, kaj drugega si lahko želiš kot to, da ti pomaga bližnji, ki ti lahko pomaga. No, ker je to neizpodbitna resnica, ali naj Moje učenje o delih ljubezni do bližnjega: »*Stori bližnjemu tisto, kar želiš, da bi bližnji storil tebi*« ne temelji na resnici? ([Mt 7,12](#))

19 Ker je protestantska stran ugovarjala nauku o ljubezni do bližnjega in opravičenju pred Bogom ter na knjigo, ki je bila od Mene, Jezusa, narekovana: »*Vodstvo dr. M. Luthra in Swedenborga v onostranstvu*«, in je knjigo razglasila za heretično in da izvira od Satana, vam moram Jaz za popolno razjasnitev predstaviti še Svojo najvišjo resnico in vprašati: »*Ali verz: »Kar ste storili najmanjšim izmed Mojih bratov, ki so pravzaprav ljudje, ste storili Meni Samemu*« ([Mt 25,40](#)), ali ni tudi od Mene?« Da, po vaši izjavi je gotovo, da so vsa navedena in najvišja učenja Novega testamenta o ljubezni do Boga in bližnjega heretična, ja, skrajno heretična; saj jih popolnoma izkrivljate, pohablјate in iznakažate, ter jih razglašate za laž, ker ne postavljate na prvo mesto Mojega Jezusovega učenja, ampak svoje lastne človeške predpise in jih ljudem pridigate kot resnico. S tem svojim napačnim učenjem iz napačno razložene Biblije spreminjate Sveto pismo v knjigo lažnega preroštva. In ker zaradi svojega lažnega preroštva razglašate krščanske teozofske knjige, ki sem jih, Jezus sam narekoval za krivoverne ter za tiste, ki jih je narekoval sam Satan, s tem razglašate Mene, svojega Boga in Očeta v Jezusu, za krivoverca, lažnega preroka in Satana, vladarja laži! Kajti Jaz, Bog, in Moja Beseda sva Eno.

20 Nihče, ki je iz resnice in te knjige preverja po resnici, ki je ljubezen in modrost v Bogu, ter te neprimerljivo lepe nauke, ki pridigajo zgolj vse po Mojih sedmih Jezusovih krepostih kot Sinu Človekovemu, v ljubezni in ponižnosti do Mene, svojega Odrešenika z Golgotе, ne bo mogel brati in preizkušati visokega božanskega značaja nauka, ki je v njih razvit, drugače kot z ljubeznijo in hvaležnostjo do Mene in pogosto s solzami v očeh, ker ga prežema Moj Sveti Duh, kakor tudi Duh Mojih angelov ljubezni. Kdor pa ni iz resnice, ta obrekuje, izobčuje, demonizira in preganja Moje Besede, ki so v njej vsebovane, kot pogubo za odrešitev duše! Ali ne veste, kaj je evangelist Janez rekel o Božji Besedi? Če bi bili iz resnice, bi vedeli, da je Božja Beseda sam Bog ali Kristus! In ker ga tako podlo obravnavate, poslušajte, kaj sem Jaz, Jezus Kristus, kot prvo in najbolj milostno sklenil glede vas!

21 Ali poznate prerokbo o Jeruzalemu? Tam so farizeji in tempeljski Judje prav tako besneli proti Meni, kot danes pastorgi, verski učitelji in vplivni protestanti proti Mojim krščansko-teozofskim knjigam! Zato poslušajte tudi vi, Svetopisemski kristjani, Mojo prerokbo proti vam!

43/2 Prerokba protestantom in svetopisemskim kristjanom - Zürich 22. julij 1904
22 Sveto pismo je knjiga Božjih prerokb, nauk in zapovedi. Ampak je pogosto narobe razumljena, ker jo narobe razlagajo. Zato bo v bližnji prihodnosti **za tri leta popolnoma izginila iz sveta**, da bo upor Svetopisemskih kristjanov proti Mojemu Svetemu besedilu v

krščanski teozofiji, s katerim Me kritizirajo, preganjajo in zaničujejo, dobil svojo zaslužno rešitev časti, da takrat nihče več ne bo mogel reči: »Jaz nisem vedel, da sem napačno razlagal Svetopisemsko besedo in da je v krščanski teozofiji zapisana prava Božja Beseda.« Kdor bo kljub temu svetovnemu čudežu, ki se bo uresničil ob pravem času, še vedno vztrajal pri stari razlagi Svetega pisma in ne bo upošteval nove razlage, ki jo bom Jaz, Jezus, sam podal v novi Bibliji, ne bo upošteval, bo po odhodu s Zemlje za tako dolgo prišel v temo drugega pekla, dokler ne bo ozdravljen svoje trmoglavosti in sprejel tisto, kar bom Jaz razjasnil kot pravilno in blagodejno za vse. S tem se bo zagotovo končalo to grozno izkrivljanje Mojih Besed v krščanski teozofiji, kajti trma ljudi Me ne bo prisilila, da bi se uklonil njihovi volji v skladu z njihovimi lastnimi dogmami, ki izhajajo iz napačne razlage Svetega pisma.

23 Resnično ni prijetno poslušati, kako Me povsod križajo: Svetopisemski kristjan Me križa s svojim samooklicanimi, lažnimi preroštvami iz napačno razlagane Biblije po svoji mrtvi biblijski črki, ki je njegov papež, in ne želi več slišati ničesar drugega kot le tisto, kar si je iz Biblije sami izbral.

24 Rimski katolik Me križa s tem, da papeža, škofa in vsakega duhovnika postavi za sodnike nad Mojimi Besedami, ki jih strogo prepovedujejo brati kot heretične. Kritiki, tisti, ki zanikajo Boga, tisti, ki izključujejo Kristusa, ter različni drugi verniki in neverniki si ne prizadevajo za nič drugega, kot da si Božjo Besedo razlagajo tako, kot jim ustreza, da bi lahko živeli lahkomišelnost, razuzdano ali brezbožno. Ti Me križajo s tem, da samovoljno uničujejo vse Moje načrte, ki jih Jaz (Jezus) imam z njimi, in s tem delajo nesrečne sami sebe, kar je proti Moji volji, saj Jaz vse otroke enako ljubim in želim vse osrečiti ter pripeljati k Sebi. Amen! (Prim. Lutrova knjiga, revija Ljubezen 1, 16 in diktat z 14. oktobra 1901 v 9. zvezku o Ljubezni - 65.2*)

44. POGLAVJE

Učenje o krvi in duši

1 »*Življenje telesa je v krvi in Jaz (Jahve v Jezusu) sem jo dal za vas na oltar, da se z njo spravi vaše duše. Kajti kri je sprava, ker je v njej življenje*« (3. Mojzesova knjiga [17,11](#)). (Vulgata: »...kajti kri je sprava življenja«).

2 »*Samo pazite, da ne jeste krvi; kajti kri je duša, zato ne smete jesti duše skupaj z mesom*« (5. Mojzesova knjiga [12,23](#)). (Vulgata: »Samo pazite, da ne jeste krvi, kajti kri je sama življenje in tega življenja ne smete jesti skupaj z mesom«).

3 **Razlaga:** Da je življenje telesa v krvi, temelji na resnici, ker duša deluje predvsem s krvjo, živi s svojimi mislimi v krvi, ker gre za to, da s svojo inteligenco in voljo iz krvi izloči meso in ga oblikuje v trdno maso ter ga nenehno na novo ustvarja, ker se staro nenehno izčrpava in izginja. Kri je torej orodje in material duše, saj jo usmerja v vse smeri: za gretje želodca, da prebavi; v pomoč tam, kjer se moči slabijo in zmanjšujejo, torej v glavo, noge, roke, in tako za oblikovanje mesa.

4 Toda **kri ni duša**, kajti potem ne bi smela nikoli strniti, temveč bi se morala poduhoviti, to je postati nevidna ter po smrti telesa stopiti v pekel ali nebesa. Življenje v krvi, ki se v grško-luteranski Bibliji napačno imenuje duša, je tisto, kar je subtilno ali duhovno dopolnilo v krvi, in to je pod vplivom lastnosti čustvenega duha duše glede na

njene nagnjenosti in lastnosti tako spremenjeno ali popolnoma poustvarjeno, da ima to duhovno dopolnilo ali dopolnitev materialnega v sebi iste dobre ali slabe lastnosti kot čustveni značaj duše same, zato sem Jaz prek Mojzesa prepovedal jesti kri, da ne bi ljudi prevečevalo živalstvo zaklanih živali. Res je, da je tudi v mesu prisotno živalsko-duhovno, vendar ne več tako močno. Zato sem Jaz Izraelcem le nerad dovolil jesti meso. Tako je tudi z napačnim mnenjem, da je kri kot duša sama. Kri je sicer življenje v človeku, vendar le tako, kot je tukaj pojasnjeno, namreč materialno življenje, ki ga oživlja Moj božanski duh prek duše, in ne drugače; to vendar razume vsak razumen človek.

5 Ker je napačno razumljeno Mojzesovo učenje, ki je, kot vidite zgoraj, povzročilo napačno učenje, da je duša v krvi in da je kri sama duša, in ker je to tako navdušilo Dowieja iz Chicaga (81*), da je na podlagi materialno razumljenih besed Biblije uvedel novo napačno učenje, po kateri telo skupaj z dušo umre in le izražene nagnjenosti in lastnosti ali vrline in slabosti duše, ki v človeku oblikujejo človeškega duha ali značaj, v nasprotju z Božjim duhom (82*), po smrti telesa in duše živijo naprej, vam Jaz želim, ker tudi protestantski učitelji napačno razumejo isto učenje, kot ste videli zgoraj, pojasniti zadevo:

6 Kakor se kri zaradi ljubezni ali jeze vzburja in s tem ustvarja izraz življenja, tako po razumevanju Mojzesa – ki je učil »zob za zob, oko za oko, kri za kri ali življenje za življenje ([2Mz 21,23-25](#) [3Mz 24,19-20](#) [5Mz 19,21](#)),« – kri pomiri dušo, katera goji maščevanje.

Šele v Novi zavezi sem Jaz, Jezus, sam razodel resnično naravo sprave, kakršno želim videti, da se zgodi, ko sem Jaz učil: »*Če te brat udari po enem licu, mu nastavi še drugo, da se s tem spravi s teboj* ([Mt 5,38–39](#))«, ko vidi, da mu želiš dati zadoščenje. To pomeni po Mojih božanskih Besedah: »Če ti brat postavi neprimerno zahtevo, mu jo izpolni, če lahko, in mu raje daj še več ter dobre Besede za spravo (sprava z materialnim pretepanjem ni mišljena v Mojih Besedah, saj to ne stremi k ljubezni, ampak k surovi zadovoljitvi, ki se zlahka izrazi v nasprotje namena). « S tem si s svojo krvjo, ki po Mojih duhovno tolmačenih naukih Svetega pisma pomeni »ljubezen«, pomiril modrost duše, ki zahteva maščevanje, in si pridobil brata za prijatelja.

7 To je Moj božanski nauk o spravi skozi kri. Kajti »kri« v nebeškem pomenu pomeni »Ljubezen« do Mene in do vsakega človeka kot Mojega otroka. Zato je kri Jezusa Kristusa, ki ljudi očisti vseh grehov, prav ta omenjena ljubezen, ki si prizadeva za spravo in se pri Meni šteje za opravičilo po Mojem nauku. Razmislite malo, ali se od vas ne zahteva isto? Ali ne želite biti opravičeni skozi spravo in dejanja ljubezni s strani tistega, ki vas je žalil ali oškodoval? Tako razmišljajte tudi o Meni, saj sem Jaz vendar vaš duhovni Oče, Moj Duh prebiva v vas in vi ste Moji otroci, ali naj v vas ne obstaja duhovno sorodstvo z Menoj? Da pa je bila materialna kri na križu prelita le za grehe iz Stare zaveze, vam je bilo že jasno razloženo.

8 Odpuščanje grehov in opravičevanje pred Menoj se razume le skozi ljubezen na naveden način in ne drugače. Če tega ne storite, kakor sem Jaz učil, se pojavi sodnik iz molitve Oče naš in reče: »Tako kot ravnate proti Meni in Mojim otrokom kot svojim bližnjim, tako ravnaj Jaz, Jezus, proti vam« - kajti tam je jasno zapisano: »Odpusti nam torej, kakor mi odpuščamo svojim bližnjim!«

45. POGLAVJE

Bog je ljubezen in želi biti ljubljjen - Zürich, 21. julij 1904

1 Mnoge ljudi moti, ko slišijo, da se v krščanski teozofiji toliko govori o ljubezni, kar jim ne ustreza, in si dovolijo dajati dvournne pripombe o tem. Te pripombe izvirajo iz človeške mesene slabosti, za kar velja pregovor: „*Kakšen je sam, tako si misli o drugih.*“

2 Če bi ljudje živeli duhovno življenje, bi mislili in sodili duhovno in se zato ne bi spotikali ob Mojih duhovnih Besedah v diktatih, ki jih Jaz iz Svojega duhovnega Izvora, ki je sestavljen iz čiste ljubezni, narekujem Svojim otrokom kot duhovno moralne nauke. Ker Jaz, Bog, sem Duh (Jn 4,24), se vendar ne sme misliti, da vas Jaz učim, da se ljubite telesno!

3 Nadalje piše v [Jn 1,8](#) in [4,16](#): »Bog je ljubezen«, brez podrobnejše opombe, ali gre za duhovno ali telesno ljubezen. Če razumno razmišljate, boste vendarle vedeli, da Jaz v šesti zapovedi prepovedujem vsako nečistost, da mora biti torej ljubezen le duhovna!

4 Jaz torej v največji zapovedi zakona zahtevam, da Me ljubite z vsem srcem, z vso dušo in z vsem razumom, bližnjega pa kot samega sebe ([Mt 22,34-40](#)). Kako bi se torej lahko spotikali ob Mojih Besedah, če bi mislili in živeli čisto in duhovno?

5 Zato se raje spotikajte ob sebe, ker ste tako meseni in poželjivi, da se spotikate ob Mene, ker se spotikate ob Mojih Besedah! Poglejte [trinajsto poglavje](#) Prvega pisma Korinčanom, kjer Pavel v ognju govorniškega navdušenja govori o ljubezni, da je ta najvišja, in vidite, Pavel vendar ni bil poročen, celo poroko je odsvetoval, da ne bi služili nobeni meseni ljubezni.

6 Zato bodite duhovni, bodite čisti in se posvetite, da boste postali, kakor sem Jaz, vaš Oče, čist in svet, takrat se ne boste spotikali ob Meni, svojem Bogu, ker Jaz vedno pridigam o ljubezni, saj boste tako razumeli, da gre le za duhovno ljubezen do Boga in do bližnjega, s tem boste postali Moji otroci, in tem je vse čisto, ker je čistemu vse čisto.

7 To je odgovor na napačno modrost tistih, ki so sami še preveč na dnu, da bi mogli spoznati, da je Bog kot Oče in Sin ljubezen. Amen.

46. POGLAVJE

Preroštvo o bratstvu med ljudmi - Zürich, 19. junij 1904

1 Visoke misli o izrazih ljubezni človeškega srca krožijo v zraku nebeškega etra, kjer duhovi ljubezni najvišjega ali nebeškega kraljestva otrok prebivajo v okrožju svojega Očeta Jezusa in se grejejo v neizrekljivih užitkih ljubezni božanskega Sonca »Jezusa«. Da, to so visoke misli, ko Božji otroci na zemlji govorijo o bratstvu ljudi v duhu ljubezni, ki najde svoj odmev v najvišjih nebesih; kajti najvišje nebo sestavljajo duhovi čiste ljubezni, čisti otroci v duhu kreposti, ki sem jih Jaz pred 1800 leti vsem vam pokazal, kot zgled za posnemanje.

2 Beseda »bratstvo« je duhovna beseda, ker ima za predmet božanske ljubezni vse ljudi, ki so sicer neizrekljivo daleč drug od drugega in ločeni, katerih najvišji vodja sem Jaz, Jezus, sam; kajti drugače se na Zemlji nikoli ne more zgoditi bratstvo med ljudmi, ker so bogastvo in revščina, moč in nemoč, izobrazba in neizobraženost, plemenitost srca in zloba, narodnost, jezik in sovraštvo do ljudi svet razdelili v razrede in narode s preprekami, ki jih ni mogoče premostiti.

3 Visoki ideali najdejo v visokem etru svoje prijatelje, ljubitelje in duhovne zastopnike, kajti

le tam, kjer Jaz prebivam, sije sonce večne ljubezni, ker Jaz sam, sem to Sonce.

4 Če želite postati Moji otroci, se morate prek Mojih vrlin kot Sina Človekovega povzpeti v tiste svetle regije večnega veselja, večne radosti in neizrekljivih užtkov Moje Očetove ljubezni, ki v človeških srcih ustvarja nebesa ali večno življenje v Bogu. Nebesa in Zemlja naj se združita v ljubeznivo družino Božjih otrok skozi resnično ljubezen do človeka, ki združuje vse ljudi, najsi so visoki ali nizki, bogati ali revni. Eden za vse in zopet vsi za enega, to naj bo beseda in srce vseh.

5 Svoboda, enakost in bratstvo naj tvorijo zastavo resničnega bratstva ljudi, razredov in narodov, kajti brez tega ni mogoče misliti na uresničitev Božjega kraljestva na zemlji; ker dokler se ljudje delijo na razrede, družbe in narode, ni mogoče misliti na uresničitev Mojega božanskega načrta za vzpostavitev Kraljestva ljubezni na Zemlji, ki naj bi bil zemeljski raj.

6 Dragi otroci! Pogosto pomislite na te Moje Besede, na Besede vašega nebeškega Očeta, Jaz vas želim osrečiti, vi pa mi postavljate na pot vse mogoče ovire, da bi Moje božanske cilje z vami, če že ne preprečili, pa vsaj odložili, če Jaz ne bom posegel z nasilnimi sredstvi in vas nenadoma obiskal s svetovnimi dogodki, ki uničujejo vaše zemeljske razmere, da bi vas podredil Moji volji. A tudi to se bo zgodilo, ker se večina ljudi Mojim Besedam le posmehuje in jih pripisuje Mojim pisnim orodjem (pisarjem), namesto da bi jih z ljubeznijo in modrostjo na zlati tehtnici resnice božanske ljubezni tehtali v svojo korist!

7 Zelo težko Mi je držati nad vami Svojo sodniško roko in vam Jaz vsak dan pošiljati toliko nesreč na Zemljo. A danes se na svetu dogaja tako, kot v Noetovih časih, ko je potop že začel zalivati ulice velikega mesta Hanoha. Ljudje so se šalili in smejali ter se zabavali, veslali v čolnih, dokler se stvari niso vedno bolj in bolj poslabšale in so se nazadnje vsi utopili, od česar sta ostala [Kaspijsko morje](#) in [Aralsko jezero](#) kot živa priča Moje kazni nad nepoboljšljivimi. Dan za dnem se dogaja veliko nesreč, in kakšna je posledica tega? To le vzbudi vašo radovednost, da berete »novice«! Da bi pa pomislili, da so to kazni Moje ljubezni, da bi opozorile ljudi na njihovo veliko grešnost, to nikomur več ne pride na misel! Kaj Mi preostane drugega, kot da dogodke še povečujem in razširjam!

8 Poglejte severni kolos! Jaz sem v njem prebudil mnoge duhove svobode, a ti bodo mučenci najbolj grobega barbarstva, neizprosne absolutizma! A Jaz ne počivam, barbarstvo bo kaznovano s sramoto in škodo, dokler se ladja imperija ne razpolovi in dokler valovi Mojega Duha svobode ne preplavijo tega velikanskega imperija ter ne uvedejo kulture božanske ljubezni. Tako bom Jaz moral ravnati z vsemi kraljestvi, ki se upirajo Mojim civilizacijskim načrtom v duhu božanske ljubezni, kakor je zapisano v Besedah ali preroških napovedih Stare zaveze o Mojem sedanjem ponovnem prihodu na Zemljo, ki se je že začel.

9 Kdor ne bo hotel z dobro voljo razumeti Mojega duhovnega jezika, ga bo občutil skozi kazensko palico, pod katere silo bo propadel. Poglejte v dežele Evrope, kjer so bili Moji otroci stoletja vklenjeni v okove duhovnega zatiranja in moralnega propada, kako hitro je prišlo do prelomnih sprememb! Da ne bi delal vidnih čudežev, s katerimi bi sam omejil svobodo verskega življenja, Jaz prek različnih elementov izvajam tisto, kar osvobodi ljudi iz duhovnih verig, česar pa volkovi v ovčji koži ne morejo izvesti.

10 Kajti večinoma je lažje spreobrniti nekdanjega socialdemokrata, ki zanika Boga, kot

kristjana, ki je ujet v črko zakona ali v duhovno otopelost. Tako je tudi z zlato dobo civilizacije dvajsetega stoletja! Res je, da se veliko piše in pridiga o napredku, religiji in bratstvu, toda žal večina takšnih »osrečevalcev ljudi« sami nimajo prave luči v tej zadevi in zato to ne gre.

11 Dragi otroci! Zberite se okoli Mene, svojega Odrešenika! Naj vas poučim skozi Moje knjige, ki vam jih ponujajo Moja orodja krščanske teozofije, potem bo šlo, če boste postali dobri, ponižni in z srcem, ki ljubi Mene in Moje otroke, kajti takrat vam bo visoko bratstvo v luči božanske ljubezni, katere osrednje Sonce sem Jaz, Jezus Sam, poslalo nebeške žarke ljubezenske toplote za resnico božanske Besede in smisla v vaša srca in vas oživel za večno življenje v Bogu. Amen!

(**Urednik:** Jezusova dopisovanje z Abgarusom, kraljem Edesse v severni Mezopotamiji, v letih 31, 32 in 33. Prejeto od Gospoda prek Jakoba Lorberja leta 1855 v Gradcu. Za ponatis ga je pregledal Franz Schumi 8. septembra 1904 v Zürichu.)

III Del

Franz Schumi Kristus in Sveto pismo.

Jezus Kristus glede na njegovo zemeljsko poreklo in njegovo božansko

Besedo: Sveto pismo

47 POGlavJE - Dogodki in razmere poslenjem času

Gradec, 16. julij 1903

1 Moji dragi otroci. S prej navedenimi dokazi o božanskosti Kristusa in s tem tudi o božanskosti Svetega pisma ste dobili trdno podlago, na kateri boste lahko nadaljevali gradnjo in na kateri se bo luč z višave razodela v svoji pravi veličini in svetosti.

2 V vseh časih so se ljudje, ki so pozabili na Boga, upali dotakniti svetosti Božje Besede v Svetem pismu in so poskušali izkriviti njeno notranjo vrednost ali jo popolnoma izkoreniniti, o čemer zgodovina Nove zaveze poroča o strašnih dejstvih, kako so ravnali z naukom o odrešitvi in Božji ljubezni.

3 Sedaj stojite na koncu velikega boja za resnico, zato je tu vročično razburjenje za in proti Kristusu. Na eni strani so tisti, ki iščejo luč in resnico, ki sem Jaz, Kristus, na drugi strani pa temno vladanje pekla in njegovih duhov.

4 Ura časa že kaže na prvo uro; kajti boj divja kot morje, ko nevihta dviga valove in hoče vse pogoltniti. Moj božanski Duh deluje v Mojih otrocih in jih vznemirja, da nimajo miru, saj iščejo resnico, kot sem jo Jaz Sam poučeval in vam jo prinesel kot veselo novico iz Mojih nebes, da bi postali blaženi in srečni ter da bi nekoč lahko prišli k Meni v Moj Očetov dom. Zato ta ogromna verska vznemirjenost in ustanovitve na stotine novih društev in združenj z namenom iskanja resnice in luči. Celo s trgovanjem zaposleno izraelsko ljudstvo se je nenadoma prebudilo in ustanovilo ter aktiviralo množico sionskih spisov in sionskih društev, kajti ne le spiritisti, [Armada odrešenja](#) in množica drugih društev si prizadevajo

širiti božansko luč po svetu, ampak tudi Judom se je razjasnilo, da se tudi zanje bliža čas prihoda Mesija.

5 Dobro vedo, da so njihovi predniki zavrnili in križali Mesija, vendar ga želijo ob njegovem sedanjem ponovnem prihodu sprejeti z ljubeznijo. Zato je veliko Judov prestopilo k novozavezni veri kristjanov, pri čemer ima samo [hamburška judovsko-krščanska](#) revija okoli 10.000 naročnikov (leto 1903). Omenjena sionistična združenja razvijajo veliko in vneto gibanje, da bi Palestino ponovno naselili s svojim plemenom.

6 Pred nekaj desetletji, pred letom 1870, so bili vsi Judje še mrtvi za idejo prihoda Mesija, živeli so le za svoj trgovski promet in blaginjo. Samo prerokbe o Kristusovem ponovnem prihodu, ki so v Stari in Novi zavezi zelo številne, se približujejo izpolnitvi, zato sem Jaz, Jezus Jehova, Judom prižgal luč spoznanja resnice in ljubezni do njihove rodne domovine, in zato potovanje in naseljevanje Judov v Palestini, kjer jih je že več kot 70.000.

7 Tako Jaz vodim ljudi in jih pripravljam na Moj ponovni приход. Armada odrešitve ima ogromno število vernikov. Spiritizem ima okoli 20 milijonov privrženecv, pa tudi druga verska združenja v večjem ali manjšem številu. Vse se prebudi, vse se giblje, vse išče luč in resnico. Poglejte v vse evropske države, kako se prebuduja in giblje. Pavel je pisal Korinčanom: »*Kjer je Božji Duh, tam je svoboda*« ([2 Kor 3,17](#)), zato imejte odprte oči in čute! Božji Duh ne želi več, da bi ga v človeku zaslužnili, zatirali in izkoriščali za temne namene. Satanovo vladanje svetu se bliža koncu, zato povsod po Evropi prihaja do uporov in revolucij ter vseh vrst združevanj z namenom osvoboditve telesa in duše.

8 Boj se je razvnel, na eni strani se bori Kristusov Duh, na drugi pa Satanov duh s svojimi pomočniki, zato temno delovanje duhovnih sil, kjer se bije boj med Kristusom in Satanom. Zato povsod nastopajo lažni preroki, ki hočejo izkoreniniti Boga in Njegovo sveto Besedo iz Biblije. Tu se izpolnjuje Moja prerokba v Mateju, 24. poglavje in [24. verz](#), kjer piše: »*V tistem času se bodo pojavili lažni Kristusi in lažni preroki ter delali velika znamenja in čudeže, tako da bi, če bi bilo mogoče, zavedli celo izbrane*«.

9 Odprite oči in uporabite ostre meče svojega duha ter pogledajte v dogajanje strank, družb, društev in verskih združenj ter v njihova javna učenja in prizadevanja, in če tam ne odkrijete mnogih Kristusov kot lažnih prerokov, si recite: »Nismo zakriti z enim, ampak s sedemkratnim Mojzesovim zastorom pred svetlobo in razumom!«

10 Kazalec verske ure, kot je bilo že prej omenjeno, kaže 1 uro. Stvari se že izboljšujejo, zmaga se nagiba na stran svetlobe, saj so vsi boji, vsa prizadevanja verskega vstajenja proti temi prerokov v službi Satana namreč le groba pripravljalna dela za prehod v božansko osrednjo svetlobo pristnega Kristusovega učenja v krščanski teozofiji.

11 Luč iz Orienta sem Jaz, Kristus, in noben drug verski učitelj. Zato se zberite okoli te Luči, saj druge ni niti v nebesih niti na Zemlji, ker je Kristus Pra-luč celotne neskončne Božanskosti. Ta luč večnega življenja vam bo ponujena v krščanski teozofiji. Toda krščanska teozofija se ne opira le na svoje sedanje knjige z Mojimi diktati, Očeta Jezusa, ampak priznava tudi Sveto pismo, zato Jaz, vaš Oče Jezus, za razjasnitev resnice v Svetem pismu nasprotujem Babelu profesorja Delitzscha (83*).

47/1 Pojasnila o Delitzschevem napačnem razumevanju Svetega pisma -

Gradec, 16. julij 1903

12 Sveto pismo je knjiga duhovnih simbolov ali ustreznosti, katerih notranji pomen ali

bistvo je že približno 2500 let nejasno ljudem, ker so ljudje duhovno propadli in postali zaprti za višje duhovne izraze. Med takšnimi temnimi ljudmi je tudi nemški asiriolog, profesor [Friedrich Delitzsch](#) iz Berlina.

13 Klinopisni zapisi Asirsko - Babilonskega imperija so pogosto napisani v jeziku duhovnih ustreznosti, ki ga profesor Delitzsch ne razume, zato tudi njihovega notranjega jedra ne razume povsod, ampak se oklepa mrtvih črk in simbolov, ki jih ne zna pravilno razvozlati. Zato je lahko razumljivo, da mora zaiti v največja protislovja in zmote, še posebej, če se obrne proti Bogu, da bi ga izločil kot avtorja Svetega pisma, tako mu sicer ostane razumska modrost, ki služi Satanu, toda Jaz, Božji Duh, ki prebivam v njegovem srcu in sem avtor, čeprav ne celotne, pa vendarle pomembnega dela Biblije, Jaz sem se umaknil in mu ne svetim več, ker Me je s svojimi proti Svetopisemski razlagami zanikal.

14 Dar razlage Svetega pisma je namreč podeljen le Boga boječim, tistim, ki ljubijo Boga in bližnjega, ter ponižnim ljudem, ne pa domišljavim, ambicioznim in tistim, ki hrepenijo po posvetni slavi in dobičku, o čemer bom Jaz v nadaljevanju razlage podal nekaj zelo izrazitih dokazov. Delitzsch je profesor teologije in zato je še toliko bolj obžalovanja vredno, da je zapustil pot resnice in se obrnil proti Meni, svojemu Bogu, in Mojemu svetemu besedilu Svetega pisma, proti kateremu besni.

15 Namreč, 12. februarja 1903 zvečer je v Berlinu imel predavanje, ki je povzročilo veliko senzacijo in je bilo zato obravnavano v vseh časopisih. Predavanja so se udeležili cesarski par, cesarski kancler, generali, ministri, profesorji in druge visoko cenjene osebnosti. Izjava profesorja je bila v bistvu naslednja: *»Ni večje zmote človeškega duha kot vera, da je Biblija osebno Božje razodetje. Vsebina Biblije sama večkrat nasprotuje temu pogledu. Biblija je za raziskovalca nič drugega kot človeško delo, večkrat oporečno človeško delo.«*

16 S tem Delitzsch zanika biblijsko sporočilo, da je Mojzes od Boga prejel deset zapovedi.

Delitzsch in Biblija - Gradec, 16. julij 1903

17 Nadalje Delitzsch sprašuje, ali res verjamemo, da celoten Mojzesov zakon izhaja iz Božjega razodetja? Saj je teh deset zapovedi in Mojzesovih zakonov obstajalo že več stoletij pred Mojzesom v Babilonu, zato profesor Winkler eno svojih del, ki ga je izdala družba za Bližnji vzhod, krasi s sliko starega reliefa: (Hammurabi prejema svoje zakone od sončnega boga. Hammurabi, šesti kralj prve dinastije v Babilonu, je živel okoli leta 2050 po Adamu v času [Abraham](#)a ali 600 let pred Mojzesom) ¹ *»Iskreno,« pravi Delitzsch, »razen Božjega razodetja, ki ga nosi vsak človek v sebi, to je modrosti svojega razuma, ne potrebujemo ničesar drugega«.* S tem je Delitzsch rekel, da je vsak človek bog, in tako ni takšnega boga, kot si ga predstavlja pobožni kristjan, saj ta pomen zajema njegova brezbožna razlaga o Božjem razodetju v vsakem človeku!

47/2 Razjasnitve proti Delitzsch - Gradec, 17. julij 1903

18 Ker je Delitzsch postal tako prepričan v zmago zaradi tega sončnega boga, da je razumsko modrost povzdignil v svojo božanstvo po Nietzscheju (84*), se zdi nujno, da takoj nastopimo s pojasnili, ki zavračajo to bogoskrunsko pretirano zahtevo in jo z znanstvenimi dokazi izpostavljajo kot zmotno učenje.

19 V zadnjem času (1897–1899) so namreč francoska izkopavanja v [Susi](#) na ruševinah [Niniv](#), zlasti uspešno odkritje spomenika [Hammurabija](#), opremljenega z obilnimi

klinopisnimi napisi, katerega Biblija v 1. knjigi Mojzesovi [14,9](#) pod imenom [Amrafel](#) omenja kot Abrahama sodobnika v letu 2055 po Adamovem stvarjenju in ki je okoli srede 21. stoletja po Adamu združil Severno in Južno [Babilonijo](#) v veliko svetovno cesarstvo - nedvomno ugotovljeno.

20 Kar zadeva sončnega boga, je po Mojih razodetjih v krščanski teozofiji tako: Prvotni prebivalci [Egipta](#), [Kaldeje](#) itd. so bili priseljeni Adamiti, ki so s seboj prinesli izvirno vero v Boga, ki je bila v veliki meri podobna pristnemu Kristusovemu nauku. Preden pa Jaz nadaljujem s pripovedjo, naj najprej sledi pojasnilo iz krščanske teozofije, da bomo lahko celoto bolje razumeli.

47/3 Čas nastanka Zemlje in ljudi - Gradec, 17. julij, 1903

21 Jaz želim ob tej priložnosti poudariti dejstvo, da je bila Zemlja pred 6,5 milijona let zaradi vulkanskega izbruha izvržena iz Sonca kot žareče telo in da je [nastanek Zemlje](#) v današnji obliki zajemal razvojno obdobje, sestavljeno iz 6 časovnih obdobj. Povsem napačna pa je hipoteza tistih učenjakov, ki ocenjujejo starost človeškega rodu na 8000 do 250.000 let, največjo napako pa delajo indijsko-budistični verski filozofi, ki menijo, da je človeška rasa stara že 900.000 do 1 milijon let. V tej hipotezi zagotovo ni nobenega *maha Atme*, kar pomeni: »velika božanska luč«, ampak *ara Atma*, kar pomeni: »mala božanska luč«, kajti po neposrednih razodetjih, ki sem vam jih Jaz Jezus dal, da 4151 let pred Mojim rojstvom ni bilo človeškega rodu z natančno artikuliranimi zvoki ali višje razvitimi govornimi organi.

47/4 Predadamiti

22 [Predadamiti](#) so zagotovo nekaj tisoč let starejši, vendar niso imeli takšnega jezika kot vi. Učenjaki menijo, da so predadamiti izumrli, in iščejo njihove ostanke v okamenelih zemeljskih plasteh itd., vendar predadamiti še vedno živijo med Hotentoti (85*), Bushmenih in Papuansih (86*), in trdni dokazi iz 8000 let starega Nippurja (87*) ter približno 10.000 let stare slike v jami v [južni Franciji](#) niso nič drugega kot prevare, ki jih je Bog dopustil, da bi znanstvenike močno pretresel, ker zanikajo Boga in se povzdigujejo v bogove znanosti. Po tem odmiku od bistva se vračam k izvoru mitologije.

47/5 Izvor, imena in vzrok za nastanek nauka o bogovih - Gradec, 27. oktober 1903 in Zürich 24. marec 1905

23 Stari predniki Egipta in Kaldeje so bili globokoumni pesniki in pevci na dvorih starih kraljev teh dežel in so v dobronamernih simbolih ali primerjavah poosebljali lastnosti edinega pravega Boga.

24 Tako je bil [Bel](#), sončni bog Kaldejcev ali Babiloncev, saj bel ali bal v starih jezikih pomeni gospodar, sonce in ogenj ter pomeni: »Gospodar vsega, ki se skozi blagodejno moč sonca, ki je enaka toploti ognja, personificira kot Bog ljubezni in se na ta način materialno razume.« Skozi sončne žarke se Božja ljubezen in modrost magnetno-električno razodevata naravi, zato je v poznejšem času, ko so ljudje z grehi zatemnili svojega duševnega duha, nastal poganski kult sončnega boga, ki se je na materialen način slavil s kresnim ognjem, v staronemškem jeziku kratu-piru, tj. »žrtvenim ognjem«, na dan solsticija.

25 Najnovejše raziskave so po (interpretaciji) Delitzscha ugotovile, da je **Bel**, [Marduk](#),

vrhovni bog Babiloncev. Ta Marduk se piše **Ninib** in se imenuje »imetnik moči«; - nato **Nêrgal** oziroma **Zamama** kot »gospod boja« oziroma bitke; nato **Bel** kot »imetnik vladavine«; - kot **Nebo** (tega imena Delitzsch ni znal razložiti), **Nebo** pomeni »nebesa«: - **Sin**, kot »osvetljevalec noči«! - **Samaš** kot gospodar vsega, kar je pravično; - **Addu** kot bog dežja, torej je **Marduk** kakor tudi **Ninib** kot **Nêrgal**, takisto sončni bog kot lunin bog itd. Vsa navedena imeni so le različna poimenovanja enega samega boga **Marduka**, vsi so eno z njim in v njem. Delitzsch sprašuje: »*Ali to ni indoevropski (88*) monoteizem, nauk o enotnosti, ki izhaja iz raznolikosti?*« Torej, Delitzsch napačno presoja. Sedaj vam Jaz želim razjasniti zadevo iz pravega temelja:

26 Mar-duk pomeni Božji duh: mar je vsebovan v množinski in genitivni obliki imena »Mercurius«, božji sel; (89*) - *duk* je staro-babilonska oblika, ki v slovanskem jeziku pomeni *duh*, torej **Marduk** ni nihče drug kot Sveti Božji Duh, ki izhaja iz Očeta (Jahveja) in Sina (Jezusa Kristusa); - Mardukovi *epiteti* ali vzdevki so, kot je razvidno zgoraj: **Ninib**: božanska moč; - **Nêrgal**: je enak Sabaotu, »Gospodu nad vojskami«; - **Bel**: kot Sonce, kot Oče vladavine, ki je večji od Sina; - **Nebo**: Jahova, Oče ali Ljubezen, ki so nebesa sama; - **Sin**: je bog Lune kot razsvetljevalec noči vašega notranjega življenja; - **Samâs**: »Gospod pravičnosti, to sem Jaz, Jezus, Božja modrost; - **Addu** kot »Bog dežja« pomeni: Vse dobro prihaja od zgoraj, tako blag sončni žarek kot oploditveni dež. Glejte, to je Marduk, on je Elohim ali božanska celovitost: ljubezen, modrost in vsemogočnost ali Oče, Sin in Sveti Duh. In tako si oglejmo še nadaljnje razlage vzdevkov edinega Boga: **Marduk**, **Elohim** ali Sveti Duh v Bogu glede na njihovo notranjo bistvo imena:

27 Ime **Jupiter** je v izvirnem jeziku predstavljalo dobroto in ljubezen Očeta od večnosti: »ju« kot dobro se pojavlja v besedi Ju-da (enako kot Jehu-da), kar pomeni »dobri«, torej tudi v grškem »en«, v irskem »eo« in v madžarskem »io«; - pitar kot oče se je ohranilo v sanskrtu. Vendar vas Jaz ne želim dolgočasiti s filologijo, ampak vam povedati končna dejstva:

I) **Apollo** je bil modrost Očeta, **Minerva** pa je predstavljala moč in uporabo te modrosti.

II) **Merkur** je pomenil vesplošno prisotnost edinega Boga skozi njegovo vsemogočno voljo, zato so ga imenovali božji sel.

III) **Venera** je predstavljala veličastvo, lepoto in večno mladost božanskega bitja.

IV) **Vulkan** in **Pluton** sta predstavljala pooblastilo edinega Boga nad celotno Zemljo, ki obstaja v podzemnem ognju in njegovi svetovno pretresljivi moči, ki se kaže skozi potres.

V) **Mars** je predstavljal božansko resnost ter sodbo in smrt za tiste, ki so bili obsojeni.

VI) **Neptun** je predstavljal delujočega Duha edinega Boga v vseh vodah, kako prek njih oživlja zemljo kot vsemogočni gospodar in Bog vode.

VII) **Izida** in **Osiris** sta predstavljala božansko, nedotakljivo svetost, ki je božanska ljubezen in modrost, večna v sebi.

VIII) Tudi grški **Zeus** torej ne pomeni nič drugega kot »Gospod«, ime, s katerim še danes poimenujemo Boga.

28 In tako so vsi drugi pod-bogovi predstavljali le lastnosti edinega Boga v ustreznih podobah. A sčasoma so sebičnost, samoljubje in hrepenenje po vladanju zaslepili in zatemnili ljudi. Izgubili so luč duha, s tem pa se je izgubilo poznavanje jezika ustreznosti, postali so pogani, ker so bili grobi materialisti, izgubili so Boga in začeli častiti njegove

simbole ali podobe Njegovih lastnosti.

29 Tako gre tudi profesorju Delitzschu, ki je zaradi blodnje svoje visoke učenosti in svojega vsemogočnega znanja aroganten, arogantnost pa je največji greh pred Bogom, in kdor trpi zaradi nje, ta postane mračen in začne v svoji mračni razumski modrosti zanikati božanske resnice Biblije in jih vleči v blato.

48 POGLAVJE

Šumijevo povabilo, naj priznamo Sveto pismo kot sveto Besedo - Gradec, 8. julij 1903

(Jaz, **Franz Schumi**, sem med visoko izobraženimi ljudmi znan kot kritičen raziskovalec. Toda pri Bibliji ne ravnam po razumski modrosti, temveč po ljubezni, ponižnosti in spoštovanju do Najvišjega, ki jo je, kot je že bilo omenjeno, sicer ne v celoti, ampak v določenih delih dal napisati. Kajti Biblija je sveta knjiga, ki razumskim modrecem pravi »noli me tangere«! Ali »ne dotikaj se me« s svojo bogokletno kritično besnostjo, ampak globoko poklekните pred presvetim Avtorjem, ki mi je dal napisati prek svojih izbranih orodij, ki sem ga v najgloblji ljubezni in ponižnosti prosil za razsvetljenje mojega notranjega jedra; kajti le **On** sam mi lahko odpre vrata v moje globoke skrivnosti večnega življenja in nihče drug, ki ni bil za to poklican in razsvetljen od Boga.

Stari narodi so v svoji zatemnjenosti častili simbole Božjih lastnosti kot bogove, medtem ko sodobni razsvetljenci, ki so se zaradi domišljavosti znanstvene veličine obrnili k materiji in so s tem zatemnili Svetopisemsko resnico, častijo svojo lastno osebo ter govorijo o Meni, Bogu, in Moji sveti Besedi arogantno in ponižujoče. To je namreč razlika med nekoč in danes, hkrati pa tudi očitni dokaz velikega napredka v zatemnjenosti človeškega duha v sedanjosti.)

49. POGLAVJE

Delitzschovo razvrednotenje Svetega pisma - Gradec 1903

1 *Profesor Delitzsch nadaljuje z argumentacijo in sprašuje: »Kako je z Desetimi zapovedmi v luči znanstvenih raziskav? Od [Dillmanna](#) vemo, da obstaja več kot en tekst Desetih zapovedi, in sicer teksti, ki so časovno daleč narazen. V resnici je z Desetimi zapovedmi tako: Že od davnih časov so se oblikovali običaji in zakoni, obstajale so norme za ravnanje doma in v skupnosti, do bližnjih in do božanstva. Vse te norme so bile združene in pripisane Mojzesu (sic!), tako da se v izročilu pojavlja kot duhovni avtor vsega, kar je vsebovano v Mojzesovih zakonih. Vemo pa, da je v Babilonu že dolgo pred Mojzesovo dobo obstajala dobro urejena pravna država z zakoni, v katerih najdemo vse določbe, ki jih je postavil Mojzes. Na prvem mestu je v njih zaščita sirot, vdov in šibkih (90*). Kdo na svetu pa bi sploh pomislil, da so zakoni iz Babela božanskega izvora? Če so ti človeškega izvora, so tudi Mojzesovi.«*

2 Tudi v Svetem pismu je mogoče ločiti pleve od pšenice, ki so jih vnesli ljudje, ki dejstva osebno niso poznali ali so hrepeneli po denarju, slavi in oblasti; vendar logično razmišljujoči in razumno ravnaajoči ljudje ne izlijejo vode od kopanja skupaj z otrokom, temveč to počnejo le duševno zatemnjeni stremuhi za denar, posvetno slavo in arogantno oblast.

49/1 Pojasnila o Mojzesovih zakonih - Gradec, 16. julij 1903

3 Resnica: Zakoni, ki jih je razglasil Mojzes, v resnici niso bila Božja razodetja, temveč starodavni pravni sistem, ki se je razvijal že od začetkov človeštva in je urejal vse vidike življenja. Mojzes je živel na dvoru egipčanskih kraljev in tam so obstajali zakoni za vse morebitne primere, in ker je na dvoru glavno vlogo igrala duhovniška kasta, Mojzes pa je bil vzgojen pri njej in poučen v vseh vedah, je bil zato človek zakona in je verjel, da mora biti tako, ker je to vendarle dajalo vtis pravilnosti. Ko ga je Jahve poklical za voditelja izraelskega ljudstva, je od Mene dejansko prejel 10 zapovedi med strelo in gromom, da bi jih ljudstvo spoštovalo. Le ostali zakoni niso bili podani neposredno od Mene, ampak sem Jaz Mojzesa postavil za voditelja in mu rekel: Naj ljudstvo v vsem pouči po svojem najboljšem znanju in razumevanju ter vzpostavi red v vsem.

4 Nato je razvil veliko dejavnost in v Mojem imenu razglasil vse naučene in znane zakonske vednosti, da bi jih ljudstvo bolje upoštevalo. Med temi zakoni so nekateri dobri, drugi pa so tako barbarskega izvora in tako v nasprotju z Mojo božanskostjo, da mora vsak kritičen raziskovalec iz Mojega božanskega učenja kot Jahveja Jezusu Kristusu takoj spoznati, da se ti zakoni k Mojemu lastnemu učenju prilegajo kot pest na oko. Če bi bili Mojzesovi zakoni neposredno od Mene, bi Jaz vendarle moral učiti isto, kar piše v Mojzesovih zakonih, vendar Jaz tega nisem storil, ampak sem po Mojzesovi smrti skozi druge preroke povedal, da so Mi žrtvovanja in klavne daritve, ki jih je uvedel Mojzes, gnusoba, in sem kot Jezus skozi Svojo učenje pokazal, kakšna je Moja božanska zakonodaja, ki se imenuje »ljubezen«. Zato je treba Moje učenje kot Jezusa temeljito preučiti in ugotoviti boste, da je Mojzes sicer z Mojo odobritvijo izdal zakone v Mojem imenu, da pa se tu in tam močno razlikujejo od Mojega učenja, ki sem ga Jaz kot Jezus sam pridigal kot zakon Božje ljubezni.

5 Da sem Jaz podpiral Mojzesa in Arona ter njune naslednike v njihovih odredbah, je res, ker sem s tem varoval njihovo življenje, saj bi jih sicer ljudstvo kamenjalo in bi padlo v poganstvo, če ne bi tako očitno videlo in pogosto izkusilo Moje varovalne roke. Tudi obrede pri bogoslužju sem Jaz kot Jezus izločil iz svojih čistejših nauk in uvedel izključno čaščenje Boga v duhu ljubezni srca in v resnici skozi delovanje v ljubezni do bližnjega do revnih in potrebnih.

49/2 Sveto pismo je Božja Beseda - Gradec, 16. julij 1903

6 Biblija se zato imenuje Sveto pismo, ker sem Jaz, Bog, skozi preroke in apostole svoje sveto Besedo ovekovečil v Svetem pismu, saj imajo vse prerokbe in nauki za predmet Mene samega v Mojem hišnem gospodarstvu z ljudmi kot Mojimi otroki. V Svetem pismu je nauk ljubezni in kdor ga upošteva, bo srečen. Velika zapoved ljubezni povezuje Mene, Boga, z Mojimi otroki, s tem pa nebesa z Zemljo. Kdor bere Sveto pismo z ljubeznijo, ponižnostjo in spoštovanjem do Boga, v njem najde večno življenje; kdor pa ga bere le zato, da bi postal učen in kritično pameten, iz njega bere temo in pekel, ne pa svetlobo in duha življenja.

7 Prepričljiv dokaz, da je Sveto pismo Božja Beseda, najdemo v njenih nerazumljivih verzih, ki kažejo, da ne bi bili nikoli napisani, če bi bili človeško delo, saj tako duhovno bogati, zdravi in razumni ljudje, kakršna so bila brez izjeme vsa Moja božanska orodja, nikoli ne bi napisali ničesar, kar bi z zunanjim razumom pogosto spominjalo na grobi

nesmisel, vendar so to le ustrezne podobe, ker je Sveto pismo ovito v podobe, tako kot je človeško telo ovito v oblačila. Jaz sem zato govoril v tako mističnih izrazih, ker sem Jaz božansko resnico zaprl v trdo lupino, kot je jedro oreha v trdi lupini, ker Jaz nisem hotel, da bi ambiciozni, sebični in svetoljubni tekmovalci razumeli Moje Besede, in sicer zaradi zelo velike nevarnosti oskrunitve Svetega v njih.

49/3 Izpolnjene prerokbe, opisane v knjigah Johna Urquharta - Gradec, 16. julij 1903

8 Če želite izvedeti resnico o izpolnjenih preroštvih iz Biblije, ki zadevajo dežele [Fenicijo](#), [Egipt](#), [Babilonijo](#), [Idumejo](#) in deželo [Izrael](#), pa tudi o prvotni jezikovni enotnosti Babiloncev in Hebrejcev ter o zgodovinskih dogodkih, ki nedvoumno dokazujejo, da oba naroda izhajata iz skupnega prednika, sinov [Noeta](#), [Sema](#) in [Hama](#), bi radi izvedeli, da je od konca potopa leta 1657 do Abrahamovega rojstva v [Uru](#) v [Kaldeji](#) leta 1978 minilo le 321 let, v tem kratkem času pa se narod in njegov jezik, če medtem ne pride do posebnih motenj, le malo spremenita. Ne berite spisov mračnih izničevalcev Boga ali brezbožnih ljudi, ampak raje preberite knjigo [Johna Urquharta](#) z naslovom: »*Izpolnjene prerokbe ali Božji pečat na Bibliji*« in dve knjigi »*Novejša odkritja in Biblija*«. (Vse knjige Johna Urquharta)

9 Kajti v učenem biblijskem zgodovinarju Johnu Urquhartu sem Jaz na svet poslal človeka, ki visoko drži zastavo božanske resnice in se uspešno bojuje proti temnim silam pekla, jih izpostavlja nevednosti in laži. Pod silo tega dokazovalca pridejo na dan lažni preroki s svojimi napačnimi hipotezami in razlagami, njihovo hvalisanje z modrostjo pa se razbije in odbije od skale resnice, ki jo proti njim postavi mogočni borec za resnico, kot valovi, ki se zaletavajo v kamnito morsko obalo.

50 POGlavJE

Božji način izražanja je kakor govor Očeta svojim otrokom - Gradec, 18. julij, 1903

1 Nekateri učenjaki se motijo zaradi preprostosti Božje Besede in menijo: Bog je najvišja modrost, zato bi moralo tisto, kar narekuje, nositi pečat najpopolnejše izrazne globine. Vendar pa ne upoštevajo, da Bog govori s svojimi otroki in ne s profesorji, doktorji in posvetnimi filozofi.

2 Tudi učenjaki govorijo s svojimi otroki v preprostem maternem jeziku, ne pa v nerazumljivi mešanici latinščine, grščine, angleščine, arabščine, sanskerta in podobnega. Poleg tega ne vedo, kako Bog narekuje.

3 Jaz narekujem tako, da Me pisar razume glede na svojo izobrazbo. Moja sveta Beseda prihaja sicer iz srca, vendar jo razum prime, jo preda umu in v trenutku jo že oblikuje glede na njegovo izobrazbo ter izgovori za zapisovanje; vse to se dogaja tako hitro, kot človek hitro misli in govori.

(**Franz Schumi:** Kolikokrat sem, Šumi, med narekovanjem zapisal latinsko ali grško besedo, ki je ustrezala mojemu načinu izražanja, kasneje pa sem razmišljal, ali je ta tuja beseda razumljiva vsakomur, in takrat se mi je stavek zdel preveč učen, tako sem tujo besedo izbrisal in namesto nje vstavil vsem razumljivo nemško, in ta preprost jezik razumejo tako kmet kot meščan, in tako razmišlja tudi najmodrejši Bog, saj mi je sam

rekel: Jaz ne poznam drugih ljudi kot svoje otroke in z njimi govorim Jaz kot Oče in ne kot filozof.)

51 POGLAVJE

Čutno-materialni človek izničuje božansko v sebi - Gradec, 19. julij 1903

1 Človek, ki se oddaljuje od božanskega in daje prednost čutno-materialnemu, postane živalski, čeprav to zaradi spodobnosti skriva, saj ga njegova živalska, v materijo usmerjena duša in njena polipovska lastnost vleče le k uživanju, kar je splošno znano dejstvo, in taki ljudje so potem sovražniki božanskega in si prizadevajo, da bi ga izkoreninili z vsemi sredstvi, ki so jim na voljo.

2 Napovedal sem: »*Nebo in zemlja bosta minili, a Moje Besede ne bodo minile*« ([Mt 24,35](#)), zato naj bo kot dokaz napoved, da rod Judov judovskega plemena ne bo izumrl, dokler se ne bo izpolnilo vse, kar sem napovedal v božanskih svetopisemskih Besedah. In glejte, dejansko rod Judov še vedno živi, čas njegovega odrešenja od materije pa se že bliža.

3 Biblija je več kot 6000 let stara zgodovina izraelskega naroda iz Stare in Nove zaveze, njene prerokbe pa se izpolnjujejo še danes in jutri ter v naslednjih desetletjih.

(Franz Schumi: Jaz, Šumi, sem v Svetem pismu naletel na kar nekaj napak, vendar ga zaradi tega nisem zavrnil ali ga obravnaval kot človeško delo, ampak sem ločil pleve od zrnja, kar je dolžnost vsakega raziskovalca, kar pa je mogoče storiti le s pomočjo razsvetljujočega delovanja našega božanskega duha. Knjiga, ki sem jo izdal aprila 1903: [Vodstvo dr. M. Luthra](#) s strani Očeta Jezusa v onostranstvu do njegovega dovršenja kot Velikega in Kneza v Novem Jeruzalemu vam kaže, kaj je Biblija in kako ravnati z njo, da iz nje črpate svetlobo namesto teme.)

52 POGLAVJE

Zgodovina judovskega ljudstva - Gradec 18. julij 1903

1 Zgodovina judovskega naroda je osrednja luč Božjega vodenja človeškega rodu. Jaz sem si že od Adamovih dni izbral ta narod kot posebno skupino ljudi, prek katere sem Jaz hotel svet obvarovati pred popolnim propadom v poganstvo. Že v Adamovem življenju, leta 919, sem Jaz Noetovi poznejši materi po imenu Ghemela napovedal, da bo iz ene od njenih potomk prišel rešitelj človekovega rodu od izvirnega greha, namreč Mesija ali Kristus, po takrat živeči Mariji pod imenom Pura, in da bom to Jaz, Jahve, sam.

2 Tako sem Jaz leta 1657 ponovil prerokbo tudi Noetu in Abrahamu leta 2055 povedal, da bodo prek njihovih semen blagoslovljeni vsi narodi na Zemlji; isto sem Jaz ponovil Izaku in Jakobu ter leta 1038 pred Kristusom ustanovil Davidovo hišo kot rodovno hišo, iz katere bo izšel duhovni kralj na večnem Davidovem prestolu, namreč Božje utelešenje v Mesiju prek device iz Davidovega semena.

3 Tako sem Jaz pričel Svoj prihod na Zemljo, potem ko sem skozi vse velike preroke podrobno opisal prihod in nadaljevanje zgodbe Svojega delovanja na svetu, kar se je beseda za besedo izpolnilo.

4 Vprašali se bodo: »*Zakaj si je Bog ravno ta, nam sovražni judovski narod izbral za svoj izbrani narod, da bi med njim ustvaril prizorišče svojega božanskega usmiljenja do človeštva, saj bi to vendar lahko bolje storil med drugim ljudstvom?*«

5 To stališče človeštva trpi zaradi brezsrčnosti do sovražnika, ki si ga je samo ustvarilo. Ljubezni naroda do svoje narodnosti in domovine vendar ne moremo zaničljivo soditi! Ali Jud ni imel iste pravice, da ljubi svoj narod in svojo rodno domovino, kot jo imajo do svojih Nemci, Romuni, Slovani, Grki itd.!?

6 Glejte, Jud je bil ponosen na svojo pristno vero, svojo zgodovino in svojo domovino. Z zaupanjem je stavil na Mene, Jahveja, da mu bom Jaz poslal Odrešenika v Mesiju, in zato se je uprl svojim sovražnikom, ki so ga hoteli zatirati. Zgodovina judovstva je tesno povezana z Božjo ljubeznijo in noben narod na Zemlji se ne more primerjati z Judi, kar zadeva osebno Božjo vodstvo z njim. Stoji na vrhu človeških rodov in pomenilo bi, da sovražite Mene, Boga, in mi očitate, da sem Jaz nekdam izmed vseh narodov na Zemlji naredil ta narod za izbrani narod sveta, če ne bi hoteli tudi Judov obravnavati kot sebi enakih, saj sem Jaz, Kristus, trpel za vse ljudi na svetu, najsi so Judje, kristjani, muslimani, Kitajci ali pogani.

53 POGLAVJE

O izvoru Palestine - Gradec, 20. julij 1903

1 Palestina je obljubljena dežela izbranega ljudstva in v [Kanaanu](#) pri [Betlehemu](#), na visoki, vulkanski gori, ki je kasneje v času potopa zaradi velikega potresa potonila v globine Zemlje, je stala zibelka človeškega rodu, ob reki [Jabok](#) pa se je zgodil veliki greh Adama, zaradi katerega je človeški rod izgubil Božje sinovstvo.

2 Palestina pa je bila tudi prizorišče največjih Jahvejevih dejanj. Tukaj sem se utelesil in s tem dal največje pričevanje o ponižnosti, saj je Bog Sam postal brat človeku, Svojemu stvarstvu. Tu sem Jaz Sam pridigal Svoj božanski evangelij v osebi Jezusa Kristusa, in tu sem Jaz tudi izvršil svoje veliko dejanje ljubezni na [Golgoti](#), kjer sem Jaz svoje otroke spravil z Božjo svetostjo v Sebi in jih z odrešitvijo na križu enkrat za vselej osvobodil izvirnega greha. Jeruzalem je bil priča slavnemu Kristusovemu zmagoslavju nad smrtjo in Satanom sveta, ki sem ga Jaz tretji dan, potem ko sem dal svojo kri in življenje za starozavezne grehe svojih otrok, z Mojim vstajenjem potrdil, ko sem v spremenjeni slavi in svetosti hodil med svojimi izbranci.

3 Jaz, Jezus, sem pri [Jakobovem vodnjaku](#) rekel samarijski ženi ([Jn 4,4-43](#)): »*Od Judov izhaja odrešitev sveta*« in kot sem Jaz že prej rekel, sem Jaz, Najvišji in Najsvetejši, prav v plemenu Judovem določil Svoje utelešenje in ga tam tudi izvršil. Jaz sam sem bil zato Jud po mesu. Zato ne sovražite Judov, ampak tisti, ki sovraži Jude zaradi njihovih današnjih slabih ravnanj, naj pomisli, da je potomec tistih, ki so Judom vse ukradli in jih s svojo brezsrčnostjo vzgojili v to, kar so danes.

4 Kako ne bi marali Judov, ko pa v vaših prsih živi isti Božji duh, ki je nekoč kot Jud na Golgoti trpel za vaše grehe in umrl v telesni podobi? Jaz, Kristus, ki sem nekoč potoval po Palestini in sosednjih deželah ter ljudstvo učil Božjo Besedo, živim v vas in v vsakem človeku ter vam prek vesti navdihujoče govorim, kaj je dobro in kaj slabo. Ta Kristus je

večni in edini Bog, kajti razen Kristusa sploh ni nobenega Boga.

5. Izbrani narod se je res pogosto grobo obnašal do Mene, zlasti s križanjem Mesija, vendar je bil za to tudi primerno kaznovan.

53/1 Današnje križanje Kristusa - Gradec, 20. julij 1903,

6 Jaz vas vprašam: »*Ali niso mnogi današnji kristjani še veliko hujši, ko tisti, ki križajo Kristusa, kot so bili nekoč Judje?*« Saj poznajo Mene, Kristusa, kdo sem Jaz bil, poznajo Sveto pismo in njegovo svetost skozi izpolnjene prerokbe ter nauke o odrešitvi in večnem življenju, ki sem vam jih prinesel Jaz, Bog Sam, iz božanske Pra-svetlobe najvišjih nebes in jim pridigal v svoji lastni presveti osebi, in glejte: Milijoni in milijoni ljudi kričijo: »Na križ z Njim!« – v družbi svojih lažnih prerokov [Darwina](#), [Nietzscheja](#) in Delitzscha, saj zanikajo in zavračajo Boga, božanskost Kristusa in Sveto pismo!

7 Tukaj je to veliko ljudstvo, ki križa presvetega Boga v Kristusu, plen pekla in hudiča. Zato spoznaj, ubogo, zaslepljeno ljudstvo, kaj si in kaj počneš! V svojem mračnem antikristovstvu vsak dan in vsako uro križáš svojega Boga in Očeta Jezusa!

8 Sledite temnim peklenkim duhovom v človeški podobi in poveljujete njihova lažna preroštva, kot da bi bila luč sveta! In pozabljate na Mene, svojega Boga in Očeta, da sem vas Jaz odkupil s svojo krvjo in življenjem ter sprejel za Božje otroke. Prav tako je od Mene, Očeta Jezusa, določeno, da postanete Božji otroci, ker sem Jaz kot vaš Oče Bog, in vi ste določeni, da nekoč postanete dediči in nebeški knezi v velikih svetovih stvarstva, ki krožijo po nebesnem svodu. A namesto da bi si prizadevali za svoje odrešitev in slavo, mnogi zavračajo Boga, [Njegova sveta razodetja](#), in sledijo Satanu in njegovim pomočnikom ter jih poveljujejo, tako da zavračajo Boga in se posmehujejo Njegovi sveti Besedi ter jo po svojih receptih vlečejo v blato.

54. POGLAVJE

Lažni preroki so jasnovidci laži - Gradec, 21. julij 1903

1 Obstajajo pa tudi drugi lažni preroki, ki s svojo jasnovidnostjo vlačijo svet v temo svojega lažnega evangelija.

2 Ti ljudje verjamejo, da je tisto, kar vidijo, čista resnica, vendar že samo dejstvo, da vsak od teh jasnovidcev vidi in uči drugačne neskladnosti, dokazuje, da vidi le tisto, v kar verjame, saj je vera človeka njegov neizprosni sodnik v duhovnem svetu, zato jasnovidci lažnega preroštva vidijo svoje lastne fantazme ali svoje lastne verne domišljije, ne pa resnice.

3 Enako se dogaja duhovom prvega pekla, da pred seboj vidijo domišljije iz svoje glave, ko pa se jih oprimejo, so to le samozavajanja in ne resnica.

4 Zato se ne pustite, da vam jasnovidci, ki so se oddaljili od resnice, vsilijo svoje lažno preroštvo kot resnico, kajti njihova lažna poročila bodo - kot antikristovska - uničena!

54/1 144.000 reinkarniranih Judov kot kristjanov - Gradec 21. julij 1903

5 Po tej pojasnitvi se vrnimo k naši zgodovinski niti.

6 Revno judovsko ljudstvo se je s hojo po napačnih poteh ostro kaznovalo, toda Jaz nisem odvzel svoje ljubezni temu ljudstvu, ampak se bom Jaz kmalu usmilil tega ljudstva, kajti prerokbe so na začetku svojega izpolnjevanja.

7 Jeruzalem bo na svojem nekdanjem mestu vstal v vsej svoji nekdanji veličini; Palestina bo spet postala obljubljeni dežela Judov s krščansko-teozofsko vero; sovraštvo zaradi vere in narodnosti bo izginilo, in Jud se bo veselil svojega brata, ki ga doslej ni poznal in ni vedel, da se je med kristjani reinkarniralo 144.000 Judov iz Stare zaveze in iz Jezusovega časa iz vseh dvanajstih izraelskih rodov, ki bodo v prihodnosti z veliko ljubeznijo do Mene, Jezusa, obiskovali svete kraje Palestine in se veselili ponovno vzpostavljene veličastnosti Jezusove domovine.

55. POGLAVJE

Od Judov prihaja odrešitev - Gradec, 22. julij 1903

1 »*Od Judov prihaja odrešitev*« ([Jn 4,22](#)), sem Jaz rekel pred Samarijo, in resnično je prišla za ves svet in celotno duhovno kraljestvo; kajti Jaz, Jezus, sem sam rekel, da sem Jaz kralj Judov, kar etimološko pomeni, da sem kralj dobrih ljudi, in sicer duhovni kralj na večnem Davidovem prestolu, kakor sem Jaz kot Jahve prerokoval, katerega sveto veličanstvo častite na kolenih kot svojega Stvarnika, Očeta in Vladarja od večnosti in ga priznavate kot svojega vsemogočnega, vsevednega, vsevidnega, ker vsepovsod navzočega, neskončnega in večnega troedinega Boga Očeta, Sina in Svetega Duha v osebi Jezusa Kristusa.

2 Moj veličastni »[Evangelij Jezusa Kristusa](#)«, ki ga imate v 10 debelih zvezkih, ki sem jih Jaz, Oče Jezus, narekoval Jakobu Lorberju, je biser vaše krščansko-teozofske literature. Ta evangelij je izvirnik, tako kot sem Jaz, Jezus, nekoč pred apostoli svojim poslušalcem pridigal nauk o Božji ljubezni - in po teh Mojih izvirnih Besedah so pobožni judovski možje, ob spominu, ki jim ga je podal Sveti Duh, v izvlečkih zapisali Novo zavezo, ki je do sedaj predstavljala Knjigo svetlobe sveta.

3 Torej so bili spet Judje tisti, ki so vam zapisali in zapustili učenje o odrešitvi in večnem življenju, od Petra do Pavla, katerih pisma in epistole še danes z velikim spoštovanjem berete za svojo vzpodbudo in za odrešitev svoje duše ter za pridobitev večnega življenja.

55/1 Reinkarnirana Davidova hiša - Gradec, 22. julij 1903

4 Ti judovski možje, z izjemo Juda Iškariota, so bili vsi, od Petra do vključno Pavla, iz Davidovega plemena in rodu.

5 In tudi danes je Davidov rod na Zemlji močno zastopan, saj se je reinkarniralo veliko potomcev kraljevske krvi Davida, ki morajo izpolniti svojo visoko nalogo pri vzpostavitvi tisočletnega Božjega kraljestva na Zemlji, in sicer oznanjevati Jezusovo zastavo, ki je čisti Božji nauk, kakor sem ga Jaz sam pridigal, ter zmagovito osvojiti svet za resnico v boju proti laži sveta; kajti za to so poklicani in izbrani.

6 Ne čudite se skrivnim načrtom odrešitve vašega Očeta Jezusa. Vidite namreč, da kristjani v večini postajajo antikristi, ker živijo in delujejo v nasprotju s Kristusovim naukom, zato sem Jaz nekdanje predstavnike pristne vere v Boga iz preteklosti poslal med kristjane in jih pustil, da se reinkarnirajo. Toda tako kot je nekoč v Meni, Kristusu, ki sem bil Jaz sam Bog, gledal le Sin človekov, tako vidite tudi v omenjenih moških le navadne kristjane, ki morajo rešiti ubogo ljudstvo, ter jih voditi k luči in resnici, ker so jih zaslepili in zavedli pohlepni, častiljubni in vladarski ljudje, iz lažnega prerokovanja.

7 Na podlagi Mojega preroštva, ki sem ga Jaz izrekel pred Kajfom, vam Sveto pismo hrani veliko skrivnost Kristusovega ponovnega prihoda, prihod tisočletnega kraljestva Božje ljubezni na Zemlji.

8 Takrat sem Jaz rekel: ([Mt 26,64](#)) »Od zdaj naprej se bo zgodilo, da boste videli Sina človekovega sedeti na desnici Božje moči in prihajati na oblakih nebes, v spremstvu angelov; takrat bom Jaz sedel na prestolu svoje slave«.

9 Glejte, ta prerokba se uresničuje že od leta 1840, kajti leta 1800 je nadangel Rafael stopil na Zemljo in se reinkarniral v štajerski župniji Jerenina, občini Kaniža, pod imenom [Jakob Lorber](#) (91*). Bil je [Henoah](#), sin pra-prednika [Jareda](#) v Adamovem času, ki je nato kot nadangel Gabriel Mariji prinesel božansko sporočilo. Od leta 1840 do 1864 je kot prerok ali Očetov medij v Gradcu pisal krščansko-teozofske knjige kot neposredne diktate vašega Boga in Očeta Jezusa Kristusa, katerih notranje jedro **božansko obdarjeni ali razsvetljeni** takoj prepoznajo kot božansko in pravilno.

10 Lorberjevo delo je bilo obsežno, knjige, ki jih je napisal, so visoko duhovne in nadnaravne vsebine, med katerimi še posebej izstopa omenjena velika »Nova zaveza« v desetih knjigah.

11 Poleg tega »Evangelijs Jezusa Kristusa« so še posebej izjemna dela »[Božje gospodarjenje](#)«, »[Zgodba o Moji mladosti](#)«, »[Trije dnevi v templju](#)«, »Materialno (op.p. naravno) in [Duhovno sonce](#)« ter številne druge knjige, zapisane po diktatu, ki imajo neprecenljivo duhovno vrednost, ki sem vam jih Jaz posredoval preko Lorberja.

12 Po Lorberju je nastopil nadangel [Japhet](#), sin Noeta in oče kavkaško-evropske bele rase. Imenoval se je [Gottfried Mayerhofer](#), bil je Nemec iz Münchna in je kot upokojeni grški major živel v Trstu. Napisal je »[Pridige](#)«, »[Skrivnosti življenja](#)« in »[Skrivnost stvarstva](#)«, zlasti v Stvarjenju. To so le tri knjige, a so dragocene.

13 Torej je tudi Šumi (nekdanji zdravnik Borus iz Nazareta v Jezusovem času. ChtS. IX in

XII - 65.2*) prišel iz najvišjih Nebes in mora izpolniti nalogo, ki sem mu jo dodelil. Več o tem je zapisano v reviji Ljubezen II, v 33. poglavju.

14 Iz tega vidite, da sem Jaz, Jezus, v spremstvu Svojih angelov že tu, kajti sto tisoč visokih in najvišjih duhov, angelov in nadangelov ter vsi apostoli zdaj živijo na svetu kot reinkarnani. Oblaki nebes, v katerih naj bi se Jaz, Jezus, vrnil, so namreč krščansko-teozofske knjige, v katerih slišite Moj glas, saj prek nauka, ki je v njih vsebovan, Jaz Sam, govorim neposredno k vam, le da Mene Samega ne vidite, ker vam besedilo pisanega teksta kot nebeški oblak zakriva pogled, čeprav vam dejansko Jaz Sam govorim.

55/2 Ujemanje Svetega pisma v Zahariju - Gradec, 22. julij 1903

15 Kristusov ponovni prihod je torej že tu, napoved preroka Zaharija [8,22-23](#) se s svojim notranjim pomenom izpolnjuje, ki se glasi: V tistih dneh bo deset mož iz vseh narodov prišlo za rob oblačila judovskega moža in reklo: »*Hočemo iti z vami, ker slišimo, da je Bog z vami*«.

16 Deset mož tukaj pomeni deset Božjih zapovedi, ki jih bodo sprejeli dobri ljudje vseh narodov; rob oblačila judovskega moža je vodilo Jezusovega učenja o ljubezni, posebnega moža iz plemena Juda in kraljeve hiše Davida, ki je zdaj reinkarniran na Zemlji.

55/3 Joelova prerokba o času Kristusove ponovne vrnitve - Gradec, 22. julij 1903

17 Tako kot je veljalo v času apostolov, tisto velja tudi za sedanjost, kar sem Jaz nekoč dal zapisati prek preroka Joela ([Joel 3,3-5](#)) o Mojem prihodu in ponovnem prihodu, in glejte, kar je tam zapisano, se že vse izpolnjuje - vi pa še vedno čakate, kot pet posvetnih devic na ženina Jezusa, medtem ko Sem Jaz že prišel tja, kjer je bilo dovolj olja ljubezni v srčnih svetilkah otrok, ki Me ljubijo in so ponižni.

18 Čakate na kri, ogenj in stebre dima na nebu in na Zemlji kot znamenje Kristusovega prihoda. A to so le duhovne analogije, v katerih ležijo naslednji pomeni: Kri na nebu je ljubezen do Boga in ljudi v srcih dobrih ljudi; kri na Zemlji je zatiranje in izkoriščanje ljudi; ogenj na nebu je goreča ljubezen do duhovnega, božanskega med dobrimi ljudmi; ogenj na Zemlji je goreča predanost službi mamona ter njegovim temnim načrtom in podžiganjem. In stebri dima na nebu so ljubeče, ponižne in goreče molitve k Bogu v srcu (kot nebu) Božjih otrok za rešitev sveta iz Satanovih kremljev, v katerih je zdaj popolnoma ujet; in stebri dima na Zemlji so *vzdihi bolečine* ubogih zatiranih, ki tvorijo molzno kravo sveta. Ta dva stebra dima kličeta k Bogu po sočutju in usmiljenju, po spremembi svetovnih razmer, kajti sonce, kot ljubezen do Boga, se je v srcih ljudi zatemnilo in je kot da je ugasnilo; in luna, kot ljubezen do bližnjega, se je spremenila v kri, to pomeni v krvavo zatiranje in izkoriščanje ljudi. Tako je treba razumeti duhovno razlago teh sicer nerazumljivih besed preroštva.

19 V tem navedenem preroštvu se posebej izrazito in na več načinov potrjuje resničnost naslednjih besed: »*To se bo zgodilo v poslednjih dneh, tako govori Gospod: Jaz bom izlil svojega Duha na vse meso; vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali, vaši mladeniči bodo imeli videnja in vaši starci bodo imeli sanjske podobe; tudi na svoje služabnice bom Jaz v tistih dneh izlil svojega Duha, da bodo prerokovale*« ([Joel 3,1-2](#)).

20 Vse navedeno se trenutno izpolnjuje. Krščansko-teozofske knjige so polne prerokb. Pogosto slišite pripovedovati o čudovitih sanjah za duhovno življenje sedanjosti in

prihodnosti. Nekateri teozofi so Mene, Očeta Jezusa, videli v sanjah in v budnem stanju. Mnogi imajo notranjo besedo, ki jo Peter imenuje »preroška beseda«.

55/4 Duhovne povezave Svetega pisma razumejo le poklicani - Gradec, 22. julij 1903

21 Ko sem Jaz po nahanitvi 5000 mož prišel v Kafarnaum in v sinagogi izrekel duhovne besede: »*Kdor ne jé Mojega mesa in ne pije Moje krvi, nima večnega življenja*« ([Jn 6,53](#)), so Me zapustili mnogi učenci, ki so se imeli za pametne, in so Mene imeli za neumnega in norega; toda Peter, ki je skrbel za rešitev svoje duše, Mi je odgovoril: »*Gospod, ti imaš Besede večnega življenja; in mi verujemo in priznavamo, da si ti Kristus, Božji Sin*« ([Jn 6,68-69](#)). Ta vera ter Petrova ponižnost in spoštovanje sta Mi bila všeč in Jaz sem jim kasneje razložil, da sta nebeški kruh, ali Moje meso, nič drugega kot simbol za učenje, ki sem ga Jaz pridigal, saj sem bil Jaz Božja Beseda ali modrost za dušo, in da je kri, ki sem jo primerjal z vinom, spet le simbol za Mojo veliko ljubezen, zato so apostoli pri zadnji večerji brez vsakršnih pomislov jedli in pili simbole Mojega učenja in ljubezni, saj to ni bil duhovni kruh in duhovno vino, še manj pa Moje meso in kri, ampak zgolj analogije Mojega učenja in ljubezni.

22 Vzemimo torej drug primer, kako je z razlago biblijskih besed, da ne postanejo mrtve, ampak duhovne in žive ter rodijo sadove, in ta primer nam daje Luka [2,12](#), ko pravi: »*In to vam bo znamenje: Našli boste otroka, zavitega v plenice in ležečega v jaslíh.*« Toliko o Luku, zdaj pa preidimo k duhovni uporabi tega verza, ki se nanaša na razlago Svetega pisma, ki se glasi: Jasli kot primer so enake mrtvi črki, v katerih nekaj leži, vendar je to zavito v materialno, zunanje - v plenice - in ta zunanost je še vedno mrtva. V teh plenich pa, ki zunanje kažejo, da v njih leži otrok, je Kristus, je Duh Boga Jahve Sabaota, ki je postal meso! Zato ne grizljajte mrtve črke, ne zadovoljite se z materialnim pomenom pleníc nad duhovnim, ampak poiščite otroka Jezusa, Duha Kristusa! Šele takrat ste pravi teozofi pri branju Biblije.

23 V Razodetju Janeza [19,11-13](#) in [19,16](#) je zapisano: In jaz, Janez, sem videl nebesa odprta in glej, belega konja kot sneg, in Tisti, ki je sedel na njem, se imenuje Zvest in Resničen, in On sodi in se bori s pravičnostjo. Njegove oči so bile kot ognjeni plamen, na njegovi glavi pa sem videl mnoge diademe. Nosil je napis z imenom, ki ga ni razumel nihče razen Njega Samega; oblečen je bil v oblačilo, namočeno v krvi, in Njegovo ime je Božja Beseda. Na njegovem oblačilu in na njegovem boku je zapisano ime: Kralj kraljev, Gospod gospodov.

(Jaz, **Franz Schumi**, sem zdaj ponižno prišel prosit za razlago, na kar mi je Oče Jezus rekel: Piši, in mi je narekoval naslednje besede):

24 Kdo naj razloži te verze, da bi ustrezali resnici? Nihče drug kot tisti, kateremu Jaz, Jezus, sam razložim pomen, zato poslušajte: »*In jaz, Janez, sem videl nebesa odprta in tu je bilo vse v skladu z Jezusovim učenjem, ki je Božja modrost ali teozofija; On sam je Učitelj, zvest in resničen, in vse sodi in ureja s pravičnostjo. Njegove oči žarijo od ognja ljubezni in na njegovi glavi je veliko diademov kraljevske krone. Ime, ki ga je nosil, je bilo božanska ljubezen, ki ga nihče razen Njega nima, kajti on je Pra-luč njegove božanskosti in iz njega se razliva v neskončnost k vsemu stvarstvu. In bil je odet v oblačilo, namočeno*

v ljubezen, katerega ime je »Božja Beseda« kot Jezusova duša. In na Njegovi božanski Besedi in njeni notranji moči, ki je Sveti Duh v Bogu, je zapisano Jezusovo sveto ime: »Kralj kraljev, Gospod gospodov«.

25 Razlage nerazumljivih verzov Svetega pisma so vam pokazale, da se duhovno lahko razloži le tistim, ki jih je poklical Bog, ker Sveto pismo lahko razloži le tisti, ki ga je dal napisati. Tako je Salomon Visoko Pesem vseh pesmi razumel prav tako malo kot današnji ljudje, čeprav je bil njen pisec. Kako naj torej duhovno slepi ljudje sodijo o skrivnostih Svetega pisma, ki izvirajo iz Božje modrosti, in jih razlagajo razumno in resnično? Ne! To je tako nemogoče, kot če bi slepec hotel voditi drugega slepca, zato se ne dajte voditi slepcem, pa čeprav so še tako visoke avtoritete, kadar gre za Božansko stvari in za zveličanje vaše dušne .

26 Zato vam Jaz želim pokazati, kako profesor Delitzsch, razlagalec Svetega pisma, materialno razlaga Knjigo Božjih skrivnosti, napisano z duhovnimi simboli ali hieroglifi Mojzesa, in namesto smisla iz nje izvaja le nesmisel ali babelsko zmedo v svoji biblijski zmedi.

55/5 Velika Delitzscheva zmeta - Gradec, 23. julij 1903

27 Profesor Delitzsch je na 346-straneh knjige, izdani leta 1881, že dokazal, da je bila Babilonija zibelka človeštva oziroma raj. V zgodbi o stvarjenju je govora o vrtu Eden, skozi katerega je tekel glavni tok, ta pa se je razdelil na štiri glavne tokove, ki so nosili imena [Pison](#), [Gihon](#), [Chiddekel](#) (Hiddekel) in [Phrat](#).

28 Nesrečni Phrat je postal za vse učenjake Evfrat, tako tudi za profesorja Delitzscha, zato morajo biti tudi ostale reke v Babiloniji. Ker je Chiddekel (Hiddekel) omenjen pred Phratom, je bila to reka Tigris, zato morata biti tudi Pison in Gihon v Babiloniji, in ker tam ni več velikih rek, so bili to majhni kanali ali potoki. Tako bogoskrunci s povsem napačnimi pogledi določajo prevladujočo prazgodovino človeškega rodu. Poslušajte zdaj, kako Bog, po čigar navdihu je pisal Mojzes, duhovno razlaga rajski vrt:

29 Ime »Eden«, ki ga nosi rajski vrt, v izvirnem jeziku pomeni »puščava«, to je puščavniško stanje pra-človeka Adama, ko je še bil sam in ni imel okoli sebe nikogar, ki bi mu bil podoben in s katerim bi se lahko pogovarjal.

30 Glavna reka v Edenu moškega-ženske Adama je bila njegova ljubezen do Boga, ki je bila edini izvir njegovega notranjega sveta.

31 Po ustvarjenju Eve iz Adama se je ta glavna reka razdelila na 4 glavne reke. Prva reka se je imenovala *Pison*, vendar ni bila brezimenska rečica na armenski planoti, ki se izliva v Črno morje, niti potok v Babiloniji, kot uči Delitzsch, ampak ženski ogenj ljubezni do rojevanja v Evi. Zlato v njej, je zaloga človeškega razmnoževanja. Dragulj v Evi, imenovan *Bdellium*, je kamen modrosti ali živa Božja ljubezen, ki želi ustvarjati prek Eve, dragulj Onix v Evi pa je ljubezen do njenega moža.

32 *Gihon* je ime drugega glavnega rečnega toka, vendar Gihon ni niti [Araxes](#) iz antičnih časov ali [Aras](#) na armenski planoti, ki se izliva v [Kaspijsko morje](#), niti vodni kanal v Babiloniji po Delitzschu, temveč božanska ureditev, da se skozi Evo rodijo vsi duhovi, ki so nekoč padli s Satano-Luciferjem, in to so vsi ljudje. (Glej v knjigi: [Kristus, njegov prihod](#) in ponovni prihod)

33 Tretja glavna reka se imenuje *Hiddekel* (Chiddekel), ki se identificira s Tigrisom v Babiloniji, – medtem ko ni nič drugega kot božanski red, po katerem morajo vsi ljudje doseči ponovno rojstvo duha, tj. se izpopolniti v Jezusovih vrlinah (Krščanska teozofska molitvena knjiga), da postanejo Božji otroci.

34 Četrta glavna reka se imenuje *Phrat*. To ime pa je bilo poguba za modrost modrih in razumnost razumnih, ki zdaj ležijo v ruševinah pred resnico Mojega božanskega besedila, ker mnogi visoko izobraženi hočejo vedeti vse bolje kot Bog in Mojzes in zato poskušajo brez Boga obvladati biblijska sporočila, ki so v nasprotju z njihovo duhovno temo.

35 Po njihovem mnenju je bil Phrat reka Evfrat v Babiloniji in zato so bili tudi Pison, Gihon in Chiddekel tam in s tem je bil tudi raj v Babiloniji; toda Phrat ni bil Evfrat, ampak moški ljubezenski ogenj Adama kot človeškega razmnoževalca.

36 Poglejte zdaj, od kod piha božanski veter, in kakšno neumnost so doslej storili Delitzsch in vsi iskalci raja, ker so bili nepooblaščen razlagalci Svetega pisma.

37 Človek si rajski vrt ustvari v sebi skozi Jezusove božanske kreposti. Da je bilo drevo življenja v raji Adam in drevo spoznanja, tj. spočetja, njegova žena Eva, je zdaj vsakomur jasno. Duhovno se imenujeta modrost in ljubezen, materialno pa Adam in Eva. Iz tega se pojasni zgodba o kači, ki je zapeljala Evo - kača je bila za Evo njen egoizem užitka, zapeljiv sadež drevesa, domnevno jabolko, kot se reče v prenesenem pomenu, pa je bil sam Adam. Kraj, kjer se je zgodil izvirni greh, je bil ob reki Jabok v Kanaanu.

55/6 Kdo je bil babilonski kerub

38 Med slikami, ki krasijo profesorjeve zapiske predavalnj se nahaja tudi babilonski kerub, katerega upodobitev se na podlagi Svetega pisma zdi do neke mere ustrezna, vendar je v celoti gledano to grobo izoblikovana podoba, ki nikakor ne ustreza resnici.

39 Babilonci so to podobo prevzeli od Judov in jo izklesali v kamen; njihova predstava o njej je bila, da telo bika pomeni moč, krila so šteli za pesniško okrasje, človeška glava je bila razum, tiara pa vladajoča moč celote.

40 Profesor Delitzsch v babilonskih posnemanjih po navedbah preroka vidi izvirnik, po katerem bi Judje vzeli svoje kerubine (in serafine), spregleda pa, da je bil judovski učenec mojster, babilonski profesor pa učenec; od tod neskladnost Delitzschovih hipotez. Zato poslušajte, kakšen pomen se skriva v gracioznih judovskih kerubih in serafih:

I) Judovski kerubi so angeli modrosti, serafi pa angeli ljubezni. Njihova angelska genialna podoba predstavlja človeško podobo Boga. Njihova krila so simbol prosto lebdeče svobode Božjega duha.

II) Kerubini in serafini so po Izaiju v šestem poglavju, verzih [2-3](#), opisani takole: »*Vsak seraf je imel šest kril; z dvema si je zakrival obraz, z dvema noge, z dvema je letel. In eden je klical drugega in rekel: Svet, svet, svet je Jahve vladar sveta. Njegova veličastnost napolnjuje ves svet*«, itd.

III) Prerok Ezekiel [1,4-13](#) opisuje serafe takole: 4-5: »*Sredi ognjenega oblaka se je pokazala podoba štirih živali, katerih videz je bil podoben človeku. 6. Vsaka je imela štiri obraze in vsaka štiri krila. 7. Njihove noge so bile ravne in podplati kot goveja kopita ter so sijali kot pogled na brušeno rudo. 8. Pod njihovimi krili so bile na vseh štirih straneh človeške roke, njihovi obrazi in krila pa so bili štirje. 10. Na desni strani so imele štiri obraze človeka in obraze leva; na levi strani so imele štiri obraze bika in obraze orla. 13.*

Kar zadeva podobo teh živali, so bile videti kot žareče oglje, kakor bakle so se gibale med njimi; in ogenj je žarel; in iz njega so švigale strele. 24. In slišal sem šumenje njihovih kril, kakor šumenje velikih voda, kakor glas Vsemogočnega. Ko so se gibale, je bil to zvok, kakor hrup vojaškega tabora» itd. itd.

IV) Tudi v drugem videnju Ezekiel 10,14 piše, da so imeli kerubi štiri obraze, da je imela prva žival obraz keruba, druga obraz človeka, tretja obraz leva, četrta pa obraz orla.

V) V Razodetju Janeza 4,7 piše, da so bili štiri živali v podobah, ki jih je že opisal Ezekiel, polni oči.

41 Iz tega opisa vidite, da babilonski kerub nikakor ni ustrezal tukaj podani opredelitvi in je predstavljal le grobo izkrivljanje resnice. Ker so Judje iz celotnega opisa veličastne podobe, ki jo je Jahve pokazal prerokom, izpeljali pomen kot materialno razumljive ustreznosti lastnosti božanskega Jaza, ki so bile v njej utelešene, jim sploh ni prišlo na misel, da bi poskušali posnemati nemogoče veličastno prizorišče, ki so ga opisovali preroki, od katerega je tukaj naveden le majhen izvleček, ki se nanaša na podobo kerubov in serafov s pomočjo naslikanih ali izklesanih figur.

42 Kerubini in serafini iz preroških videnj v svoji podobi predstavljajo izliv Božjih lastnosti, in sicer: Človek je simbol duhovne moči, lev moči ali vsemogočnosti Boga, tele krotkosti in orel obvladovanja univerzalnega etra. Obrazi na vseh štirih straneh, po katerih so hodili kerubini, pomenijo izliv Božje ljubezni v vse dele sveta, štiri krila pa so nosilci navedenih štirih simbolov božanskosti. Ravne noge pomenijo trdnost, podplati podobni govejim kopitom, pa Božjo neomajnost, ki jo združujeta ljubezen in modrost. Šest kril predstavlja šest lastnosti, saj je glava, ki predstavlja modrost, sedma lastnost Boga, pri čemer je modrost tista, ki prevladuje in je svobodna, ki jo vsak vidi v stvarstvu; tako sta tudi ustvarjalna ljubezen in potrpežljiva vztrajnost vidni kot dejavni lastnosti skozi lebdeča krila, medtem ko volja, red, resnost in usmiljenost sicer obstajajo, vendar so skriti pred človeškimi očmi, ker ljudje iz svoje modrosti gledajo na celoto v stvarstvu, v kateri vidijo le ustvarjalno ljubezen, urejevalno modrost in veliko potrpežljivost v svoji dolgotrajnosti. Številna očesa kerubov pomenijo vsevidnost in s tem vsevednost Boga.

43 To so torej simboli božanskosti, ki so upodobljeni v kerubih in serafih v videnjih Izaija, Ezekiel 10 in v Razodetju Janeza, medtem ko molilni serafi pred skrinjo zaveze v Salomonovem templju predstavljajo Božje angele ljubezni, ki jih je Jahve razodel Salomonu.

56. POGLAVJE

Pomen Salomonove Visoke pesmi - 24. julij 1903

1 To je ena najlepših in najduhovnejših pesmi Stare zaveze, ki sem jo Jaz narekoval Salomonu in dal zapisati. Smisel kot notranje jedro pesmi se glasi: Da je najčistejša Božja ljubezen do vas, ljudi, lepa nevesta, prava sestra človeka in njegova draga prijateljica. Ta božanska ljubezen je skozi Mene, Modrost, kot Božja Beseda »Jezus Kristus« postala meso in je med ljudmi živela in prebivala kot človek. Jaz, Jezus, sem prijatelj, omenjen v njej, kot vaš ženin, ko sem Jaz ljudi učil Božjo modrost ali teozofijo, ki izhaja iz Božje ljubezni, in jo zapustil kot sveto in varno oporo na poti očiščenja, poduhovljenja in božanskosti

človeka v domovino njegovega večnega Očeta.

2 Ker je profesor Delitzsch to visoko pesem označil za trivialno ali precej posvetno poročno pesem, ker je duhovno ne zna brati, zato želim Jaz, Jezus, duhovno prebrati tiste izstopajoče odlomke iz nje, ki so tako navdušili visoko izobraženega, a duhovno temnega profesorja, da se je v drugem predavanju povsem ogorčen izrazil, da bi se nekaj takega smatralo za Božje razodetje. Te izstopajoče točke pa so zlasti naslednje:

I) V 1. poglavju, [2. verz](#), Božja ljubezen govori svoji Božji modrosti po imenu Jezus Kristus: »*On* (tj. Jezus) *me poljubi s poljubi svojih ust* (ki so nauki njegove ljubezni). *Ker je tvoja* (nauk) *ljubezen slastnejša od vina*«.

II) Na istem mestu, v [verzu 13](#), božanska ljubezen govori svoji modrosti Jezusu: »*Ti si moj* (božanski) *ljubljeni!*« Sedaj božanska ljubezen obrača svojo Besedo k vsem ljudem in o Jezusu izjavlja: »*En* (dišeč) *šopek mirre* (je On) *Zame, ki na Mojih* (božanski ljubezni) *prsih* (skozi Svojo modrost, ki je prešla v ljubezen) *nežno počiva*«.

III) Na istem mestu v [verzu 15](#) Jezus govori o Svojem nauku o božanski ljubezni: »*Kako lepa si, Moja ljubljenca*, (da), lepa si; *tvoje* (le ljubezen oznanjajoče) *oči so kot* (gruleči) *pogledi golobice!*«

IV) Na istem mestu, v [verzu 16](#), učenje o ljubezni govori Jezusu: »*Kako lepa je Moja ljubljenca* (Jezus)! *si*, (da, si) *tako nežna kot ležišče v zeleni travi*«.

V) V 2. poglavju, [2. verz](#), Božja ljubezen izraža hvalo Jezusovemu nauku: »*Kar je med trni* (božanske ljubezni) *lilija čistosti, to je med devicami* (ki duhovno pomenijo verske moralne nauke) *Moja ljubljenca* (iz Jezusovih ust, torej Jezusov nauk o Bogu)«.

VI) Na istem mestu, v [verzu 3](#), Božja ljubezen govori o Božji modrosti: »*Kar je med drevesi gozda* (ljubka) *jablana, to je med mladeniči moj* (ljubljeni Jezus kot) *najboljši. Hrepenim po Njegovi* (osvežujoči) *senci* (ljubezni), *tam se zadržujem* (najraje); (o) *kako slasten* (je) *Njegov sadež* (ljubezen) *za moje* (po ljubezni hrepeneče) *nebo!*«

VII) Tam v [verzu 8](#) govori Božja ljubezen o svoji modrosti: »*To je* (Jezusov) *glas mojega ljubljenca! On je to!* (Bog ljubezni) *preskakuje gore*, (in) *skaklja čez griče* (k Meni, kajti knezi narodov, duhovno imenovani »gore«, in veljaki narodov, duhovno imenovani »griči«, ga ne marajo, ker so polni modrostne ošabnosti; Moje srce pa je polno ponižne ljubezni do Njega!).

VIII) V poglavju 4, [verz 5](#), Božja ljubezen govori o Jezusovem nauku: »*Tvoj par prsi* (to sta ljubezen do Boga in do bližnjega) *je kakor dva mlada dvojčkagazele* (kot ljubka bitja), *ki se paseta med* (belimi) *lilijami* (čistosti)«.

IX) Na istem mestu, v [verzu 9](#), Jezus govori o Božji ljubezni: »*Ti si mi zadela srce, Moja nevesta* (iz Božjih desetih zapovedi)! *Ti si mi zadela srce s pogledom svojih oči* (Božje ljubezni kot tudi) *z verižico na tvojem vratu* (ljubezni do bližnjega)«.

X) V poglavju 6, [verz 3](#), božanski nauk o ljubezni pravi: »*Jaz pripadam svojemu ljubljenemu in Moj ljubljeni* (Jezus, ki me je rodil) *pripada Meni*; (kajti) *On se pase* (samo) *med lilijami* (čistosti ljubezni).

XI) Na istem mestu, v [verzu 10](#), vpraša Božja ljubezen v človeku: »*Kdo je tista, ki prihaja kot jutranja zarja? Lepa kot luna, čista kot sonce in plodna kot nebeške vojske?*« (na kar ji odgovori Božja ljubezen kot Bog Oče: »To je božanska hči Jezusa, to je religija ljubezni. Ljubezen, ki sije kot jutranja zarja; ki osvetljuje temo kot luna, ki širi ljubezen, toploto in

svetlobo kot sonce, in ki se upira hladni trdoti modrosti, kot junakinja, ki se bori z vladarjem«).

XII) V 7. poglavju, [3. verzu](#), Božja ljubezen govori Jezusovemu nauku: »*Tvoj* (deviški) *popek* (nahrانjen z seskom ljubezni) *je kot okrogla posoda* (vseobsegajoča) *vere, ki ji nikoli ne primanjkuje* (ljubezni); *tvoje telo* (zgrajeno iz ljubezni) *je kot kup pšenice* (v skladu z božansko modrostjo), *obdan z lilijami* (Jezusovih kreposti)«.

XIII) Na istem mestu v [verzu 4](#) nadaljuje Božja ljubezen, ko govori o Jezusovem nauku: »*Tvoje dve prsi* (ki predstavljata ljubezen do Boga in do bližnjega) *sta kot mladi dvojčici ene* (ljubke) *gazele* (obe rojeni iz Božje Pra-svetlobe)«.

XIV) V 8. poglavju, [verz 10](#), Božje učenje govori o sebi: »*Jaz sem* (močna kot) *zid in kot stolp* (visoke) *so Moje prsi* (Božje in ljubezni do bližnjega); *zato sem bila* (božansko rojena) *v Njegovih očeh kot tista, ki je našla milost*«.

XV) Na istem mestu, v [verzu 14](#), tista, ki je božansko rojena iz Jezusove ljubezni, kliče svojega nosilca: »*Hitro, moj ljubljeni* (Jezus!) *vstani; bodi* (hiter) *kot gazela, kot mladi jeleni na dišečih gorah!* (in pusti, da me nosiš in oznanjaš vsem narodom na zemlji; kajti Mene, hčerko Božje ljubezni, Mene, večno rojeno iz Boga, žene, da iščem in najdem ovce Božje črede – razpršene po svetu skozi doline in gore)«.

3 Tako se glasi ta pesem, ki jo profesor Delitzsch v najnižjih delih, namenjenih materialistom, obravnava kot tako navadno in nespodobno; v celotnem obsegu pa je to tako vzvišena in lepa pesem, napisana v orientalskem cvetličnem jeziku, da se z njo na svetu ne more primerjati nič. Vendar pa je treba upoštevati Moj pregovor, kjer Jaz pravim: Čistemu je vse (božansko) čisto. Profesorju Delitzschu pa je najvišja božanska pesem med pesmimi tako trivialna poročna pesem, da je menil, da je primerno na to pesem pokazati s posebnim prezirom in zato tudi Biblijo na podlagi te pesmi označiti kot človeško delo in ne kot božansko razodetje. Iz tega vidite, da če hočete imeti luč z višave, ne smete hoditi v duha ubijajočo temno veroizpovedno šolo materialističnih učenjakov.

56/1 Pametna kokoš in lažne valilne kokoši - Gradec, 24. julij 1903

4 Najbolj nenavadno pri kritikih, ki raziskujejo Sveto pismo, je okoliščina, da se mlada kokoš, za katero imajo judovsko ljudstvo, po Svetem pismu izkaže za nenavadno bistro in izobraženo, medtem ko naj bi valilne kokoši, od katerih naj bi Judje prejeli svojo modrost - namreč Babilonci, Indijci (iz Indije), Egipčani itd. - imele le grobe popačene podobe in drobce, pomešane z mnogimi nesmisli, medtem ko je v judovski Bibliji vse zapisano v čistih simbolih božanskega duhovnega jezika. To razumevanje resnice, ki so jo asiriologi in arheologi sami popačili, je videti tako nesmiselno, kakor če bi kdo trdil, da je evropski univerzitetni profesor svoje znanje pridobil pri rezbarjih figur, zeliščarkah, žganje kuharjih in vaških učiteljih.

56/2 Prihodnja usoda velikih mož, ki zanikajo Kristusa - Gradec, 24. julij 1903

(**Franz Schumi:** Ko sem jaz, Schumi, pisal o krščanskem nauku, o karmi in reinkarnaciji, sem prosil Očeta Jezusa za pojasnilo glede vseh zaznamovanih in telesno nesrečnih ljudi, od kod izvirajo te tegobe, ter med drugim tudi, kaj se po smrti zgodi s takšnimi ljudmi, kot so [Darwin](#), [Nietzsche](#), Delitzsch itd., po smrti zgodi, ki s svojo duhovno veličino in

zatemnjeno modrostjo svoje bližnje zapeljujejo v nevernost in s tem v grehe, tako da množično pridejo v pekel.)

5 Odgovor je bil naslednji: Takšni duhovno množični morilci duš, ki so svojo dušo duhovno zatemnili in jo naredili mrtvo v duhu ter s seboj v pekel potegnili množico ljudi, pridejo v najbolj žalostnih razmerah v duhovno kraljestvo, in ker so živeli živalsko brez Boga, se tu njihova duša popolnoma spremeni v isto živalsko podobo, katerim živalskim slabostim so se na svetu predajali. Po dolgem mučnem življenju se kot kreteni [ponovno rodijo](#) na Zemlji takim staršem, ki so se z zasmehovanjem in brezsrčnostjo do takih bitij pregrešili.

6 Vidite torej, da so norci ali kreteni tisti ljudje, ki so v svojem prejšnjem življenju s svojo visoko učenostjo, duhovitimi domislicami v gledališčih in cirkusih, pohoti vzbujajočimi gledališkimi plesi itd. množično potiskali človeške duše v pekel s svojimi nauki in pohotnimi pesmimi in plesi. Zato se ne posmejte norcem ali kretenom z njihovim norčevanjem in smeškanjem, kajti pred vami so samo ljudje, pred katerimi se je nekoč gojilo visoko spoštovanje in so bili najbolj cenjene zaradi veličine njihovega nenavadnega duha in njihovih sposobnosti, ki pa so jih namesto v službo svojega božanskega Očeta raje postavili v službo vladarja pekla, Satana.

7 Njihova nekdanja ošabnost, megalomanija, domišljavost glede sposobnosti in njihovo prevladujoče vzvišeno obnašanje nad drugimi se s to reinkarnacijo, v kateri so bolj živali kot ljudje in služijo kot posmeh in smeh za mlade in stare, povsem ponižajo, s tem pa postanejo sposobni, da se, ko po določenem, a vedno zelo dolgem obdobju, ki so ga ponovno preživeli v najnižjem, najbolj mučnem in popolnoma temnem peklu, spoznajo, od kod izvira njihova žalostna usoda, pridobijo dobro voljo in se odločijo živeti po Božjih zapovedih, ponovno reinkarnirajo na svetu z normalnim razumom.

8 Ljudje, ki so svoje duhovne sposobnosti zlorabili za duhovno nesrečo sto in tisočih soljudi, niso zaradi svoje svetovno prevladujoče duhovne veličine in sposobnosti vredni zavisti, ampak jih je že v tem svetu globoko treba obžalovati, kajti pred vami stojijo prihodnji kreteni s svojim bedastim, nasmeškom in pogosto pekleno zlobnim razpoloženjem, saj se ti ljudje tako kaznujejo sami, to je njihova karma. Ali usoda, ki se iz tega razvije, kot prekletstvo nekoč storjenih zlobnih dejanj in duhovnih zločinov nad soljudmi! – (Učenje o karmi je pojasnjeno v knjigi »Krščanska teozofija«)

57. POGLAVJE

Sveto pismo je duhovna luč od Boga - Gradec, 25. julij 1903

1 Tisti, ki nastopajo proti Svetemu pismu in ga želijo oropati njegove duhovne časti, v njem najdejo prav tista učenja, ki niso v skladu z njihovimi neduhovnimi, brezljubnimi, ošabnimi, sebičnimi in živalskimi slabostmi in lastnostmi! Od tod njihovo besnenje in divjanje proti božanskosti te knjige.

2 Sveto pismo je knjiga vseh knjig sveta in je povzdignjeno nad vse druge človeške spise, ker je v njem Beseda življenja, medtem ko je človeška beseda, če se obrne proti Bogu, popolna tema in najhujša smrt duha.

3 Jaz, Oče Jezus, sem v enem od diktatov iz leta 1870, ki obravnava resnico o Svetem

pismu, sporočil naslednje: Vedite, da je v Svetem pismu tisto, kar sem Jaz v njem želel zapisati za človeštvo kot trajno dobro in kar naj bi človeštvu ostalo kot večno vodilo v zvezi z njegovim poslanstvom, v notranjem duhovnem smislu, kljub številnim spremembam v razlagah, prevodov in razlag dobesednega pomena, ki so jih zagrešili nenehno zablodeli in zmotljivi ljudje, vendar je ostalo (duhovno) popolnoma nepoškodovano in čisto, ker ga ni bilo mogoče prizadeti, saj k odkrivanju notranjega duhovnega pomena Biblije sodi tudi duhovni človek.

57/1 Učenost in božanska modrost - Gradec, 25. julij 1903

4. Naj nas svetovni učenjaki ne zavedejo, kajti z njihovim naravoslovnim znanjem ni mogoče prodreti v duha in življenje božanske Besede Svetega pisma, nasprotno, to mora potekati skozi dobesedno razjasnitev ali razsvetljenje od zgoraj –In ker si nekateri učenjaki s svojo obsedenostjo s kritiziranjem sami ugašajo luč duha, zato zaradi množice dreves ne vidijo gozda ter svojo duhovno slepoto oznanjajo kot luč sveta, medtem ko Božjo Besedo, v kateri so duh, luč, moč in življenje iz Boga, razglašajo za nesmisel. Na njih se jasno izpolnjuje Pavlova beseda iz prvega pisma Korinčanom 2, 14, kjer piše: »*Naravni človek ne sprejme ničesar, kar je od Božjega Duha, zanj je to norost, ker tega ne more spoznati, saj se to dojema duhovno*«.

57/2 Judje naj bi bili najprej elohisti in šele nato Jahvisti - Gradec 25. julij 1903

5 Nekateri učenjaki iz laičnega sveta se hvalijo, da so odkrili dokaze, po katerih so Judje prvotno častili Elohima in šele kasneje prišli do Jehove, Elohim pa naj bi po njihovem jezikovnem znanju pomenil »junaki ali bogovi«, iz česar sledi, da so bili Judje prvotno pogani in predani mnogoboštvu. Svoj monoteizem ali čaščenje le enega Boga so pripisovali svoji lastni kulturi, s katero so se počasi preusmerili od mnogoboštva k enemu Bogu, Jahveju, in so tako sami očistili in poenostavili svojo vero.

6 Vendar pa so (učenjaki) v veliki zmoti, saj [Elohim](#) v prvotnem hebrejskem jeziku ne pomeni junakov niti bogov, ampak Božjo moč (etimologija besede Elohim je v: „Kristus, Njegov prihod in ponovni prihod“ razloženo) ali Sveti Duh, ime, ki, kot je že bilo dokazano; v Svetem pismu se pogosto pojavi namesto »Kristus«. Jahve pa v prvotnem hebrejskem jeziku pomeni »Oče«, torej spet »Kristus«, o čemer je v sveti »Trojici« in tukaj v tej raziskavi podano temeljito pojasnilo. Iz tega vsakdo vidi, da v Svetem pismu ni dveh različnih nauk o Bogu, namreč prvotnega Elohističnega in kasnejšega Jahovističnega, ampak da napačni nauk učenjakov temelji na neznanju jezika, obrekovanju in sovraštvu kritikov do Judov.

7 Prav tako z zadovoljstvom pripovedujejo, da se v Svetem pismu pogosto govori o Božjem gnevu, medtem ko se drugje trdi: »Bog je ljubezen«. Gnev, kazen in ljubezen pa ne gredo skupaj. Ampak oni ne razumejo besede »Božji gnev«, ker je to metafora in pomeni »Božjo gorečnost v ljubezni«, saj Bog ni jezen in maščevalen in ne more biti, ker sem Jaz Sam dal človeku svobodo, da ravna po svoji volji. A Jaz sem Vsemogočni Oče ljudi in moram v Svojem vzgojnem delu zaradi ljubezenske gorečnosti zagovarjati božanski red, tako kot zemeljski oče zavzema svoje otroke, da mu jih ne pokvarijo in da jim zli grehi ne prinesejo nesreče.

8 Tako kritiki, ki hočejo izkoreniniti Boga, sami izkusijo Mojo božansko ljubezen in

potrpežljivost kljub svoji predrznosti do Mene, čeprav bi jih pravzaprav morali takoj kaznovati, saj bi tako prišli k spoznanju in bi bili obvarovani pred peklom, ki jim zagotovo ne bo prizanesen, ker si ljudje s svojim življenjem in ravnanjem na tem svetu zgradijo bodisi nebesa bodisi pekel za posmrtno življenje. Seveda nebesa in pekel obstajata le v duševnem razpoloženju človeka in v veselju in zadovoljstvu ali jezi in mukah, ki iz tega izhajajo, vendar sta tu kot neizogibna nagrada za življenje in ravnanje po Mojih zakonih ali proti njim.

57/3 Kazen v obliki duhovne teme za kritike Božje Besede - Gradec, 25. julij 1903
9 Čudno je s temi kritiki, ki se hočejo izkazati za učenjake; v Svetem pismu ne iščejo nauka o večnem življenju, ampak verze in besede, ki jim niso razumljive, iz katerih hočejo iz svoje duhovne smrti, iz svoje globoke duhovne teme osvetliti svet. A takšnim ljudem Božja luč ni dana, ampak ponižnim in tistim, ki so polni ljubezni, in zato se tu uresničuje Moj klic veselja: »*Hvalim Te, Gospod nebes in zemlje, ker si te visoke stvari Duha razodel ponižnim in preprostim, modrim in pametnim pa si jih skril*« ([Mt 11,25](#); [Lk 10,21](#)).

10 Ta Moja izjava v Jezusu je osrednje sonce iz Božje ljubezni za razumne ljudi, da ne smejo iskati odrešitve svoje duše v kritikah učenjakov in njihovem lažnem preroštvu!

57/4 Kristjani, ki jemljejo Sveto pismo dobesedno - Gradec, 25. julij 1903
(**Urednik:** Oče Jezus osvetljuje dejstvo, kako je z dobesedno razlago Svetega pisma. Krščanska teozofija kot vera tisočletnega kraljestva Kristusa.)

11 Kako resnična je ta Moja pripomba, lahko ugotovite iz tega, da sem v knjigi »[Sveta Trojica](#)« (poglavje 5,23), potem ko sem pojasnil bistvo Moje tako narobe razumljene božanskosti, izrekel resnico o celotnem krščanstvu: »*Milijoni bralcev Svetega pisma in toliko milijonov duševno slepih! Jaz, Jezus, vas vprašam: »Ali je po vašem materialnem razumevanju pravilen vsaj en sam pojem?« Ne! Niti eden! Vse, kar ste doslej mislili, verjeli, pisali in učili o Bogu, je nesmisel!*«

12 Ali lahko obstajajo bolj grenke in očitajoče besede od teh, ki sem jih Jaz, vaš Bog in Oče v Jezusu, s tem zaklical svetul? Kako hočejo ljudje s svojim lažnim preroštvom stopiti pred Mene, Kristusa, Večno božansko resnico, in obstati, če ne hodijo po poti k večnemu življenju, ki sem vam jo Jaz Sam osvetlil in utrl iz temeljnega ognja Svoje Očetove ljubezni?

13 Krščanska teozofija je osrednja šola pristnega Kristusovega učenja za tiste ljudi, ki želijo postati Božji otroci, kajti samo ona in nobeno drugo versko učenje na svetu ni bilo narekovano in dano od Mene, Jezusa Kristusa samega. In samo ona je bila postavljena od samega Boga kot religija ljubezni tisočletnega Božjega kraljestva na Zemlji. Vse druge religije se bodo na koncu zlile v krščansko teozofijo in zato izginile s sveta. Srečni so tisti, ki jo poslušajo in sprejemajo ter živijo in delujejo v skladu z njo, kajti pekla zanje ni več.

14 Mojemu otroku Šumiju je bila dana, ko je z molitvijo polno vere iskal resnico, kot dar binkošti, tako kot je bil nekoč apostolom podeljen krst v Duhu. Zato tudi vi, dragi otroci, iščite resnico! Kajti le v krščanski teozofiji in v nobeni drugi religiji na svetu naj bi vam bila podeljena v čisti in božanski obliki.

Amen!

Kazalo

PRVI DEL

1. Poglavlje

Razlogi za nastanek tega dela kot Božje sodbe v svetu

1/1 Besede večne resnice Božjim otrokom

1/2 Varovanje in opozorilo apostola Janeza pri dojemanju preroške Božje Besede (1904, 17.07)

2. Poglavlje

Dokazi, da se je Jezus dal prepoznavati kot Kristus ali Mesija

3. Poglavlje

Sinoptični in sinhroni viri

4. Poglavlje

Dokazi poganskih, judovskih in krščanskih piscev o Jezusu Kristusu - nekdanje poglavje II

4/1 Prerokba sibile iz Eritreje

4/2 Prerokba o prihodnjih imenih Jezusa po sibili iz Eritreje

4/3 Vergilova prerokba o prihodu Jezusa

4/4 Poročila rimskih zgodovinarjev o prihodu Mesije iz prerokb

5. Poglavlje

O smrti Janeza Krstnika, zapisano pri Jožefu Flaviju

6. Poglavlje

Prikaz napačnih prepisov opisa Kristusove podobe

7. Poglavlje

Podrobnejši opis Kristusove osebe

8. Poglavlje

Obrazni profil Jezusa

9. Poglavlje

Neobjavljena smrtna obsodba Poncija Pilata iz leta 33, dne 25. marca

9/1 Sodba

9/2 Smrtna obsodba Kristusa, ki jo je izrekel tempelj 7. maja leta 33

10. Poglavlje

Poročilo o Kristusovem delovanju in smrti iz leta 72

11. Poglavlje

Zapiski Schumija o obletnici Kristusove smrti 25. marca leta 33 in o pojavih, o katerih poročajo evangeliji

12. Poglavlje

Preroštvo odrešenja v pomenu imen očakov

13. Poglavlje

Poročilo iz Talmuda o Kristusovi smrti

14. Poglavlje

Kamenjanje Jakoba, najmlajšega Jožefovega sina

15. Poglavlje

Leto 64: Prvo preganjanje kristjanov pod cesarjem Neronom

16. Poglavlje

O hitrem širjenju krščanstva v Mali Aziji

16/1 Trajanov odgovor Pliniju

16/2 Jezusova pojasnila o zanesljivih virih

17. Poglavje

Dokazi po znamenju križa

17/1 Lažni prikaz križa na nebu cesarju Konstantinu Velikemu

17/2 Nekateri zgodovinski citati o lažnih prikazih križa

17/3 Resnični prikaz križa

17/4 Prikaz križa po F. Šumiju

18. Poglavje

Vsiljevanje vere

19. Poglavje

Doba knjig prerokov - nekdanje poglavje III

19/1 Čas delovanja tukaj navedenih prerokov pred Kristusom

19/2 Sveto pismo iz leta 735 pred Kristusom, najstarejša, kar jih poznamo doslej

20. Poglavje

Kritične raziskave in poročila o času nastanka evangelijev - nekdanje pogl. IV

20/1 O Janezovem evangeliju

20/2 O Matejevem evangeliju, tistem pravem, ki je izginil

20/3 Drugi evangelij, ki je izvirno nastal, od drugega Mateja, imenovanega "Rabbas", in njegove protislovnosti

20/4 O Markovem evangeliju

20/5 Janez Prezbyter

20/6 O Papiju

20/7 Maloazijski duhovnik Aristion (leto 120)

20/8 O Luku

21. Poglavje

Oče Jezus o kritiki evangelijev

21/1 Ironične pripombe kritikom evangelijev

22. Poglavje

Kritiziranje Očetovih diktatov

22/1 Ponovno opozorilo kritikom

23. Poglavje

Božja volja Očeta Jezusa glede branja Svetega pisma

23/1 Šumi komentira pojasnilo o človeški napaki

23/2 Citati iz nekaterih odlomkov knjige Pot k luči resnice

24. Poglavje

Dokazi, da so besede služabnikov v Svetem pismu Božje Besede - nekdanje poglavje V

25. Poglavje

Svetopisemska dokazila o notranji besedi - nekdanje poglavje VI

26. Poglavje

Ognjeni krst Svetega Duha za prejem Božje besede

27. Poglavje

Izvor Svetega pisma v kronikah časa, izgubljenih in najdenih - nekdanje poglavje VII

- 27/1 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v Feniciji: o Tiru in Sidonu
- 27/2 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v Egiptu: o Tebah in Memfisu
- 27/3 Prerokbe o egiptovski deželi
- 27/4 Ozemeljski in zgodovinski dokazi o Babiloniji
- 27/5 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v Idumeji, deželi Filistejcev in Krečanov
- 27/6 Ozemeljski in zgodovinski dokazi v izraelski deželi in kaj se je nato zgodilo

28. Poglavje

Šumijev komentar k predstavitvi drugega dela - nekdanje poglavje VIII

DRUGI DEL

29. Poglavje

Dokazi, da je bil Jezus obljubljeni Mesija oziroma Kristus, prva obljuba Odrešenika v Mesiji - nekdanje poglavje IX

- 29/1 Jakobove in Danielove prerokbe o Mesiji
- 29/2 Prerokbe o prihodu predhodnika
- 29/3 Prerokbe o okoliščinah rojstva Mesije
- 29/4 Prerokbe o Mesiji, ki bo velik prerok
- 29/5 Prerokbe Jezusa
- 29/6 Jezusova potrditev, da je bil velik prerok, ki ga je napovedal Mojzes
- 29/7 Spremenjenje na gori Tabor

30. Poglavje

Dokazi, da je bil Jezus Kristus Božji Sin - nekdanje poglavje X

- 30/1 Dokazi, da »Božji Sin« pomeni isto kot Božja modrost ali Božja beseda - nekdanje poglavje XI
- 30/2 Dokazi, da je bil Jezus Kristus po svoji duši Božja modrost - nekdanje poglavje XII
- 30/3 Dokazi, da je bil Jezus Kristus Sveti Duh Boga - nekdanje poglavje XIV

31. Poglavje

Melkizedek, kralj Salema - nekdanje pogl. XIII

32. Poglavje

Emanuel v Mesiji in trpljenje na križu - nekdanje poglavje XV

- 32/1 Jezusovo mučeništvo
- 32/2 O prihodu Jezusa
- 32/3 O Sveti Trojici

33. Poglavje

Dodatek k knjigi: Sveta Trojica - nekdanje poglavje XVI

34. Poglavje

Sporni svetopisemski odlomek iz prevoda Biblije Martina Luthra

35. Poglavje

Jahve kot Jezus Kristus - nekdanje poglavje XVII

36. Poglavlje

Duh Jezusa Kristusa kot Božji duh v človeku - nekdanje poglavje XVIII

37. Poglavlje

Razlog za Jezusovo trpljenje - nekdanje poglavje XIX

38. Poglavlje

Številne svetopisemske prerokbe o Jezusovem trpljenju

38/1 Prerokbe o sedmih besedah s križa

38/2 Prerokbe o Jezusovem bičanju

38/3 Prerokbe o deljenju oblačil, kopju in nog

38/4 Prerokba o vogalnem kamnu

38/5 Prerokbe o Jezusovi zmagi kot Kristusu

38/6 Prerokba o vstajenju - nekdanje poglavje XX

38/7 Prerokbe o učinkih in posledicah prihoda Mesije - nekdanje poglavje XXI

39. Poglavlje

Dokazi, da je Jezus Kristus stvarnik sveta - nekdanje poglavje XXII

40. Poglavlje

Jezus kot Bog in človek ter Njegovo poveličanje in pobožanstvenost - nekdanje poglavje XXIII

40/1 Magnetizem in elektrika kot ljubezen in modrost

40/2 Jezusovo telo je bilo poduhovljeno in Marija ni bila več mati

40/3 Duhovna bistvo Marije

40/4 O spremenjenju

40/5 O vnebohodu

40/6 Kristus kot podoba Boga

41. Poglavlje

Jezus, je Večni - nekdanje poglavje XXIV

42. Poglavlje

Jezus, kralj in sodnik sveta - nekdanje poglavje XXV

42/1 Kristus je Gospod nebes in zemlje

43. Poglavlje

Napačno opravičenje pred Bogom - nekdanje poglavje XXVI

43/1 Dela ljubezni do bližnjega

43/2 Prerokba protestantom in bibličnim kristjanom

44. Poglavlje

Učenje o krvi in duši

45. Poglavlje

Bog je ljubezen in želi biti ljubljene - nekdanje poglavje XXVII

46. Poglavlje

Prerokba o bratstvu med ljudmi - nekdanje poglavje XXVII

III. DEL

47. Poglavje

Dogodki in razmere zadnjega časa

47/1 Pojasnila o Delitzschevem napačnem razumevanju Biblije

47/2 Razjasnitve proti Delitzschu

47/3 Čas nastanka Zemlje in ljudi

47/4 Predadamiti

47/5 Izvor, imena in razlog nastanka nauka o bogovih

48. Poglavje

Šumijevo povabilo, naj priznamo Sveto pismo kot sveto Besedo

49. Poglavje

Delitzschovo razvrednotenje Svetega pisma

49/1 Pojasnila o Mojzesovih zakonih

49/2 Sveto pismo je Božja Beseda

49/3 Izpolnjene prerokbe, opisane v knjigah Johna Urquharta

50. Poglavje

Božji način izražanja je kakor govor Očeta svojim otrokom

51. Poglavje

Čutno-materialni človek izničuje božansko v sebi

52. Poglavje

Zgodovina judovskega ljudstva

53. Poglavje

O izvoru Palestine

53/1 Današnje križanje Kristusa

54. Poglavje

Lažni preroki so jasnovidci laži

54/1 144.000 reinkarniranih Judov kot kristjanov

55. Poglavje

Od Judov prihaja odrešenje

55/1 Reinkarnirana Davidova hiša

55/2 Ujemanje Svetega pisma v Zahariju

55/3 Joelova prerokba o času Kristusove ponovne vrnitve

55/4 Duhovne povezave Svetega pisma razumejo le poklicani

55/5 Velika Delitzscheva zmota

55/6 Kdo je bil babilonski kerub

56. Poglavje

Pomen Salomonove Visoke pesmi

56/1 Pametna kokoš in lažne valilne kokoši

56/2 Prihodnja usoda velikih mož, ki zanikajo Kristusa

57. Poglavje

Sveto pismo je duhovna luč od Boga

57/1 Znanost učenjakov in Božja modrost

- 57/2 Judje naj bi bili najprej elohisti in šele nato Jahveisti
 57/3 Kazen v obliki duhovne teme za kritike Božje Besede
 57/4 Kristjani, ki jemljejo Sveto pismo dobesedno

Opombe 1* Sklicuje se na delo, ki ga je dobil Jakob Lorber, ki je v Gradcu med letoma 1840 in 1864 prejel 37 knjig.

2* Nebeški oblaki so sedanje natisnjene Božje besede krščanske teozofije. (Mt 26,63-64; - Mk 14,62)

3* Akrostih je pesem ali drug jezikovni izraz, v katerem začetne črke, zlogi ali besede vsakega verza tvorijo ime ali besedno zvezo.

4* Po Ritterju v. Vesme, iz knjige „Gesch. des Spiritismus“ B. 1, str. 365, Publij Vergilij Maro (rojen leta 70 v Andu, v vasi blizu Mantove, † 22. septembra 19 pr. n. št. v Brundusiju); Ekloge je dokončal med letoma 27 in 25 pr. n. št.

5* Devica: Dika, hči Zeusa in Temide (boginje pravice), ki je živela na zemlji v zlati dobi pod vladavino Saturna (Kronosa, Zevsovega očeta), vendar naj bi na začetku železne dobe pobegnila na nebo, kjer so jo kot ozvezdje imenovali Astrea (Zvezdnica) ali Virgio (Devica).

6* Lucina: pogost epiteton boginje poroke Junone (ki na svet pripelje otroke) in pogosto tudi epiteton Diane (Apolonove sestre), boginje lune, lova, na splošno boginje narave in zaščitnice rojstev, ki so jo klicale porodnice, da bi zaščitila majhne otroke

- 7* Jožef Flavij: (Jeruzalem 37-100), znani farizej, zgodovinar velikega pomena za judovsko zgodovino. V Rimu je bil zaprt zaradi sodelovanja v uporabi proti Rimljanom, izpuštil pa ga je Vespazijan.
- 8* Janezov krst je bil zunanji obredni prikaz, s katerim je krščeni začel kesanje za odpuščanje grehov.
- 9* Praeses Hierosolimitanorum: nadzornik meja Jeruzalema.
- 10* Rimska indikacija: 14-letno obdobje julijanskega koledarja, ki je bilo v Rimu uvedeno leta 313 n. št. za davčno preverjanje.
- 11* Latinski izvirnik te obsodbe je bil leta 70 ob uničenju Jeruzalema pokopan pod ruševinami. Tole je 13. junija 1904 pod narekovanjem Jezusa Očeta zapisal F. Šumi
- 12* Bil je guverner od začetka leta 29 do leta 36 (23. nov.) po Kristusu.
- 13* To je kapela v kraljevi palači v Caserti.
- 14* Letnico 1280 navaja Gospa, ki je natančna. Naš koledar je torej za 2 leti napačen! (Op. ured.)
- 15* 17. leto cesarja Tiberija bi bilo leta 26 pr. n. št., le da kronološki dokumenti zgodovinarja Brinkmayerja dokazujejo, da se naš krščanski koledar začne 2 leti prepozno – Kristus se je torej rodil dve leti prej. Zato bi bilo od Adama do Kristusa 4151 let, po Kristusu pa smo letos (1904) v letu 1906.
- 16* Cesar Tiberij Klavdij Neron (16.11.42 pr. n. št. – 16.03.37 n. št.) je vladal od 17.09.14 do 16.03.37, vendar je kronologija, ki jo je uvedel gregorijanski koledar, nastala šele leta 523 po zaslugi meniha Dionizija Mladega in je bila uvedena med 8. in 9. stoletjem.
- 17* Oče Jezus mi pravi, da je Flavius Josephus svojo knjigo »Judovske starine« dokončal leta 83, vendar kronike tistega časa poročajo, da je bila napisana leta 72.
- 18* Po navedbi Očeta Šumiju.
- 19* Janez 19,30; nasprotno pa Luka 23,46 po pomoti omenja šesto besedo namesto sedme.
- 20* Svetniki je napačno, ker nihče razen Boga ni svet.
- 21* Tako so imenovali Jeruzalem zaradi skrinje zaveze, ki je bila tam postavljena.
- 22* Luka je svoje zapiske med sodobniki odkril šele leta 50, zato so bile dosedanje rimske novice tako skope (po izjavi njegovega očeta Jezusa).
- 23* Tertulijanovo Apologeticum 21, 20; 44) Knjiga 9, poglavje VI; 45) Sv. Dionizij, knjiga II, pismo 8.
- 24* Opomba V. od Vesme iz napačnega poročila iz citata Julija Afričana, ki ga navaja Eusebij. [Grške kronike, stran 188]
- 25* Glej: Julius Africanus, naveden pri Eusebiju, gr. Kronike, stran 188; 47 (glej 46; 48) Christologi, zvezek II;
- 26* Beseda PAN je tu v sanskrito-slovanskem smislu razumeti kot »Gospod« in Bog
- 27* Namreč zaradi krščanske vere, ne zaradi požiga. To razlago potrjuje tudi odlomek iz Plin. Ep. 10, 97 ad Trajanum: Interrogavi Ipsos, an essent Christiani; confitentes iterum ac tertio interrogavi, supplicium minatus; perseverantes duci jussi.
- 28* Tako piše tudi v »Hist. 5,5«: »Med njimi vlada trdno medsebojno povezovanje in prijazno sodelovanje; do vseh drugih pa sovražno sovraštvo«. – Ta težka obtožba se običajno razlaga tako, da so se vzdržali gledaliških predstav, praznovanj, žrtvenih

pogostitev in podobnega. Vendar pa je razlog globlji, namreč v njihovem preziru do vseh drugih narodov, kar na primer graja Janez Krstnik (Mt 3,9). Po Jn 18,28 voditelji Judov niso šli v Pilatovo stanovanje iz strahu, da bi se oskrunili. Znano je njihovo sovraštvo do Samaritanov zaradi razlike v veri. V času Tacita in Plinija so bili Judje in kristjani zaradi nepoznavanja med seboj zamenjani, obtožbe o grozodejstvih, ki naj bi jih slednji zagrešili pri svojih agah (ljubezenskih večerjah), pa so bile očitno lažne.

29* Plinij Mlajši je umrl okoli leta 113. Hermes III. ga omenja v eseju iz leta 99. »Theodor Mommsen«. – Plinij je umrl v Bitiniji pred letom 114 ali takoj po vrnitvi iz province, 113 let po Jezusovi smrti, 11. julija v Rimu.

30* Tistim, ki se jim takšno Božje posredovanje v besede pisca zdi čudno, naj bo razodeto, da vsa Moja dela nastajajo pod vplivom in po navodilih Očeta Jezusa, čeprav se pogosto zdi, kot da prihajajo neposredno od mene. Brez volje, vprašanj, presoje in sodelovanja Očeta Jezusa ne pišem nobene verske knjige.

31* Po Vitezu od Vesme, Zgodovina duha 1, 507; - 3

32* Treba je upoštevati, da Konstantin ni bil prijazen do arianov in katoličanov (pravi Oče Jezus).

33* Nonae maii pomeni: 7. maj

34* Nonae maii pomeni: 7. maj

35* Tillemont Louis Sebastien (Pariz 1637–1698), francoski učenjak. Napisal je dela o cerkveni zgodovini prvih šestih stoletij.

36* Sozomeno Ermia (5. stoletje), grški krščanski zgodovinar, avtor cerkvene zgodovine od leta 324 do 439.

37* Križ se ni prikazal vojski, ampak je Konstantin vojski povedal, da se mu je prikazal.

38* (Zgodovinske novice) - Je večer 17. decembra 1826, izjemen dogodek bo mesto Migné pahnil v veliko vznemirjenje. Prebivalci vasi in okolice so se zbrali, da bi postavili misijonski križ. Okoli 17. ure, ko je množica poslušala pridigo pridigarja, se je ta pojavil

39* Patmos: grški otok v Egejskem morju. Anita Wolf je leta 1975 prejela obsežno razodetje o Janezovem življenju na tem otoku z naslovom Ujetnik.

40* Jakob Lorber je leta 1864 v knjigi „Erklärungen zu den biblischen Texten“ (Pojasnila k biblijskim besedilom), poglavje 6, pojasnil lik I'Rabbas. [A.d.W.]

41* Jožef je bil Jakobov sin s priimkom Eli iz Nazareta, Razodetja 1,60; Mt 1,16; Luka 3,23.

42* Te odlomke iz poglavja 13,54-56 je I'Rabbas izvedel leta 56, 5. maja. Preberi v Janezu 7,15

43* Joses: Joël, najstarejši sin, je umrl leta 20 v starosti 58 let.

44* Genealogija Jožefa je v Mateju 1,1-15.

45* Revni sorodniki: To so tri dekleta in pet sirot, ki jih je Jožef vzel v varstvo, ker jim jih je zaupal Quirino Cirenio. (glej »Jezusovo otroštvo« ali »Jakobov evangelij« poglavje 107,21 – op. avtorja)

46* Matej 10,34-38: »Ne mislite, da sem prišel, da bi na zemljo prinesel mir. Nisem prišel, da bi prinesel mir, ampak meč. Prišel sem namreč, da ločim sina od očeta, hčer od matere, snaho od tašče; in sovražniki človeka bodo njegovi družinski člani. Kdor ljubi očeta in mater bolj kot Mene, ni Mene vreden;

- 46* Lk 14,26-27: »Če kdo pride k Meni in ne sovraži svojega očeta, matere, žene, otrok, bratov, sester in svojega življenja, ne more biti Moj učenec. Kdor ne nosi svojega križa in mi ne sledi, ne more biti Moj učenec.«
- 48* Knjiga »Objave« med knjigami F. Schumija še ni bila najdena. [A.d.W.-]
- 49* Matej: Tukaj mislimo pravega Mateja, čigar izvirni evangelij se nahaja v Indiji, in ne Mateja l'Rabba, torej njegovega izročnega evangelija, ki pa v mnogih točkah ni zanesljiv. [A.d.W.]
- 50* Nekateri namigi, ki se zdijo, da izvirajo od Šumija, v resnici vedno izvirajo od Gospoda, da bi vodili bralca pri iskanju zgodovinskih virov (glej Opomba 28 – A.d.w.). To je, kot so mi povedali, mogoče najti v: »Sacred Relics«, uredil M.J. Routh, ki ga je Cruice citiral v svoji brošuri »Some Recent Discussions« iz leta 1858
- 51* Lk 19,27: »Medtem pa pripelji sem moje sovražnike, ki niso hoteli, da bi vladal nad njimi, in jim pred mojim obličjem prereži grlo.«
- 52* Lk 9,26-27; Mt 16,28; Mk 9,1: »... tu so nekateri, ki ne bodo umrli, preden ne bodo videli Božjega kraljestva«.
- 53* Navedba se nahaja v »Apostolskih delih«, poglavje 15, saj so apostoli pod vodstvom Petra osemnajst let zahtevali obrezovanje, preden so novim kristjanom podelili krst. [A.d.W.-]
- 54* Razloženo v nauku o opravičenju v Lutherjevi knjigi
- 55* S tem sem hotel Jaz Jezus povedati: ker sem kot Bog sam Duh resnice, saj ni drugega Duha resnice razen Boga. (Janez 14,6; Daniel 4,34);
- 56* To prerokbo o novi Bibliji, ki mi jo je Jezus Jehova naročil, da jo napišem, je zapisal tudi v 21. poglavju knjige Opravičenje.
- 57* Vsa naslednja sporočila, o katerih poroča Schumi, mu je sporočil Gospod, potem ko je vsebino naknadno preveril z ustreznimi raziskavami, tako da je, kot da bi Jezus govoril neposredno. [A.d.W.]
- 58* John Urquhart, Novejša odkritja in Biblija 1,30; Graßmann, Kraj in čas biblijske zgodovine Stare zaveze, stran 37;
- 59* Raziskovalci pravilno pišejo „Sündflut“ in ne „Sintflut“ ali „allgemeine Flut“, ker splošnega potopa ni bilo. - Tako se postopoma razkriva izkrivljanje biblijskih besed
- 60* Raziskovalci pravilno pišejo „Sündflut“ in ne „Sintflut“ ali „allgemeine Flut“, ker splošnega potopa ni bilo. - Tako se postopoma razkriva izkrivljanje biblijskih besed
- 61* Tukaj mislimo na duha Rafaela, ki je mali angel Karmata-Lorber, sin Rafaela-Agralea, predstavnika Hiše ljubezni, kot je navedeno v knjigi »Karmatha«, ki je bila razodeta Aniti Wolf leta 1951. [A.d.W.]
- 62* Kot je znano: [Genesis 5,24] – podrobno življenje Henoka in vseh patriarhov nam je bilo opisano v delu »Božje gospodarjenje«, ki ga je J. Lorber razodel leta 1840, njegovo vnebovzetje Henoka pa je v 3. zvezku, poglavje 117.20. [A.d.W.]
- 63* Izgnanstva Egipčanov za 40 let ne smemo zamenjati z izgnanstvom Judov iz Jeruzalema za 70 let, ki je bilo vedno po Nebukadnezarjevi volji povezano z zgodbo o Danielu (glej »Kronika 36,11–21; Daniel 1,1–2). [A.d.W.]
- 64* Ali Bey Al-Kabir: (Gruzija, 1728 – Kairo, 1773) je bil egiptovski sultan. Kot skromen suženj v Egiptu se je povzpел s sijajno uporniško kariero in se razglasil za avtonomnega

vladarja. Med svojim petletnim vladanjem (1768–1773) je s osvojitvijo Sirije dal zagon širitvi. [A.d.W.]

65* Reka Jabok: To je pritok reke Jordan, ki je v Bibliji (Jabbok) navedena v Prvi knjigi Mojzesovi 32,23 in je znana zaradi Jakobovega boja z bogo- angelom

65.1* Tukaj se je Schumi zmotil. Največji prerok vseh časov je Jakob Lorber. (Op. prev.)

65.2* Krščansko teozofski spis je izgubljen (Op. prev.)

65.3* Izvirni Markovem evangeliju, eno najbolj vznemirljivih področij svetopisemske tekstovne kritike in teologije.

66* Učenje o karmi in reinkarnaciji ali o tem, da umrli ljudje ponovno vstopajo v meso na zemlji, je pristno prvotno krščansko učenje, ki je pojasnjeno v knjigi: »Krščanska teozofija«

67* Prva obljuba Adamu se nanaša na Prvo Mojzesovo knjigo 3,15, tj. na spravo Gospoda s prvim parom, ustvarjenim po grehu, ki je potekala tri leta po Adamovem stvarjenju. (glej Rev. k J. Lorberju »Božje Gospodarstvo« zvezek 1, poglavji 9–10)

68* 1 Mz 49,10: »Žezlo ne bo odvzeto Judu, niti palica vladarstva med njegovimi nogami, dokler ne pride tisti, ki mu pripada in kateremu bodo narodi pokorni.«

69* Po Tacitu je to Quirinus Sulpitius, ki ga je Avgust poslal v Sirijo, da opravi popis premoženja, in ga omenjata Luka 2, 1–2 ter Jožef Flavij v delu Judovske starine, 18. knjiga, 1. poglavje. Zapis grško-luteranske Biblije Kyrenios v Cyrenius ni nič drugega kot izkrivljen zapis latinskega izvirnika Quirinus, ki je po Tacitu edina pravilna izgovorjava. Zato po Tacitu Cyreniusa nikoli ni bilo, temveč je bil to Quirinus Sulpitius, guverner Sirije. Vulgata ima Quirinus, ne Cyrenius. V »Jakob Lorberjevemu narekovanemu evangeliju, pa je imenovan kot Quirino Cyrenius (Cirenij).

70* Še en velik apostol je bil Janez.

71* Hebrejska Biblija je vedno navajala Elohim in Jehova, kot je bilo zapisano v Mojzesovem izvirniku, kar razkriva dosedanje prevajalske napake v Bibliji.

72* Pomeni: primerjave, izenačevanja, preoblikovanja naravnih snovi.

73* Božanskost v meni: Glej razlago, ki jo je Antoine Grossheim razkril leta 1863 v delu »Sedem Jezusovih besed na križu« – poglavje 3.4.

74* Kdo je bil Michael-Michael, je leta 1863 razložil J. Lorber v »Veliki Janezovi evangeliji«, zvezek 9 / poglavje 119.

75* Ta koncept je obravnavan v knjigi »Krščanska teozofija« v poglavju 106,9.

76* Izvirni greh: v duhovnem smislu tu ne gre razumeti le Adamovega greha neposlušnosti, ampak njegov izvor sega v izvirni greh, torej greh upora Satane, iz katerega je nato izšel tako imenovani izvirni greh! [A.d-W.]

77* To se je nanašalo na Juda iz Keriota, ki je bil služabnik za mizo apostolov.

78* Kot učenec nauka Kristusovega Duha.

79* Glede potresov glej Razodetje iz leta 1840 Jakobu Lorberju »Pričevanja narave«, poglavji 18 in 19. [A.d.W.]

80* V skladu s tem, da je Oče magnetizem in Sin elektrika ali da je Oče ogenj in Sin toplota, to pomeni ljubezen in modrost v enem. [A.d.W.]

81* Nanaša se na britanskega pastora škotskega porekla Dowie John Alexander (* 1847 - † 1907). Potem ko je v Avstraliji ustanovil sekto zdravilcev, je leta 1888 odšel v Ameriko,

kjer je leta 1896 ustanovil »Katoliško cerkev Siona«, ki je leta 1901 ustvarila mesto z imenom Sion City na obali Michigana. Njegovi privrženci so ga odstavili, ker so mu očitali samovoljnost, hinavščino in poligamijo

81.1* Gre za latinsko besedo, ki se v slovenščini (tako kot v večini jezikov) uporablja kot mednarodni strokovni izraz in se ne prevaja. Pomeni »tako (je pisalo v izvirniku)« in se uporablja za opozarjanje na nenavadne zapiske, napake ali poudarke v navedenem besedilu.

82* Dowie in Swedenborgovci kljub najbolj jasnim besedam Pavla Korinčanom in Rimljanom zanikajo, da Božji duh prebiva v vsakem človeku. To dejstvo, da Božji duh prebiva v vsakem človeku, je meni (Šumiju) potrdil Oče na Mojo vztrajno prošnjo.

83* Delitzsch Friedrich (* Erlangen 1850 – † Langenschwalbach 1922), nemški filolog in arheolog, ki se je posvetil asiriologiji, je podpiral izpeljavo Stare zaveze iz babilonskih mitov. [A.d.W.]

84* Nietzsche Friedrich Wilhelm (* 1844 - † 1900): nemški mislec in filozof. Njegova misel je bila povzdignitev življenjskih vrednot proti vsaki obliki transcendence. Z moralo nadčloveka in voljo do moči je podrl vse tradicionalne vrednote, zlasti krščansko etiko. Umrl je nor. [A.d.W.]

85* Hotentoti: avtohtono prebivalstvo južne Afrike, od katerega je danes ostalo le še nekaj preživelih. [A.d.W.]

86* Papuasi: Papuasi ali Papuani: tisti, ki pripadajo Papui ali Novi Gvineji. [A.d.W.]

87* Nippur: starobabilonsko mesto v Mezopotamiji, v današnji vasi Niffar. Nekatera izkopavanja so odkrila templje in arhive s številnimi klinopisnimi tablicami. [A.d.W.]

88* Pravilno naj bi se reklo ne indo-germanski, ampak indo-evropski

89* Merc-urius pomeni »bog trgovine«, prim.

90* Mojzes je živel v Tebah. Moralna nauka Babilona in Egipta sta bila precej enaka, zato je bil tudi zakon enak.

91* Leta 1951 je Anita Wolf razkrila Jakobovo duhovno življenje pred njegovo inkarnacijo; iz njenih besed izvemo, da je bil angel (Karmata) iz »Hiše ljubezni«, to je hiše Rafaela, predstavnika Božje lastnosti ljubezni. (glej »Karmata«)